

โครงการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวตลก(คอมเมดี้)

ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การเห็นคุณค่าในตัวเอง

เรื่อง Swish Love ดอยลับ...สลับร่าง

โดย

นายวัชรพงษ์	ภูคำ	60130010104
นายเกียรติศักดิ์	ชลมหาสวัสดิ์	60130010110
นายคณิศร	ธรรมรณกิจ	60130010112
นางสาวนภัทร	ใหม่ปิยะ	60130010124
นางสาวจินต์จุฑา	ดวงมณี	60130010295
นายธนกฤต	หมอยา	60130010307
นางสาวปลายรุ้ง	ฟ้าสาร	60130010315
นายพีรธัช	เปรียบนาน	60130010334

นวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาศรีนครินทรวิโรฒ

2563

โครงการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวตลก(คอมเมดี้)
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การเห็นคุณค่าในตัวเอง

เรื่อง Swish Love ดอยลับ...สลับร่าง

โดย

นายวัชรพงษ์	ภูคำ	60130010104
นายเกียรติศักดิ์	ชลมหาสวัสดิ์	60130010110
นายคณิศร	ธรรมรณกิจ	60130010112
นางสาวนภัทร	ใหม่ปิยะ	60130010124
นางสาวจินต์จุฑา	ดวงมณี	60130010295
นายธนกฤต	หมอยา	60130010307
นางสาวปลายรุ้ง	ฟ้าสาร	60130010315
นายพีรธัช	เปรียบนาน	60130010334

นวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาศรีนครินทรวิโรฒ

2563

นวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์

เรื่อง

Swish Love ดอยลับ...สลับร่าง

โดย

นายวัชรพงษ์	ภูคำ	60130010104
นายเกียรติศักดิ์	ชลมหาสวัสดิ์	60130010110
นายคณิศร	ธรรมรณกิจ	60130010112
นางสาวนภัทร	ใหม่ปิยะ	60130010124
นางสาวจินต์จุฑา	ดวงมณี	60130010295
นายธนกฤต	หมอยา	60130010307
นางสาวปลายรุ้ง	ฟ้าสาร	60130010315
นายพีรธัช	เปรียบนาน	60130010334

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการนวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก _____

(ดร.รินบุญ นุชน้อมบุญ)

ภาพยนตร์และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม

มหาวิทยาศรีนครินทรวิโรฒ 2563

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวตลก (คอมเมดี้) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการที่หญิงสาวสองคนโดยที่คนแรกเป็นหญิงสาวชาวกรุงเทพ และอีกคนเป็นหญิงสาวชาวเผ่าม้ง ทั้งคู่ได้เกิดเหตุการณ์การสลับร่างกัน ก่อให้เกิดการหาหนทางในการกลับเข้าสู่ร่างตัวเอง โดยใช้ชื่อเรื่องว่า “Swish Love ดอยลับ...สลับร่าง” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวแนวตลก (Comedy) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสลับร่าง เพื่อศึกษาบริบทของสังคมที่ส่งผลต่อการมองเห็นคุณค่าของตัวเอง เพื่อศึกษาความแตกต่างของวัฒนธรรมของสังคมเมืองและสังคมท้องถิ่นไทย (ภาคเหนือ) โดยทีมสร้างสรรค์ใช้ระยะเวลา 9 เดือน ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งแบ่งกระบวนการทำงานได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นตอนเตรียมการผลิต (Pre-Production) 2. ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Production) และ 3. ขั้นตอนหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post-Production)

ทีมสร้างสรรค์ได้นำความรู้มาจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวคอมมาดี้และองค์ประกอบต่าง ๆ ในงานภาพยนตร์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์เป็นบทภาพยนตร์ รวมทั้งการวางแผนการถ่ายทำตั้งแต่การเตรียมงานจนเสร็จสิ้นกระบวนการทำงานไปจนถึงการจัดฉาย เพื่อให้การทำงานราบรื่นเป็นระบบและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาให้ออกมาตรงความต้องการอย่างดีที่สุด ทำให้ผู้ชมภาพยนตร์สามารถเข้าใจแก่นความคิดหลักที่เกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ไม่มากก็น้อย

ทีมงานสร้างสรรค์ภาพยนตร์นิพนธ์

เรื่อง Swish Love ดอยลับ...สลับร่าง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญภาพประกอบ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1	
บทนำ	**1**
ที่มาและความสำคัญ	1
วิธีการดำเนินการศึกษา / สร้างสรรค์	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตการออกแบบสร้างสรรค์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	**6**
1. การสร้างภาพยนตร์สั้นแนวสุขนาฏกรรม หรือ Comedy	7
ภาพยนตร์สุขนาฏกรรม (Comedy)	7
สุขนาฏกรรม	7
ทำไมคนจึงต้องหัวเราะในภาพยนตร์ Comedy	7
ประเภทของละคร COMEDY	8
2. บริบททางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อการค้นพบคุณค่าของตัวเอง	10
บทความหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง	10
เอกลักษณ์แห่งตน (Identity)	10
ปัจจัยภายใน	10
คุณค่าทางสังคม	11
โอกาสในการแสดงบทบาทต่างๆ	11
ปัจจัยที่ทำให้เสริมความมั่นใจในตัวเอง	12
Self Esteem	13
การคาดหวังที่มากเกินไป	15
ตัวอย่างที่ส่งผลทำให้เกิดภาพจำ และ สร้างค่านิยมการมองเห็นผ่านรูปน่างภายนอก	16

ค่านิยมของความงาม 17
ภาพลักษณ์ผู้หญิงสวยในอุดมคติ 19
บรรทัดฐานความสวยงามของแต่ละวัฒนธรรม 21
3. ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสังคมเมือง-สังคมท้องถิ่นไทย(ภาคเหนือ) 30
3.1 ลักษณะและความแตกต่างของสังคมเมืองและสังคมชนบท 30
3.2 ทฤษฎีความแตกต่างทางวัฒนธรรม 45

บทที่ 3
การพัฒนางานสร้างสรรค์ 55

1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre - Production) 57
1.1 แรงบันดาลใจในการทำงาน 57
1.2 กระบวนการการสร้างสรรค์บทภาพยนตร์ 58
1.3 กระบวนการวิเคราะห์ตัวละคร 59
1.4 กระบวนการทำงานในด้านการคัดเลือกนักแสดง 63
1.5 กระบวนการทำงานในด้านการฝึกซ้อมนักแสดง 71
1.6 กระบวนการสร้างสรรค์งานด้านการออกแบบศิลป์ในภาพยนตร์ 76
1.7 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบฉาก 79
1.8 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย 104
1.9 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการกำกับภาพ 122
1.10 การจัดทำงบประมาณ 124
1.11 การวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ 130
2. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production) 137
2.1 ภาพยนตร์สำเร็จ 137
3.กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์และ สแตนดี้ 141
3.1 ภาพโปสเตอร์ 141
3.2 สแตนดี้ (Standee) 143

บทที่ 4
สรุป และอภิปรายผลการสร้างสรรค์ การศึกษาการสร้างสรรค์ 144

สรุปผลการศึกษา 144
ปัญหา การแก้ไขปัญหา และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการสร้างสรรค์ผลงาน 144
1. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับและผู้เขียนบทภาพยนตร์ 144
2. สรุปผลการศึกษาของผู้ช่วยผู้กำกับและผู้ฝึกซ้อมการแสดง 145

3. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับภาพ 147
4. สรุปผลการศึกษาของผู้อำนวยการสร้าง 148
5. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับศิลป์ 151
6. สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบเสื้อผ้า 152
7. สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก 153
8. สรุปผลการศึกษาของผู้จัดหานักแสดง 154

บรรณานุกรม **156**

ภาคผนวก

Story Board **159**

บทภาพยนตร์ **171**

ตารางการถ่ายทำ **204**

ภาพเบื้องหลังการทำงาน **213**

สารบัญตาราง

เรื่อง **หน้า**

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงผลการเรียกเก็บงบประมาณจากสมาชิกกลุ่ม 125

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงค่าใช้จ่ายในช่วง Pre-Production 128

ตารางที่ 3 : ตารางแสดงค่าใช้จ่ายในช่วง Production 129

ตารางที่ 4 : ตารางแสดงค่าใช้จ่ายในช่วง Post-Production 129

ตารางที่ 5 : ตารางแสดงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ดำเนินการ 130

ตารางที่ 6 : ตารางการวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ 134

สารบัญภาพประกอบ

เรื่อง	หน้า
ภาพประกอบที่ 1 : ตัวอย่างถาพที่ส่งผลให้เกิดการสร้างค่านิยมจากภายนอก	16
ภาพประกอบที่ 2 : ลักษณะภายนอกของเหมย	59
ภาพประกอบที่ 3 : ลักษณะภายนอกของคิตตี้	60
ภาพประกอบที่ 4 : ลักษณะภายนอกของซิง	61
ภาพประกอบที่ 5 : กระบวนการจัดหานักแสดง	65
ภาพประกอบที่ 6 : นักแสดงที่มาแคสบทคิตตี้	66
ภาพประกอบที่ 7 : นักแสดงที่รับบทคิตตี้	66
ภาพประกอบที่ 8 : นักแสดงที่มาแคสบทเหมย	68
ภาพประกอบที่ 9 : นักแสดงที่รับบทเหมย	68
ภาพประกอบที่ 10 : นักแสดงที่มาแคสบทซิง	70
ภาพประกอบที่ 11 : นักแสดงที่รับบท	70
ภาพประกอบที่ 12.1 : แผนการทำ Casting วันแรก	72
ภาพประกอบที่ 12.2 : แผนการทำ Casting วันที่สอง	72
ภาพประกอบที่ 12.3 : แผนการทำ Casting สองวันสุดท้าย	73
ภาพประกอบที่ 13 : วันแรกที่นักแสดงแต่ละคนเจอกัน	73
ภาพประกอบที่ 14 : การนัดแนะนักแสดงและการวางกำหนดการ	74
ภาพประกอบที่ 15 : กิจกรรม Casting	74
ภาพประกอบที่ 16 : กิจกรรมละลายพฤติกรรม	75
ภาพประกอบที่ 17 : กิจกรรมการซ้อมบท และBlocking	75
ภาพประกอบที่ 18 : Concept Image	76
ภาพประกอบที่ 19 : Mood Board	78
ภาพประกอบที่ 20 : บ้านชาวม้ง	80
ภาพประกอบที่ 20 : Homestay บนดอย	81
ภาพประกอบที่ 20 : ร้านกาแฟ บนดอย	82

ภาพประกอบที่ 21 : บ้านปราชญ์ชาวดอย 82
ภาพประกอบที่ 21 : สถานที่จัดงานวันเกิด 83
ภาพประกอบที่ 21 : Reference Location ห้องนอนเหมย 85
ภาพประกอบที่ 22 : Reference Location บ้านพักโฮมสเตย์ 86
ภาพประกอบที่ 23 : Reference Location ร้านกาแฟเหมย 86
ภาพประกอบที่ 24 : Reference Location ครัวปรุงยา 87
ภาพประกอบที่ 25 : Reference Location บ้านปราชญ์ 87
ภาพประกอบที่ 26 : Reference Location ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะ 88
ภาพประกอบที่ 27 : SKETCH ห้องนอนเหมย 89
ภาพประกอบที่ 28 : SKETCH ห้องรับคนไข้ 90
ภาพประกอบที่ 29 : SKETCH ห้องพักโฮมสเตย์ 90
ภาพประกอบที่ 30 : SKETCH คาเฟ่ของเหมย 91
ภาพประกอบที่ 31 : SKETCH บ้านปราชญ์ 92
ภาพประกอบที่ 32 : SKETCH ศาลาป่าร์ตี้หมูกระทะ 93
ภาพประกอบที่ 33 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(บ้านเหมย) 94
ภาพประกอบที่ 34 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(ห้องรับคนไข้) 95
ภาพประกอบที่ 35 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(ห้องพ่อหมอ) 96
ภาพประกอบที่ 36 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะ) 97
ภาพประกอบที่ 37 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(คาเฟ่เหมย) 97
ภาพประกอบที่ 38 : ห้องนอนของคิตตี้ในภาพยนตร์ 98
ภาพประกอบที่ 39 : ห้องนอนของเหมยในภาพยนตร์ 99
ภาพประกอบที่ 40 : ห้องรับคนไข้ของเหมยในภาพยนตร์ 100
ภาพประกอบที่ 41 : คาเฟ่ของเหมยในภาพยนตร์ 101
ภาพประกอบที่ 42 : บ้านหมอปราชญ์ในภาพยนตร์ 102
ภาพประกอบที่ 43 : ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะในภาพยนตร์ 103
ภาพประกอบที่ 44 : ลักษณะการแต่งกายของชาวม้งในปัจจุบัน 104

ภาพประกอบที่ 44 : ลวดลายผ้าปักลายม้ง 104
ภาพประกอบที่ 45 : การปักผ้าลายกากบาท และลายก้นหอย 105
ภาพประกอบที่ 46 : ลักษณะการแต่งกาย แฟชั่นเกาหลี 105
ภาพประกอบที่ 47 : การออกแบบชุดของคิตตี้ 107
ภาพประกอบที่ 48 : การออกแบบชุดของเหมย 109
ภาพประกอบที่ 49 : การออกแบบชุดของชิง 111
ภาพประกอบที่ 50 : การออกแบบชุดของแม่หมอ 111
ภาพประกอบที่ 51 : การออกแบบชุดของเจ๊เบียร์, ดาหวัน และไปรยา 112
ภาพประกอบที่ 52.1 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร คิตตี้ 113
ภาพประกอบที่ 52.2 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร คิตตี้ 114
ภาพประกอบที่ 53 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร เหมย 115
ภาพประกอบที่ 54 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละครแม่หมอ 115
ภาพประกอบที่ 55 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละครเจ๊เบียร์ ดาหวัน ไปรยา 116
ภาพประกอบที่ 56.1 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร คิตตี้ 116
ภาพประกอบที่ 56.2 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร คิตตี้ 117
ภาพประกอบที่ 57.1 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร เหมย 117
ภาพประกอบที่ 57.2 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร เหมย 118
ภาพประกอบที่ 58 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร ชิง 118
ภาพประกอบที่ 59 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละครแม่หมอ 119
ภาพประกอบที่ 60 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละครเจ๊เบียร์ ดาหวัน ไปรยา 119
ภาพประกอบที่ 61 : แนวคิดในการออกแบบการแต่งหน้าและผลลัพธ์ตัวละคร คิตตี้ 120
ภาพประกอบที่ 62 : แนวคิดในการออกแบบการแต่งหน้าและผลลัพธ์ตัวละคร เหมย 121
ภาพประกอบที่ 63 : Mood and Tone 122
ภาพประกอบที่ 64 : ตารางการจัดการเวลาถ่ายทำ Q1 (Breakdown Q1) 134
ภาพประกอบที่ 65 : ตารางการจัดการเวลาถ่ายทำ Q2 (Breakdown Q2) 135
ภาพประกอบที่ 66 : ตารางการจัดการเวลาถ่ายทำ Q3 (Breakdown Q3) 135

ภาพประกอบที่ 67 : ตารางการจัดการเวลาถ่ายทำ Q4 (Breakdown Q4) 136
ภาพประกอบที่ 68.1 : ภาพสำเร็จโดยรวมของภาพยนตร์ (1) 137
ภาพประกอบที่ 68.2 : ภาพสำเร็จโดยรวมของภาพยนตร์ (2) 138
ภาพประกอบที่ 68.3 : ภาพสำเร็จโดยรวมของภาพยนตร์ (3) 139
ภาพประกอบที่ 68.4 : ภาพสำเร็จโดยรวมของภาพยนตร์ (4) 140
ภาพประกอบที่ 69 : ภาพสำเร็จโปสเตอร์ของภาพยนตร์ 141
ภาพประกอบที่ 70 : ภาพสำเร็จสแตนดี้ของภาพยนตร์ 143

บทที่ 1
บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

การมองเห็นคุณค่าในตัวเองของมนุษย์นั้นถูกสังคมปัจจุบันตีกรอบทางความคิดไว้ว่า เราต้องทำแบบนั้น เราต้องเป็นแบบนี้ไปเสียจนหมด การริเริ่มมองเห็นมันกลับมีคนเพียงกลุ่มน้อยเท่านั้นที่รับรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพียงเพราะเราไม่ได้มีเหมือนที่สังคมกำหนดไว้ เราไม่ได้เป็นแบบที่สังคมบอกให้เราเป็น เราจึงมองว่าเราเองนั้นไร้ค่า และไม่ได้มองเลยเสียด้วยซ้ำว่า เราเองก็มีคุณค่าที่เป็นตัวของเราเองและไม่ได้ไร้ค่าไปกว่านั้นเสียเลย

“You are what you think.” คิดอย่างไรก็ย่อมเป็นเช่นนั้น ประโยคสั้นๆ นี้ดูเรียบง่ายทั้งในเชิงความหมายและโครงสร้างประโยค แต่มันกลับเป็นความจริงอย่างน่าเหลือเชื่อที่ว่าความคิดของเรามันเป็นดั่งกระจกเงาตามตัว เราคิดเช่นไร ตัวตนและการกระทำของเรายอมแสดงออกไปในทิศทางเดียวกัน โดยที่คุณต่างไม่รู้ตัว บางครั้งเมื่อคุณมีความมั่นใจในตัวเองว่า งานที่คุณทำมันจะต้องออกมาดีและสำเร็จผลลุล่วงได้ ถึงแม้ความเป็นจริงผลงานคุณอาจไม่ดีขนาดนั้นแต่ด้วยความมั่นใจของคุณ จนแล้วจนรอดผลลัพธ์ที่ออกมานั้นกลับดีกว่าที่คาดคิดอยู่บ่อยครั้ง กลับกันบางครั้งคุณก็ห่อเหี่ยว ท้อแท้สิ้นหวัง คิดว่าให้ตายอย่างไรผลลัพธ์มันก็ไม่ได้ออกมาดีขึ้น ฉันใดก็ฉันนั้น งานที่ออกมามันก็ห่อเหี่ยวไปตามความรู้สึกของคุณ สิ่งที่เกิดขึ้นกับเราในทุก ๆ วัน มักเป็นผลลัพธ์ที่มาจากเมื่อวาน เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เมื่อเดือนที่แล้ว หรือแม้กระทั่ง เมื่อปีที่แล้ว ทุกเรื่องราวที่ผ่านเข้ามาจะกลายเป็นบทเรียนหลอมรวมจนเป็นตัวเรา เรียกได้ว่า ‘ฉันในอดีต ทำให้มีฉันในปัจจุบัน’ บ่อยครั้งที่ความสุขที่เกิดขึ้นเหล่านั้นมาจากโลกที่มีเพียงเรา และตัวเรา มันก็น่าจะดีนะ เพราะความสุขนี้ขึ้นอยู่กับตัวเราเป็นที่ตั้งอย่างเดียว แต่พอกาลเวลาเปลี่ยน ยุคสมัยเปลี่ยน ชุดความคิดเดิมๆ ที่เราจมอยู่แต่กับตัวเอง ก็จะเริ่มเคลื่อนออกหันมามองคนรอบตัวมากขึ้น เรารับรู้ความสำเร็จของผู้อื่นๆ ชีวิตดีๆ ของเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือแม้แต่ทริปท่องเที่ยวสุดสัปดาห์ของเพื่อนทำงานโต๊ะข้างๆ เราต่างยิ้มแย้มให้กับความสุขของผู้อื่น แต่ในเบื้องลึกเราก็เผชิญกับความรู้สึก เหนื่อย ผิดหวัง และ ไม่เป็นตัวเองอยู่เช่นกัน (UNITX, 2556)

ข้อความที่ได้กล่าวไปข้างต้นล้วนเป็นจุดเริ่มต้นของการกลับมานั่งคิดทบทวนของตัวผู้สร้าง และอยากที่จะสร้างสรรค์หนังที่ยกระดับจิตใจของมนุษย์ผ่านมุมมองของ “ความตลก” ที่คนเองมองว่าเป็นเรื่องราวที่ไม่ได้มีสาระ เพียงแต่ตลกขบขันไป ดูแค่เพื่อสร้างความจรรโลง และไม่ได้มีแก่นสารอะไรเสียเลย ซึ่งแท้จริงแล้ว หนังตลกนั้นกลับสะท้อนมุมมองและเรื่องราวของสังคมนี้ได้อย่างดีเยี่ยม จาก ทฤษฎี

การปลดปล่อย (Relief Theory) ผู้ริเริ่มแนวคิดนี้คือ ซิกมุนด์ ฟรอยด์ บิดาแห่งจิตวิทยาสำนักจิตวิเคราะห์ แนวคิดนี้อธิบายว่าอารมณ์ขันคือทางออกของการปลดปล่อยความก้าวร้าวหรือความต้องการทางเพศที่สะสมและถูกกดไว้ออกมาในรูปแบบที่สังคมยอมรับได้ เราจึงหัวเราะไปกับตลกเจ็บตัว มุกเหยียด หรือมุกใต้สะดือ เพราะมันช่วยลดความตึงเครียดทางจิตของเราที่สั่งสมไว้ ในขณะที่ซูเปอร์อีโก้หรือจิตสำนึกที่มีศีลธรรมของเราคอยกดข่มไม่ให้แสดงความก้าวร้าวออกมา มุกตลกช่วยให้เราปลดปล่อยอารมณ์ที่ไม่เป็นที่ยอมรับออกมาโดยหลอกซูเปอร์อีโก้ว่ามันก็แค่มุกขำๆ หรือล้อเล่นนิดเดียวเอง อีกคำอธิบายหนึ่งของทฤษฎีนี้คือการหัวเราะเป็นการปลดปล่อยปลดปล่อยแรงขับหรืออารมณ์ที่ถูกกระตุ้นให้สั่งสมขึ้นหรือก็คือถูกบิวด์ขึ้นมาแล้วแต่อยู่ดีๆ กลับพบว่าสถานการณ์ไม่ได้เป็นไปอย่างที่คิดและเราไม่ต้องใช้อารมณ์นั้นแล้ว อารมณ์ค้างที่เกิดขึ้นต้องการถูกปลดปล่อยเลยออกมาในรูปของการหัวเราะโล่งใจแทน (วิชัย สว่างพงศ์เกษม, 2555)

จากทั้งหมดที่ได้กล่าวไปทั้งหมดนั้น ทำให้ผู้สร้างสนใจที่จะนำเสนอหนังที่ปลดปล่อยอารมณ์ขันผ่านเรื่องราวที่เป็นปัญหาฝังรากของมนุษย์ ไม่เพียงเพื่อความจรรโลงแต่เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและใช้รูปแบบของความตลกนี้เองเพื่อตอกย้ำว่า มนุษย์จะสามารถหัวเราะไปกับปัญหาของชีวิตมนุษย์นี้เองไปได้หรือไม่ ถ้าหากเพียงว่าเราเป็นผู้สังเกตการณ์ เราจะมองปัญหานั้นย้อนกลับมาที่ตนเองหรือไม่ แล้วถ้าเราประสบปัญหาเช่นเดียวกันกับตัวละคร เราจะแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นได้ดีกว่าตัวละครหรือไม่

จุดเด่นที่ทำให้ผู้สร้างสนใจจะริเริ่มสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ คือ การที่ผู้กำกับสนใจในฟอร์มการเล่าเรื่องของหนังตลก และได้มองเห็นถึงพล็อตเรื่องและแนวทางที่แหวกออกไปจากหนังทั้ง 13 เรื่องของภาพยนตร์สื่อสารนิพนธ์ ของนิสิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนี้เอง ซึ่งการที่ภาพยนตร์เรื่องนี้นั้น เป็นภาพยนตร์ตลกเรื่องเดียวที่มีการเข้าฉาย จะทำให้ผู้คนปลดปล่อยความตึงเครียดจากการรับชมภาพยนตจร์เรื่องอื่น แต่ยังคงสอดแทรกเนื้อหาที่สะท้อนไปถึงสังคมมนุษย์ที่มีมาอย่างต่อเนื่องอย่างหัวข้อเรื่อง การมองเห็นคุณค่าในตัวเอง อีกด้วย

วิธีการดำเนินการศึกษา / สร้างสรรค์

ใช้ระยะเวลาดำเนินงานตลอดทั้งโครงการประมาณ 9 เดือน โดยแบ่งการทำงานเป็น 3 ขั้นตอน

1. ขั้นตอนเตรียมการผลิต (Pre-Production)

แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) การหาข้อมูล ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การค้นคว้าจากหนังสือ งานวิจัย และสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ อินเตอร์เน็ต และการสัมภาษณ์เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์ และนำไปผลิตเป็นภาพยนตร์ต่อไป

2) การเขียนบทภาพยนตร์

2.1) กำหนดรูปแบบและวิธีการนำเสนอ

2.2) ลงพื้นที่และสอบถามวิธีชีวิตชนเผ่าไทย-ม้ง

2.3) วิเคราะห์และพัฒนาบทภาพยนตร์

2.4) ปรับปรุงบท

3) การวางแผนผลิตภาพยนตร์

3.1) ศึกษาบทภาพยนตร์

3.2) จัดหานักแสดงและสำรวจพื้นที่ถ่ายทำ

3.3) ประชุมทีมงานและวางแผนการผลิต

3.4) จัดทำงบประมาณ

3.5) การเตรียมงานศิลป์

2. ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Production)

1) การซ้อม

2) สร้างองค์ประกอบศิลป์

3) การถ่ายทำในสถานที่จริง

4) ตรวจสอบความพร้อมของงานเพื่อเตรียมดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป

3. ขั้นตอนหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post-Production)

1) การคัดเลือกภาพที่จะใช้ตัดต่อ

2) ตัดต่องานภาพยนตร์

3) ทำสีและเสียงภาพยนตร์

4) จัดฉายภาพยนตร์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การสร้างภาพยนตร์สั้นแนวสุขนาฏกรรม หรือ Comedy
2. การสร้างภาพยนตร์สั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการสลับร่าง
3. บริบททางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อการค้นพบคุณค่าของตัวเอง
4. ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสังคมเมืองและสังคมท้องถิ่นไทย(ภาคเหนือ)

ขอบเขตการออกแบบสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้น ในรูปแบบ Comedy ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสลับร่างของหญิงสาวชาวกรุงเทพฯ และหญิงสาวชาวเชียงใหม่ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านไทย-ม้ง โดยภาพยนตร์สั้นจะใช้เวลาไม่เกิน 40 นาที โดยมีทีมงานในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ ดังนี้

1. นางสาวปลายรุ้ง ฟ้าสาร *หน้าที่* ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์(Director / Screenwriter)
2. นายธนกฤต หมอยา *หน้าที่* ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้ฝึกซ้อมการแสดง (Assistant Director / Acting Coach)
3. นายพีรธัช เปรียบนาน *หน้าที่* ผู้อำนวยการสร้าง (Producer)
4. นายวัชรพงษ์ ภูคำ *หน้าที่* ผู้กำกับภาพ (Director Of Photography)
5. นายเกียรติศักดิ์ ชลมหาสวัสดิ์ *หน้าที่* ผู้กำกับศิลป์ (Art Director)
6. นางสาวนภัทร ใหม่ปิยะ *หน้าที่* ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย(Make up and Stylist)
7. นายคณิศร ธรรมรณกิจ *หน้าที่* ผู้ออกแบบฉากและจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (Setting Designer andPropMaster)
8. นางสาวจินต์จุฑา ดวงมณี *หน้าที่* ผู้คัดเลือกนักแสดง (Casting Director)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การถ่ายทอดความคิด ทัศนคติ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และบรรยากาศบ้านเมืองของผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ในหมู่บ้านของชนเผ่าไทย-ม้ง ในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ผู้คนตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม

2. การสะท้อนให้เห็นถึงการมองคุณค่าในตัวเองของสังคมในปัจจุบันว่า ผู้คนส่วนใหญ่ยังมองตนเองนั้นไม่เหมาะสมและไร้ค่า ไม่เป็นไปตามที่ตนเองหรือสังคมต้องการ

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างสรรค์ครั้งนี้ ทีมผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาในขั้นตอนการดำเนินการศึกษาและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การสร้างภาพยนตร์สั้นแนวสุขนาฏกรรม หรือ Comedy
2. บริบททางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อการค้นพบคุณค่าของตัวเอง

    (2.1) บริบทและหน้าที่ในสังคมเมืองและสังคมท้องถิ่นภาคเหนือ(ดอย)

    (2.2) ปัจจัยที่ทำให้คนเราไม่มั่นใจ

    (2.3) บรรทัดฐานของความงานในแต่ละวัฒนธรรม

    (2.4) ค่านิยมของความงามในแต่ละวัฒนธรรม

    (2.5) ทฤษฎีอภิสิทธิชน (Beauty Privilege)

3. ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสังคมเมืองและสังคมท้องถิ่นไทย(ภาคเหนือ)

    (3.1) ลักษณะและความแตกต่างของสังคมเมืองและสังคมชนบท

    (3.2) ทฤษฎีความแตกต่างทางวัฒนธรรม

กระบวนการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการมองเห็นคุณค่าของตัวเอง และความแตกต่างของวัฒนธรรมสังคมเมืองและสังคมท้องถิ่นไทยภาคเหนือ(ชนเผ่าไทย-ม้ง) ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาทั้งหมด 3 หัวข้อที่ได้กล่าวไว้ด้านบน แต่เนื่องจากภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้มีรูปลักษณ์ที่บ่งชี้ไปถึงความจรรโลงใจของผู้ชม จึงอาจแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่ไม่มากชัดเจนหรือน้อยจนเกินไป เพื่อคงไว้ซึ่งอรรถรสในการรับชมแต่ยังคงมีเนื้อหาและสัญญะที่บ่งชี้ไปถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการมองเห็นคุณค่าในตัวเองนี้อยู่ภายในเช่นกัน

1. การสร้างภาพยนตร์สั้นแนวสุขนาฏกรรม หรือ Comedy

ภาพยนตร์สุขนาฏกรรม (Comedy)

- แสดงความบกพร่องของมนุษย์ หรือความผิดแปลก ทำอะไรผิดมนุษย์จึงสร้างให้เกิดเสียงหัวเราะ แต่ไม่ใช่พิการ
- แสดงให้เห็นถึงความไร้สาระของมนุษย์
- ตัวเอกจะได้สิ่งที่สูญเสียคืนมา หรือได้ในสิ่งที่ตามหา เอาชนะ อุปสรรคได้ทุกอย่าง จบแบบ Happy Ending

สุขนาฏกรรม

Happy Ending

เรื่องราวสนุกสนานอลเวง ตลกขบขัน เบาสมอง และจบลงอย่างมีความสุข

Ambiguity in language

ไม่มีความงดงามในแง่ของภาษา เป็นภาษาง่ายๆแบบชาวบ้าน

Comic Hero

- แสดงให้เห็นถึงความไม่สมบูรณ์แบบของ มนุษย์ ที่มักมีความผิดพลาดในการกระทำทำให้ความบกพร่องเป็นความตลก
- ตัวละครมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงชีวิต

ทำไมคนจึงต้องหัวเราะในภาพยนตร์ Comedy

- คนดูจะหัวเราะเมื่อเห็นสิ่งหนึ่งแตกต่างไปจากปกติ ก็คือผิดไปจากสิ่งที่เกิดขึ้นปกติ ซึ่งเกิดจากความบกพร่องของตัวละคร เช่นความเขลา หรือ ความอ่อนแอ

- การหัวเราะนั้นจะเกิดขึ้นจากการเชื่อในความจริงใจของตัวละคร เชื่อว่า สถานการณ์ที่พลิกผันนั้นไม่ได้เกิดมาจากการจงใจ

- สถานการณ์ที่พลิกผันนั้นต้องไม่นามาซึ่งความบาดเจ็บและความเดือดร้อนของตัวละคร เช่น พลาดตก เก้าอี้แล้วตัวละครหรือนักแสดงต้องไม่เจ็บหรือเลือด ตกยางออก เพราะหากเกิดสิ่งเหล่านั้นขึ้นแล้วผู้ชม จะไม่รู้สึกตลกขบขันแต่จะ รู้สึกตึงเครียดจากความเจ็บปวดและเดือดร้อนที่เกิดขึ้น

ประเภทของละคร COMEDY

1.Romantic Comedy

- เนื้อเรื่องเต็มไปด้วยจินตนาการและความคิด สร้างสรรค์ สามารถที่จะสมจริงหรือไม่สมจริงก็ได้ ตัวนักแสดงมักเป็นพระเอกและนางเอกที่สวยงามตามอุดมคติ

- โดยในละครประเภทนี้ตัว จะไม่ใช่นักแสดงเอก แต่เป็นพวก Clown หรือตัวตลกอาชีพซึ่งมักจะพูดจาคมคาย

- จะมีเส้นเรื่องหลัก คือการที่ตัวละครเอกมีอุปสรรคก่อนจะสามารถลงจบแบบ HappyEndingในตอนท้าย

2. Comedy of Manners / Restoration Comedy

- มีเนื้อหาสอดเสียดล้อเลียนสังคมชั้นสูง ซึ่งมี กฎระเบียบมาก เช่น บางยุคสมัยสังคมจะเน้นพอกหน้าขาว นักแสดงก็จะพอก หน้าขาวสดุๆไปเลย

- ความตลกของละครประเภทนี้ อยู่ที่ภาษาของบทซึ่งมีการชิงไหวชิงพริบ อยู่ตลอด มีการใช้คำ กระแนะกระแหน ซึ่งสิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความ ต้องการอิสรภาพในยุคที่มีการแบ่งชนชั้น

- มักจะเล่นอยู่ในวงจำกัดซึ่งมักเป็นสังคมชั้นสูง ไม่ได้เป็นละครที่ชาวบ้านทั่วๆ ไปจะได้ชม ทำให้ละครประเภทนี้คนจึงเข้าถึงยาก มีจำนวนน้อย และหดหายไป

3.Satiric Comedy ตลกเสียดสี

- คือละครแนวเสียดสี มุ่งโจมตีข้อบกพร่องและสันดานของ มนุษย์โดยทั่วไป ซึ่งละครจะนำจุดบกพร่องดังกล่าวนั้น มาเยาะเย้ย ถากถางให้อายปนตลกขบขัน

4. Comedy of Ideas ตลกความคิด

- เป็นละครตลกที่เน้นโจมตีความคิดความเชื่อที่บกพร่อง ล้าสมัยในสังคมนั้นๆ ซึ่งเมื่อผู้ชมได้ดูแล้วก็จะประจักษ์ ถึงข้อบกพร่อง ความล้าสมัยของความเชื่อดังกล่าว

5. Situation Comedy

- เป็นเรื่องราวตลกซึ่งเกิดจากความสับสน อลเวง อลหม่านซึ่งส่วนใหญ่มาจากความ บังเอิญปนกับความจำเป็น

6. Farce / Slapstick Comedy

- พวกตลกตีหัวมักจะเป็นตลกที่เอะอะตึงตังตลกท่าทาง ท่าทางจะโอเวอร์เหลือเชื่อเน้นความเจ็บปวด ความพิกล พิการ

7. Black Comedy /Dark Comedy ละครตลกร้าย

- คือละครตลกในเรื่องร้ายๆ ตลกในเรื่องไม่ควรตลก เช่น ตลกในเรื่องความโชค ร้ายหรือความทุกข์ของตัวละคร หรือการเอาประเด็นทางสังคม หรือคนสำคัญๆ ในสังคมมาล้อเลียน ทาให้คนดูรู้สึกขำและสงสารไปในเวลาเดียวกัน

8. Sentimental Comedy &Tearful Comedy

- ละครตลกที่เต็มไปด้วยอารมณ์อ่อนไหว เน้นความซื่อ ความน่ารักของตัวละคร เพื่อให้คนดูเกิดความเห็นใจ ความเอ็นดู ตลกแบบเรียกน้ำตา มี ลักษที่ค่อนข้างเข้าเอาใจผู้ชม บทละครถูกเขียนขึ้นด้วยความเห็นอกเห็นใจต่อตัว ละครเอกเป็นพิเศษ ซึ่งต่อมาละครประเภทนี้ถูกพัฒนากลายเป็นละครแบบ Melodrama ไปแล้ว

2. บริบททางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อการค้นพบคุณค่าของตัวเอง

บทความหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

- ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของนิสิตมหาลัยศรีนทรวิโวฒ (นภาพร เอื้ออุปถัมภ์, 2552)

- ปัจจัยทางจิตวิทยาและปัจจัยทางชีวสังคมที่เกี่ยวข้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองขอองเด็กวัยรุ่น(นายสมพงษ์ จินดารุ่งเรืองรัตน์, 2557)

- ปัจจัยทางชีวสังคมที่สัมพันธ์กับเอกลักษณ์แห่งตนขอองวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (ธิดารัตน์ แย้มนิ่ม, 2554)

เอกลักษณ์แห่งตน (Identity)

อิริคสัน (Erikson) ให้คำนิยามของเอกลักษณ์แห่งตน คือการรับรู้ว่า ตนเองเป็นอย่างไร เป็นใคร มาจากไหน รวมไปถึงแสดงบทบาทของตนเองในสังคม ทั้งความรู้สึกหรือการแสดงอารมณ์ ซึ่งเกิดจากการพัฒนาทางด้าน ร่างกาย เพศ สังคม อาชีพ จริยธรรม อุดมคติ และ บุคลิกภาพ โดย สิ่งเหล่ามีปัจจัยมาจาก

- ปัจจัยภายใน (Inner Resources)

- คุณค่าทางสังคม (Traditional Value)

- โอกาสในการแสดงบทบาทต่างๆ (Opportunities Action)

ปัจจัยภายใน

การเข้าใจในตนเองและผู้อื่น สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานณ์การนั้นๆ ได้ โดยมีความยืดหยุ่นทางความคิด ซึ่งจะส่งผลถึงการแสดงออกทางความรู้สึก อารมณ์ การแสดงออกจาก การกระทำ รับรู้ถึงความต้องการของตนเอง การยอมรับในตนเอง รวมถึงการเข้าใจใน เพศ สรีระ จริยธรรม อุดมคติ ความคิด บุคลิกภาพ และ ความสามารถในตนเอง สามารถตัดสินใจกระทำสิ่งใดโดยผ่านกระบวนการคิดที่ถูกต้องมากขึ้น

คุณค่าทางสังคม

คุณค่าทางสังคมป็นความคาดหวังจากการได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลรอบข้างที่มีความสาคัญในชีวิต การสนับสนุนให้กำลังใจ ซึ่งเริ่มต้นมาจาก สถาบันครอบครัว บิดามารดา หรือ บุคคลสำคัญ ที่เป็นต้นแบบของความคิดและการกระทำที่ส่งผลต่อความคิดในการดำเนินชีวิต เมื่อวัยเพิ่มขึ้น บทบาทของ สังคมภายนอกเริ่มเพิ่มมากขึ้น เนื่องมาจากโอกาส ทางการศึกษา หรือ กิจกรรมที่ต้องพบเจอผู้คนใหม่ๆ เช่น เพื่อนฝูง และ บุคคลที่อยู่แวดล้อมตัวเรา เริ่มมีการกำหนด เอกลักษณ์แห่งตนในตัวเราเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เกิดความรู้สึกถึงวิธีการทำให้ถูกยอมรับจากคนในสังคม เมื่อถูกยอมรับในสังคม ความรู้สึกที่เกิดขึ้น คือ ความสุข ความเบิกบานใจ หรือ ความพอใจในตนเอง แต่ถ้าหาก ไม่ถูกยอมรับในสังคม ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจะตรงข้ามกัน ซึ่งเกิดเป็นความ กระวนกระวายใจ หงุดหงิด เหงาโดดเดี่ยว ความอับอาย การจัดระเบียบทางสังคม กฎเกณ์ หรือ การเรียนรู้จริยธรรม คุณธรรม รวมถึงวัฒนธรรม ก็ส่งผลต่อการกำหนดเอกลักษณ์แห่งตน เช่นเดียวกัน

โอกาสในการแสดงบทบาทต่างๆ

การแสดงบทบาทของตนเองในสังคม เป็นความสามารถที่รวบรวมประสบการณ์จากในอดีต การพัฒนาหรือเข้าใจตนเอง และการค้นหาตนเอง จนทำให้เกิดการรู้จักคุณค่าของตนเอง สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีชีวิตที่เป็นอิสระ และเกิดการตั้งเป้าหมายในอนาคตที่ชัดเจน ถึงเป็นแรงจูงใจที่สร้าง ความมั่นใจ ในการแสดงออกถึงความเป็น

ตัวของตัวเอง ในบริบทสังคมต่างๆ ซึ่งหาก เรายังไม่สามารถเข้าใจตนเองหรือความต้องการของตนเองได้นั้น จะส่งผลต่อความคิด หรือ อารมณ์และความรู้สึกที่ไม่ดี จนแสดงออกมาในสังคมต่างๆ ซึ่งจนเกิดเป็นการแตกแยก ทำอะไรโดยปราศจากเป้าหมาย ไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างชัดเจน สามารถคล้อยตามความรู้สึกของคนอื่นได้ง่าย จนทำลายความเป็นตัวของตัวเอง จนทำให้เกิดสาเหตุทำให้คิดถึงชีวิตตนเองที่ไม่มีคุณค่า

ปัจจัยที่ทำให้เสริมความมั่นใจในตัวเอง

1. การมีจิตใจที่แข็งแรง

การหากิจกรรมที่ส่งผลต่อจิตใจตนเองให้ผ่อนคลายและไปในทิศทางที่ดีขึ้นเริ่มจากการหา ช่วงเวลาในการทำกิจกรรมให้จิตใจแข็งแรง เพื่อไม่ให้สิ่งรอบตัวมีอิทธิพลต่ออจิตใจ เช่น การอออก กำลังกาย การทำจิตใจให้ปล่อย การฝึกสมาธิ

2. การจัดการกับความคิดในเชิงลบ

ให้ความสำคัญกับปัจจุบันเลิกคิดหรือสิ่งที่ผ่านมาจากในอดีต เพื่อมาบีบตัวเองให้ดีขึ้น ซึ่งไม่สามารถช่วยเรื่องความคิดบวกต่อตนเองได้ ดังสิ่งไหนที่คิดแล้วมีประโยชน์ต่ออความคิดของตนเองก็ควรที่จะเก็บไว้และทิ้งสิ่งทีลบอออกไป

3. การพาตัวเองเข้าไปอยู่ในสถานการณ์จริง

นำตัวเองเข้าไปอยู่ที่จำเป็นจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์เรื่อยๆ แน่นอนว่าความมั่นใจในตัวเองและความถ่อมตนจะมีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ

4. รักษาอาการที่รู้สึกว่าตนเองเก่งไม่จริง

เป็นอาการที่เรียกว่า Impostor syndrome ซึ่งเป็นอาการที่ไม่ยออมรับความสำเร็จขอองตนเอง จนเกิดอาการที่ไม่มั่นใจในตนเอง สิ่งที่จะทำให้เพิ่มความมั่นใจได้คือพูดคุยกับคนใกล้ชิดหรือยอมรับในความสำเร็จของตนเองเพื่อเพิ่มความมั่นใจ

5. การแต่งตัวก็เป็นสิ่งสำคัญ

หากย้อนกลับมาที่ตนเองการแต่งกายช่วยส่งเสริมความมั่นใจในตนเองอีกทางหนึ่ง ทั้งการมองตนเองในแต่ล่ะวัน และ จากคนภายนอก

6. สร้างภาพจำให้กับตนเอง แบรนด์บุคคล(Personal brand)

สร้างภาพจำโดย แสดงความเป็นตัวเองให้คนอื่นได้เห็น เช่น การทำบล็อคเกี่ยวกับตนเอง ลงภาพ หรือ ทำชิ้นงานลงให้ผู้คนได้เห็นถึงตัวตนของเรา เพื่อสร้างภาพจำให้กับตัวเองและเพิ่มความมั่นใจ

7. เห็นคุณค่าของตัวเองจากตัวตนที่แท้จริง

ความมั่นใจของคุณต้องมาตัวตนที่แท้จริงของคุณ ไม่ใช่จากความสำเร็จในด้านหน้าที่การงาน เพราะฉะนั้นลองทำความเข้าใจและพัฒนาตัวเอง โดยอาจเริ่มต้นด้วยการเป็นอาสาสมัครเพื่อบริการสังคม การทำสมาธิ การออกกำลังกาย การอ่านหนังสือ หรือการสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน อะไรก็ได้ที่จะทำให้คุณเห็นค่าและความสามารถของตัวเองมากยิ่งขึ้น

Self Esteem

ความภูมิใจในตัวเอง เป็นคำที่เราได้ยินกันบ่อยในยุคสมัยนี้ ด้วยความที่คนเราใกล้กันมากขึ้นด้วย Social Media ทำให้เราได้เห็นชีวิตและความสำเร็จของคนอื่นได้ชัดเจนขึ้น จนทำให้เมื่อหันกลับมามองตัวเองแล้วความเคารพตัวเองกลับต่ำ

Self Esteem มีผลต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง เนื่องมาจากการยอมรับความสำเร็จ หรือการเคารพ ตนเอง ซึ่งหากตัวเราเองนั้นมีทัศนะคติที่ดีกับตัวเอง จะส่งผลให้ จิตใจหรือความคิดนั้นส่งผลดีต่อความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง

Self Esteem ต่ำ

สังเกตเห็นอาการต่างๆ ดังต่อไปนี้ เกลียดตัวเอง, ชอบโทษว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นความผิดพลาดของตัวเอง, รู้สึกไร้ค่าไม่เป็นที่รักของใครๆ, ไม่มีความสุข, ไม่มั่นใจในตนเอง ซึ่งเมื่อความคิดเหล่านี้วนเวียนอยู่ในหัวเรื่อยๆ จะนำมาสู่ปัญหาสุขภาพจิตต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโรควิตกกังวลจนลุกลามเป็นโรคซึมเศร้าในที่สุด

สาเหตุที่ส่งผลทำให้ Self Esteem ต่ำ

1. อ่อนไหวง่ายต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น คือ มักจะทนไม่ได้เมื่อมีคนมาวิพากษ์วิจารณ์ตน และมักจะแสดงออกทางอารมณ์ เช่น เศร้า เสียใจ โกรธ โมโห อย่างเห็นได้ชัด
2. จิตตกง่าย เศร้าเสียใจง่าย แม้ได้รับการกระทบกระทั่งเพียงเล็กน้อย ก็จะเกิดอาการคิดมาก สะเทือนใจได้ง่าย
3. กลัวการเข้าสังคม มองคนอื่นในแง่ลบ หรือ กลัวการถูกปฏิเสธ เช่น ไม่กล้าพูดคุย ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น บางคนเลยเก็บตัว ไม่พบเจอใครเลย ถ้ามีอาการมากอาจตั้งตนเป็นปฏิปักษ์กับผู้อื่นไปเลย
4. คอยเช็กเรตติ้งของตนเองอยู่ตลอด หรือ เรียกร้องความสนใจ เกิดจากการต้องการการยอมรับและความรักจากผู้อื่น เช่น การลงรูปเพื่อเรียกยอดไลค์อยู่เป็นประจำ
5. วิตกกังวล กระวนกระวายง่าย ขาดความสงบสุขทางใจ เกิดจากการขาดความเชื่อมั่น และศรัทธาในตนเอง
6. กลัวทำผิดพลาด ย้ำคิดย้ำทำ เนื่องจากกลัวไม่สมบูรณ์แบบแล้วจะทำให้รู้สึกว่า ตนเองไม่ดี ไม่มีค่า
7. ไม่กล้าลงมือทำสิ่งต่าง ๆ เพราะไม่ค่อยเชื่อว่า ตนเองจะดูแลจัดการสิ่งต่าง ๆ หรือแก้ปัญหาใดได้ และมักจะมองเห็นปัญหาข้างนอกใหญ่โตเกินจริง
8. ชอบวางอำนาจ หรือ ควบคุมสั่งการคนอื่นมากเกินไป เนื่องจากขาดความรู้สึกมั่นคงจากข้างในเลยต้องการความยำเกรงจากผู้อื่น เพื่อทำให้ตนมีความมั่นคง และมีคุณค่า
9. พยายามหาข้อแก้ตัว หรือ หาเหตุผลเข้าข้างตนเอง เพื่อไม่ให้คนอื่นเห็นข้อบกพร่อง เพราะยังยอมรับข้อบกพร่องของตนเองไม่ได้
10. เอาใจคนอื่นมาก ไม่กล้าปฏิเสธ หรือไม่กล้าบอกความต้องการของตนเองตรง ๆ เพราะ กลัวคนอื่นไม่รัก ไม่เป็นที่ยอมรับภายในสังคม
11. ความรู้สึกขาดภายในใจ ความรู้สึกที่ขาดความอบอุ่น เช่น ปัญหาทางด้านครอบครัว การเลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็ก เช่น พ่อแม่แยกทาง หรือ ถูกทอดทิ้ง
12. คาดหวังกับตนเองมากเกินไป ทำให้เมื่อทำในสิ่งที่คาดหวังไม่สำเร็จจึงผิดหวังกับสิ่งที่ตนเองทำมาก จนเกิดความรู้สึกไม่ดีต่อตนเอง
13. พฤติกรรมคอยดิ้นรนแสวงหาความสุขจากสิ่งนอกตัว หรือ ยึดติดในวัตถุข้างนอกมา
    เช่น คอยตระเวนหาความสุขจากวัตถุแพงๆ ของมียี่ห้อ สิ่งมึนเมา สารเสพติด อาหารเลิศรส สถานที่เที่ยว
14. หมกมุ่นกับเรื่องการแต่งกาย ความสวยความงาม เกมส์ การพนัน เป็นต้น

15. ไม่ดูแลตนเอง ละเลยตนเอง เช่น สุขภาพ ความสะอาดสะอ้าน ความเรียบร้อยในตัวเอง ในครอบครัว ในการงาน
16. มีพฤติกรรมการกินที่ผิดปกติ เช่น กินมากเกินไป หรือ กินน้อยเกินไป อันเกิดจากความรู้สึกไม่ค่อยมีความสุข
17. การกินมากไป คือ การใช้อาหาร เป็นเครื่องชดเชยเติมเต็มความสุข(ที่รู้สึกขาดไปใน จิตใจ)
18. การทานน้อยไป เกิดจากความเบื่อหน่ายในทุกสิ่งทุกอย่างอันเนื่องมาจากใจที่ไม่ค่อยมีความสุข
19. รู้สึกโดดเดี่ยว รู้สึกไม่เชื่อมโยงกับคนอื่น เช่น รู้สึกว่าตนเองไม่เป็นที่ยอมรับ บางคนอาจเป็นคนเหงาง่าย เพราะ ขาดการเชื่อมโยงกับตนเอง
20. ดิ้นรนไขว่คว้าความสำเร็จในสังคมมาก เช่น ต้องมีชื่อเสียง เกียรติยศ ต้องมีเงินทองร่ำรวยปริมาณมาก เพื่อให้รู้สึกว่าตนเอง เลอค่า ดูแพงในสายตาคนอื่น

การคาดหวังที่มากเกินไป

คาดหวังว่า ตนเองต้องดี สมบูรณ์แบบ ไม่ทำอะไรผิดพลาดเลย
คาดหวังว่า ตนเองต้องเป็นที่รักของทุกคน
คาดหวังว่า ตนเองต้องเป็นที่ต้องการของทุกคน โดยเฉพาะกับคนพิเศษ เขาควรต้องการเราตลอดเวลา
คาดหวังว่า ตนเองเป็นที่ยอมรับของทุกคน
คาดหวังว่า ตนเองต้องโดดเด่น ประสบความสำเร็จ เหนือผู้อื่น
คาดหวังว่า ตนเองต้องมีความพิเศษ แตกต่าง เก๋ไก๋ ไม่เหมือนใคร
คาดหวังว่า ตนเองฉลาดรอบรู้มากๆกว่า ผู้อื่น
คาดหวังว่า ตนเองต้องเก่ง กว่าผู้อื่น
คาดหวังว่า ตนเองต้องควบคุม และ จัดการคน และ ทุกสิ่งได้
คาดหวังว่า ตนเองต้องเข้ากับทุกคนได้

ภาพประกอบที่ 1 : ตัวอย่างถาพที่ส่งผลให้เกิดการสร้างค่านิยมจากภายนอก

ตัวอย่างที่ส่งผลทำให้เกิดภาพจำ และ สร้างค่านิยมการมองเห็นผ่านรูปน่างภายนอก

จากภาพตัวอย่างดังกล่าว ได้เห็นถึงภาพจำหรือความของค่านิยมในปัจจุบัน สิ่งที่เห็นเด่นชัดมากที่สุด คือ เรื่องของสีผิวซึ่งเป็นประเด็นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งบ่งบอกถึง ความขาว ความใส คือสิ่งที่ดีที่สุด ทำให้คนที่ไม่เป็นไปตามค่านิยมเกิดการลดทอนค่าของตัวเองลงซึ่งอาจจะส่งผลถึงไม่กล้านำตัวเองไปเจอผู้คนภายนอก เนื่องจากไม่มั่นใจในรูปร่างหน้าตาของตนเอง

ค่านิยมของความงาม

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ค่านิยมที่ไม่อยู่นิ่ง เปลี่ยนไปตามยุคสมัย ในเรื่องของความสวยความงามนั้นมักจะไม่หยุดอยู่กับที่ แต่จะมีการเปลี่ยนไปตามยุคสมัย และค่านิยมที่เปลี่ยนไป ซึ่งแต่ละยุคก็จะมีความงามที่ต่างกัน

โดยแปรเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและบริบทของสังคมเปลี่ยนแปลงไป และนี่คือแบบความสวยงามของผู้หญิงในแต่ละยุค ที่มีความแตกต่างกันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่แสดงให้เห็นถึงค่านิยมที่มีการเปลี่ยนแปลง

ยุค 1600-1700 ผู้หญิงสวยคือผู้หญิงอวบ

ในยุคนั้น ผู้ชายคนไหนที่อยากอวดรวย จะต้องทำให้ภรรยาตัวเองดูอ้วน มีสะโพกใหญ่ๆ และต้องมีพุงด้วย ซึ่งไม่ใช่แค่ความงามแต่เป็นการบ่งบอกถึงฐานะด้วย

ยุค 1800-1900 ผู้หญิงต้องเอวเล็ก

ยุควิคตอเรียในยุโรป ผู้หญิงต้องทำให้เอวดูเล็กที่สุด บางคนถึงขนาดเอาผ้ามารัดเอวไว้ตลอดเวลา ทำให้สาวๆ ในยุคนี้มีเอวเฉลี่ยแค่ 22 นิ้วเท่านั้น แต่ภายใต้ความเอวเล็กนี้สาวๆ ต้องแลกกับความผิดปกติของกระดูกซี่โครงและกระดูกสันหลัง

ยุค 1920 ต้องสวยแบบผู้ชาย

เป็นยุคนี้ไม่นิยมเอวเล็กแล้ว ดังนั้นการแต่งตัวจะนิยมใส่ชุดที่ไม่เห็นส่วนโค้งส่วนเว้า เพื่อไม่เห็นเอวและสะโพกนั่นเอง

ยุค 1940 ต้องสวยแบบ Marilyn Monroe

ทุกส่วนของ Marilyn Monroe ไม่ว่าจะเป็นสีผม ปาก ตา จมูก ไฝที่แก้ม ทุกอย่างคือแบบของความงามในยุคนั้น สัดส่วนคือ 36-24-34

ยุค 1970 มีการเคลื่อนไหวของขบวนการสตรียนิยม

ผู้หญิงในยุคนี้มีอิสระในการเลือกอาชีพ เลือกครอบครัว มีการสลัดผ้าถ่ายเซ็กซี่มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามพวกเธอก็ต้องรักษาหุ่นให้ดูผอมอยู่เสมอหลายคนต้องรักษาหุ่นให้ดูผอม จนกลายเป็นการเสพติดความผอม ในสุดก็นำไปสู่การสูญเสีย เช่น Karen Carpenter ที่มีหุ่นผอมเกินจนต้องจบชีวิตลงที่วัยเพียง 32 ปี

ต่อจากนั้นก็มี Anorexia nervosa ที่ได้รับการยกย่องว่าหุ่นดีที่สุดในช่วง 1870 แต่ไม่นานหลังจากนั้นเธอก็เสียชีวิตลง เนื่องจากมีอาการป่วยทางจิตอย่างรุนแรงจากการคลั่งผอม และยังมีผู้หญิงอีกมากมายที่ได้รับผลกระทบจากค่านิยมเช่นนี้

ยุค 2000 หุ่นนางแบบได้รับความนิยมมาก

เทรนด์นี้เริ่มต้นด้วยนางแบบสาวชาวบราซิลยกตัวอย่างเช่น Giselle Bundchen, Adriana Lima และ Alesandra Ambrosio ที่มีรูปร่างผอมแต่งดูแข็งแรง และบวกกับการตัดต่อให้ผิวดูเนียน จึงทำให้สาวๆ ใฝ่ฝันอยากมีหุ่นแบบนี้

โดยวิเคราะห์ได้ว่าค่านิยมความงามของสตรีนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยเรียงจากเรื่องฐานะปากท้อง หรือตามค่านิยมและความชื่นชอบของบุรุษเพศ ไปจนถึงพลังของสื่อต่างๆที่นำเสนอคำจำกัดความคำว่าสวยของ. ผู้หญิงทำให้พวกเธอต้องการที่จะเป็นแบบอิทธิพลนั้นๆ หรือกล่าวคือ“ความสวย” ของผู้หญิงใน ฐานะที่เป็นสิ่งประกอบสร้างทางสังคม จากการศึกษาพบว่า เด็กสาวผู้ให้ข้อมูลหลัก ไม่ได้เป็นเพียงเหยื่อของสินค้าเพื่อความงามต่างๆ เพียงอย่างเดียว แต่เลือกที่ จะบริโภคความรู้เรื่องการสร้างความสวยในรูปแบบต่างๆ ทั้งความรู้ด้านการดูแล สุขภาพ ร่างกาย การใช้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และการเลือกวิธีการศลั ยกรรมความ งามเพื่อให้ร่างกายงดงามตามสมัยนิยม อีกทั้งเพื่อการสร้างความเป็นตัวตนหรืออัต ลักษณ์เรื่องความงามที่สอดคล้องกับค่านิยมทางสังคม กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ เกี่ยวพันกับการบริโภคความรู้ที่ได้รับอิทธิพลจากงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่เสนออยู่ในนิตยสาร โดยที่เด็กสาวผู้ให้ข้อมูลหลักในงานศึกษาได้เลือกที่จะใช้ทั้ง ความรู้ วิธีการ และผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อสร้างความสวยที่เหมาะ กับตนเองในฐานะที่ร่างกายเป็นทุนทางสังคม เพื่อจะได้สถานภาพทางสังคมที่ดี

ความสวยในทัศนะของนกั สตรีนิยมกลับถูกมองว่าเป็นมายาคติ Naomi Wolf ในงานเขียนเรื่อง The Beauty Myth (1997) ได้นำเสนอความสวยในแง่ลบ โดยมองว่าความสวยเป็นการถูกครอบงำกดขี่ผู้หญิง ผู้หญิงที่ตกอยู่ภายใต้วาทกรรม “ความสวย” เท่ากับตกอยู่ภายใต้ความสัมพันธ์แบบชายเป็น ใหญ่ (patriarchy) ร่วมมือกับการครอบงำของระบบทุนนิยม (capitalism) เพื่อล่อลวงผู้หญิงให้บริโภคสินค้า สร้างความงามให้กับตนเอง

ในความเป็นจริง การสร้างและการรักษาความสวยของ “ผู้หญิง” ไม่ได้มีมิติ เพียงแค่การถูกครอบงำาจากสังคมชายเป็นใหญ่ (patriarchy) เท่านั้น แต่การที่ผู้ หญิงมีความสวยยังเป็นการตอบสนองต่อความพึงพอใจที่หลากหลาย สามารถเลือก ได้ว่าจะแสดงความเป็นตัวตนอย่างไรในสังคม การแต่งตัวและการรักษาความสวย ภาพพจน์ของมนุษย์ในสังคมสมัยใหม่ยังเป็นการบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของคนๆนั้นอีกด้วย

ภาพลักษณ์ผู้หญิงสวยในอุดมคติ

การมองภาพลักษณ์ความเป็นตัวตนของตนเอง ตามแนวคิดของ ชาร์ลส์ ฮอร์ตัน คูลี่ย์ (Charles Horton Cooley) เห็นว่า ตัวตนของมนุษย์และสังคมไม่ได้ แยกออกจากกันได้โดยสิ้นเชิง หากแต่สังคมเกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างคน ความ รู้สึกเกี่ยวกับตัวตนของมนุษย์พัฒนามาจากปฏิกิริยาของเราต่อความเห็นของผู้อื่น เกี่ยวกับตัวเรา ประกอบด้วยภาพลักษณ์ของเราที่มีต่อตนเอง และจินตนาการของ ผู้อื่นที่ตัดสินภาพลักษณ์นั้น และความรู้สึกของเราที่มีต่อจินตนาการนั้น อันก่อ ให้เกิดความรู้สึกที่เรามีต่อตนเอง ยกตัวอย่าง เช่น ความรู้สึกของเราตอนส่อง กระจกแต่งตัว เราจะรู้สึกว่าเราเป็นอย่างไร คิดว่าคนอื่นคิดอย่างไร คิดว่าคน อื่นคิดกับเราอย่างไร โดยคูลี่ย์เรียกทฤษฎีนี้ว่า “กระจกส่องตน” (The Looking- Glass Self)

กระบวนการต่อสู้กับตนเองในปฏิบัติการสร้างความสวย

ความพยายามที่จะต้องเปลี่ยนแปลงร่างกายของตนเองด้วยวิธีการที่ตัวเองเลือกหลายวิธีการต้องใช้ความพยายามสร้างแรงจูงใจ และความอดทนอย่างสูง เหตุแห่งความไม่พอใจต่อร่างกายตนเองจนกระทั่งต้องเปลี่ยนแปลงร่างกาย หรือ สาเหตุอื่นๆ อันนำามาสู่การเปลี่ยนดังกล่าวมีขั้นตอนของการต่อสู้กับหลายๆ อย่าง

เริ่มตั้งแต่ตนเอง ความรู้สึกภายในใจ และสังคมรอบข้างนำาไปสู่การเปลี่ยนแปลง ทางร่างกายรูปแบบต่างๆ ความต้องการเปลี่ยนแปลงร่างกายมาจากความไม่พึงพอใจต่อร่างกายตนเอง เกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน จากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมทางสังคม การรับข้อมูลข่าวสาร และค่า

นิยมทางสังคมถือว่าเป็นปัจจัยสำาคัญที่นำามาสู่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ความรู้สึกภายในจิตใจ และการใช้ชีวิตประจำวัน

ความไม่พึงพอใจต่อร่างกายนำามาสู่สภาวะความกดดันในจิตใจ บ้างนำมา สู่การปฏิบัติเพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างจริงจัง บ้างนำามาสู่การเปลี่ยนแปลง ตนเองชั่วคราว และบางคนยังคงมีความใฝ่ฝันที่จะทำาอย่างตั้งใจ ทั้งนี้ความไม่ พึงพอใจต่อร่างกายของตนเองอาจจะกลายเป็นเรื่องที่สะท้อนความเป็นมนุษย์ยุค นี้ที่จะต้องมีโครงการที่จะทำาให้ “ดีขึ้น” สักอย่าง ความไม่พึงพอใจจึงยังไม่มีที่สิ้นสุด นอกจากนั้น การเปลี่ยนแปลงตนเองังมีเงื่อนไขของการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตประจำวัน ทางเลือกที่มีความต่างของฐานะทางเศรษฐกิจ และการอธิบายหรือนิยามความสวย ที่เหมาะกับตนเอง อันนำามาซึ่งความสบายใจและกำลังใจที่จะเปลี่ยน-แปลงตนเอง หลายครั้งความอดทนต่อการต้องเปลี่ยนแปลงตนเองนำามาสู่สภาวะความกดดันในจิตใจ

การมองภาพลักษณ์ของตนเองด้วยความไม่พึงพอใจ และมีต้นแบบของการสร้างความเป็นตัวตนแบบหนึ่งหรือการให้คำาอธิบายต่อภาพลักษณ์ของตนเอง โดย การเลือกวิธีที่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ผ่านการตีความ คัดกรองมาแล้วนี้ ทำาให้เกิด การปฏิบัติเพื่อการเปลี่ยนแปลงร่างกายของตนเอง แต่การสร้างภาพลักษณ์ที่ต้องการต้องใช้เวลาและความอดทนอย่างมาก โดยเฉพาะกรณีการลดน้ำหนักด้วยตนเองต้องอาศัยการต่อสู้กับจิตใจตนเองอย่างสูงนำามาซึ่งความไม่พึงพอใจ ความไม่ สบายร่างกายที่ส่งผลมาสู่จิตใจควบคู่ไปด้วยกัน สภาวะความกดดันที่ต้องสร้างภาพลักษณ์ให้เป็นตามที่ตนเองต้องการของผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละคนแตกต่างกัน เนื่องจากวิถีชีวิตประจำวัน อุปนิสัยส่วนตัวที่ ฝึกหัดมาตั้งแต่ยังเล็ก วัฒนธรรม และฐานะทางเศรษฐกิจที่เอื้ออำานวยให้เลือกวิธีการ ที่ง่ายกว่า อย่างไรก็ดีการต้องเปลี่ยนแปลงตนเองนี้จะะต้องอาศัยความสม่ำเสมอในการ ปฏิบัติและกำลังใจสนับสนุนอย่างสูงทั้งจากตนเอง ครอบครัว และกลุ่มเพื่อน เพื่อเป็น แรงจูงใจที่ทำไปควบคู่กัน

บทสรุป

นักสตรีนิยม เช่น Naomi Wolf (1977) ตั้งคำาถามเรื่องความสวยว่าเป็นหลมุ พรางที่ระบบทุนนิยมปิตาธิปไตยทำาไว้ เพื่อล่อลวงผู้หญิงทำให้ต้องตกอยู่ในการยอมรับกรอบ ความสัมพันธ์ที่ริดรอนศักยภาพและความสามารถของผู้หญิงให้เป็นผู้ที่ต้องได้รับ การปกป้องจากผู้ชาย หรือให้ผู้ชายเป็นผู้ที่มีอำานาจในการที่จะบอกว่าเธอสวยหรือไม่สวย. นักสตรีนิยมสาย radical หลายคนมองว่าการยอมรับวาทกรรมความสวย ซึ่งกำาหนดโดยผู้ชาย ยังนำาไปสู่การตกหลุมพรางของบริโภคนิยม ซึ่งทำให้ผู้หญิงติดกับดักอยู่ในการบริโภคเครื่องสำาอางและเสื้อผ้าที่มีราคาแพง เพียงเพื่อทำให้ ตนเองเป็นที่พึงพอใจ

ของผู้ชาย ดังนั้น ในความเห็นของสตรีนิยมกลุ่มนี้จึงปฏิเสธ การที่ผู้หญิงจะทำตัวให้ตกเป็นเหยื่อของมายาคติในเรื่องความสวย

บรรทัดฐานความสวยงามของแต่ละวัฒนธรรม

นิยามความงามจากประเทศต่างๆ

ความสวยงามคือสุนทรียภาพทางอารมณ์ แนวคิด ผลิตภัณฑ์ ประเพณี หรือแม้แต่กีฬา แต่ละวัฒนธรรมย่อมมีมาตรฐานความงามอันเป็นเอกลักษณ์ เช่น คนหล่อสวยในฮออลลีวู้ดอาจกลายเป็นคนอัปลักาณ์ในแอฟริกา หรือบางประเทศอาจเน้นความสวยแบบเรียบง่ายขณะที่ประเทศอื่นๆ พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อสร้างผู้หญิงที่ “สมบูรณ์แบบ” ขึ้นมา

ฝรั่งเศส – แต่งตัวสวยหรู ไม่ต้องแต่งหน้าจัดเพราะเขารักความเป็นธรรมชาติ

อเมริกา – เขามองว่าความผอมเพรียวคือรูปร่างในอุดมคติ ผิวสีแทนที่ซึ่งถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของความสวยงามและสื่อถึงสถานะทางสังคมว่าคุณมีเงินมากพอที่จะไปเที่ยวหรือพักผ่อนในช่วงวันหยุดนั่นเอง

เวเนซุเอลา – มองว่าความงามเป็นสินค้าชิ้นใหญ่ การมีรูปร่างในอุดมคติได้แก่ หน้าอกใหญ่ เอวเล็ก และบั้นท้ายกลมกลึงกลายเป็นสิ่งที่สร้างแรงกดดันมหาศาล สาวๆในประเทศนี้ต้องเข้ารับการผ่าตัดหลายครั้งเพื่อให้มีรูปร่างสมกับมาตรฐานความงามของประเทศ

ชนเผ่าปะดอง(พบได้ในไทยและเมียนมาร์) – จะใส่ห่วงทองเหลืองกดลงบนไหล่และกระดูกไหปลาร้ามากๆเข้าก็จะทำให้คอของสาวๆเหล่านี้ดูยาวกว่าความเป็นจริง สำหรับคนเผ่านี้ นี่ถือเป็นเครื่องหมายของความสวยงามอย่างหนึ่ง

ชาวเมารี(นิวซีแลนด์) – การสักลายบนใบหน้ามีชื่อว่า Ta Moko

จีน,เกาหลี – การมีผิวสีแทนเป็นการแสดงสถานะทางสังคมที่ยากจน ถ่ชาวเอเชียผิวขาวจะมีระดับชั้นทางสังคมที่สูงกว่า ผู้หญิงส่วนใหญ่จะนิยมออกไปข้างนอกพร้อมร่มกันแดดนั่นเอง

เกาหลีใต้ – การศัลยกรรมที่ได้รับความนิยมสูงสุดในเกาหลีใต้คือการทำตาสองชั้นซึ่งเป็นสิ่งที่คนผิวขาวหรือชาวแอฟริกันส่วนใหญ่ไม่ได้ยินมาก่อน นี่ไม่ใช่เรื่องผิดปกติที่พ่อแม่ชาวเกาหลีใต้จะพาลูกๆไปทำตาสองชั้น พวกเขามองว่าตาสองชั้นจะทำให้มีสเน่ห์ แต่ศัลยแพทย์เสริมสวยหลายตนเถียงว่าสาวเกาหลีไม่ได้ผ่าตัดให้เหมือนกับชาวตะวันตก แต่เน้นเลียนแบบตาสองชั้นหลบในมากกว่า

อิหร่าน – มีอัตราการศัลยกรรมจมูกสูงที่สุดในโลก เพราะจมูกนั้นแสดงสถานะทางสังคมและมีผลต่อการหาคู่ที่ดีนั่นเอง

ชาวเอธิโอเปีย – เชื่อว่ารอยแผลเป็นความงามที่เด่นชัดของผู้หญิงและความกล้าหาญของผู้ชาย

แม็กซิโก – การมีผมเป็นลอนสีดำขลับ ทาลิปสติกสีแดง และคิ้วอันโดดเด่น

***ประเทศไทย** – ความงามของแต่ละคนจะถูกกำหนดทั้งจากลักษณะทางกายภาพและนิสัยของพวกเขา เช่น สเน่ห์ การมีอัธยาศัยดี ความเอาใจใส่หน้าที่ และความเรียบร้อย ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นลักษณะเชิงบวกที่ทำให้ผู้หญิงสวย หากขาดคุณสมบัติเหล่านี้ก็จะถูกมองว่าขี้เหร่หรือไม่น่าคบต่อให้สวยแค่ไหนก็ตาม

จะเห็นได้ว่าความงามนั้นมีทุกรูปแบบ ในโลกนี้ไม่มีสิ่งที่เรียกว่ามาตรฐานความงาม เพราะความงามไม่ได้เหมือนกันทั่วโลก สังคมต่างหากที่กำหนดความคิดและกฎเกณฑ์ว่าสิ่งใดที่ทำให้ผู้หญิงสวย แต่ในความจริงนั้นทุกคนล้วนมีความสวยงามตามแบบฉบับของตัวเอง (issue247, 2562)

คำว่า “พิมพ์นิยม”

หมายถึง รูป ลักษณะ ที่คนในกลุ่มหรือในสังคมนั้น ๆ ชอบ เช่น ถ้าถามว่าฝรั่งที่ต้องการมาหาภรรยาที่เมืองไทยส่วนใหญ่จะชอบผู้หญิงลักษณะแบบไหนภาพลอยมาเลยทันที นั่นคือพิมพ์นิยมของฝรั่งกลุ่มนี้ แต่ไม่ใช่พิมพ์นิยมของเรา แล้วพิมพ์นิยมของเราเป็นแบบไหน ภาพลอยมาอีกเช่นกัน อาจจะมีหลากหลายพิมพ์แต่ก็ค่อนข้างไปในทางใกล้เคียงกัน สิ่งชี้วัดคือ นิยมในกลุ่มไหน (เป็นกลาง, 2560)

สาวสวยกรุงเทพ

ขาว หน้าใส ตัวเล็ก หมวย แต่งหน้า makeup no makeup

1. สังคม – แข่งกันสวย แข่งกันดี แข่งกันเด่น เพื่อนมีอะไรต้องมีด้วย พากันแต่งหน้าเนื่องจากหาซื้อเครื่องสำอางได้ง่าย
2. สภาพแวดล้อม – อยู่ในตัวเมืองที่ซึ่งเข้าถึงเสื้อผ้า รองเท้า เครื่องระดับได้ง่าย และมีหลากหลายทางเลือกมากกว่าต่างจังหวัด เข้าถึงห้างได้ง่ายเนื่องจากมีการคมนาคมที่สะดวก เข้าถึงแฟชั่นได้ง่ายและรวดเร็วกว่าเด็กต่างจังหวัด
3. เชื้อสายจีน – คนกรุงเทพมีเชื้อสายจีนเยอะทำให้มีผิวดี ขาว กระจ่างใส
4. งานสายบันเทิง – เนื่องจากเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่จะถูกจับตามองจาก modeling เป็นพิเศษเพื่อเฟ้นหาไปทำงานสายบันเทิง ทำให้สาววัยรุ่นส่วนใหญ่ในกรุงเทพจะดูแลตัวเองเป็นพิเศษเพื่องานที่ต้องใช้ความสวยความงามนั่นเอง

โฆษณา หรือ ซีรี่ย์วัยรุ่นที่ฉายในปัจจุบันส่วนใหญ่ จะมีนางเอกที่มีรูปร่างหน้าตาแบบข้างต้น สาวที่ได้รับความนิยมในโซเชี่ยลมีเดีย หรือที่พบเห็นว่ายอดติดตามสูงก็จะมีลักษณะตามข้างต้นเช่นกัน ดังนั้น สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้หญิงในสังคมมองว่าเป็นรูปร่าง สีผิว แต่งตัวแบบนี้แล้วดีนั่นเอง

นอกจากนี้ ยังมีพิมพ์นิยมของกลุ่มที่แตกต่างไปอีกด้วย ซึ่งแยกตามความนิยมที่พูดกันได้อยู่สองประเภทนั่นคือ สายฝอ กับ สายเกา นั่นเอง

สายฝอ – เป็นสไตล์ที่ได้รับมาจากชาติตะวันตก ซึ่งในตอนนี้สังคมค่อนข้างเป็นที่นิยมไม่น้อย ลักษณะ : จุดแรกที่สังเกตง่ายๆ คือ ความเซ็กซี่ สายฝอ ถ้าแต่งแบบเซ็กซี่แล้ว ไม่มีคำว่ากลัว ถ้าจะเปิดก็คือเปิด โชว์คือโชว์ เลือกที่จะแต่งตัวง่ายๆ แต่ต้องเป๊ะ สาวฝอให้อิสระกับการแต่งตัวอย่างเต็มที่ มีความมั่นใจ เปิดเผย แต่งตามใจชอบนั่นเอง

สายเกา – สายเกาไม่ใช่ว่าจะแบ๊วจนไม่มีความเซ็กซี่เลย แต่จริงๆคือเปิดโชว์น้อยกว่าสายฝอ เซ็กซี่แบบไม่โป๊เป็นคอนเซ็ปท์ของสาวเกาหลี จะมีความใสๆมากกว่า แฟชั่นสายเกาก็มีความเหมือนสายฝอตรงที่แต่งง่ายๆ สบายๆ แต่ก็ได้ลุคที่ดูสวย สาวเกาชอบแต่งแบบคุมโทน หรือโทนเดียวไปเลย และจุดที่ต่างอีกหนึ่งจุดคือการแบ่งหมวดแฟชั่น หากเท่ห์ก็เทห์ไปเลย หวานก็หวานไปเลย ซึ่งมีความซื่อตรงในสไตล์ของตัวเองมากไม่เหมือนสายฝอนั่นเอง (belfly, 2555)

ความสวยงามกับคนแต่ละภูมิภาคในประเทศไทย

ในประเทศไทยนั้น ยังมีคนที่เป็นชาวเผ่าต่างๆอาศัยอยู่บ้าง สามารถพบได้บางภูมิภาคในไทยซึ่งพวกเขาเหล่านั้น ก็จะมีบรรทัดฐานความสวยงามที่ต่างจากคนเมืองกรุงเทพเช่นกัน ดังนี้

ผู้หญิงเมี่ยน (เย้า) : ในอดีตเมื่อไม่นานมานี้เอง ผู้หญิงเมี่ยนจะ “ถอนขนคิ้ว” ออกเหลือเพียงบางๆ หรือหมดเกลี้ยง แม้ว่าขนคิ้วจะมีประโยชน์ในการป้องกันเหงื่อจากหน้าผากไม่ให้ไหลเข้าตา แต่เพื่อความงามตามแบบอุดมคติของผู้หญิงเมี่ยน พวกเธอยินดีที่จะถอนมันออกมากกว่าจะคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยที่ร่างกายมนุษย์สร้างให้ แต่จะว่าไปก็ไม่ได้ต่างจากผู้หญิงจำนวนมากในปัจจุบันที่ถอนคิ้วออกแล้วเลือกที่จะเขียนด้วยสีหรือสักถาวรด้วยหมึกเป็นคิ้ว 3-4 มิติ (ปัจจุบันในพื้นที่โครงการหลวงมีชาวเมี่ยนอาศัยอยู่ในพื้นที่ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปังค่า อำเภอปง จังหวัดพะเยา) (เว็บสวัสดี, ม.ป.ป.)

ผู้หญิงกะยัน หรือกะเหรี่ยงคอยาว (ปาดอง) : ในปัจจุบันยังคงนิยม “ใส่ห่วงทองเหลืองที่คอ” ว่ากันว่าผู้หญิงที่มีห่วงพันคอมากรอบเท่าใดก็ยิ่งเป็นที่หมายปองของผู้ชายมากเท่านั้น แม้ในทางการแพทย์จะยืนยันว่า คอของพวกเธอไม่ได้ยาวขึ้น เป็นเพราะห่วงนั่นแหละที่กดให้ไหล่ลู่ต่ำลง แถมยังเป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่พวกเธอจำนวนไม่น้อยยังยินดีที่จะใส่มันอยู่ทุกวันนี้ ประการสำคัญภาครัฐในแต่ละประเทศที่มีชนเผ่านี้อาศัยอยู่กลับเห็นดีเห็นงาม สนับสนุนพวกเธอในฐานะวัตถุของการท่องเที่ยว ความงามที่มากับอันตรายเนื่องจากอุดมคติของแต่ละวัฒนธรรม (ปัจจุบันในประเทศไทยพบได้ที่ภาคเหนือ จังหวัดแม่ฮ่องสอน)

ผู้หญิงมอญ : ในอดีตนั้นเด็กผู้หญิงมอญเกิดมาได้ไม่นาน ก่อนหัวกะโหลกจะเริ่มแข็งก็ต้องเจ็บตัวกันแล้ว เจ็บตัวครั้งแรกเพื่อความงาม แม่ของเด็กจะเอาข้าวสารใส่ถุงผ้าหนักพอประมาณ วางทับตรงหน้าผากคลึงย้ำทุกวันๆ เพื่อให้หน้าผากแบน แป้น เพื่อเวลาเกล้าผมมวยจะได้งามแบบมอญ ต่อมาเมื่อเด็กผู้หญิงอายุได้สัก 3-4 ขวบก็ต้องเจ็บตัวอีกครั้ง ด้วยการเจาะหู สำหรับใส่ต่างหู หลังโกนจุกก็ไว้ผมยาว ผูกมัดรวบง่ายๆ ต่อเมื่อเริ่มสาว ในการออกงานแต่ละครั้งต้องใช้เวลากันไรผมนานพอดู (ปัจจุบันยังมีชุมชนมอญและกลุ่มวัฒนธรรมมอญกระจายอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาจากพระนครศรีอยุธยาลงมาจนถึงกรุงเทพฯหลายชุมชน ชาวมอญได้ตั้งบ้านเรือนอยู่ทั่วไปตามที่ราบลุ่มริมน้ำภาคกลาง) (องค์ บรรจุน, 2559)

อิทธิพลจากจารีต วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมของผู้หญิงภาคเหนือ

ลักษณะของผ้หูญิงเหนือ

การที่จะหาหญิงมาเป็นคู่ครองของชายก็ดีมาเป็นลูกสะใภ้ก็ดีคนโบราณจะต้องดูโฉลกหญิงดูลักษณะหญิง ถ้าได้หญิงถูกลักษณะดีจะเป็นภรรยาที่ดี ครอบครัวก็เจริญรุ่งเรือง ถ้าได้ หญิงที่โฉลกไม่ดีลักษณะไม่ดี ครอบครัว ก็จะเกิดความวุ่นวายแตกร้าว อย่างเช่น ถ้าสามีเดินทางไปค้าขายเพื่อแสวงหาทรัพย์สินเงินทอง ภรรยาอยู่ข้างหลังมักชู้สู่ชายก็จะเกิดการทะเลาะกันขึ้นในครอบครัว ทุกคนต้องการหญิงที่เป็นคนอ่อนหวานและอ่อนน้อมนับถือผู้เฒ่าผู้แก่ เป็นคนที่มีจิตใจเมตตากรุณาต่อคนต่อสัตว์ เป็นคนที่ใฝ่ใจในการสร้างบุญสร้างกศุล เป็นคนที่ขยันหมั่นเพียรไม่เกียจคร้าน คนโบราณเมื่อต้องการจะรู้อุปนิสัยของหญิงมักจะเลือกดูจากลักษณะของร่างกายเช่นใบหน้า ดวงตาปากเป็นต้น ตามตำราบันทึกไว้บนผนังและใบลาน ดังต่อไปนี้

ลักษณะใบหน้า

หญิงใดมีรูปหน้าคล้ายกับผู้ชายเป็นลักษณะที่ไม่ดี หญิงใดมีผิวหนังบางหรือผิวหน้าบางดีเป็นคนมีปัญญา ผู้ใดมีใบหน้าเต็มอิ่มชื่นบานประดุจดั่งพระจันทร์เพ็ญดีเป็นคนมีบุญมีปัญญาและจะได้เป็นใหญ่ ผู้ใดมีใบหน้ากว้างดี ผู้ใดมีใบหน้าเป็นรูปสี่เหลี่ยมไม่ดีเป็นคนสอนยาก ผู้ใดมีใบหน้าเศร้าหมองไม่ดี มักเป็นคนเข็ญใจ

ลักษณะดวงตา

หญิงใดมีตาเล็กมักเป็นคนขี้หึง หญิงใดมีนัยน์ตาเขียวดั่งตาลูกเนื้อทรายทองเป็นคนฉลาดมักจะมีสมบัติทรัพย์สินเงินทอง ผู้ใดมีนัยน์ตาแดงมักเป็นคนสอนยาก ผู้ใดมีตานูนออกดั่งตาอ้อยไม่ดี ผู้ใดมีตายาว เป็นคนใจแข็ง ผู้ใดมีตานูนใหญ่เกินไป เป็นคนใจบาป ผู้ใดมีตาเล็กและนูน เป็นคนเข็ญใจ ผู้ใดมีขอบวงตาใหญ่จะได้เป็นเศรษฐี ผู้ใดมีหัวตาแดงเป็นคนมีบุญมีปัญญาและจะได้เป็นใหญ่ ผู้ใดมีหัวตาเล็กและแดงจะมีสมบัติ ผู้ใดมีตาดั่งแมวเป็นคนมีใจกล้าหาญดี ผู้ใดมีตาแดงมากเป็นคนใจแข็งและใจบาป ผู้ใดมีตาขาวเป็นคนมีปัญญาและเป็นคนชอบยศถาบรรดาศักดิ์ ผู้ใดมีตาใหญ่และยาวดี ผู้ใดมีตาเล็กและตีบไม่ดี หญิงใดเมื่อร้องไห้มีน้ำตาออกน้อยจะมีอายุยืน หญิงใดที่ไม่เคยร้องไห้เลยเป็นผู้มีบุญ

ลักษณะปาก

หญิงใดมีริมฝีปากบางเป็นคนรักสามีหญิงใดมีริมฝีปากดำ คล้ำอายุไม่ยืน ผู้ใดริมฝีปากบนเป็นปุ่มดั่งก้อนเลือดจะทุกข์ยากลำบากเข็ญใจหญิงใดมีริมฝีปากหนาและใหญ่เป็นมหาโทษหญิงใดมีริมฝีปากหนาและมีสีคล้ำไม่ดี ผู้ใดมีริมฝีปากบางและปากไม่กว้างเป็นคนมีทรัพย์สมบัติ

ลักษณะลำคอ

หญิงใดลำคอมีรอยเป็นปล้องๆ ดี แต่มักจะดูถูกสามีของตัวเอง หญิงใดมีลำคอยาวจะได้เลิกร้างจากสามี หรือเป็นหม้ายสามีตาย ผู้ใดมีลำคอเล็กเป็นคนใจบาปและเป็นคนใจร้าย

ลักษณะอก ท้อง และสะดือ

หญิงใดมีอกใหญ่แต่มีท้องเล็ก หากมีลูกลูกมักจะตาย หญิงใดมีอกใหญ่มากมักจะนอกใจสามี หญิงใดมีท้องเล็ก มักจะชอบไปทางถ่อย ผู้ใดมีหนังท้องหนาจะมีทรัพย์สมบัติมาก ผู้ใดมีสะดือไม่ลึกไม่ดี แต่ถ้ามีสะดือเต็มเรียบเสมอดี ผู้ใดมีเอ็นพาดบริเวณสะดือมากมักจะมีโรครบกวน ผู้ใดมีสะดือเหม็นดั่งควายไม่ดี ผู้ใดมีปานที่หน้าอกมักเป็นคนตระหนี่

ลักษณะฝ่ามือลายมือและนิ้วมือ

หญิงใดฝ่ามือแดงประเสริฐมากโบราณว่า มีค่า100คำ หญิงใดฝ่ามือนูนกลมเป็นคนรักสามีหญิงใดมีลายมือคล้ายเมล็ดข้าวจะเป็นคนอุดมสมบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์ หญิงใดมีลายมือขอดเป็นดั่งหอยสังข์หรือเป็นรูปกลีบดอกบัว หญิงผู้นั้นรักชู้มากกว่าผัว หญิงใดมีลายมือถี่ดีมากนัก หญิงใดมีเส้นลายมือขาดเป็นตอนๆไม่ดีเก็บทรัพย์สมบัติไม่ได้ หญิงใดที่นิ้วชี้มีเส้นลายคล้ายรูปหอยสังข์จะมีความสุขมากนัก หญิงใดมีนิ้วมือใหญ่มีขนมือแก่แข็งพึงหลีกเว้นให้ไกล หญิงใดมีนิ้วมือกลมสวยถึงจะยากจนก็จะได้เป็นเจ้าเป็นนาย ผู้ใดนิ้วก้อยยาวเกินข้อที่ 1ของนิ้วถัดไปคือนิ้วนางนั้นดีมาก จะร่ำรวยทรัพย์สินเงินทอง ผู้ใดนิ้วก้อยสั้นกว่าข้อที่1ของนิ้วถัดไปนั้นเป็นคนไม่มีสมบัติ มีเพียงเลี้ยงตัวไปไดเท่านั้น ผู้ใดมีนิ้วมือยาวจะมีอายุยืน ผู้ใดมีนิ้วคดหรือหลังมือคดเป็นคนขี้ขโมยและจะเป็นทุกข์ หญิงใดมีนิ้วมือชิดติดกันดี หญิงใดมีลายที่ปลายนิ้วมือดั่งรูปเกล้าผมหรือหอยสังข์จะมีความสุขตลอดอายุหญิงใดเล็บมือหนาจะเป็นผู้มีทรัพย์สมบัติแต่ถ้ามีเล็บมือบางจะเป็นผู้ไม่มีทรัพย์สมบัติ หญิงใดเมื่อเหยียดฝ่ามือออกถ้านิ้วมือห่างผู้นั้นเก็บทรัพย์สมบัติไม่ได้ หญิงใดมีนิ้วมือกลมเรียวจะมีทรัพย์สมบัติ หญิงใดมีนิ้วมือคดจะเป็นทุกข์

ลักษณะเท้าและตาตุ่ม

หญิงใดมีฝ่าเท้าใหญ่และมีสีแดง สามีมักมีอายุสั้นจะเสียชีวิตก่อนภรรยา ผู้ใดมีฝ่าเท้าเล็กเป็นคนชอบเที่ยว ผู้ใดฝ่าเท้าบางไม่ดี ฝ่าเท้าหนาดี ผู้ใดมีฝ่าเท้ายาวเป็นคนมีโมหะความหลงมาก ผู้ใดมีเล็บเท้าหนาดี ฝ่าเท้าบางไม่ดี ผู้ใดมีส้นเท้าสั้นไม่ดี ส้นเท้ายาวจะอยู่ดีมีสุข ผู้ใดมีนิ้วเท้ากลมสวยแม้ว่าเป็นเชื้อไพร่ก็จะได้เป็นขุน ถ้าเป็นเชื้อขุนก็จะได้ครองเมือง ผู้ใดนิ้วเท้ายาวเท่ากับหัวแม่เท้าไม่ดี ถ้าเป็นหญิงจะนอกใจสามีถ้าเป็นผู้ชายก็จะนอกใจภรรยา ผู้ใดนิ้วเท้าคดหรือหลังเท้าคดมักเป็นคนขี้ขโมยและมักเป็นทุกข์ ผู้ใดมีหัวแม่เท้าคดออกไม่ดี ผู้ใดมีหัวแม่เท้าแหลมเป็นคนพูดเสียงแข็ง ผู้ใดมีตาตุ่มดำ ไม่ดีตาตุ่มขาวดี ผู้ใดมีอุ้งเท้าอ่อนนุ่มจะมีความสุขมีข้าวของมาก ผู้ใดมีนิ้วเท้าเล็กเรียว ข้อนิ้วเท้ายาวมากเกินไปเป็นคนที่เก็บข้าวของไม่อยู่ ผู้ใดมีนิ้วเท้านิ้วชี้ยาวเท่ากับหัวแม่เท้า เป็นคนไม่รักสามีหรือภรรยา ผู้ใดมีนิ้วเท้ากลมเสมอกันดีจะมีข้าวของเงินทอง ผู้ใดมีอุ้งเท้าแดงและหลังเท้านูนดั่งดองเต่า(กระดองเต่า)จักมีข้าวของทรัพย์สมบัติ

ลักษณะไฝหรือปาน

หญิงใดมีไฝที่คางดี มีไฝที่คอข้างซ้ายดี หญิงใดมีปานที่ใบหน้าที่หู คนทั่วไปรักนับถือ หญิงใดมีไฝดำหรือแดงที่นมข้างซ้ายดีมาก หญิงใดมีไฝหรือปานในสะดือที่ท้องน้อยที่แก้ม และใกลกับตา จักได้เป็นใหญ่มีทรัพยส์มบัติ หญิงใดมีไฝในรักแร้ ที่โยนี ที่น่องพับ ที่ใต้คาง และในที่ลับ จะวุฒิด้วยทรัพย์สมบัติ หญิงใดมีปานขาวติดที่ลิ้น หรือที่โยนีจะเป็นที่รักแก่คนทั้งหลาย ใดมีปานดำ ปานเหลืองติดที่หน้าผากจะมีความสุข หญิงใดมีปานแดงที่คอ และที่ฝ่ามือฝ่าเท้า หรือติดที่นมดี ติดที่น่องขวาไม่ดี หญิงใดมีปานติดที่หน้าผากเป็นคนที่เก็บรอมข้าวของได้ดี

ลักษณะคำพูดและเสียงพูด

หญิงใดเป็นคนพูดมากเป็นคนมักมากในกามารมณ์และเป็นคนมักง่ายในกามารมณ์ หญิงใดมีเสียงพูดดั่งเสียงนกสาลิกาดีมาก หญิงใดมีเสียงแข็ง ดั่งเสียงของราชสีห์ดีมากเป็นคนมีบุญจะไม่ตกทุกข์ลำบากด้วยประการใดๆ ผู้ใดยิ้มแล้วพูดย่อมเป็นที่รักแก่คนทั้งหลาย หญิงใดระหว่างพูดคุยแต่ตาอยู่ไม่สุขมองเล็ดลอดไปทุกที่มักเป็นคนริษยา และชอบกล่าวโทษผู้อื่น ดังนั้นไม่ควรที่ผู้ใดจะไปทำตัวสนิทสนมด้วย ผู้ใดที่พูดไปและสะบัดหัวไปมักเป็นคนถ่อย บุคคลใดพูดไปและทำจีบปากมีเสียงดังเป็นคนมักโลภ ผู้ใดพูดมีเสียงดั่งนกแขกเต้าเป็นคนมีสมบัติ หญิงใดก้มหน้าแล้วพูดเป็นคนนอกใจสามี หญิงใดมีเสียงพูดดั่งเสียงกาไม่ดี หญิงใดพูดเสียงอ่อนเป็นคนที่รักสามี หญิงใดพูดเสียงเล็กบ้างเสียงใหญ่บ้างเป็นคนชอบนินทาสามี หญิงใดมีเสียงดั่งเสียงนกการเวกหรือนกจาคะพากดี หญิงนั้นควรจะได้เป็นใหญ่ หญิงใดมีเสียงพูด เป็น2เสียงและมีเสียงแข็งด้วยเป็นคนกาลกิณีเป็นคนบุญน้อยอย่าได้เอาเป็นภรรยา หญิงใดมีเสียงพูดดั่งเสียงการ้องหรือเสียงหมูร้องเป็นมหาโทษ หญิงใดมีเสียงพูดดั่งเสียงของแมลงภู่ร้องไม่ดี หญิงใดพูดเสียงแข็งบ้าง อ่อนบ้าง เสียงค่อยบ้าง เสียงดังบ้าง เป็นคนใจบาปมักนอกใจสามี

ลักษณะการเดิน

หญิงใดเดินย่างไปต่ำๆสูงๆไม่ดีชอบมีชู้กับสามีผู้อื่น ถ้ามีในเรือนใดเรือนนั้นวอดวาย หญิงใดเดินไปส่ายหัวไปมักมีชู้ ชอบให้สามีอยู่ในอำนาจตนเอง หญิงใดเริ่มเดินก้าวแรกด้วยเท้าซ้ายดีเป็นคนมีสมบัติ หญิงใดเดินลากเท้าขวา หญิงนั้นจากลูกผีมาเกิดเป็นคนใจบาปและเป็นคนอาฆาตพยาบาท หญิงใดเดินลากเท้าซ้ายหญิงนนั้นจากนาคมาเกิดเป็นคนมีสมบัติมาก หญิงใดเดินสม่ำเสมอ เป็นคนมีใจงดงาม หญิงใดเดินปลายเท้าถึงพื้นก่อนดี หญิงใดเมื่อลุกจากที่ก็เดินไปทันทีเป็นคนใจร้อนอารมณ์ร้อน หญิงใดเมื่อเดินก้าวเท้าซ้ายก่อนเป็นคนมานะกระด้าง หญิงใดเดินแกว่งไกวลำตัวเป็นคนใจดำนอกใจสามี ถ้าเป็นชายก็นอกใจภรรยา หญิงใดเดินอย่างนกหงส์ดี เป็นคนมีบุญ หญิงใดเดินเอาปลายเท้าลงพื้นก่อนดั่ง

ราชสีห์เป็นลักษณะการเดินที่ดีแม้เป็นลูกไพร่สามัญก็จะได้เป็นขุนนาง หญิงใดเดินกระย่องกระแย่งดั่งนกกระจอก ไม่ดี ตอนเล็ก ลำบาก แก่มาถึงจะดี หญิงใดเดินดั่งนกกาลาบ หรือดั่งช้าง ดี จะมีสมบัติมากมาย หญิงใดเดินดั่งกาเดิน ไม่ดี มีสมบัติก็อยู่ไม่นาน หญิงใดเดินดั่งวัว ควายเดินไม่ดี จะไม่มีความสุข หญิงใดเดินดั่งไก่หรือแร้งไม่ดี จะอับจน หญิงใดเดินเฉียงเท้าออกด้านข้าง เป็นคนโลภมาก หญิงใดเดินทอดน่อง ไม่ดี หญิงใดเดินไกวแขน แบมือ และทำเอวอ่อน เป็นคนชอบทางเชิงชู้มาก หญิงใดเดินเท้าหนัก ปานแผ่นดินถล่มก็ดี เดินเท้าสั่นก็ดี เหล่านี้ชื่อกาลกิณีไม่ดี หญิงใดเดินนิ้วก้อยเฉขึ้น คือนิ้วก้อยไม่ถูกพื้น เป็นคนใจบาปใจถ่อยมักฆ่าสามีตาย

ลักษณะการนอน

หญิงใดนอนหงาย ไม่ดี หญิงใดนอนตะแคงขวา ไม่ดี หญิงใดนอนตะแคงซ้าย ดี หญิงใดนอนมีเสียงหายใจดังดั่งเสียงการสูบเสาตีเหล็ก ไม่ดี เป็นคนถ่อย หญิงใดนอนคว่ำ บาปวิสัย ไม่ดี หญิงใดนอนเอามือซ้ายไขว้ไว้ที่อก ชื่อว่ามารวิสัย มักริษยาผู้อื่น หญิงใดนอนเอามือข้างขวาไว้ที่อก ชื่อมกัฏวิสัย เป็นคนชอบหมกมุ่นในกาม บุคคลใดนอนตะแคงขวา วางมือซ้ายแนบไปกับลำตัว ชื่อปุริสลักขณะดี หญิงใดนอนหลับ แต่คนอื่นเห็นเป็นดั่งลืมตาเป็นคนโลภและมีกจะตายหง หญิงใดนอนกรนมีเสียงดั่งเสียงช้างร้อง ดี หญิงนอนกรนเสียงดั่งเสียงลิงร้อง ไม่ดี เป็นคนเข็ญใจ หญิงใดนอนกรน เสียงดั่งการสูบเสาตีเหล็ก เป็นคนมีอายุยืน แต่เข็ญใจ หญิงใดนอนกรนเสียงดั่งเสียงแมวกรน ดี จะได้เป็นใหญ่

ลักษณะเสียงใคร่หัว (หัวเราะ)

หญิงใดมีเสียงหัวเราะไม่ไพเราะเป็นผู้ไม่เจริญ หญิงใดไม่หัวเราะเลยเป็นคนมีบุญอายุจะยืนยาว หญิงใดเมื่อหัวเราะ ที่แก้มมีรอยบุ๋มและปากเบี้ยวเป็นคนสุรุ่ยสุร่ายเก็บทรัพย์ไว้ไม่ได้ หญิงใดหัวเราะมากเกินไปไม่ดีเป็นคนจัญไร หญิงใดเมื่อหัวเราะมีเสียงดังกับร้องไห้ก็ดี หัว เราะมีเสียงดั่งการ้อง หัวเราะเงยหน้า เหล่านี้เป็นลักษณะที่ไม่ดี หญิงใดเมื่อหัวเราะหลับตาเป็นคนใจบาป หญิงใดหัวเราะบ่อยเป็นคนหมกมุ่นในกามารมณ์แต่ว่าเป็นคนใจบุญหญิงใด หัวเราะเสียงลงคอเป็นคนโลภหรือเป็นคนโกรธง่ายหญิงใดหัวเราะเสียงดัง เป็นคนทิฐิมานะแข็งกระด้าง หญิงใดหัวเราะมีเสียงดั่งหงส์เป็นคนมีสมบัติ แล หญิงใดหัวเราะดั่งเสียงของนกเขียนเป็นผู้มีเดชมีอำนาจ หญิงใดมีเสียงหัวเราะดั่งนกเต้นร้องเป็นมุสาวาท หญิงใดมีเสียงหัวเราะดั่งหมูหรือเสียงแพะเป็นคนใจบาป หญิงใดหัวเราะปากเบี้ยว เป็นคนชอบเล่นชู้ หญิงใดหัวเราะแต่ไม่มีเสียงดีมาก

ลักษณะรูปร่างผิวพรรณ

หญิงใดมีรูปร่างใหญ่เอวกลมแม้เกิดในตระกูลผู้น้อยก็จะได้เป็นเจ้าเป็นนาย หญิงใดมีรูปร่างไม่ต่ำ ไม่สูง(คนเมืองเรียกว่า “คนต่ำเกิ่ง”)เป็นคนรักสนุกในกามารมณ์ หญิงใดขาเล็ก เป็นคนมักมากในกามารมณ์ หญิงใดแข้งและขาใหญ่มักจะได้เป็นแม่หม้ายหรือแม่ร้าง หญิงใดมีรูปร่างต่ำ และมีผิวดำ คู่ครองมักจะตายด้วยคมหอกคมดาบ หญิงใดมีผิวขาวมักเป็นคนเกียจคร้านไม่ขยันในการงาน หญิงใดยืนหลังคดเป็นคนมักโกรธผู้อื่นนานและเป็นคนกินผัว หญิงใดยืนก็ดี นั่งก็ดี มือเท้าไม่อยู่เป็นสุขจับโน่นหยิบนี่ ตอนต้นอาภพัเข็ญใจแก่แล้วทถึงจะดี หญิงใดมีสะดือเล็กและ ตวัดไปข้างขวาเป็นคนมีทรัพย์สมบัติ หญิงใดมีรูปร่างใหญ่ผิวดำเป็นคนรักสามีมาก หญิงใดมีผิวขาวแดงผู้นั้นถูกใจสามีในด้านกามารมณ์ หญิงใดมีผิวขาวและมีรูปร่างใหญ่ไม่ค่อยจะถูกใจสามีในด้านกามารมณ์ หญิงใดมีรูปร่างใหญ่สูงมีผิวขาว เป็นคนใจบาปหญิงใดมีรูปร่างแบบบางเป็นคนมีบุญและมีปัญญา หญิงใดมีรูปร่างกลมดีหญิงใดมีรูปร่างกลมและ มีผิวพรรณเกลี้ยงเกลาเป็นคนมีทรัพย์สมบัติ หญิงใดเมื่อถูกผู้ชายจ้องมองแล้วทำหน้าอ่อน หญิงนั้นประเสริฐมาก หญิงใดมีสะโพกใหญ่แต่เอวเล็กหญิงนั้นควรเป็นนางเทวี หญิงใดมีสะโพกใหญ่และมีท้องใหญ่มักจะตายไม่ดี บุคคลใดมีรูปร่างไม่ต่ำ ไม่สูง ไม่อ้วน ไม่ผอม ไม่ดำ ไม่ขาว ไม่ถูกลักษณะ พึงเว้น หญิงใดที่มีรูปร่างเล็ก ผิวขาว น่องใหญ่ ท้องน้อยกลม หรือมีรูปร่างเล็กผิวดำ แดงหรือมีเอวกลมขากลม ผิวดำแดงจะเป็นที่ถูกใจผู้ชายในด้านกามารมณ์ หญิงใดมีแผ่นหลังกลมไม่ถูกใจผู้ชายในด้านกามารมณ์ บุคคลใดมีหัวคล้ายกิ้งก่า มีเสียงดั่งสุนัขร้อง มีหูยานมีริมฝีปากหนาและปากสีดำ เป็นคนจัญไรมีโทษ

ลักษณะขน

หญิงใดมีขนตั้งแต่รูช่องคลอดออกมาหรือมีขนงอกลับขึ้นด้านบนเป็นคน“แพ้ผัว ”สามีมักจะอายุไม่ยืน หญิงใดไม่มีขนที่อวัยวะเพศเลยหญิงผูนั้นจะมีทุกข์ตั้งแต่หนุ่มจนถึงแก่ หญิงใดมีขนอวัยวะเพศแก่แข็งดังกับผู้ชาย แม้ว่าเป็นลูกของท้าวพญาก็จักถดถอยจากสมบัติ จนถึงกับเป็นคนจน หญิงใดมีขนอวัยวะเพศอ่อนและมีเส้นเล็ก เป็นคนรักและซื่อสัตย์ต่อสามีมาก หญิงใดมีขนหน้าอ่อนเล็กจะเป็นคนฆ่าสามี หญิงใดมีขนที่อกมีขนหน้าแข้ง มีขนที่แขนมีขนที่รักแร้ คือมีขนดั่งผู้ชายย่อมให้โทษแก่หญิงนั้นเป็นทุกข์

ลักษณะนม

หญิงใดมีเต้านมงามดั่งกลึงไวนั้นเป็นคนมีทรัพย์สมบัติ หญิงใดนมข้างซ้ายมีไฝดำ หรือไฝแดงติดอยู่ดีมาก หญิงใดมีช่องว่างระหว่างนมทั้ง 2 เต้าประมาณนิ้วมือนิ้วก้อย ถ้าได้เป็นภรรยาของผู้หลักผู้ใหญ่ดี ถ้าเป็นภรรยาของชาวบ้านทั่วไปไม่ดี ถ้าช่องว่างระหว่างนมทั้ง 2 เต้าห่างกนั 3นิ้วมือเป็นภรรยาของ

ไพร่ดี ถ้ากว้างเกิน4นิ้วมือไม่ดี ชายใดได้เป็นภรรยาจะเป็นทุกข์ไม่มีทรัพย์สมบัติ (นุตศุภางค์ ภูไทยกุล, 2558)

จากทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่า ความงามของผู้หญิงเหนือถูกสร้างขึ้นเพราะขนบธรรมเนียมที่ถูกวางไว้ตั้งแต่โบราณ เป็นทั้งความเชื่อในเรื่องทรัพย์สินเงินทอง รวมไปถึงคู่สมรส อีกทั้งยังมีเรื่องของความพึงพอใจของผู้ชายที่สมรสอีกด้วย ดังนั้น ถ้าในพื้นที่ที่ไม่ได้รับการเข้าถึงของโซเชียลในแต่ละวัน ก็จะยังไม่ทราบเลยว่าในปัจจุบัน มีทางเลือกความสวยที่หลากหลาย แต่หากยังอยู่ในพื้นที่ที่ยังรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ก็จะคงเป็นแบบข้างต้นนั่นเอง

3. ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของสังคมเมือง-สังคมท้องถิ่นไทย(ภาคเหนือ)

3.1 ลักษณะและความแตกต่างของสังคมเมืองและสังคมชนบท

ชุมชนเมือง

จัดว่าเป็นศูนย์กลางความเจริญและมีความเสื่อมรวมอยู่ด้วย เมืองเป็นสถานที่ตั้งถิ่นฐานอันถาวร และหนาแน่นด้วยประชากร และเป็นที่รวมของผู้คนที่มีความแตกต่างทางพื้นเพ โดยชุมชนเมืองมักอยู่ในเขตเมืองหรือเทศบาล

ลักษณะทั่วไปของสังคมเมือง

(1) ลักษณะความสัมพันธ์ที่มีต่อกันของบุคคลในเมือง มักจะติดต่อกันด้วยตำแหน่งหน้าที่การงาน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ตอบแทนจากความสัมพันธ์นั้น

(2) ความผูกพันในครอบครัวมีน้อย มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งความผูกพันกับเพื่อนบ้านมีน้อยลง ทั้งนี้เพราะความจำเป็นทางเศรษฐกิจและการที่ต้องแข่งขันแย่งชิงกันในการดำรงชีวิต

(3) อาชีพของชาวเมืองมีความแตกต่างกันมาก งานส่วนใหญ่เป็นงานเกี่ยวกับการบริการหรืองานที่ต้องอาศัยความชำนาญพิเศษ การประกอบอาชีพเป็นไปตามความสามารถเฉพาะของบุคคล

(4) สภาพแวดล้อมส่วนใหญ่จะเป็นอาคารบ้านเรือน และถนนหนทาง ชีวิตผู้คนไม่ค่อยมีความผูกพันกับธรรมชาติ

(5) เป็นสังคมที่เน้นวัตถุนิยม และความทันสมัยแบบตะวันตก ทำให้ไม่ค่อยมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันมีน้อย เพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่รอบตัว

(6) การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้ชาวเมืองสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

(7) เป็นศูนย์รวมของธุรกิจการค้าขาย การศึกษา การปกครอง ตลอดจนการคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร และการบริหารต่าง ๆ ทั้งองค์กรในภาครัฐและเอกชน

ลักษณะคนกรุงเทพ

คนกรุงเทพมักจะตื่นแต่เช้าเพราะต้องเผื่อเวลาไว้สำหรับการเดินทางในชั่วโมงเร่งด่วนที่รถติดแสนสาหัส การใช้เวลาเดินทางราว 3ชม.ต่อวัน เพื่อไปกลับระหว่างบ้านและที่ทำงาน ผู้คนใช้ชีวิตเร่งรีบ ช่วงเย็นเป็นช่วงที่คนมุ่งหน้าออกนอกเมือง ด้วยความกรุงเทพเป็นเมืองแสนแพงทำให้คนต้องออกไปอยู่นอกเมืองมากขึ้นด้วยราคาที่ดินและบ้านที่ถีบตัวขึ้นสูงและเร็ว อาชีพคนจะหลากหลายตามความสามารถ มีความสะดวกสบายทั้งนวัตกรรม เทคโนโลยีต่างๆ

ชุมชนชนบท

ชุมชนชนบท เป็นเขตพื้นที่ที่พ้นจากตัวเมืองออกไป หรืออาจเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเขตเทศบาล เป็นเขตที่มีความเจริญทางด้านวัตถุน้อย มีการรวมกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมง เลี้ยงสัตว์ หน่วยทางสังคมของชุมชนชนบท หมายถึง หมู่บ้าน ซึ่งหมู่บ้านหมู่หนึ่งอาจมีจำนวนประชากรปประมาณ 20 ครัวเรือน ถึง 100 ครัวเรือนก็ได้

ลักษณะทั่วไปของชุมชนชนบท

สังคมไทยเป็นสังคมเกษตรเพราะประชากรส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพทางการเกษตร ดังนั้นสังคมชนบทจึงจัดได้ว่า เป็นโครงสร้างที่สำคัญที่สุดของสังคมไทย ลักษณะทั่วไปของสังคมชนบทจะมีลักษณะ ดังนี้

(1) ครอบครัวเป็นหน่วยสำคัญของเศรษฐกิจ เป็นทั้งหน่วยการผลิตและหน่วยบริโภค สิ่งของเครื่องใช้และอาหารจะผลิตขึ้นใช้เอง และยังมีภาระหน้าที่อื่น ๆ เช่น ถ่ายทอดความรู้ทางอาชีพ อบรมสั่งสอนเรื่องคุณธรรมให้แก่สมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

(2) สมาชิกของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น สมาชิกในชุมชนจะให้ความสำคัญในเรื่องความเป็นมิตรต่อเพื่อนบ้าน มีการติดต่อกันแบบเป็นกันเอง เอื้อเฟื้อและจริงใจต่อกัน

(3) ลักษณะของครอบครัวเป็บแบบครอบครัวขยาย สมาชิกประกอบด้วยหลาย ๆ ครอบครัว ซึ่งเป็นเครือญาติกัน มาอยู่รวมในครัวเรือนเดียวกันหรือบริเวณใกล้เคียงกัน

(4) วัดเป็นสถานที่สำคัญในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ทางศาสนาเป็นแหล่งสำคัญในการให้การศึกษาและอบรมาบ่มนิสัยแก่ประชาชน ค่านิยมในเรื่องคุณความดีทางศาสนาเป็นตัวควบคุมความประพฤติของคนในชุมชน

(5) ชาวชนบทส่วนใหญ่ยึดมั่นอยู่กันประเพณีเดิมเป็นอย่างดี ไม่ค่อยยอมรับการเปลี่ยนแปลง

(6) ชาวชนบทจะพึ่งสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และอยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ ทำให้ผูกพันกับความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไสยศาสตร์ โชคลาง หรือสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ

(7) ชาวชนบทส่วนใหญ่จะยึดมั่นในหลักธรรมคำสอนทางศาสนาและเข้าร่วมพิธีกรรมต่าง ๆ อย่างพร้อมเพรียงกัน เช่น งานบวช งานศพ และงานบุญต่าง ๆ

(8) ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่ต่ำมาก เมื่อเทียบกับความหนาแน่นของประชากร

ภาคเหนือของประเทศไทย

เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญของการพัฒนาประเทศเนื่องจาก เป็นพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติมีความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจน ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน จากสภาพ ภูมิประเทศและภูมิอากาศที่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรแบบกึ่งหนาว ประกอบกับการมี ทรัพยากรดิน ป่า น้ำ ที่อุดมสมบูรณ์ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนืออย่างยั่งยืน จึงมุ่งไปที่การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรกึ่งหนาว การส่งเสริมให้นำทุนทางธรรมชาติและวัฒนธรรม มาเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยว โดยค านึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ การนำศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เด่นมาผสมผสานกับงานหัตถอุตสาหกรรม การบูรณาการ แผนการจัดการทรัพยากรดิน น้ำ ป่า คน เข้าด้วยกันเป็นหนึ่งเดียว โดยเฉพาะการวางแผนอนุรักษ์ ป่า ต้นน้ำอย่างผสมผสาน ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของคนในด้านความรู้อาชีพ และการเข้าถึง สาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

จังหวัดเชียงใหม่

“นครที่เป็นที่สุดแห่งความสง่างาม ทางวัฒนธรรม” จังหวัดเชียงใหม่เป็นนครแห่งวัฒนธรรมที่รุ่งเรืองและมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 720 ปี มีศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่มีเอกลักษณ์มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถ่ายทอดสู่งานหัตกรรมที่มี คุณค่ารวมทั้งมีความหลากหลายของชาติพันธุ์ชนเผ่าที่มีวัฒนธรรมโดดเด่น

ตัวอย่างลักษณะวิถีชีวิตของคนดอยต่างๆในจังหวัดเชียงใหม่

ดอยม่อนจอง (เด่นเรื่องสัตว์แปลกๆ)

เป็นภูเขาที่มีความสูง 1,929 เมตรจากระดับน้ำทะเล อยู่ในตำบลม่อนจอง มีอากาศหนาวเย็นตลอดทั้งปี มีพืชและสัตว์ป่าหายากนานาชนิด เช่น กุหลาบพันปี กวางผา ช้างป่า เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า อาทิ กวางผา หรือม้าเทวดา ช้างป่า และยังเป็นป่าต้นน้ำของแม่น้ำปิงที่ไหลลงสู่เขื่อนภูมิพล มีทัศนียภาพที่สวยงาม เส้นทางเดินบนสันดอยไปสู่ยอดสูงสุดกว่า 3 กิโลเมตรเป็นจุดชมวิวที่เปิดโล่ง ทางด้านซ้ายเป็นหน้าผาสูงมองลงไปจะเห็นเทือกเขาสลับซับซ้อน รวมถึงเป็นแหล่งของกุหลาบพันปีขนาดใหญ่ที่มีความสมบูรณ์มาก ในช่วงฤดูหนาวจะออกดอกสีแดงสะพรั่งงดงามยิ่งนัก และจะมีนกนานาชนิดมาดูดกินน้ำหวานจากกุหลาบ นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวในช่วงเวลานี้ก็จะได้เห็นทั้งดอกกุหลาบพันปีและได้ดูนกสวยงามได้อีกด้วย

สิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมายังดอยม่อนจองก็คือ กวางผาหรือม้าเทวดาซึ่งมีถิ่นอาศัยอยู่ที่นี่ และทิวทัศน์ที่สวยงามของทิวเขา และถ้ามาในช่วงเดือน ธ.ค.-ม.ค.จะได้พบดอกกุหลาบพันปีที่กำลังบาน ว่ากันว่าต้นนี้เป็นต้นที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

เทือกดอยที่ขึ้นกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยแห่งนี้ มีความสำคัญต่อระบบนิเวศของเมืองไทยเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากยังอุดมสมบูรณ์ไปด้วยผืนป่าบริสุทธิ์ และเต็มไปด้วยสัตว์หายากนานาชนิดมากมาย โดยดอยม่อนจองนั้น ครอบคลุมพื้นที่อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ และ อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ทั้งนี้ คำว่า ม่อน เป็นภาษาคำเมือง หมายถึง ดอยหรือเนินเขา ส่วนคำว่า จอง ก็เป็นภาษาคำเมืองจะออกเสียงว่า จ๋อง หมายถึง ลักษณะจั่ว สามเหลี่ยมที่อยู่สูงที่สุด และยิ่งกว่านั้น ดอยม่อนจองแห่งนี้ ติดอันดับ 1 ใน 10 ของยอดดอยที่สูงที่สุดในประเทศไทย โดยจุดสูงสุดของดอยม่อนจองมีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 1,929 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ซึ่งมีชื่อเรียกว่า หัวสิงห์ เพราะมีลักษณะคล้ายหัวสิงโต ในอดีตดอยม่อนจองเป็นดินแดนแห่งสรรพสัตว์ ที่ใช้ชีวิตอาศัยอยู่อย่างอิสระเสรี เช่นกวางผา หรือ ม้าเทวดาและเลียงผารวมทั้งโขลงช้างป่า แต่ปัจจุบันยังมีอยู่แต่หาชมได้ยากมาก และถ้าใครมีโอกาสได้พบสัตว์เหล่านี้แล้ว ถือว่าโชคดีมากเลยทีเดียว ไฮไลท์แห่งยอดดอย - ชมภูเขาสูงสลับซับซ้อนที่จะมาพร้อมภาพของทุ่งหญ้าแปรเปลี่ยนเป็นสีทองในช่วงหน้าหนาวงดงามมาก นอกจากนี้ดอยม่อนจองยังเป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้นและตกที่จะทำให้คุณลืมวินาทีนั้นไม่ลงอีกด้วย - ชมดอกกุหลาบพันปี ซึ่งจะบานในช่วงเดือนธันวาคมจนถึงเดือนมกราคม ว่ากันว่าต้นกุหลาบพันปีบนดอยม่อนจองต้นนี้ เป็นต้นที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย - ชมนกหายากหลายชนิด เช่น เหยี่ยวนกเขาท้องขาว นกอินทรีแถบปีกดำ นกอินทรีเล็ก นกเปล้าท้องขาว นกมุ่นรกคอแดง นกเดินดงคอดำ เป็นต้น -

เดินป่าชมธรรมชาติขึ้นสู่ยอดดอย การเดินขึ้นดอยม่อนจองสามารถไปเช้าเย็นกลับได้ แต่ถ้าไม่อยากเหนื่อยเกินไปนัก ควรใช้เวลา 2 วัน 1 คืน โดยต้องติดต่อขอนุญาตจาก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย หน่วยมูเซอ ซึ่งเป็นที่ตั้งที่ทำการเขตรักษาพันธุ์ฯ ฤดูท่องเที่ยว ดอยม่อนจองเปิดให้ท่องเที่ยวในช่วงตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน (กรมการท่องเที่ยว, 2558)

ดอยม่อนล่อง

กรมการท่องเที่ยว (2558) ม่อนล่องตั้งอยู่ในโครงการหลวงบ้านหนองหอย ถูกพัฒนาขึ้นให้เป็นจุดชมวิวและเป็นจุดกางเต็นท์ อากาศดีตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวอากาศหนาวและดีมากเป็นพิเศษ ด้วยความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,450 เมตร หากท่านที่ต้องการขึ้นไปกางเต็นท์จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมเนื่องจาก ม่อนล่อง ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ไม่มีร้านค้า ไม่มีไฟฟ้า มีแต่ห้องน้ำ และป่าเท่านั้น บรรยากาศตอนกลางคืนจะมีแต่เสียงอันไพเราะของแมลง และเสียงลมพัดต้นไม้ใบไม้อันพริวไหวในยามค่ำคืน ม่อนล่องเป็นที่ที่เหมาะกับการพักผ่อนแบบเงียบๆและดื่มด่ำกับธรรมชาติอย่างเต็มที่

ปัจจุบันดอยม่อนล่องได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามซึ่งอยู่ในพื้นที่ของโครงการหลวงบ้านหนองหอย ด้วยลักษณะที่เป็นหน้าผาหินสูงชันซึ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,450 เมตรมีอากาศบริสุทธิ์และเป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของเชียงใหม่ อีกทั้งอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองเชียงใหม่อีกด้วย โดยใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง จึงนับว่าดอยม่อนล่องเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและมีนักท่องเที่ยวขึ้นไปเที่ยวชมมากที่สุดแห่งหนึ่ง เป็นจุดชมวิวพระอาทิตย์ขึ้นและทะเลหมอกที่สวยงาม

ดอยอ่างขาง

กรมการท่องเที่ยว (2558) สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ตามแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า เปลี่ยนพื้นที่จากไร่ฝิ่นมาเป็นแปลงเกษตรเมืองหนาวที่สร้างรายได้ดี เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญมากที่สุดของจังหวัดเชียงใหม่ ดอยอ่างขางมี สวนบอนไซ,จุดชมวิวกิ่วลม,หมู่บ้านขอบดัง และ หมู่บ้านนอแล

สืบเนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรที่หมู่บ้านผักไผ่ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ และได้เสด็จผ่านบริเวณดอยอ่างขาง ทรงทอดพระเนตรเห็นว่าชาวเขาส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่บริเวณนี้ทำการปลูกฝิ่นแต่ยัง

ยากจน ทั้งยังทำลายทรัพยากรป่าไม้ต้นน้ำลำธารที่เป็นแหล่งสำคัญต่อระบบนิเวศน์ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนอื่นของประเทศได้ จึงทรงมีพระราชดำริว่าพื้นที่นี้มีภูมิอากาศหนาวเย็น มีการปลูกฝิ่นมาก ไม่มีป่าไม้อยู่เลยและสภาพพื้นที่ไม่ลาดชันนัก ประกอบกับพระองค์ทรงทราบว่าชาวเขาได้เงินจากฝิ่นเท่ากับที่ได้จากการปลูกท้อพื้นเมือง และทรงทราบว่าที่สถานีทดลองไม้ผลเมืองหนาวของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ทดลองวิธีติดตา ต่อกิ่งกับท้อฝรั่ง จึงสละพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์จำนวน 1,500 บาท เพื่อซื้อที่ดินและไร่จากชาวเขาในบริเวณดอยอ่างขางส่วนหนึ่ง จากนั้นจึงโปรดเกล้าฯ ตั้งโครงการหลวงขึ้นเป็นโครงการส่วนพระองค์ เมื่อ พ.ศ. 2512 โดยทรงแต่งตั้งให้ หม่อมเจ้าภีศเดช รัชนี เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการในตำแหน่งประธานมูลนิธิโครงการหลวง ใช้เป็นสถานีวิจัยและทดลองปลูกพืชเมืองหนาวชนิดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นไม้ผล ผัก ไม้ดอก เมืองหนาว เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เกษตรกรชาวเขาในการนำพืชเหล่านี้มาเพาะปลูกเป็นอาชีพ ซึ่งต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานนามว่า “สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง”

เยี่ยมชมอ่างขาง สถานีเกษตรหลวงอ่างขางมีจุดเที่ยวชมสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งในรูปแบบสวนกลางแจ้ง และโรงเรือนดอกไม้ เรือนกุหลาบตัดดอก สวนบอนไซอ่างขาง โรงงานชาอ่างขาง แปลงรวบรวมพันธุ์ไผ่อ่างขาง อาคารศูนย์ข้อมูลอ่างขาง สวน ๘๐ สวนคำดอย สวนหอม สวนกุหลาบอังกฤษ สวนสมเด็จ แปลงบ๊วย โรงเรือนรวบรวมพันธุ์ผักเมืองหนาว พระธาตุดอยอ่างขาง บ้านขอบด้ง บ้านนอแล บ้านคุ้ม บ้านหลวง จุดชมวิว เป็นต้น

ชุมชนดอยหลวงเชียงดาว

เป็นชุมชนงอยู่เชิงเขาของดอยหลวงเชียงดาว ใกล้กับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยหลวงเชียงดาว ด้านหลังของหมู่บ้านจะสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์อันสวยงามของดอยหลวงเชียงดาว ชนเผ่าต่าง ๆ ยังมีวิถีชีวิตผูกพันอยู่กับป่ามาตลอด และมีวิธีการจัดการทรัพยากรที่อยู่ในท้องถิ่นให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้อย่างเหมาะสม

ชุมชมบ้านดอยหลวงเชียงดาวมีกลุ่มสมาชิก 3 หมู่บ้าน คือ 1. บ้านถ้ำเชียงดาว มีการตั้งถิ่นฐานมากว่า 500 ร้อยปี โดยการศึกษาจากโบราณวัตถุที่ค้นพบในชุมชน และมีประวัติการจัดการท่องเที่ยวบนดอยหลวงเชียงดาวมาแล้วกว่า 10 ปี 2. บ้านนาเลา เป็นชนเผ่าลีซู มีประวัติการตั้งชุมชนมาแล้วไม่ต่ำกว่า 90 ปี เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยการเข้ามาเป็นสมาชิกการท่องเที่ยวในกลุ่มรักษ์ดอยหลวงมาแล้ว 6 ปี 3. บ้านหัวทุ่ง เป็นชุมชนที่แยกมาจากบ้านทุ่งละคร ออกมาตั้งหมู่บ้านใหม่ชื่อบ้านหัว

ทุ่ง เป็นไทยพื้นเมือง เข้าเป็นสมาชิกเครือข่ายการท่องเที่ยวมาแล้ว 3 ปี การประกอบอาชีพหลักของกลุ่มสมาชิก คือ การปลูกพืชหลักคือข้าว และพืชทางเศรษฐกิจตามฤดูกาล เช่น ถั่วเหลือง ข้าวโพด มันฝรั่ง อาชีพเสริม เช่น การจักสาน มัคคุเทศก์นำเที่ยว สมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ แต่ยังมีพิธีกรรมและความเชื่อเกี่ยวกับผี มักไม่นิยมให้นักท่องเที่ยวพักในบ้านของตัวเอง แต่จะมีบ้านต่างหากให้พักแยกออกไป กิจกรรมที่คนรู้จักคือ กิจกรรมขึ้นปีใหม่ของเผ่า โดยหมอผีประจำหมู่บ้านเป็นผู้กำหนดวันในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี (กรมการท่องเที่ยว, ม.ป.ป.)

ชนเผ่าต่างๆในจังหวัดเชียงใหม่

ชนเผ่าอาข่า

กรมการท่องเที่ยว (2558) เป็นชนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีบรรพบุรุษพื้นเพเดิม อาศัยอยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีน ในประเทศจีนเรียกว่า “ฮานี หรือ โวน” โดยมีเส้นทาง 2 เส้นทาง คือ เส้นทางแรก อพยพจากประเทศพม่าแคว้นเชียงตุง เข้าสู่ประเทศไทยเนื่องจากเกิดปัญหาทางการเมือง ด้านฝั่งเขตอำเภอแม่จัน ทางหมู่บ้านพญาไพร (ปัจจุบันเป็นอำเภอแม่ฟ้าหลวง) และเส้นทางที่สอง อพยพโดยตรงจากประเทศจีนโดยเดินทางผ่านบริเวณตะเข็บชายแดนพม่า และแม่น้ำโขงประเทศลาว และเข้าสู่ประเทศไทยโดยตรงที่อำเภอแม่สาย

ปัจจุบันชนเผ่าอาข่าได้กระจ่ายอยู่ในเขตจังหวัดภาคเหนือ 5 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ตาก แพร่ และคาดได้มีอาข่าบางส่วนได้อพยพไปอยู่จังหวัดน่าน พิษณุโลก และหลายจังหวัดของประเทศไทย เพราะไปใช้แรงงานในจังหวัดดังกล่าว

ภาษาของเผ่าอาข่าจัดอยู่ในสาจา ยิ (โลโล) ของตระกูลพม่า-ธิเบต มีภาษาพูดแต่ไม่มีภาษาเขียน ไม่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาของภาษา และต้นกำเนิดที่แน่ชัด แต่จะเป็นในลักษณะสืบทอดต่อๆ กันมามากกว่า อย่างไรก็ตาม การใช้ภาษาของชนเผ่าอาข่า มีลักษณะการสื่อเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่างกัน โดยใช้ลักษณะวัย และลักษณะ งาน เป็นตัวแยกแยะการพูดสื่อสาร กล่าวคือหากพูดกับเด็กเล็กที่กำลังฝึกพูดจะมีการใช้ภาษาอีกแบบหนึ่ง เช่น น้ำ ก็จะเรียกว่า “อ่าอ่า” ในขณะที่ถ้าสื่อสารกัน ได้ก็จะเรียกว่า “อี๊จุ” และหากมีการใช้ภาษาในพิธีกรรม เช่น งานศพ ก็จะใช้ศัพท์ ค่อนข้างยาก อาทิเช่น เรียกพระอาทิตย์ คำเต็ม เรียกว่า “น้องมา” แต่ถ้ามาใช้ในการสวดพิธีก็จะใช้แทนพระอาทิตย์ว่า “น๊อง” โดยไม่ใช้คำเต็ม เป็นต้น สำเนียงภาษาพูดของชนเผ่าอาข่ามีลักษณะเสียงสั้นสูง นิยมตะโกนออกเสียงดัง และมีเสียงแหลมอาจเป็นเพราะว่าอาข่าอาศัยอยู่บนพื้นที่สูง และอากาศหนาวเย็น จึงมีการใช้เสียงดังเพื่อจะได้ยินในระยะไกล

โครงสร้างครอบครัวของชนเผ่าอาข่า

มีผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว เพราะเป็นผู้สืบสายวงศ์ตระกูล มีการนับลำดับชื่อบรรพบุรุษเรียกว่า “จึ” ทำให้การขยายครอบครัวของอาข่าเป็นการขยายออกทางบิดา ฉะนั้นผู้ชายในครอบครัวอาข่า จึงมีความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ลำดับชื่อของบรรพบุรุษ ตลอดจนพิธีกรรมประเพณีของครอบครัว เพื่อจะได้สืบสานและถ่ายทอดให้กับน้องหรือลูกหลานต่อไป ความสำคัญในการถือสายโลหิตของชนเผ่าอาข่านั้น เมื่อตายแล้วทุกคนต้องไปอยู่ร่วมกับบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ซึ่งถือเป็นข้อกำหนด ห้ามแต่งงานในตระกูลที่เหมือนกัน (สายโลหิตที่ใกล้กัน) กล่าวคือ สายโลหิตต้องห่างกัน 7 ชั่วโคตร ถึงจะแต่งงานกันได้ แต่ในกรณีที่สามีภรรยาแต่งงานแล้ว ไม่มีบุตรชายในการสืบสายตระกูล ก็มีความจำเป็นที่ต้องแต่งงานใหม่ เพื่อให้กำเนิดบุตรชายในการสืบสายตระกูลต่อไป

วิถีชีวิตด้านสังคมและการปกครอง

ชนเผ่าอาข่าจะให้เกียรติกับผู้อาวุโสกว่า เพราะถือว่ามีอำนาจในการตัดสินใจ การเข้าสังคมต่างๆ จะเป็นหน้าที่ของผู้ชาย ส่วนผู้หญิงจะคอยเป็นผู้ช่วยเหลือ สนับสนุน และเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ

วิถีชีวิตด้านเศรษฐกิจ

ชนเผ่าอาข่าเป็นกลุ่มชนที่มีความขยันเป็นอย่างมาก ทำอาชีพทางกสิกรรม เช่น การปลูกพืชไร่ เป็นการทำเพื่อยังชีพ กล่าวคือ เป็นการผลิตเพื่อบริโภคเอง แต่หากปีไหนได้ผลผลิตเยอะ ก็จะนำไปแบ่งขาย ในพื้นที่ไร่จะมีการปลูกพืชนาๆ ชนิด เช่น ข้าว ข้าวโพด ถั่วต่างๆ และพืชผักเพื่อการบริโภค เป็นต้น เทคนิคในการปลูก คือ จะผสมเมล็ดพันธ์ต่างๆ คลุกเคล้า และปลูกพร้อมข้าวในไร่ของตนผืนเดียว ซึ่งเป็นการใช้ทรัพยากรดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ชนเผ่าอาข่ายังนิยมเลี้ยงสัตว์จำพวก หมู เป็ด ไก่ แพะ สุนัข เป็นต้น เพื่อใช้บริโภคและใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา ส่วนสัตว์ที่เลี้ยงไว้ใช้งาน ได้แก่ วัว ควาย ม้า เป็นต้น

ลักษณะบ้านเรือน

ชนเผ่าอาข่า เป็นชนเผ่าที่นิยมอาศัยอยู่บนที่สูง การตั้งชุมชนของอาข่าจะมีการเลือกทำเล พร้อมทั้งมีการเสี่ยงทาย โดยการใช้ไข่ไก่ เรียกว่า “จ้ออูแจเออ” ซึ่งการเสี่ยงทายนี้จะทำโดยการโยนไข่ หากไข่แตก จะไม่สามารถตั้งชุมชนได้ แต่ถ้าไข่ไม่แตกก็ไม่สามารถจะตั้งชุมชนในบริเวณนั้นได้ เนื่องจากอาข่ามีความเชื่อว่าเจ้าที่เจ้าทางไม่อนุญาต นอกจากนี้ชนเผ่าอาข่า ยังมีการนำหลักความเชื่อตาม

ธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้อง สถานที่ในการตั้งชุมชนต้อง อยู่ห่างจากแม่น้ำ หรือหนองน้ำ หรือพื้นที่ราบ ทั้งนี้เนื่องจากในอดีตการแพร่ระบาดของโรคมาลาเรีย เป็นเหตุสำคัญที่ชุมชนต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ และอีกประการหนึ่งชาวอาข่ากลัวว่า เมื่อฝนตกลงมาอาจทำให้บ้านเรือนถูกน้ำท่วม และทำให้เกิดความเสียหาย

การตั้งชุมชนของอาข่ามักนิยมตั้งในพื้นที่ลาดเท หรือตามสันเขา ปากทางเข้าหมู่บ้านจะมีการสร้างประตูหมู่บ้านไว้ เรียกว่า “ล้อข่อง” เพื่อไว้ป้องกันสิ่งเลวร้ายต่างๆ ไม่ให้ เข้ามาในชุมชน นอกจากนี้ยังมีศาสนสถานที่สำคัญ เพื่อใช้ในการประกอบพิธีกรรม อาทิเช่น ศาลพระภูมิชุมชน บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ ลานวัฒนธรรม เป็นต้น

ลักษณะบ้านของชนเผ่าอาข่า จะยกพื้นสูงจากพื้นดินประมาณ 1 เมตร มีบันได 3 – 5 ขั้น บ้านสร้างด้วยไม้ไผ่มีเสาเป็นไม้เนื้อแข็ง ฝาบ้านทำด้วยฟากไม้ไผ่ หลังคามุงด้วยหญ้าคาที่คลุมยาวลงมาจนเกือบถึงพื้นดิน ไม่มีหน้าต่าง มีเตาไฟ 2 เตา สำหรับปรุงอาหาร และสำหรับต้มน้ำชาไว้เลี้ยงแขก

ศาสนา ความเชื่อ และพิธีกรรม

ชนเผ่าอาข่าไม่มีคำว่า “ศาสนา” แต่มีคำว่า “บัญญัติอาข่า” ซึ่งครอบคลุมไปถึงขนบธรรมเนียมประเพณีและพิธีการทุกอย่างในการดำเนินชีวิต มีความเชื่อในเรื่องผี โชคลาง และการเสี่ยงทายเป็นที่สุด ผีหรือ “แหนะ” ได้เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของชาวอาข่า ชนเผ่าอาข่ามีความเชื่อถือผี และสิ่งเร้นลับในธรรมชาติ จึงต้องคอยระมัดระวังไม่ให้เกิดการกระทบกระเทือนต่อสิ่งดังกล่าว ดังนั้นก่อนทำสิ่งใดอีก้อจะตรวจดูโชคลางเสียงก่อน บางทีก็มีการเสี่ยงทาย บางทีก็ถือเอาปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติว่าเป็นการบอกลางดีลางร้าย นอกจากนี้ยังพบว่าชนเผ่าอาข่านับถือผีบรรพบุรุษ โดยทุกครัวเรือนจะมีหิ้งผีบรรพบุรุษไว้เซ่นไหว้ปีละ 9 ครั้ง รองลงมาได้แก่ผีใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นหัวหน้าผีทั้งปวง และเป็นตนเดียวที่อยู่บนสวรรค์มีหน้าที่ดูแลความทุกข์สุข ผีตามความเชื่อของอาข่า มีดังนี้

ความเชื่อเกี่ยวกับผี

ผีเรือน หรือผีบรรพบุรุษ ชาวอาข่าถือว่าเป็นผีที่ดีที่สุด เพราะเป็นวิญญาณบรรพบุรุษที่คอยคุ้มครองดูแลครอบครัวมาโดยตลอดหลายชั่วอายุคน

ผีหมู่บ้าน คือ ผีที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยปกป้องรักษาคนในชุมชนให้อยู่เย็นเป็นสุข จะสถิตย์อยู่ที่ศาลผีประจำหมู่บ้าน บริเวณทิศตะวันออกของหมู่บ้าน ซึ่งศาลนี้จะต้องสร้างก่อนที่จะตั้งหมู่บ้าน

ผีทั่วไป เป็นผีที่สิงอยู่ประจำที่ต่างๆ ทั่วไปนอกจากผีที่บอกมาในเบื้องต้นแล้วก็ยังมี ผีไฟ ผีดิน ผีน้ำ ผีดอย ผีฟ้าผ่า ผีจอมปลวก เป็นต้น

ผีเร่ร่อน คือ ผีตายทั้งกลมกับผีตายโหง ตามความเชื่อของอาข่าถือว่าทั้งสองประเภทนี้เป็นผีที่ไม่ดี เป็นผีที่ไม่มีที่อยู่ ร่อนเร่ไปทั่ว บางครั้งคอยหลอกหลอนคนที่จิตใจไม่เข้มแข็ง

ชนเผ่าม้ง

กรมการท่องเที่ยว (2558) **ม้ง** หมายถึง อิสระชน เดิมอาศัยอยู่ในประเทศจีน ต่อมาชาวจีนเข้ามาปราบปราม เป็นเหตุให้อพยพลงมาถึงตอนใต้ของจีน และเขตอินโดจีน ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 และตอนเหนือของประเทศไทย ประมาณพ.ศ. 2400 โดยมีสองกลุ่มได้แก่ ม้งน้ำเงินและม้งขาว ไม่ชอบให้เรียกว่าแม้ว โดยถือว่าเป็นการดูถูกเหยียดหยาม ประชากรของม้งในประเทศไทย มีมากเป็นอันดับ 2 รองจากกะเหรี่ยง ตั้งถิ่นฐานอยู่ตามภูเขาสูง หรือที่ราบเชิงเขาในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน แพร่ ลำปาง กำแพงเพชร เลย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และตาก

ภาษา

ภาษาม้งจัดอยู่ในสาขาเมี้ยว-เย้าจองตระกูลจีน-ธิเบตไม่มีภาษาเขียนแต่ยืมตัวอักษรภาษาโรมันมาใช้ ม้งไม่มีภาษาที่แน่นนอน ส่วนใหญ่มักจะรับภาษาอื่นมาใช้พูดกัน เช่น ภาษาจีนยูนนาน ภาษาลาว ภาษาไทยภาคเหนือ เป็นต้น ซึ่งม้งทั้ง 3 เผ่าพูดภาษาคล้ายๆ กัน คือ มีรากศัพท์ และไวยากรณ์ที่เหมือนกัน แต่การออกเสียงหรือสำเนียงจะแตกต่างกันเล็กน้อย ม้งสามารถใช้ภาษาเผ่าของตนเอง พูดคุยกับม้งเผ่าอื่นเข้าใจได้เป็นอย่างดี แต่ม้งไม่มีภาษาเขียนหรือตัวหนังสือ อย่างไรก็ตามในปัจจุบันชาวม้งได้เขียนและอ่านหนังสือภาษาม้ง โดยการใช้ตัวอักขระหนังสือละติน (Hmong RPA) เรื่องราวความเป็นมาต่างๆ ของม้ง จึงอาศัยวิธีการจำและเล่าสืบต่อกันมาเพียงเท่านั้น

วิถีชีวิต

ในอดีตนั้นม้งอาศัยอยู่ตามภูเขาอยู่ตามธรรมชาติ ม้งต้องตรากตรำทำงานหนักอยู่แต่ในไร่เท่านั้น ทำให้ม้งไม่มีเวลาที่จะดูแลตัวเองและครอบครัว ดังนั้นชีวิตความเป็นอยู่ของม้งจึงเป็นแบบเรียบง่าย เพราะคลุกคลีกับธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่เท่านั้น ชีวิตประจำวันของม้งคือ จะทำไร่ ทำสวน และหารายได้เล็กน้อยเพื่อจุนเจือครอบครัว ส่วนเรื่องอาหารก็จะเป็นเรื่องเรียบง่าย

ในการกินอาหาร ม้งนิยมใช้ตะเกียบซึ่งรับมาจากธรรมเนียมจีน ส่วนเหล้าจะนิยมดื่มกันในงานเลี้ยงต่างๆ เช่น งานแต่งงาน งานเลี้ยงญาติ อาจเป็นญาติของภรรยาที่มาเยี่ยม ฝ่ายญาติทางสามีจะต้องรินแก้วเหล้าแจก ครั้งละ 2 แก้ว โดยเชื่อกันว่าจะทำให้คู่สามีภรรยาอยู่ด้วยกันตลอดไป ก่อนจะดื่มเหล้า

แต่ละคนจะพูดว่า "ผมจะดื่มเพื่อทุกคน" และจะต้องคว่ำจอก หรือคว่ำแก้วเมื่อหมดแล้ว ม้งจะนิยมดื่มเหล้าครั้งเดียวหมดแก้ว มีการดื่มซ้ำวนเวียนหลายครั้ง ผู้ที่มิใช่นักดื่มย่อมจะทนไม่ได้ อาจขอให้บุคคลอื่นช่วยดื่มแทนก็ได้ เหล้าจะทำกันเองในหมู่บ้าน ซึ่งทำจากข้าวโพด ข้าว หรือข้าวสาลี ม้งให้เกียรติแก่ผู้ชายเพราะฉะนั้นผู้หญิงจึงรับประทานอาหาร หลังผู้ชายเสมอ การประกอบอาหารของม้งส่วนใหญ่จะเป็นในลักษณะการต้ม ทอด และม้งยังมีความสามารถในการถนอมอาหาร ซึ่งในการถนอมอาหารสามารถถนอมได้หลายแบบ เช่น การหมัก การดอง (ซึ่งปัจจุบันนี้ ม้งส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ตะเกียบในการรับประทานข้าวแล้ว ส่วนใหญ่จะใช้ช้อนมากกว่า ซึ่งเมืองไทยแทบจะไม่พบม้งที่ใช้ตะเกียบในการทานข้าว แต่ม้งที่ประเทศลาวยังคงใช้ตะเกียบในการรับประทานข้าวอยู่)

ชนเผ่าคะฉิ่น

กรมการท่องเที่ยว (2558) คะฉิ่น เรียกตนเองว่า “จิงปอ” หรือ “จิ่งเผาะ” อพยพจากรัฐฉานประเทศพม่าเข้ามาทางดอยลาง อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ไปอยู่ที่ดอยวาวี อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย แล้วอพยพมาอยู่ที่บ้านใหม่หมอกจ๋าม อำเภอแม่อาย บ้านใหม่พัฒนา อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ คะฉิ่นมีความใกล้ชิดกับไทใหญ่ ลีซอ มูเซอ และอีก้อ เนื่องจากอยู่ในกลุ่มตระกูลภาษาทิเบต-พม่าเช่นเดียวกัน แบ่งออกเป็น 7 กลุ่มได้แก่ จิมเผาะ, แหม่ลู่, ระวาง, แหล่ซี, อ่าจยี, หลี่ซู, และ หง่อชาง ซึ่งมีภาษาและวัฒนธรรมที่คล้ายกัน
ปัจจุบันชนเผ่าคะฉิ่นอาศัยอยู่ใน 2 จังหวัดของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน และบางส่วนก็อาศัยอยู่ที่ อำเภอพร้าว, อำเภอฝาง, อำเภอท่าตอน, อำเภอไชยปราการ, อำเภอดอยสะเก็ด, และ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งมีการกระจายอยู่ในส่วนของ จังหวัดแม่ฮ่องสอนด้วย

สิ่งที่เป็นเสมือนสัญลักษณ์และเป็นศูนย์รวมจิตใจที่สำคัญที่สุดของชาวคะ ฉิ่นทุกเผ่าพันธุ์ก็คือ “เสามะเนาชะโดง” ที่เป็นเสาสูงหลายๆต้น เขียนสีลวดลายและสัญลักษณ์ต่างๆ ของชาวคะฉิ่น ที่จะเห็นได้จากทุกหมู่บ้านของชาวคะฉิ่น ไม่ว่าจะเป็นชาวคะฉิ่นกลุ่มย่อยกลุ่มไหนๆ ก็จะมีเสามะเนาชะโดงเป็นศูนย์รวมจิตใจตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่ด้วยทุกแห่ง

ชนเผ่าคะฉิ่นจะใช้ภาษาพูดแบบเดียวกันกับชนเผ่าอาข่า หรือ อีก้อ เนื่องจากจัดอยู่ในกลุ่มภาษาสาจา ยิ (โลโล) ของตระกูลพม่า-ธิเบตเช่นเดียวกัน มีภาษาพูดแต่ไม่มีภาษาเขียน

วิถีชีวิตด้านครอบครัว

ของชนเผ่าคะฉิ่นนั้นส่วนมากเป็นครอบครัวขนาดกลาง มีการอาศัยอยู่ประมาณสิบคนต่อหนึ่งครอบครัว มีผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว เมื่อลูกชายโตขึ้น และได้คู่ครองแล้วก็จะไปสร้างครอบครัวใหม่อีกหลังหนึ่ง ส่วนเรื่องอำนาจในการตัดสินใจเรื่องราวต่างๆ ในครอบครัวของชนเผ่าคะฉิ่นนั้น ผู้ชายจะมีอำนาจในการตัดสินใจมากกว่าผู้หญิง งานข้างนอกบ้านเป็นหน้าที่ของผู้ชาย ไม่ว่าจะเป็นการสร้างบ้าน การล่าสัตว์ การเริ่มเปิดพื้นที่ทำไร่ ส่วนงานภายในบ้านไม่ว่าจะเป็นเรื่องการประกอบอาหาร การหาพืชผักต่างๆ ตลอดจนการดูแลสัตว์เลี้ยงในบ้าน ล้วนเป็นหน้าที่ของฝ่ายหญิง

วิถีชีวิตด้านอาชีพ

แต่เดิมมีอาชีพทำไร่ทำสวน ปลูกข้าว ข้าวโพด ถั่วดิน ถั่วแดง งา ฟักทอง ตอนนี้มีผลไม้ใหม่ที่ชาวบ้านนิยมปลูก คือ เสาวรส มะม่วง อะวาคาโด โดยมีรายได้หลักมาจากการปลูกข้าวโพด ถั่วดิน ถั่วดำ ส่วนรายได้รองก็ได้มาจากการรับจ้างทั่วไปหรือทอผ้า เย็บผ้าขาย เป็นต้น

ชนเผ่ากะเหรี่ยง

กรมการท่องเที่ยว (2558) กะเหรี่ยงเป็นชนเผ่าที่จัดได้ว่ามีหลายเผ่าพันธุ์ หลายภาษา มีการนับถือศาสนาที่ต่างกัน แต่กะเหรี่ยงดั้งเดิมจะนับถือผี เชื่อเรื่องต้นไม้ป่าใหญ่ ภายหลังหันมานับถือพุทธ คริสต์ เป็นต้น กะเหรี่ยง มีถิ่นฐานตั้งอยู่ที่ประเทศพม่า แต่หลังจากถูกรุกรานจากสงคราม จึงมีกะเหรี่ยงที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ประเทศไทย กะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย แบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท แบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย กะเหรี่ยงสะกอ หรือที่เรียกนามตัวเองว่า ปากะญอ หมายถึงคน หรือมนุษย์นั้นเอง กะเหรี่ยงสะกอเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด มีภาษาเขียนเป็นของตนเอง โดยมีมิชชันนารีเป็นผู้คิดค้นดัดแปลงมาจากตัวหนังสือพม่า ผสมภาษาโรมัน กลุ่มนี้หันมานับถือศาสนาคริสต์เป็นส่วนใหญ่ กะเหรี่ยงโปร์นั้นเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างเคร่งครัดในประเพณี อาศัยอยู่มากที่อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ และแถบตะวันตกของประเทศไทย คือ กะเหรี่ยงบเว อาศัยอยู่มากที่อำเภอขุนยวม แม่ฮ่องสอน ส่วนปะโอ หรือตองสูก็มีอยู่บ้าง แต่พบน้อยมากในประเทศไทย

ภาษา

กะเหรี่ยงแต่ละเผ่ามีภาษาพูด และภาษาเขียนเป็นของตนเอง โดยการดัดแปลงมาจากตัวหนังสือพม่า ผสมอักษรโรมัน

วิถีชีวิตด้านอาชีพ

ถืออาชีพที่เป็นอิสระ กะเหรียงดั้งเดิมส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา อยู่ตามป่าตามเขา ปลูกพืชผักสวนครัวตามฤดูกาล ส่วนสัตว์เลี้ยงก็จะเลี้ยงไว้เพื่อเป็นอาหารมากกว่าการค้าขาย ใช้ชีวิตแบบพึ่งป่าพึ่งน้ำอาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่มใหญ่

ลักษณะบ้านเรือน

ลักษณะบ้านเรือนของกะเหรี่ยงนั้นนิยมสร้างเป็นบ้านยกพื้นสูง มีชานบ้าน บางส่วนก็ตั้งบ้านเรือนบนที่ราบเช่นเดียวกับชาวพื้นราบทั่วไป แต่ส่วนใหญ่แล้วชาวะเหรี่ยงจะตั้งถิ่นฐานเป็นหลักแหล่งถาวร ไม่ย้ายถิ่นบ่อยๆ

วัฒนธรรมประเพณี

ชาวกะเหรี่ยงมีประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการทำพิธีกรรมเลี้ยงผี บวงสรวงดวงวิญญาณ ด้วยการต้มเหล้า ฆ่าไก่ – แกง และมัดมือผู้ร่วมพิธีด้วยฝ้ายดิบ ซึ่งเกี่ยวโยงกัน ประเพณีอื่นๆ ได้แก่

ชนเผ่าลาหู่

กรมการท่องเที่ยว (2558) **ลาหู่** หรือ มูเซอ อาศัยอยู่ในประเทศจีน เมื่อถูกรุกรานจึงอพยพมาทางตอนใต้เข้าสู่ประเทศพม่า และทางเหนือของประเทศไทย เมื่อกว่า 13 ปีมาแล้ว โดยเข้ามาทางอำเภอแม่จัน อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ อำเภอเวียงป่าเป้า อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย, อำเภอฝาง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่, และอำเภอบางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีเพียงส่วนน้อยที่มาจากอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มูเซอที่รู้จักกันมาก ได้แก่ มูเซอดำ มูเซอแดง มีวัฒนธรรมประเพณีคล้ายคลึงกัน มูเซอ เป็นภาษาพม่า แปลว่า นายพราน เนื่องจากมีความชำนาญในการล่าสัตว์โดยใช้หน้าไม้ ภาษาอังกฤษ เรียกว่า ลาฮู ในกลุ่มมูเซอดำ เรียกว่า ลาฮูนา มูเซอแดง เรียกว่า ลาฮูยี

ปัจจุบันในประเทศไทย มีชนเผ่าลาหู่อาศัยโดยกระจายอยู่ตามหมู่บ้านต่างๆ ตามแนวชายแดนไทย - พม่ากว่า 800 หมู่บ้าน พื้นที่ที่มีชาวลาหู่อาศัยอยู่มากได้แก่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ และลำปาง โดยเฉพาะตามพื้นที่ติดชายแดน ส่วนใหญ่แล้วชนเผ่าลาหู่ มักจะอาศัยปะปนกับชนเผ่าอื่นๆ หรือคนไทย มีเพียงส่วนน้อยที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม หรือเป็นหมู่บ้าน เผ่าลาหู่ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย คือ ลาหู่แดง ซึ่งมีการนับถือผี โดยโตโบหรือผู้นำทางศาสนา ส่วนลาหู่ดำหรือลาหู่เหลือง ก็มีการนับถือผีเช่นกัน นอกจากนี้เผ่าลาหู่ก็ยังมีการนับถือศาสนาคริสต์อีกด้วย

ภาษา

ชนเผ่าลาหู่พูดภาษาธิเบต- พม่า ซึ่งคล้ายคลึงกับพวกอาข่าและลีซอ มูเซอส่วนใหญ่พูดภาษาไทใหญ่และลาวได้ บางคนก็พูดภาษาจีนยูนานหรือพม่า ภาษามูเซอแดงและมูเซอดำต่างกันไม่มากนัก จึงฟังกันรู้เรื่อง โดยภาษาพูดเป็นการสืบทอดต่อๆ กันมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษมาถึงปัจจุบัน โดยแสดงถึงวัฒนธรรมด้านภาษาของตนเอง ภาษาลาหู่มีแต่ภาษาพูดเท่านั้น การสืบทอด และการสื่อสารต่างๆ นั้นสืบทอด โดยใช้ระบบความจำ พูด ฟัง เท่านั้น จะไม่มีภาษาเขียนเป็นของตนเอง

วิถีชีวิต และลักษณะบ้านเรือน

วิถีชีวิตของคนในสังคมเกษตรกรรมเพื่อการยังชีพ ความอยู่รอดของชาวลาหู่ขึ้นอยู่กับธรรมชาติอย่างกลมกลืน ไม่ว่าเป็นดิน ความพอดีของน้ำจากท้องฟ้า วัฒนธรรมของชาวลาหู่ผูกพันอยู่เป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกับธรรมชาติได้สะท้อนออกมาในรูปแบบวรรณกรรมปากเปล่า ซึ่งผู้นำศาสนามักจะสอนศาสนิกชน ของตน “กระดูกของเราเป็นก้อนหิน เนื้อหนังของเราเป็นดิน สายเลือดเป็นสายน้ำ ลมหายใจเป็นอากาศ และความอบอุ่นภายในกายเป็นแสงแดด” ดินเป็น ตัวแทนธรรมชาติที่มีความผูกพันที่ใกล้ชิดมนุษย์

ชนเผ่าลีซู

กรมการท่องเที่ยว (2558) ลีซูเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่จัดอยู่ในกลุ่มธิเบต-พม่า ของชนชาติโลโล ถิ่นกำเนิดดั้งเดิมของชนเผ่าลีซูอยู่บริเวณต้นน้ำโขงและแม่น้ำสาละวิน อยู่เหนือหุบเขาสาละวินในเขตมณฑลยูนนานตะวันตกเฉียงเหนือและตอนเหนือของรัฐคะฉิ่น ประเทศพม่า ชนเผ่าลีซูส่วนใหญ่เชื่อว่าเมื่อ 4,000 ปี ที่ผ่านมา เคยมีอาณาจักร เป็นของตนเอง แต่ต้องเสียดินแดนให้กับจีนและกลายเป็นคนไร้ชาติ ต่อมาชนเผ่าลีซู จึงได้เคลื่อนย้ายเข้าสู่รัฐฉานตอนใต้ กระจัดกระจายอยู่ตามภูเขาในเมืองต่างๆ เช่น เมืองเชียงตุง บางส่วนอพยพไปอยู่เขตเมืองซือเหมา สิบสองปันนา ประเทศจีน หลังจากนั้นได้อพยพลงมา ทางใต้เนื่องจากเกิดการสู้รบกันระหว่างชนเผ่าอื่น นับเวลาหลายศตวรรษ ชนเผ่าลีซูได้ถอยร่นเรื่อยลงมา จนในที่สุดก็แตกกระจายกัน เข้าสู่ประเทศพม่า จีน อินเดีย แล้วเข้าสู่ประเทศไทย เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2464 กลุ่มแรกมี 4 ครอบครัว มาตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชนครั้งแรกอยู่ที่บ้านห้วยส้าน อ.เมือง จ.เชียงราย อยู่ได้โดยประมาณ 5-6 ปี ก็มีการแยกกลุ่มไปอยู่หมู่บ้านดอยช้าง ทำมาหากินอยู่แถบ ตำบลวาวี อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย จากการสอบถามคนเฒ่าคนแก่ชาวลีซู ถึงเรื่องราวการอพยพว่า ได้อพยพมาจากหมู่บ้านแห่งหนึ่งทางตอนใต้ ของเมืองเชียงตุงประเทศพม่า เข้ามาตั้งถิ่น ฐานอยู่ที่บ้านลีซู

ห้วยส้าน อ.เมือง จ.เชียงราย และโยกย้ายไปตั้งบ้านเรือน ในจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ตาก พะเยา กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ แพร่และสุโขทัย ลีซูไม่มีภาษาเขียนของตนเองลีซูแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ ลีซูลายกับลีซูดำ ชาวลีซูที่อยู่ในประเทศไทยเกือบทั้งหมดเป็นลีซูลาย ส่วนลีซูดำนั้นอยู่ พม่า จีน

ภาษา

ลีซอ อยู่กลุ่มเดียวกับ มูเซอ และอาข่า เรียกว่าโลโล กลุ่มโลโลมีความสัมพันธ์กับภาษาพม่ามีภาษาพูดในกลุ่มหยี (โลโล) ตระกูลธิเบต-พม่า 30% เป็นภาษาจีนฮ่อ ไม่มีภาษาเขียนของตนเอง แต่สำหรับ ลีซูอที่นับถือเป็นคริสเตียน ได้ใช้อักษรโรมันมาดัดแปลงเป็นภาษาเขียนของชนเผ่า มีลักษณะการสืบทอดต่อๆ กันมามากกว่า

การใช้ภาษาลีซูนั้นการสื่อสารและการพูดมากกว่า สำเนียงคำพูดของลีซูนั้น เสียงสั้นและสูงหรือบางคำก็ยาว พูดกับเด็กเล็กที่กำลังฝึกพูด จะใช้ภาษาพูดอีกแบบหนึ่ง เช่น ด่าด๋า คือ การยืน ส่วนใหญ่เป็นภาษาที่เด็กสามารถพูดหรือ เอ่ยขึ้นมาเองตามธรรมชาติของเด็ก โดยไม่จำเป็นต้องสอนให้เด็กพูด ชนเผ่าลีซูมีความเชื่อกันว่า การร้องไห้และการหัวเราะของเด็กนั้น เหมือนกับเป็นวาจาที่เด็กพูดเองโดยที่ผู้ใหญ่ไม่ต้องสอนให้พูด เช่น การร้องไห้ของเด็กก็เหมือนกับการพูดหรือบอกตนเองว่าตอนนี้ ฉันมีความรู้สึกไม่พอใจ หิว ไม่สบาย เป็นต้น

3.2 ทฤษฎีความแตกต่างทางวัฒนธรรม

ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล

ความหมายความแตกต่างระหว่างบุคคล (จิตวิทยาทั่วไป อ.สุธีรา เผ่าโภคสถิตย์:2543 หน้า 26-28)

มนุษย์เรามีความคล้ายคลึงกันอยู่หลายประการ เช่น ต่างก็มีความต้องการ มีความรู้สึก มีอารมณ์แต่ในขณะเดียวกันบุคคลแต่ละคนก็มีความแตกต่างจากคนอื่น ๆ ได้หลายประการ เช่น มีรูปร่างต่างกัน มีสีของตา สีของผมต่างกัน บางคนมีความฉลาดบางคนโง่เขลาแม้แต่คู่แฝดยังมี ความแตกต่างกัน เช่น แตกต่างกันในความคิดและอารมณ์ ฉะนั้นเราอาจกล่าวได้ว่า ไม่มีผู้ใดจะมีความเหมือนกันไปเสียทุกสิ่งทุกอย่าง มนุษย์ทุกคนในโลกนี้จึงมีความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและสิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน และความแตกต่างของมนุษย์จึงเป็นเรื่องที่บุคคลควรเข้าใจและศึกษาเพื่อให้เข้าใจเพื่อนมนุษย์

วิวัฒนาการของการศึกษาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล มีดังนี้

ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นเรื่องที่ได้มีการรับรู้มาเป็นเวลานับตั้งแต่ เพลโต้ (Plato) (427 – 347 ก่อนคริสต์ศักราช) นักปรัชญาชาวกรีก ได้เขียนไว้ในหนังสือชื่อ The Republic ว่าไม่มีบุคคลสองคนที่เกิดมาเหมือนกันไปเสียทุกอย่าง ต่อมาในศตวรรษที่สิบเก้า ผู้ที่ได้ศึกษาเรื่องราวของความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างเป็นวิทยาศาสตร์คือ เซอร์ ฟรานซิส กาลตัน (Sir Francis Galton) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องราวของกรรมพันธุ์ ได้สรุปว่า สติปัญญาของแต่ละคนขึ้นอยู่กับพันธุกรรม และกาลตันยังกล่าวไว้ว่า ลายมือของคนเรายังมีความแตกต่างกันอีกด้วย

ในศตวรรษที่ยี่สิบ นักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ เจมส์ แมคคีน แคทเทลล์ (James Mckeen Cattall) ผู้เคยศึกษาร่วมกับ วิลเฮล์ม วุ้นส์ (Wilhelm Wundt) เรื่องจิตสำนึกของบุคคลต่อภาพที่เร้าในทันทีทันใดแคทเทลล์ได้ให้ความสนใจในด้านการวัดความแตกต่างระหว่างบุคคลและได้ริเริ่มออกแบบทดสอบการปฏิบัติงาน (Perfor Mance Test)

ในเรื่องการวัดความแตกต่างทางจิตวิทยาที่สำคัญนี้เป็นผลงานของนักจิตวิทยาชาวฝรั่งเศส ชื่อ แอสเฟรด บิเน่ท์ (Alferd binet) ซึ่งได้สร้างแบบทดสอบสติปัญญาร่วมกับนายแพทย์ ธีโอดอร์ ไซมอน(Theodore simon) ให้ชื่อว่าแบบทดสอบ บิเน่ท์ – ไซมอน ใน ค.ศ. 1905 แบบทดสอบชนิดนี้มี30 ข้อและเน้นด้านความเข้าใจ การหาเหตุผล และการใช้วิจารณญาณของเด็กเพราะ บิเน่ท์ เห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของสติปัญญา บิเน่ท์ ใช้ทดสอบกับเด็กปกติจำนวน 50 คน อายุระหว่าง 3 – 11 ปี และเด็กปัญญาอ่อนจำนวนหนึ่ง เพื่อหาความสามารถเฉลี่ยของระดับอายุเด็กวิธีนี้เป็นการทดสอบสติปัญญาอย่างหยาบ ๆ เพราะถือว่าเด็กคนใดทำข้อทดสอบได้มากข้อ ก็มีสติปัญญาสูง

แต่จะสูงเท่าใดไม่สามารถทราบได้ ต่อมาใน ค.ศ. 1908 แบบทดสอบนี้ได้รับการปรับปรุงโดยจัเป็นชุด ๆ ตามอายุของเด็กระหว่าง 3 – 13 ปี และเพิ่มคำถามให้มากขึ้น คะแนนที่เด็กได้รับจะแสดงถึงระดับความสามารถของเด็ก เมื่อเทียบกับเกณฑ์เฉลี่ยของเด็กที่มีอายุเท่า ๆ กันการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ครั้งที่สองกระทำใน ค.ศ. 1911 และใช้ได้กับเด็กอายุวัย 3 ปีไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ภายหลังได้มีผู้นำเอาแบบทดสอบของบิเน่ท์ไปปรับปรุงที่สำคัญคือ นักจิตวิทยาชื่อเทอร์แมน (Termen) แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด สหรัฐอเมริกาได้นำแบบทดสอบไปปรับปรุง และเรียกชื่อว่าแบบทดสอบสแตนฟอร์ด - บิเน่ท์ ในปี ค.ศ. 1916 จากแบบทดสอบนี้เทอร์แมน ได้นำอัตราส่วนของเชาว์ปัญญาหรือ IQ มาใช้เป็นครั้งแรก จากนั้นเทอร์แมนได้ร่วมมือกับเมอร์ริล (Merrill) ทำการดัดแปลงทดสอบซึ่ง ภายหลังบรรดาแบบทดสอบเชาว์ปัญญาส่วนใหญ่ได้พัมนามาจากแบบทดสอบที่เทอร์แมนและเมอร์ริลช่วยกันพัฒนามาจากนั้นจนถึงปัจจุบัน ได้มีผู้นำเอาเอกสารการทดสอบทางจิตวิทยามาใช้ประเมินความแตกต่าง ระหว่างบุคคลอย่างกว้างขวางไม่ว่าจะเป็นในวงการทหารวงการศึกษาวงการธุรกิจ ศูนย์แนะแนวอาชีพ ศูนย์สุขภาพจิต และโรงพยาบาลต่าง ๆ ในบทนี้มุ่งที่จะกล่าวถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านที่สำคัญสองด้านคือ บุคลิกภาพ และสติปัญญา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกันของมนุษย์

สาเหตุที่ทำให้บุคคลแตกต่างกัน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาเชื่อว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม ถ้าความดีเลวเกิดจากพันธุกรรม สิ่งที่ควรทำคือ ควรปรับปรุงชาติพันธุ์ของเราให้ดียิ่งๆ ขึ้น แต่ถ้ามนุษย์เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อม สิ่งที่ควรปรับปรุงก็ได้แก่ สิ่งแวดล้อมรอบตัวเราทำให้ดีขึ้นเหมือนกับชาวนาถ้าต้องการให้ผลิตผลบังเกิดขึ้นอย่างงอกงามก็ต้องอาศัยการดูแลรักษาที่ดินให้สมบูรณ์และรู้จักเลือกใช้เมล็ดพันธุ์ที่ดี พืชแม้จะมีสายพันธุ์ที่ดี ถ้าปลูกในดินไม่ดี ดินไม่มีปุ๋ยพืชย่อมจะไม่ได้ผลผลิตดี ทำนองเดียวกันพื้นดินแม้จะดีเพียงใด ถ้าพืชพันธุ์ไม่ดี พืชพันธุ์อ่อนแอ พันธุ์พืชไม่สามารถทดต่อโรคและแมลง ก็ย่อมจะไม่ได้รับผลผลิตที่ดีเท่าที่ควร

ลักษณะของความแตกต่างระหว่างบุคคล

บุคลิกภาพของบุคคลแต่ละคนจะมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน แต่ก็อาจมีบางคนที่มีบุคลิกภาพที่คล้ายคลึงกันได้บ้าง ดังนั้น จึงอาจจะกล่าวได้ว่าบุคลิกภาพของบุคคลมีความแตกต่างกัน นอกจากความแตกต่างของบุคลิกภาพในลักษณะปกติแล้วบางครั้งบุคลิกภาพของบุคคลก็จะมีการผันแปรออกไปจากมาตรฐานที่สังคมกำหนด ความเบี่ยงเบนของบุคลิกภาพนี้จะทราบได้โดยการประเมินบุคลิกภาพด้วยวิธีการต่างๆ

บุคลิกภาพของบุคคลจะแตกต่างกันเพราะ บุคคลที่มีความแตกต่างกันโดยพื้นฐานต่างๆ อยู่แล้ว ทางสรีระ สังคม และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่ต่างกันก็ทำให้บุคคลได้รับประสบการณ์ที่แตกต่าง กันมากขึ้นมีผลทำให้บุคลิกภาพ แตกต่างกันไปด้วย ปัจจัยที่มีผลทำให้เกิดความแตกต่างของบุคลิกภาพ

1. เพศกับความแตกต่างของบุคลิกภาพ

ชายและหญิงจะมีความแตกต่างกันในลักษณะบุคลิกภาพ เว้นแต่ในช่วงของวัยเด็กซึ่งยังไม่อยู่ในขั้นของการแยกแยะความแตกต่างระหว่างเพศอย่างชัดเจนมากการทดสอบความสามารถในการเข้าใจลักษณะอารมณ์โดยไม่มีการพูด ทำให้ทราบว่าผู้หญิงมีความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ของบุคคลได้ดีกว่าผู้ชาย โดยไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงในช่วงอายุใดก็ตาม ซึ่งความสามารถในการเข้าใจสัญญาณต่างๆ ที่ไม่ใช่คำพูดนี้เอง เป็นเครื่องแสดงถึงความสามารถที่บุคคลจะมีความสามารถในการสอนและงานทางคลินิก

ในการศึกษาเรื่องของความก้าวร้าว ผู้วิจัยพบว่าเพศชายและเพศหญิง มีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน ความแตกต่างในเรื่องของความก้าวร้าวนี้จากการศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นที่มีช่วงอายุของนักศึกษาระดับวิทยาลัย พบว่าเพศชายมีความก้าวร้าวและดุร้ายมากกว่าเพศหญิงไม่ว่าจะเป็นการวัดแบบลึก หรือการวัดแบบอัตวิสัย โดยวัยรุ่นพวกนี้ได้แสดงความคิดเห็นอย่างก้าวร้าว และก็มีความเต็มใจที่จะแสดงออกอย่างก้าวร้าวในการทดลองสำหรับกรณีของผู้ใหญ่ก็เช่นเดียวกันผู้วิจัยพบว่า ผู้ชายมีความก้าวร้าวมากกว่าผู้หญิงในการทดลองทุกสถานการณ์
สำหรับเรื่องของการแสดงออกทางอารมณ์ และความรู้สึกจะพบว่าผู้หญิงมีการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกได้เหมาะสมกว่าผู้ชาย ทั้งนี้อาจจะเป็นผลจากการบังคับทางสังคมที่มีต่อผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และอาจจะไม่ใช่ผลของความแตกต่างในบุคลิกภาพอย่างแท้จริงก็เป็นได้ นอกจากนี้ในกรณีที่เกี่ยวกับความสิ้นหวังและความเศร้าเมื่อศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า ผู้ชายได้รับความกระทบกระเทือนทางอารมณ์เกี่ยวกับความสิ้นหวังและความเศร้าได้มากกว่าผู้หญิง

2. อายุกับความแตกต่างของบุคลิกภาพ

อายุก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องในด้านของความแตกต่างของบุคลิกภาพ โดยบุคลิกภาพจะเปลี่ยนแปลงไปพร้อมๆ กับอายุ โดยเฉพาะในเรื่องความระมัดระวัง และความเข้มแข็งการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพตามอายุนั้นสำหรับบางคนการพัฒนาบุคลิกภาพของเขาจะต่อเนื่องกันมาเรื่องจากวัยรุ่นจนถึงวัยชรา โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่บางคนอาจจะมีการเปลี่ยนแปบุคลิกภาพโดยเฉพาะ

ในช่วงวัยรุ่นตอนกลางถึงประมาณอายุ 30 ปี นอกจากนี้อาการผิดปกติทางพฤติกรรมของบุคคลมักจะพบสถิติที่สูงที่สุดในกลุ่มอายุระหว่าง 25 ถึง 44 ปี ส่วนอาการผิดปกติทางพฤติกรรมที่เกิดจากความผิดปกติทางร่างกายซึ่งทำให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงความคิด ความจำ และบุคลิกภาพอื่นๆ นั้น ส่วนใหญ่จะพบในกลุ่มคนที่มีอายุเกิน 60 ปีขึ้นไป

3. สุขภาพกับความแตกต่างของบุคลิกภาพ

สุขภาพทางกาย และสุขภาพทางจิตของบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับความแตกต่างของบุคลิกภาพ คือ ร่างการที่สมบูรณ์แข็งแรงจะเป็นพื้นฐานให้บุคคลมีความพร้อมในการสร้างบุคลิกภาพที่ดี สุขภาพทางจิตดีเช่นเดียวกัน คนที่มีสุขภาพจิตดีจะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดี ดังนั้นลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกมาก็จะเป็นบุคลิกภาพที่ดี แต่ในทางตรงข้ามพวกที่มีสุขภาพจิตไม่ดีจะปรับตัวไม่ได้ ทำให้มีบุคลิกภาพที่สังคมไม่พึงประสงค์ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าสุขภาพทางกายและจิตมีผลร่วมทำให้เกิดความแตกต่างของบุคลิกภาพได้

4. อาชีพกับความแตกต่างของบุคลิกภาพ

อาชีพเป็นส่วนหนึ่งที่หล่อหลอมให้บุคคลมีบุคลิกภาพตามลักษณะของอาชีพได้ อาชีพบางอย่าง เช่น ครู แพทย์ จะมีการหล่อหลอมให้บุคคลในอาชีพมีบุคลิกภาพที่มีเมตตา มีคุณธรรมสูงเพราะเป็นอาชีพที่ใช้เมตตาคุณต่อเพื่อนมนุษย์ ส่วนบางอาชีพ เช่น นักหนังสือพิมพ์ จะมีลักษณะบุคลิกภาพแบบที่คล่องแคล่วว่องไวและชอบซักถาม หรืออาชีพทหาร จะหล่อหลอมบุคลิกภาพของผู้อยู่ในอาชีพนี้ให้มีความเข้มแข็ง อดทน เป็นผู้นำ ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่า อาชีพมีบทบาทที่สำคัญทีเดียวในการหล่อหลอมลักษณะบุคลิกภาพให้เป็นไปตามอาชีพนั้นๆ ถ้าจะมองในอีกด้านหนึ่งคนที่มีบุคลิกภาพบางลักษณะก็มักจะนิยมเลือกอาชีพให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตนด้วย เช่น คนที่ชอบต่อสู้ ผจญภัย ท้าทายก็มักจะเลือกอาชีพเป็นทหาร ตำรวจ เป็นต้น

5. ประสบการณ์กับความแตกต่างทางบุคลิกภาพ

บุคคลแต่ละคนจะมี ประสบการณ์ในอดีตที่แตกต่างกัน บางคนก็มีประสบการณ์ในชีวิตที่ดี มีความสำเร็จ มีความอบอุ่นในครอบครัว บุคคลที่มีประสบการณ์เช่นนี้มาจะพัฒนาบุคลิกภาพในทางที่ดี มีความอบอุ่น มั่นคง เชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งในทางตรงข้ามบุคคลที่มีประสบการณ์ที่เลวร้ายในชีวิตจะมีลักษณะการมองโลกในแง่ร้าย ขาดความมั่นใจ หวาดกลัว บุคคลเช่นนี้จะพัฒนาบุคลิกภาพที่ขาดความไว้วางใจผู้อื่นขี้ระแวงสงสัย ไม่มั่นใจตนเอง มองโลกแง่ร้าย

ความแตกต่างทางด้านบุคลิกภาพอื่นๆ

นอกจากบุคคลจะแตกต่างกันในด้านต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีความแตกต่างกันด้านบุคลิกภาพอื่นๆ เช่น ความถนัดตาธรรมชาติ ความสนใจ ทัศนคติ แรงจูงใจ ความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ วิธีคิดและแบบของการเรียนรู้ ฯลฯ ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีผลต่อการเรียนทั้งสิ้น โดนเฉพาะอย่างยิ่งแบบการเรียนรู้ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เช่น คนบางคนเรียนรู้ได้ดีด้วยการใช้สายตาหรือการสังเกต (Visual) บางคนเรียนรู้ได้ดีด้วยการฟัง (Auditory) บางคนเรียนรู้ไดดีด้วยการพูด (Talking) และบางคนเรียนรู้ได้ดีโดยการใช้มือหรือการสัมผัส (Touching) นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนเรียนรู้ได้ดีถ้ามีการกำหนดเวลาที่แน่นอน แต่บางคนจะทำได้ไม่ดี บางคนต้องการให้คอยดูหรือจ้ำจี้จ้ำไช แต่บางคนชอบอิสระ เป็นต้น

ในห้องเรียนหนึ่งๆ ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความแตกต่างกันอย่างหลากหลายปละความแตกต่างเหล่าเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ถ้าครูตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนอย่างจริงจัง ก็สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองผู้เรียน และพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างเต็มที่

สาเหตุความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม

1. ความแตกต่างทางเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และศาสนา ย่อมมีวิถีการดำเนินชีวิตในแต่ละสังคมที่แตกต่างกัน เช่น การแต่งกาย การกินอยู่ พิธีกรรม จึงมีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

2. ลักษณะสภาพทางภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ และภูมิอากาศ ย่อมทำให้มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป เช่น คนที่อาศัยอยู่ในที่ราบลุ่มจะมีลักษณะการกินอยู่ ประเพณี ความเชื่อ และค่านิยมที่แตกต่างกันไปจากคนที่อาศัยอยู่ในเขตที่ราบสูงหรือเขตทะเลทราย

3. รูปแบบทางเศรษฐกิจ สภาพทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ลักษณะงาน และการทำงาน จะทำให้มีความเชื่อและค่านิยมที่แตกต่างกันออกไปดังเช่นคนที่มีความคิดแบบตะวันตกนิยมใช้เทคโนโลยีจะแตกต่างกันกับการดำรงชีวิตแบบเกษตรกรรม

ความเชื่อและค่านิยมของมนุษย์

- ความเชื่อหมายถึง ความไว้วางใจ ความมั่นใจ หรือความเห็นชอบ ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดและยินดีที่จะปฏิบัติ
- ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนในสังคมยึดถือและปฏิบัติ

ความเชื่อและค่านิยมที่นำไปสู่ความขัดแย้ง

- ความเชื่อในหลักศาสนา

- ความเชื่อในไสยศาสตร์
- ความเชื่อในหลักปรัชญา
- ความเชื่อในอุดมการณ์ทางการเมือง

ความเชื่อในสังคมไทย

สังคมไทยมีพื้นฐานมาจากพระพุทธศาสนา และความเชื่อพื้นบ้าน ได้แก่

- ความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติ
- ความเชื่อเรื่องการเกิด การตาย
- ความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์
- ความเชื่อเรื่องพิธีกรรม
- ความเชื่อเรื่องอาชีพ

ความเชื่อและค่านิยมทางศาสนา

ศาสนา หมายถึง หลักคำสอนที่เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของมนุษย์
ปัจจุบันศาสนาที่มีคนนับถือมาก คือ ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ซึ่งศาสนามีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติ หรือค่านิยมของคนในสังคมทั้งทางบวกและทางลบที่แตกต่างกัน รวมทั้งความเชื่อ และพิธีกรรมที่แตกต่างกัน สิ่งที่ทุกศาสนามีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ ทุกศาสนาสอนให้คนทุกคนประพฤติตนเป็นคนดี

ความเชื่อและค่านิยมทางลัทธิ

ศาสนาลัทธิ หมายถึง คำสั่งสอนที่มีผู้ยึดถือหรือเชื่อถือเป็นจำนวนมาก มีผลต่อการดำเนินชีวิตของผู้นับถือ ลัทธิที่มีอิทธิพลต่อสังคม ได้แก่

- ลัทธิเสรีนิยม เป็นลัทธิที่ให้ความสำคัญในการให้อิสระและเสรีภาพของบุคคลในการแสดงความคิด และการกระทำที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
- ลัทธิประชาธิปไตย เป็นลัทธิที่ยึดหลักการปกครองที่มุ่งหวังผลประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่
- ลัทธิทุนนิยม เป็นระบบเศรษฐกิจที่เอกชนมีเสรีภาพในการประกอบการ การแข่งขันทางเศรษฐกิจและการแสวงหาผลกำไรตามความสามารถของตนเอง
- ลัทธิคอมมิวนิสต์ เป็นลัทธิที่ให้ความเสมอภาคเท่าเทียมกันของประชาชนในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมทุกคน

- ลัทธิสังคมนิยม เป็นลัทธิที่มีการสร้างความเสมอภาคทางเศรษฐกิจในสังคม

- ลัทธิปัจเจกชนนิยม เป็นลัทธิที่มีความเชื่อในตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของแนวคิดใดแนวคิดหนึ่ง เช่น ลัทธิฟาสซิสม์ ลัทธินาซี

- ลัทธิชาตินิยม เป็นกระแสความคิดและความรู้สึกของคนหรือกลุ่มคนที่มีความรักชาติของตนเอง อย่างรุนแรง

- ลัทธิเหยียดสีผิว เป็นแนวความคิดที่แบ่งแยกสีผิวในประเทศแถบตะวันตก เกิดขึ้นในสมัยที่มีการแสวงหาอาณานิคม ทำให้เกิดการเหยียดสีผิวกันขึ้น เช่น ชาวผิวดำจะถูกรังเกียจจากคนผิวขาว

ความเชื่อและค่านิยมทางวัฒนธรรม

วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นในสังคมหนึ่ง ๆ และเป็นวิถีการดำเนินชีวิต เป็นแบบแผนพฤติกรรมของคนในสังคม วัฒนธรรมจึงมีรูปแบบของตนเองและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามกาลเวลา

องค์ประกอบของวัฒนธรรม

องค์ประกอบทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่กำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของคนแต่ละกลุ่ม ให้มีความแตกต่างกัน ได้แก่

- ความเชื่อ
- ค่านิยม
- ศาสนา
- เชื้อชาติ

บริเวณวัฒนธรรม

หมายถึง พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งซึ่งมีวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์เด่นเฉพาะตัว ซึ่งจะมีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม อย่างเห็นได้ชัด

การแบ่งบริเวณวัฒนธรรมมีหลายรูปแบบ ได้แก่

- วัฒนธรรมโลกตะวันตกและโลกตะวันออก เช่น โลกตะวันตกนิยมนับถือความคิดของบุคคลเป็นหลัก ส่วนโลกตะวันออกยึดถือสังคมมากกว่าความคิดของบุคคล
- การแบ่งบริเวณวัฒนธรรมตามประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศจีนมีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากประเทศไทย

- การแบ่งบริเวณวัฒนธรรมในท้องถิ่น ในแต่ละประเทศยังมีลักษณะวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น ประเทศไทยมีวัฒนธรรมในแต่ละภาคแตกต่างกัน
- การพิจารณาความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม
- ศาสนา เป็นหลักคำสอนที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของมนุษย์ แต่ความแตกต่างกันในการนับถือศาสนาเป็นสาเหตุให้เกิดความขัดแย้งกันได้ทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศได้เสมอ
- ความเชื่อ สังคมหนึ่งมีความเชื่อที่แตกต่างกันไป เช่น ชาวยิวเชื่อว่าดินแดนปาเลสไตน์เป็นดินแดนที่พระเจ้าประทานให้ชาวยิว แต่ชาวอาหรับไม่เชื่อเช่นนั้น จึงทำให้เกิดความขัดแย้งและนำไปสู่ภาวะการทำสงครามกัน
- ค่านิยม ค่านิยมเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติที่ต่อกันมา วัฒนธรรมแตกต่างกันค่านิยมย่อมแตกต่างกัน เช่น สังคมตะวันตกไม่เคร่งครัดในความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง ส่วนโลกตะวันออกมีการเคร่งครัดในเรื่องนี้

การแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาประเทศ

1. ศึกษาเรียนรู้ และยอมรับวัฒนธรรมของชนชาติอื่น เพื่อทำความเข้าใจในความจำเป็นของประเทศนั้น
2. จัดตั้งองค์กรหรือหน่วยงานทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดการยอมรับระหว่างกัน
3.การปรับตัวทางวัฒนธรรมเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งทางความเชื่อค่านิยมและวัฒนธรรม

ปัจจุบันโลกมีการสื่อสารและคมนาคมที่กว้างไกล มีการยอมรับความแตกต่างระหว่างกัน และสามารถปรับโลกทัศน์ระหว่างกันได้ จึงช่วยให้ผู้คนสามารถเรียนรู้วัฒนธรรมกันและกัน จนเกิดเป็นวัฒนธรรมสากล ปัญหาความขัดแย้งทางสังคมและวัฒนธรรมจึงเริ่มลดน้อยลงตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป

สาเหตุของความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม

1) ความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ และศาสนา

2) สภาพทางภูมิศาสตร์

3) รูปแบบทางเศรษฐกิจ

ความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมในภูมิภาคต่าง ๆ ในโลกปัจจุบันบริเวณวัฒนธรรมคือพื้นที่หนึ่ง ๆ ซึ่งวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มี 3 ระดับดังต่อไปนี้

1) เขตวัฒนธรรมของโลก 2 เขตใหญ่ ได้แก่

1.1 วัฒนธรรมของโลกตะวันตก ยึดถือเหตุผลและความคิดของบุคคล เป็นวัฒนธรรมของชาวยุโรป และสหรัฐ

1.2 วัฒนธรรมของโลกตะวันออก ยึดถือประเพณี รักพวกด้อง เคารพผู้อาวุโส เป็นวัฒนธรรมของจีนและอินเดีย

2) เขตวัฒนธรรมระดับประเทศ

3) เขตวัฒนธรรมระดังท้องถิ่น

องค์ประกอบของวัฒนธรรม ในแต่ละเขตประกอบด้วยความเชื่อ ค่านิยม ศาสนา และเชื้อชาติ

ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม

1) ปัญหาด้านค่านิยม

2) ปัญหาด้านศาสนา เช่น ชาวฮินดูและชาวซิกก์ในอินเดีย มุสลิมและคริสต์ในเลบานอน

3) ปัญหาด้านความเชื่อ เช่น ความเชื่อทางการเมืองระหว่างค่ายเสรีประชาธิปไตยกับค่ายคอมมิวนิสต์ ปัญหาความเชื่อของ ชาวยิวเรื่องดินแดนปาเลสไตน์

4) ปัญหาด้านเชื้อชาติได้แก่การไม่ยอมรับความแตกต่างของเชื้อชาติหรือดูถูกเชื้อชาติอื่นเช่นในสหรัฐมีการสมาคมต่อต้านคนผิวดำ ที่เรียกว่า “สมาคมดูลักศ์แคลน” ในเยอรมันมีการตั้งขบวนการนาซีใหม่ (นีโอนาซี) เพื่อต่อต่านชาวผิดเหลืองในเยอรมัน สงครามกลางเมืองในยูโกสลาเวีย ระหว่างมุสลิม เซิร์บ และโครแอต และสงครามระหว่างชาวทมิฬ และสิงหล ในศรีลังกา เป็นต้น

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรกับการพัฒนาประเทศไทย

1) การเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรจำนวนประชากรในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงในด้านจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ คาดว่าในปี พ.ศ. 2539 จะมีประชากรประมาณ 61 ล้านคนการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรขึ้นอยู่กับ อัตราการเกิด อัตราการตาย และอัตราการย้ายถิ่น

2) โครงสร้างทางอายุ

2.1) อัตราการเกิดลดลง ทำให้ประชากรวัยเด็กลดลง จำนวนประชากรในวัยแรงงานและจำนวนประชากรสูงอายุจะมากขึ้น

2.2) อัตราการเกิดลดลง ทำให้ประชากรวันพึ่งพิงที่เป็นเด็ก (อายุไม่เกิน 15 ปี ลดลง แต่จำนวนประชากรวัยพึ่งพิงที่เป็นผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) จะเพิ่มสูงขึ้น

2.3) สัดส่วนโครงสร้างอายุในปัจจุบัน วัยเด็กประมาณร้อยละ 40 วัยทำงาน ร้อยละ 55 และผู้สูงอายุมีประมาณร้อยละ 5 ของจำนวนประชากรทั้งหมด วัยเด็ก อายุ 0 – 14 ปี วัยทำงาน อายุ 15 – 59 ปี วันสูงอายุ อายุ 60 ปีขึ้นไป

3) ปัญหาและผลกระทบการพัฒนาคุณภาพประชากรที่มีต่อการพัฒนาประเทศไทยด้านการศึกษามีดังนี้

3.1) ปัญหาโครงสร้างของประชากรกับการจัดการศึกษา

3.2) ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา

3.3) ปัญหาความเสมอภาคทางการศึกษา

4) ปัญหาการจัดการศึกษา ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

5) ปัญหาการจัดสรรทรัพยากรและบริหารการศึกษา

6) ด้านสุขภาพอนามัยมีดังนี้

6.1) ปัญหาด้านสาธารณสุข

6.2) ปัญหาเรื่องโภชนาการ

7) ด้านคุณธรรมและจริยธรรมมีดังนี้

7.1) เกิดความเคียดและความกดดันทางสังคม

7.2) ค่านิยมทางด้านวัตถุ

บทที่ 3

การพัฒนางานสร้างสรรค์

การพัฒนางานสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวตลก (Comedy) แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนการสร้าง สรรค์ ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre - Production)

1.1 แรงบันดาลใจในการทำงาน

1.2 กระบวนการการสร้างสรรค์บทภาพยนตร์

1) แก่นเรื่อง

2) โครงเรื่อง

1.3 กระบวนการวิเคราะห์ตัวละคร

1.4 กระบวนการทำงานในด้านการคัดเลือกนักแสดง

1) รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์

2) กระบวนการจัดหานักแสดง

3) การตัดสินใจเลือกนักแสดง

1.5 กระบวนการทำงานในด้านการฝึกซ้อมนักแสดง

1) แผนการทำงานกับนักแสดง

1.6 กระบวนการสร้างสรรค์งานด้านการกำกับศิลป์ในภาพยนตร์

1) การกำหนด Concept Image

2) การกำหนด Mood Board

1.7 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

1) การหาข้อมูลสำหรับการออกแบบสถานที่

2) การออกแบบฉากและสถานที่ในภาพยนตร์

3) การเลือกสรรและออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

4) การจัดฉากหรือสถานที่จริงเพื่อใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์

1.8 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผม

1) การหาข้อมูลสำหรับการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผม เพื่อตัวละครหลัก

2) แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายและทรงผม เพื่อตัวละครหลัก

3) การลองเสื้อผ้ากับนักแสดงหลัก (Fitting)

4) แนวคิดในการออกแบบการแต่งหน้าและผลลัพธ์

1.9 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการกำกับภาพ

1) การกำหนด Mood and Tone

2) การออกแบบการจัดวางองค์ประกอบภาพเพื่อการเล่าเรื่อง

3) การออกแบบการเคลื่อนกล้องภายในภาพยนตร์

4) การออกแบบเพื่อการจัดแสงภายในภาพยนตร์

5) การเลือกใช้อุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์

1.10 การจัดทำงบประมาณ

1) การบริหารจัดการงบประมาณ

2) การขอรับการสนับสนุน

3) การประเมินงบค่าใช้จ่าย

1.11 การวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ

1) ตารางการวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ

2) ตารางการถ่ายทำ

2. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

2.1 ภาพยนตร์สำเร็จ

3. กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์และสแตนดี้

3.1 ภาพโปสเตอร์

3.2 สแตนดี้ (Standee)

1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre - Production)

1.1 แรงบันดาลใจในการทำงาน

แรงบันดาลใจในการสร้างผลงานเรื่องนี้ เกิดจากการที่ผู้กำกับได้ไป ท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ และได้ขึ้นไปบนดอยจึงอยากทำภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับบนดอย ผู้กำนั้นชื่นชอบ วิถีการใช้ชีวิตของคนบนดอยและบรรยากาศของบนดอยในจังหวัดเชียงใหม่ ตลอดระยะเวลา 4 เดือน ผู้กำกับเองได้ไปเที่ยวดอยที่เชียงใหม่หลายดอยจึงทำให้ลืมไปเลยว่าการใช้ชีวิตอยู่ในเมือง หรือกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร เพราะมันมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก บนดอยนั้นมีบรรยากาศที่เงียบสงบ พระอาทิตย์ตกตั้งแต่ 5 โมงเย็น มีอากาศที่เย็นสบาย บางจุดของบนดอยก็ไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ จึงทำให้บางช่วงเวลาเหมือนได้ตัดขาดจากโลกโซเชียล และได้ใช้เวลาไปกับสิ่งที่อยู่ตรงหน้ามากกว่าการโฟกัสกับเครื่องมือสื่อสาร ซึ่งต่างกับในเมืองหรือกรุงเทพมหานคร ที่ไม่เคยเงียบเลยและคนส่วนใหญ่มักโฟกัสกับเครื่องมือสื่อสารอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้ผู้กำกับได้ไปศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของคนบนดอยกับคนเมือง ทั้งในเรื่อง วิถีการดำเนินชีวิต อาหาร อาชีพ และค่านิยมเรื่องหน้าตาของคนบนดอยกับคนเมืองว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ผู้กำกับได้หาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ โดยเริ่มหาข้อมูลจากอินเตอร์เน็ต คนบนดอยมีกี่เผ่า แต่ละเผ่าแต่งตัวอย่างไร ทำอาชีพอะไรเป็นหลัก ภาษาในการสื่อสาร ค่านิยมด้านหน้าตา จนไปพบเจอว่า คนบนดอยที่อาศัยอยู่ในไทย ส่วนใหญ่เป็นเผ่าม้ง ซึ่งเผ่าม้งสามารถสื่อสารเป็นภาษาไทยได้ แต่ก็มีภาษาประจำเผ่าที่แตกต่างกับภาษาไทยออกไป และค่านิยมในเรื่องความสวยงามของผู้หญิง ส่วนใหญ่ไม่แต่งหน้าตาตี่ หน้ากลม ผิวขาว จึงจะเรียกว่าสวย รวมไปถึงการคบหากัน ไม่ได้ง่ายเหมือนคนในเมือง ที่มีFacebook Line Ig ก็สามารถติดต่อกันได้ แต่คนบนดอย จะเป็นการร้องเพลงจีบกันไปมาหรือการโยนลูกช่วงหาคู่ในงานเทศกาลปีใหม่ และคนบนดอยมักไม่เปลี่ยนคู่บ่อยๆ ไม่มีการเรียกว่าแฟน หากถูกใจ ก็แต่งงานกันเลย ผู้กำกับจึงเกิดความคิดว่า ถ้าคนในเมืองสลับร่างกับคนบนดอยขึ้นมา ทั้งสองคนจะต้องปรับวิถีชีวิตของตนเองอย่างไร ถ้าหากเราสลับกับคนที่ต่างกันสุดขั้ว

และเหตุผลที่ต้องเป็นเพศหญิงสลับกับเพศหญิง เพราะผู้กำกับเห็นว่าเราอยากเน้นเรื่องความมั่นใจในตนเอง หากคนเมืองที่สวยมาก สลับกับคนบนดอยที่หน้าตาธรรมดามาก จะมีความมั่นใจในตัวเองอยู่ไหม ผู้กำกับอยากให้คนเห็นคุณค่าในตัวเองจากภายใน ไม่ใช่ภายนอกแค่เรื่องหน้าตา

เพราะในปัจจุบัน คนที่หน้าตาดีมักจะได้รับสิทธิพิเศษมากมาย ทั้งในด้านการทำงาน หรือการถูกปฏิบัติตัวใส่จากคนภายนอก หรือที่เรียกว่า Beaty privilege และจากการปรึกษาจากอาจารย์และทีมผู้สร้างสรรค์ จึงได้ คีเวิร์ดว่า “การเห็นคุณค่าในตัวเอง” ซึ่งทำให้ทีมงานผู้สร้างสรรค์สามารถเข้าใจและทำงานสร้างสรรค์ภาพยนตร์ เพื่อส่งสารถึงผู้ชมเป็นลำดับต่อไป เรื่องราวทั้งหมดนี้จึงได้กลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์นิพนธ์ขนาดสั้นเรื่อง “Swish love ดอยลับสลับร่าง”

1.2 กระบวนการการสร้างสรรค์บทภาพยนตร์

1) แก่นเรื่อง

การเห็นคุณค่าในตัวเองคือความสุขที่แท้จริง

2) โครงเรื่อง

ภาพยนตร์สั้นแนวคอมเมดี้ ที่ดำเนินเรื่องโดยหญิงสาวสองคน ที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านการใช้ชีวิตและภาษา โดยหญิงสาวคนแรกเป็นสาวกรุงเทพ เธอเป็นคนที่เพอร์เฟคในระดับหนึ่งเธอพึ่งโดนแฟนบอกเลิกเลยอยากหนีไปพักใจบนดอยที่เชียงใหม่คนเดียว ส่วนหญิงสาวอีกคนอาศัยอยู่บนดอยที่หญิงสาวชาวกรุงเทพมาเที่ยวพอดี หญิงสาวชาวดอยก็ไม่สมหวังเรื่องความรักเหมือนกัน ประจวบกับวันนึงที่ทั้งคู่อยู่บนดอยเดียวกัน แล้วมีปรากฏการณ์รุ้งคปราคาทั้งคู่ต่างอธิบายขอพรเรื่องความรักไปพร้อมกัน ด้วยความบังเอิญสิ่งลี้ลับจึงบรรดาลให้สองคนนี้สลับร่างกัน ทั้งสองตื่นมาพร้อมกับความตกใจต่างคนต่างหาวิธีแก้ ทำวิธีไหนก็ไม่ได้ผล เอาหัวชนกัน วิ่งชนกัน นอนกอดกันแน่นๆก็แล้ว ก็ไม่ได้ผลจึงได้ไปพบกับพ่อหมอบนดอย พ่อหมอเป็นผู้รู้วิธีแก้และสาเหตุพ่อหมอจึงให้คำใบ้ไป ทั้งสองเร่งหาวิธีแก้เพราะมีเหตุจำเป็นที่ทั้งสองคนต้องใช้ร่างตัวเองในอีกไม่กี่วัน จนสุดท้ายจึงได้รู้ว่าเหตุผลที่สองคนสลับร่างกันนั้นเป็นเพราะ ทั้งสองไม่เห็นคุณค่าในตนเอง สิ่งลี้ลับจึงได้ดลบรรดาลให้ทั้งสองสลับร่างกันเพื่อเห็นคุณค่าของตนเอง ว่าการเป็นตนเองแล้วเห็นคุณค่าของตัวเองนั้นดีที่สุดแล้ว พอทั้งสองคืนร่างเดิมทั้งสองก็ได้เจอกับรักที่แท้จริง ที่ไม่ใช่เพียงมองแค่รูปลักษณ์ แต่มองไปถึงความดีงามข้างในนั่นเอง

1.3 กระบวนการวิเคราะห์ตัวละคร

1. เหมย สาวชาวดอย

ภาพประกอบที่ 2 : ลักษณะภายนอกของเหมย

ด้านกายภาพ

เพศ หญิง อายุ 25ปี หน้ากลม ตาตี่ ชั้นเดียว รูปร่างตัวเล็ก สมส่วน ดูเรียบร้อย พูดช้า ดูขาดความมั่นใจในตนเอง มีความเขินอาย

ด้านจิตวิทยา

บุคลิกลักษณะทั่วไป เป็นคนจิตใจดี ชอบช่วยเหลือผู้อื่น คนอื่นมาก่อนตนเองเสมอ ไม่ค่อยมั่นใจในตนเองทางด้านรูปร่างหน้าตา มีความฉลาดทางด้านภูมิปัญญาพื้นบ้าน และสมุนไพรต่างๆ

ภาวะทางอารมณ์ เป็นคนใจเย็น ไม่พูดความรู้สึกของตัวเองออกไป

ความต้องการสูงสุดในเรื่องของตัวละคร ต้องการสลับร่างคืน

ความต้องการสูงสุดในชีวิตของตัวละคร ต้องการสมหวังในความรัก

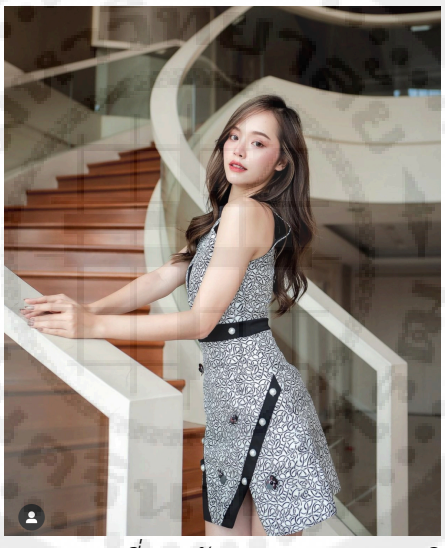
ด้านสังคม

ฐานะ ปานกลาง

อาชีพ ปราชญ์สมุนไพร ,เกษตรกร

ภูมิหลังตัวละคร เป็นสาวชาวดอยที่เกิดและโตอยู่ที่ดอยลับ พ่อและแม่เป็นชาวม้ง ได้รับการศึกษาจากโรงเรียนบนดอยทำให้สามารถพูดภาษาไทยกลางได้ มีความผูกพันกับธรรมชาติ มีความเชื่อเรื่องผี เรื่องพิธีกรรม โตมากับการทำการเกษตรบนดอย ครอบครัวเป็นปราชญ์สมุนไพรประจำหมู่บ้าน ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับสมุนไพรรักษาโรคต่างๆสืบทอดต่อมาทำให้ปัจจุบันเป็นปราชญ์สมุนไพรประจำหมู่บ้าน คอยรักษาผู้คนที่เจ็บป่วย

2. คิตตี้ สาวกรุงเทพ

ภาพประกอบที่ 3 : ลักษณะภายนอกของคิตตี้

ด้านกายภาพ

เพศหญิง อายุ 25ปี ผิวขาว ใส รูปร่างสมส่วน สูงประมาณ160-165 ลุคเน็ตไอดอล ดูสวย น่ารัก น่ามอง มีความว่องไว กระฉับกระเฉง มีความคล่องตัว มีท่าทางมั่นใจ พูดตรง แต่งหน้าตลอดเวลา

ด้านจิตวิทยา

บุคลิกลักษณะทั่วไป เป็นคนรักตัวเองและรักใครรักมาก เป็นคนที่คิดอะไรทำเลย ไม่ค่อยกลั่นกรอง ตนเองมาก่อนเสมอ เอาแต่ใจ แต่ไม่ใช่คนหัวดื้อ ยังพอรับฟังคนอื่น ติดsocial

ภาวะทางอารมณ์ เป็นคนใจร้อน ตื่นตกใจง่าย

ความต้องการสูงสุดในเรื่องของตัวละคร ต้องการสลับร่างคืน

ความต้องการสูงสุดในชีวิตตัวละคร ต้องการมีความรักที่ดี

ด้านสังคม

ฐานะ ร่ำรวย

อาชีพ รับรีวิวสินค้า ,นางแบบ

ภูมิหลังตัวละคร เกิดและโตในกรุงเทพ โตมากับครอบครัวเดี่ยว เป็นลูกคนเดียว ได้รับความรักอย่างเต็มที่ ค่อนไปทางโดนสปอย ได้รับการศึกษาจนจบปริญญาตรี ได้รับความสะดวกสบายมาตลอดตั้งแต่เด็กจนโต ไม่ค่อยมีความผูกพันกับธรรมชาติเพราะโตในเมือง ไม่ค่อยเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติ เรื่องผี หรือพิธีกรรมต่างๆ ฐานะร่ำรวย เป็นเน็ตไอดอล มีผู้ติดตามเยอะ ทำอาชีพเป็นนางแบบและรับรีวิวสินค้าตามร้านค้าออนไลน์ต่างๆ

3. ซิง หนุ่มดอย

ภาพประกอบที่ 4 : ลักษณะภายนอกของซิง

ด้านกายภาพ

เพศชาย อายุ 25ปี ผิวขาวรูปร่างสมส่วน ตาตี่ ชั้นเดียว ลุคจีนๆ ผมสีเข้ม มองแล้วหล่อดูโดดเด่นบนดอย ท่าทางดูเป็นมิตร ใจดี พูดน้อย

ด้านจิตวิทยา

บุคลิกลักษณะทั่วไป เป็นคนที่ชวนคุยไม่ค่อยเก่ง นิสัยดี ซื่อๆแต่ไม่โง่ ไม่มีพิษมีภัย ไม่ค่อยเข้าใจผู้หญิง ต้องการความรักแต่ไม่ค่อยแสดงออก

ความต้องการสูงสุดในเรื่องของตัวละคร อยากทราบความจริงเกี่ยวกับสาวดอยที่แปลกไป

ความต้องการสูงสุดในชีวิตตัวละคร อยากมีครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ

ด้านสังคม

ฐานะ ปานกลาง

อาชีพ เกษตรกร

ภูมิหลังตัวละคร เกิดและโตบนดอย พ่อแม่เป็นชาวม้ง อยู่กับพ่อมาตั้งแต่เด็ก เพราะแม่หายไปตั้งแต่คลอดออกมา2เดือน ได้รับการศึกษาจากโรงเรียนบนดอยทำให้สามารถพูดภาษาไทยกลางได้ จบการศึกษาเพียงแค่ชั้น ป.6 และจึงออกมาทำไร่ทำสวนกับพ่อปัจจุบันทำอาชีพการเกษตร ทำไร่ ทำสวนบนดอย และยังเป็นไกด์สาธิตนำเที่ยวแนะนำดอยของตนเอง

1.4 กระบวนการทำงานในด้านการคัดเลือกนักแสดง

1) รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์

เทคนิคการแสดง

ใช้เทคนิคของ Stannislavki และ Meisner ผสมผสานการแสดงในรูปแบบเมโลดราม่า

1. เทคนิคของ Meisner

คือการบังคับให้นักแสดงนำความคิดความรู้สึกออกไปจากหัวของตัวเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือหยุดคิดและเริ่มตอบสนองต่อสัญชาตญาณบริสุทธิ์ เป้าหมายของเทคนิคนี้คือ การกำจัดนิสัยหรือความรู้สึกใด ๆ ของนักแสดง และทำให้เขาเปิดใจและตอบสนองความรู้สึกที่แท้จริง ของนักแสดง

2. เทคนิคของ Stannislavki

ใช้ในส่วนของการกำหนดของตัวละคร

- ฉันเป็นใคร
- ฉันอยู่ที่ไหน
- เมื่อไหร่
- ฉันต้องการอะไร
- ทำไมถึงต้องการ
- ฉันจะได้มันมายังไง
- ฉันต้องทำเพื่อชนะอะไร

เป้าหมายของเทคนิคนี้คือ การที่กำจัดสิ่งที่อยู่ภายในตัวของนักแสดงแล้ว ก็เป้นข้อนตอนการป้อนข้อมูลเข้าไปให้นักแสดงมีความสมจริงในการเป็นคนอื่น (เพราะในเรื่องมีประเด็นการสลับร่างเข้ามาเกี่ยวข้อง)

ผสมผสานการแสดงในรูปแบบเมโลดราม่า ซึ่งในบางฉากต้องใช้เพื่อให้นักแสดงอาการต่างๆให้ดูมากล้นกว่าปกติ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนดูตลก ซึ่งในเรื่องอีกหนึ่งปัจจัยที่จะทำให้นักแสดงดูตลกในสายตาคนดูคือการสร้าง ตลกสถานการณ์ขึ้นมา ซึ่งจะเป้นในส่วนของขั้นตอนการเขียนบทต่อไป

สิ่งที่นักแสดงจะแสดงออกมาในเรื่อง

จะทำให้เกิดการเร้าอารมณ์ผู้ชม โดยกระตุ้นให้เกิดความตลก หรือ เข้าใจสถานการณ์นั้นๆ ไปอย่างตรงไปตรงมา เพราะมีฉากเบาสมองเพื่อผ่อนคลายความเครียดแทรกอยู่บ้าง มีโครงเรื่องเข้าใจง่าย ทำให้ตัวละครมีลักษณะตายตัว ทำให้ตัวละครหลักเด่นชัดตลอดทั้งเรื่อง

2) กระบวนการจัดหานักแสดง

- ถามจากคนรู้จัก หรือ เพื่อนของผู้กำกับที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- ทำประกาศหานักแสดง(Casting Call) ลงในโซเชี่ยลต่างๆ : กลุ่มจัดหานักแสดงต่างๆ และกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในFacebookและ Instagram Stories

ภาพประกอบที่ 5 : กระบวนการจัดหานักแสดง

3) การตัดสินใจเลือกนักแสดง

การเลือกแสดงที่รับบท คิตตี้

ภาพประกอบที่ 6 : นักแสดงที่มาแคสบทคิตตี้

หลังจากที่ได้ทำการแคสบทคิตตี้ ได้ทำการสัมภาษณ์และดูทักษะทางการแสดงแล้ว บุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาอาจารย์ จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท คิตตี้ คือ

นามิตา ชัยมณี (แบม)

อายุ 20 ปี น้ำหนัก 53 กก. ส่วนสูง174 ซม.

ภาพประกอบที่ 7 : นักแสดงที่รับบทคิตตี้

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. รูปลักษณ์ภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด
2. มีพื้นฐานการแสดงที่ดี มีประสบการณ์การแสดงมาก่อน สามารถเข้าใจบทได้อย่างรวดเร็ว
3. สามารถพูดเหนือได้ แต่เป็นเหนือเชียงรายซึ่งจะแตกต่างกับเหนือเชียงใหม่ตรงที่ จะมีความห้วน กระชับมากกว่า ซึ่งทางเราเห็นว่าสามารถพัฒนาต่อได้
4. เป็นคนที่มีความตลกเป็นธรรมชาติ ไม่ต้องพยายาม

การเลือกนักแสดงที่รับบท เหมย

ภาพประกอบที่ 8 : นักแสดงที่มาแคสบทเหมย

หลังจากที่ได้ทำการแคสบทเหมย ได้ทำการสัมภาษณ์และดูทักษะทางการแสดงแล้ว บุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาอาจารย์ จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท เหมย คือ

ปพิชญา กรรณเลขา (พริม)

อายุ 24 ปี น้ำหนัก 53 กก. ส่วนสูง 163 ซม.

ภาพประกอบที่ 9 : นักแสดงที่รับบทเหมย

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. รูปลักษณ์ภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด

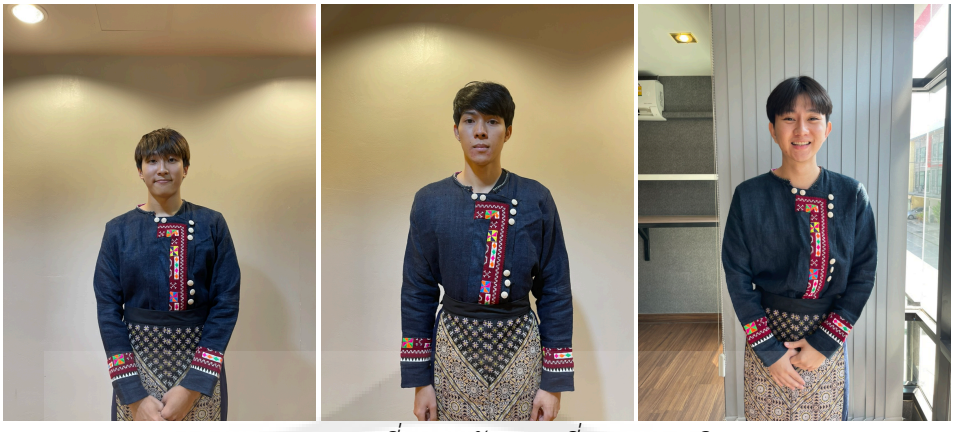
2. มีพื้นฐานการแสดงที่ดี สามารถเข้าใจบทได้อย่างรวดเร็ว จำบทเก่ง

3. เป็นนักแสดงที่ฟัง ฟังและค่อยแสดงหรือตอบโต้กลับมา มีจังหวะที่ดีมาก

4. เป็นคนที่ไม่สามารถพูดเหนือได้ แต่ฝึกมาได้ค่อนข้างดี สามารถพัฒนาต่อได้

5. เป็นคนที่มีความตลกเป็นธรรมชาติ

การเลือกนักแสดงที่รับบท ซิง

ภาพประกอบที่ 10 : นักแสดงที่มาแคสบทซิง

หลังจากที่ได้ทำการแคสบทซิง ได้ทำการสัมภาษณ์และดูทักษะทางการแสดงแล้ว บุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาอาจารย์ จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท ซิง คือ

นิธิวัฒน์ กิจจารุ่งเรือง (โจ)

อายุ 20 ปี น้ำหนัก 69 กก. ส่วนสูง 173 ซม.

ภาพประกอบที่ 11 : นักแสดงที่รับบท

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. รูปลักษณ์ภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับตัวละครที่ได้ทำการวิเคราะห์ไว้มากที่สุด ผู้กำกับชอบมาก
2. มีพื้นฐานการแสดงที่ดีกว่าคนอื่นที่มาแคสมาก เนื่องจากมีประสบการณ์ทางด้านการแสดงมาก่อน
3. ไม่สามารถพูดเหนือได้ แต่ทางผู้กำกับเห็นว่าสามารถพัฒนาฝึกซ้อมได้

1.5 กระบวนการทำงานในด้านการฝึกซ้อมนักแสดง

1) แผนการทำงานกับนักแสดง

ขั้นตอนการออกแบบ Work Shop

1. การทำความเข้าใจบท และลักษณะนิสัยของแต่ละตัวละคร และทำความเข้าใจเกี่ยวกับ Character Analysis จาก Casting
2. ดูที่มาของนักแสดงว่าเคยรู้จักกันไหม เคยร่วมงานกันไหม เคยมี ผลงานการแสดงหรือเปล่า ถ้าอย่างเราควรที่จะออกแบบขั้นตอนเหล่านี้ให้นักแสดงเกิดความคุ้นเคยกับบท ตัวนักแสดง และรวมถึงทีมงานด้วย
3. นำมาสู่การใช้กิจกรรมต่างๆให้นักแสดงและตัวทีมงานเกิดความคุ้นเคยกัน เกิดความสนุกสนานและเกิดการวิเคราะห์และซักซ้อมกับตัวบท

ภาพประกอบที่ 12.1 : แผนการทำ Casting วันแรก

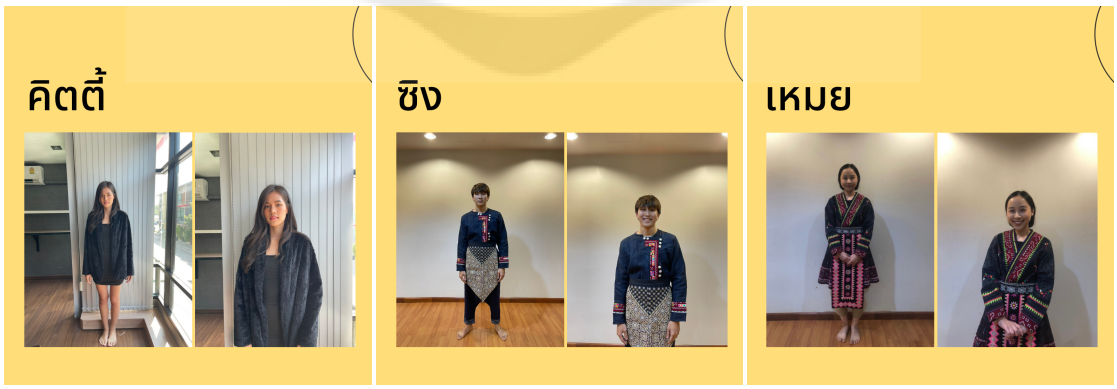
ภาพประกอบที่ 12.2 : แผนการทำ Casting วันที่สอง

ภาพประกอบที่ 12.3 : แผนการทำ Casting สองวันสุดท้าย

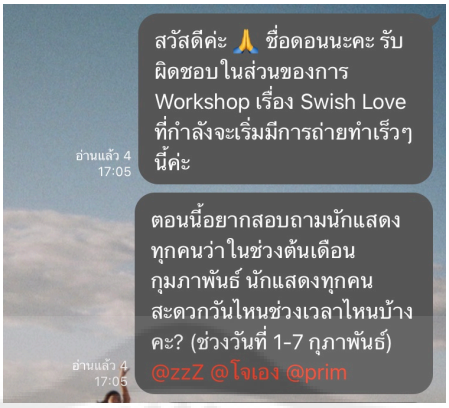
ขั้นตอนการประสานงาน

1. ได้รับนักแสดงแสดงและข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักแสดงหลักทั้ง 3 คนจาก Casting

ภาพประกอบที่ 13 : วันแรกที่นักแสดงแต่ละคนเจอกัน

2. เริ่มเข้าไปพูดคุย ทำความคุ้นเคยกับแต่ละคน รวมถึงการเข้าไปประสานงานต่อจากหน้าที่ Casting

ภาพประกอบที่ 14 : การนัดแนะนักแสดงและการวางกำหนดการ

3. นัดวันและเวลาในการ Workshop

ขั้นตอนการ Work shop

1. การสร้างความคุ้นเคยทำให้นักแสดงได้รู้จักกัน โดยหลังจากที่เราได้ warm up ร่างกายเรียบร้อยแล้วเราจะให้แต่ละคนทายนิสัย ถ่ายประวัติส่วนตัวของอีกฝ่าย ไม่ว่าจะผิดหรือถูกสุดท้ายคนที่ถูกถ่ายก็ต้องเฉลยและจะทำให้เกิดการพูดคุยกัน ต่างฝ่ายต่างได้รู้จักนิสัยของกันและกันทำให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้น

ภาพประกอบที่ 15 : กิจกรรม Casting

2. ใช้เกมละลายพฤติกรรมให้เกิดความสนุกสนานให้รู้สึกได้ขยับร่างกายมากขึ้น ทำให้นักแสดงได้ แสดงออกถึงลักษณะนิสัยที่มีความตลกของตัวเองออกมาโดยที่ไม่รู้ตัวเพราะว่าการได้เล่นกิจกรรมต่างๆนี้ทำให้นักแสดงรู้สึกผ่อนคลายไม่เครียดไม่เกร็งการแสดงออกจึงออกมาอย่างเป็นธรรมชาติและลื่นไหล

ภาพประกอบที่ 16 : กิจกรรมละลายพฤติกรรม

3. การซักซ้อมกับบทเป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญที่สุดโดยการซักซ้อม จะนำ character analysis เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดส่งกลับบอกเพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของตัวละครทำให้นักแสดงเชื่อและคิดว่าตนนั้นเป็นคนนั้นจริงๆ

ภาพประกอบที่ 17 : กิจกรรมการซ้อมบท และBlocking

1.6 กระบวนการสร้างสรรค์งานด้านการออกแบบศิลป์ในภาพยนตร์

1) กำหนด Concept Image

ภาพประกอบที่ 18 : Concept Image

จาก theme ที่ว่า “ การเห็นคุณค่าในตัวเอองคือความสุขที่แท้จริง ” ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นใจ หรือ ภูมิใจในตนเอง เกิดการมองเห็นคุณค่าขอองตนเองโดยที่ไม่ไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น ทั้งด้านร่างกาย ความสูง สีผิว หรือ ลักษณะนิสัยทางความคิด สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความพอใจในตนเองและนำไปสู่ความสุขที่แท้จริง จึงผลงาน Concept image ชิ้นนี้ขึ้นมา

จากภาพข้างต้น ไอเดีย ของแนวคิดหลักมาจาก การเห็นคุณค่าในตนเอง โดยเปรียบ เชือกปอเป็นเหมือน เส้นเลือดหรือ ร่างกายมนุษย์ที่ผสานกันอยู่จนเกิดเป็นร่างกายของมนุษย์ ซึ่งหากมองเห็นภายในเป็นสิ่งที่แต่ละนั้นแตกต่างกัน การเป็นตัวของตัวเอง การพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็น โดยการไม่ตัดสินคนอื่นเพียงภายนอก เป็นคุณค่าที่ดีที่สุด

Material ที่นำมาประกอบสร้างนั้น เป็นการอิงจะบริบทของตัวภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นบนดอย เลยหยิบสิ่งที่สอดคล้องกับธรรมชาติ และ สอดคล้องกับการเห็นคุณค่าในตนเองที่ไม่ถูกการปรุงแต่งจากผู้คนภายนอก การโดยตัดสินจากผู้อื่น เราจะเห็นได้ว่า โทนสีที่นำมานั้น จะสอดคล้องการสีผิวของมนุษย์และธรรมชาติ ซึ่งหากมองผิวเผินอาจจะมองว่า สิ่งๆนี้คือสิ่งที่ไม่มีค่า

แต่หากมองผ่านเข้ามาข้างใน หรือ การได้ศึกษาหรือเข้าใจตัวตนของผู้นั้นอย่างถ่องแท้ จะเห็นได้ว่าคุณค่าของแต่ละคนนั้นไม่ได้อยู่เพียงเพราะ ภายนอก แต่อยู่ที่ภายใน ซึ่งแต่ละคนจะนำเสนอคุณค่าในตนเองในมุมมองที่แตกต่างกัน จึงเป็น ไอเดียความคิดที่ออกมาเป็น Design concept “ ซ่อนเร้น”

ซึ้งจาก Design concept ข้างต้นนั้น เป็นการนำเสนอคุณค่าที่แท้จริงของตัวเรานั้น ถูกซ่อนอยู่ภายในอยู่ที่ว่าใครจะนำเสนอในรูปแบบใด

2) กำหนด Mood Board

ภาพประกอบที่ 19 : Mood Board

Moodboard นี้ประกอบไปด้วย element ต่างๆที่นำมาประกอบสร้างจากสิ่งที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติ และรูปหน้ามนุษย์ที่มีลักษณ์ภายนอกที่แตกต่างกัน ลักษณะของลายเส้นที่เลือกนำมาใช้จะเป็นลักษณะของเส้นหยัก เพราะ ให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวไม่อยู่กับที่ การเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จนเกิดการเป็นการผสานกันจนเกิดการสานของไม้หรือเชือกต่างๆการที่ถูกนำมาประกอบในเกิดเป็นร่างกายของมนุษย์ จาก moodboard เราจะเห็นได้ว่า มีสิ่งต่างๆที่ถูกการสานขึ้นมาเพื่อประกอบเป็นโครงสร้างของร่างกายที่บดบังตัวตนที่แท้จริง รูปร่างหรือรูปทรงที่หยิบนำมาใช้ คือรูปทรงของธรรมชาติทั้งหมด โดยการที่ยังคงลักษณะเด่นของแต่ล่ะทรงมาใช้ในการจัดองค์ประกอบ ดังนั้นจึงสอดคล้องกับการเป็นตัวเองที่แท้จริงโดย ไม่จำกัดรูปแบบของ form material ที่นำมาใช้ ปล่อยรูปทรงเป็นธรรมชาติให้เกิดความสวยงามในตนเอง ลักษณะของ โทนสี และ texture ที่หยิบนำมาใช้ เป็นการนำเสนอถึงตัวตนของตัวเองที่ไม่ผ่านการปรุงแต่งจากบริบทรอบข้าง ยังคงใช้สีตามวัสดุที่หยิบมาใช้ ให้สอดอคล้องกับการเห็นคุณค่าในตนเอง

เราจะเห็นว่าจาก moodboard นั้น element ต่างๆที่หยิบนำมาใช้จะบดบังตัวตนที่แท้จริงจากข้างในของทุกคนทั้งหมด หากเรามองภาพนี้อย่างผิวเผิน ความรู้สึกแรกที่ได้เห็นอาจจะไม่ได้รู้สึกว่า

สิ่งเหล่านี้สวยงามอย่างไรแต่หากลองมอง อย่างละเอียดมากขึ้นจะพบว่า คุณค่าทั้งรูปลักษณ์ความงาม สีผิวนั้น มีคุณค่าที่แตกต่างกันเป็นอย่างมาก

ในมุมมองของหนัง comedy เราต่างเห็นว่า โทนสีจะค่อนข้างสดใส แทบจะสีสันมากมาย แต่ภาพยนตร์ในเรื่องนี้ต้องการนำเสนอในเห็นถึงคุณค่าของคนเองอย่างแท้จริง ที่ไม่จำเป็นต้อองถูกแต่งแต้มด้วยสีสังเคราะ แต่เป็นความสนุก ร่าเริง เฮฮา จากภายใน จากตัวตนของเราจริงๆ ซึ่งเป็นการเผยเสน์ให้เห็นถึงความเป็นตัวของตัวเองที่ไม่คล้อยตามบริบทของสังคมที่กำหนดว่า คุณค่าของตนเองนั้นควรยึดจากใคร

1.7 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบฉาก

1) การหาข้อมูลสำหรับการออกแบบสถานที่

ฝ่ายกำกับศิลป์ศึกษาค้นคว้าสิ่งที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ และ บริบททางสังคมของตัวละครทั้งหมด ทั้งลักษณะการใช้ชีวิต อาชีพ ที่อยู่อาศัย และฝ่ายกำกับศิลป์เองได้คัดเลือกสถานที่ระเบียงม้งจังหวัดเชียงใหม่ และ หมู่บ้านแม่สาน้อย ในการถ่ายทำภาพยนตร์ เนื่องจากตรงกับตัวละครและบทภาพยนตร์ อีกทั้งยังสื่อสารถึงคุณค่าในตนเองที่กำเนิดมาจากธรรมชาติ การไม่ปรุงแต่งของวัฒนธรรมการใช้ชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ทั้งสถานที่พักอาศัย การใช้ชีวิต ภาษา หรือ แม้กระทั่งการแต่งกายเป็นต้น

การคัดเลือกสถานที่ในการถ่ายทำนั้น ฝ่ายกำกับศิลป์ได้คัดเลือกสถานที่ ที่แสดงให้เห็นถึง วิถีชีวิตความเป็นชาวบ้าน มากกว่า สถานที่ที่ใช้เพื่อการท่องเที่ยว และนำรายละเอียดต่างๆ ของการดำเนินชีวิตเข้ามาใช้กับการสร้างสรรค์ของภาพยนตร์ โดยการเดินทางไปสัมภาษณ์ที่สถานที่จริง จนได้เห็นถึง ชีวิตการเป็นอยู่ สถานที่หลักๆในการถ่ายทำภาพยนตร์ เช่น บ้านเหมย (ตัวละครสาวเชียงใหม่) ลักษณะส่วนใหญ่ของตัวบ้านจะใช้ไม้เป็นส่วนประกอบหลักทั้งหมด เนื่องจากหาง่าย และสามารถสร้างขึ้นได้เลย เพราะ ไม่จำเป็นต้องขนของขึ้นจากตัวเมือง เราจะเห็นได้ว่า ลักษณะของตัวบ้านนั้น พื้นบ้านทั้งหมดจะเป็นดินทั้งหมด เพราะ พื้นดินไม่สามารถปูกระเบื้อง หรือ ทำให้เรียบได้ เนื่องจากการตั้ง

ถิ่นฐานของชาวม้ง จะตั้งบนบนภูเขาสูงฉะนั้น พื้นดินจะค่อนข้างขรุขระ ยากต่อการปูกระเบื้องหรือทำให้เรียบขึ้น อาจจะเป็นเพราะ ใช้ไม้เป็นส่วนประกอบหลักด้วย

สถานที่ได้แก่

1. บ้านชาวม้ง
2. Homestay
3. ร้านกาแฟ
4. บ้านปราชญ์
5. สถานที่จัดวันเกิด

1. บ้านชาวม้ง

ภาพประกอบที่ 20 : บ้านชาวม้ง

บ้านของชาวบ้านม้งส่วนใหญ่จะใช้ไม้เป็นส่วนประกอบหลักในการสร้าง และพื้นบ้านเป็นพื้นดิน ซึ่งบ้านค่อนข้างมีขนาดใหญ่และไม่มีไม้กั้นแบ่งโซน แต่ตัวบ้านจะเป็นหลังเดียวกันเลย การกิน การนอน

หรือ การพักผ่อน ชาวบ้านจะใช้ชีวิตอยู่ในบ้านหลังเดียวนั้นเลย ซึ่งในบ้าน 1 หลัง จะอยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่

2. Homestay

ภาพประกอบที่ 20 : Homestay บนดอย

Homestay (ที่พักอาศัยของตัวละครคิตตี้) ทางฝ่ายกำกับศิลป์ได้ไปสำรวจหลากหลายที่ ซึ่งข้อกำหนดที่ต้องการใช้สถานที่คือ ต้องการให้เห็นถึง Material ที่สอดคล้องไปกับตัวละครของเหมย เพราะจากการไปสำรวจสถานที่พักอาศัยหรือลักษณะของการสร้างจะด้วยไม้เป็นหลักเช่นด้วยกัน ดังนั้นจึงเลือกสถานที่ Homestay ที่ใช้วัสดุการสร้างด้วยไม้เป็นส่วนมาก และเลือกรูปแบบของการสร้างที่โครงสร้างไม่ซับซ้อนเพื่อให้สอดคล้องกับบ้านของชาวบ้าน

3. ร้านกาแฟ

ภาพประกอบที่ 20 : ร้านกาแฟ บนดอย

ลักษณะร้านกาแฟบนดออยส่วนมากวัสดุจะสร้างจากไม้เช่นเดียวกัน และ จะตั้งใกล้กับหมู่บ้าน หรือสถานที่ ที่มีชาวบ้านเป็นจำนวนมาก การออกแบบจะค่อนข้างเรียบง่าย คำนึกถึง ประโยชน์ใช้สอย เป็นหลัก มีความโปร่งเนื่องจาก ระบายอากาศได้ดี และ สำรองเผื่อการท่องเที่ยวไว้บ้าง ซึ่งลักษณะการให้บริการค่อนข้างเลือกประเภทของเครื่องดื่ม ได้น้อยเนื่องจาก วัตถุดิบค่ออนข้างหายาก นอกจาก จะมาจากการปลูกเอง ส่งออกเอง

4. บ้านปราชญ์

ภาพประกอบที่ 21 : บ้านปราชญ์ชาวดอย

ลักษณะของบ้านปราชญ์ จะเป็นเหมือนชาวบ้านปกติลักษณะโครงสร้างที่เหมือนกัน วัสดุที่ใช้ในการสร้าง แต่จะมีสิ่งที่สามารถสังเกตได้ เช่น เครื่องรางต่างๆ ที่ติดตามผนังบ้าน หรือ ส่วนที่เป็นกลางบ้าน การทำพิธิจะเกิดขึ้นในบ้านของชาวบ้านทีเดียว

5, สถานที่จัดงานวันเกิด

ภาพประกอบที่ 21 : สถานที่จัดงานวันเกิด

สถานที่จัดงานวัดเกิด ของเจ๊เบีย ทางฝ่ายกำกับศิลป์ได้เลืออกสถานที่ ที่สามารถนั่งพูดคุยหรือเป็นสถานที่สามารถนั่งได้หลายคน เช่น การรับประทานอาหาร หรือ การพบปะกันที่ใช้คนจำนวนมาก จึงเลือกสถานที่สามารถจัดงานเลี้ยงได้ แต่ยังคงความสื่อถึงธรรมชาติ ทั้งวัสดุที่ใช้ในการสร้าง หรือโครงสร้างที่เรียบง่าย

2) การออกแบบฉากและสถานที่ในภาพยนตร์

ฝ่ายศิลป์ได้ดำเนินงานในขั้นตอนการเตรียมการสร้างภาพยนตร์และขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ ดังนี้

โดยที่เริ่มต้นจากการเดินทางไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากการใช้ชีวิตของผู้คนบนดอย ที่ดอยแม่สาน้อย อ.แม่ริม จังหวัด เชียงใหม่ สาเหตุที่เราเลือกสถานที่นี้มาเป็นสถานที่ศึกษาเป็นเพราะซึ่งเป็นหมู่บ้านของชาวม้งที่ยังคงรักษาระเบียบการใช้ชีวิตดังเดิมและได้ประยุกต์วิถีชีวิต

ให้เข้ากับบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และอีกทั้งยังเป็นหมู่บ้านแบบอย่างสำหรับการพัฒนาชุมชนชาวเขาอีกด้วย

สิ่งที่ทางฝ่ายศิลป์ได้เห็นและได้สอบถามกับคนในพื้นที่ ให้ข้อมูลมาว่า สถานที่และอุปกรณ์ของใช้ของพวกเขา มุ่งเน้นไปที่วัสดุจากธรรมชาติ และส่วนใหญ่จะประดิษฐ์ขึ้นเอง เนื่องจากปัจจัยด้านการขนส่งและความคงทน วัสดุอุปกรณ์ส่วนใหญ่จะทำมาจากไม้ ใยกัญชง ใช้การสาน ตอก สร้างขึ้นมาเพื่อการใช้งาน ไม่มุ่งเน้นความสวยงาม แต่หากเป็นสถานที่เพื่อการท่องเที่ยว อาทิเช่น บ้านพักสำหรับนักท่องเที่ยว ร้านกาแฟ ร้านขายของ ก็จะตกแต่งเพื่อความสวยงามมากขึ้น

ดังนั้นฝ่ายศิลป์จึงได้นำข้อมูลนี้มาออกแบบให้บนดอยในเรื่องนี้มีเป็นดอยที่อ้างอิงรูปแบบวัสดุ อุปกรณ์เครื่องใช้ และสถานที่จากดอยแม่สาน้อยเป็นหลัก เพราะอยากให้บริบทการใช้ชีวิตของคนบนดอยในเรื่อง มีกลิ่นอายและเสน่ห์การใช้ชีวิตของชาวเขาและได้พัฒนาประยุกต์ให้มีความร่วมสมัยกับสังคมปัจจุบันได้

ด้วยตัวละคร เหมย เป็นสาวชาวม้งแต่ดั้งเดิม มีไร่ สวนของครอบครัว มีอาชีพส่งชา และมีร้านคาเฟ่ต์สำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยว ทำให้ได้รับอิทธิพลจากในเมืองมาบ้างในการตกแต่งสถานที่ที่เป็นที่สำหรับการท่องเที่ยวของเหมย ในส่วนที่เป็นที่พักอาศัยเนื่องจากเธออาศัยอยู่กับพ่อ-แม่ของเธอ ทำให้การตกแต่งของภายในยังคงความเป็นม้งเช่นเดิม

สถานที่ได้แก่

1. ห้องนอนเหมย
2. ห้องพักโฮมสเตย์
3. คาเฟ่เหมย
4. ครัวปรุงยา
5. บ้านปราชญ์
6. ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะ

Reference Location ห้องนอนเหมย

ภาพประกอบที่ 21 : Reference Location ห้องนอนเหมย

เป็นบ้านพักของเหมย ในส่วนของห้องนอนและห้องรับคนไข้ โดยมีฉากไม้กั้นสัดส่วนของห้องสองห้องนี้อยู่ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมในการสร้างบ้านของชาวม้ง ที่มักจะสร้างบ้านโดยจะมีแค่ห้องใหญ่ๆเพียงห้องเดียวแล้วค่อยแบ่งสัดส่วนในการใช้สอย จึงอยากให้ห้องของเหมยยังคงมีรูปแบบดั้งเดิมของชาวม้งนี้อยู่ โดยวัสดุอยากให้เป็นไม้ และวัสดุที่ธรรมชาติและเป็นงานสร้างบ้านที่มาจากงานฝีมือของคนในท้องที่ที่มีความหยาบและสมจริง

Reference Location บ้านพักโฮมสเตย์

ภาพประกอบที่ 22 : Reference Location บ้านพักโฮมสเตย์

โฮมสเตย์ เป็นโฮมสเตย์ชาวบ้านที่ ชาวม้งเป็นเจ้าของ โดยที่การตกแต่งภายในไม่อยากให้เหมือนโฮมสเตย์สมัยใหม่มากนัก ยังอยากให้มีกลิ่นอายของความเป็นชาวม้งอยู่ แค่เพิ่มเติมความสะดวกสบายต่างๆ ให้เหมือนห้องพักมากยิ่งขึ้น

Reference Location คาเฟ่เหมย

ภาพประกอบที่ 23 : Reference Location ร้านกาแฟเหมย

ร้านขายชา กาแฟ ที่เป็นธุรกิจของบ้านเหมย สำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยวในตอนเช้า-บ่าย ซึ่งเป็นสถานที่ที่บรรยากาศสวย เป็นจุดชมวิว โดยมีเค้าท์เตอร์บาร์สำหรับชงชา กาแฟ และบาร์สำหรับลูกค้าไว้นั่งพักดื่มชา จึงเป็นร้านที่เปิดโล่ง ให้ลูกค้าได้ซึมซับบรรยากาศและทิวทัศน์โดยรอบ

Reference Location ครัวปรุงยา

ภาพประกอบที่ 24 : Reference Location ครัวปรุงยา

โดยจะให้เป็นสถานที่ที่แยกออกมาจากตัวบ้านของเหมย ใช้สำหรับต้มยา ปรุงยาที่ใช้เตาแก๊สหรือสมุนไพรที่ต้องใช้เวลาในการเคี่ยว ต้ม หรือพิถีพิถันในการปรุง โดยให้สถานที่นี้ส่วนประกอบของห้องคือครัว วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับทำอาหารต่างๆ

Reference Location บ้านปราชญ์

ภาพประกอบที่ 25 : Reference Location บ้านปราชญ์

เนื่องจากตัวละครจะต้องไปขอรับคำปรึกษาจากปราชญ์ประจำหมู่บ้าน สถานที่จำเป็นต้องมีความเก่าแก่ และบรรยากาศโดยรอบรักษาความเป็นชาวม้งไว้สูง เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ชาวบ้านให้ความเคารพ พื้นที่ของสถานที่นี้จึงจำเป็นจะต้องมีความกว้างขวางให้เหมาะสมกับตำแหน่งปราชญ์ประจำหมู่บ้าน และเพียงพอสำหรับทำพิธีกรรมและเพียงพอสำหรับให้ผู้คนเข้ามาขอความช่วยเหลือ

Reference Location ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะ

ภาพประกอบที่ 26 : Reference Location ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะ

ศาลาสำหรับจัดงานเลี้ยงสังสรรค์วันเกิดของเจ๊เบียร์ เป็นศาลาที่พื้นที่มีความกว้างขวาง สำหรับให้เพื่อนฝูงเป็นหมู่คณะได้มาร้องรำทำเพลงได้ โดยที่เป็นศาลาเปิดโล่ง บรรยากาศดี เหมาะสำหรับจัดงานเลี้ยงสังสรรค์

3) การเลือกสรรและออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

จาก Design concept ซ่อนเร้น ฝ่ายศิลป์จึงใช้การปกปิด หรือซ่อนบางสิ่งในฉาก ผ่านเฟอร์นิเจอร์หรือ เครื่องเรือน สื่อถึงเราจะแอบ ซ่อนความหมายที่ซ่อนอยู่ของเนื้อเรื่องและตัวละครหรือการคลุมหรือซ่อนทับของอุปกรณ์ประกอบฉาก เพื่อใส่ความหมายและสิ่งที่ปิดซ่อนและสีที่คลุมทับสิ่งของและอุปกรณ์ แสดงถึงตัวตน หน้าที่ ความรู้สึกของตัวละครนั้นๆ โดยสีที่จะใช้แทนแต่ละตัวละครคือ

<u>คิตตี้</u>

- ชมพู แดง สื่อถึงตัวตนที่เธอแสดงออกมาในด้านความเป็นผู้หญิงไฮโซ ผู้นำด้านความสวยงาม และอีโมชั่นสูง(แสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรง)

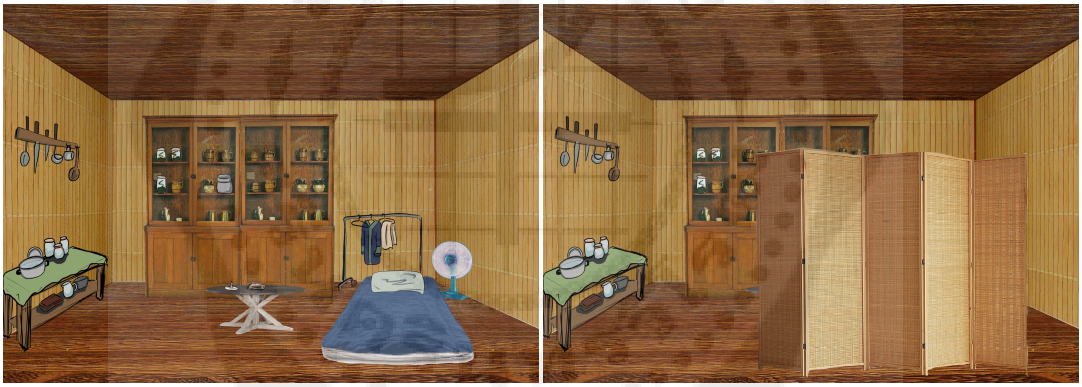
เหมย

- ครีม สื่อถึงความอ่อนหวานใจดีของเหมย รวมถึงความใสซื่อ และเขินอาย
- น้ำเงิน สื่อถึงสีของซิง เป็นสีที่อยู่กับเหมยเสมอ สื่อถึงภายในใจเหมยนึกซิงตลอด
- เขียว เป็นสีที่สื่อถึงหน้าที่ของเหมย การบำบัดรักษา เยียวยา

ซิง

- น้ำเงิน สีประจำตัวของซิง สื่อถึงความสุขุมที่อบอุ่น ใจดี มีเมตตาของซิง

SKETCH : Location

ภาพประกอบที่ 27 : SKETCH ห้องนอนเหมย

ห้องนอนเหมย

ถูกออกแบบให้เป็นห้องนอนทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีพื้นที่ไม่มากแต่เต็มไปด้วยประโยชน์ใช้สอย แบ่งโซนให้เป็นระเบียบ เพราะนิสัยตัวละครเป็นคนเรียบร้อยและเป็นระเบียบ อีกทั้งเป็นวัฒนธรรมชาวม้งที่นิยมใช้ห้องหนึ่งห้องทำหลายๆอย่าง โดยที่ส่วนประกอบต่างๆเป็นไม้ และผ้า และวัสดุจากธรรมชาติ ส่วนของสีที่ใช้แบ่งเป็น 2 สีของเหมย ซึ่งก็คือสีน้ำเงิน(สีพาร์ทความรักของเหมย) ในส่วนของโซนที่นอนสื่อถึงเวลาหลับเหมยยังคงคิดถึงซิง เตียงเป็นเตียงฟูกตามวิถีการใช้ชีวิตของชาวม้งสมัยนี้ ส่วนโซนปรุงยาใช้ผ้าสีเขียว(สีที่สื่อถึงพาร์ทหน้าที่ดูแลรักษาในตำแหน่งปราชญ์ยาของเหมย) สื่อถึงมุมที่เหมยปฏิบัติหน้าที่รักษาคน โซนนี้จะเก็บพวกครก มีด ต่างๆสำหรับตำยาผสมยา ไม่ใช้โซนปรุงยาใหญ่ที่จะต้องแยก

จากตัวบ้าน โซนนี้จะเป็นที่เก็บตำรายาสมุนไพรของเหมยอีกด้วยส่วนตรงกลางจะเป็นตู้ไม้เก่าเก็บขวดโหลสมุนไพรหรือวัตถุดิบของเหมย พวกสมุนไพรแห้ง และน้ำสมุนไพรและมีฉากกั้นไม้เป็นที่แบ่งโซน

ภาพประกอบที่ 28 : SKETCH ห้องรับคนไข้

ห้องรับคนไข้

ออกแบบมาให้เป็นโซนที่ใช้สีเขียวเยอะที่สุดเพราะเหมยจะปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอยู่ในพื้นที่นี้ โดยจะเตียงและเสื่อไว้รับคนไข้และแขวนสมุนไพรแห้งที่มีกลิ่นหอม เพื่อเป็นการสุคนธ์บำบัด

ภาพประกอบที่ 29 : SKETCH ห้องพักโฮมสเตย์

ห้องพักโฮมสเตย์

ออกแบบให้เป็นห้องพักที่เกรดดีในหมู่บ้านนี้ โดยที่ภายในห้องยังคงมีกลิ่นอายความเป็นม้งแต่ถูกผสมผสานการตกแต่งแบบห้องพักมากขึ้น โดยที่มีเตียงที่ยกสูงไม่ใช้พูกแบบม้งสมัยใหม่ทั่วไป และยังมีโต๊ะหัวเตียง โต๊ะแต่งหน้า ในส่วนของสี จะใช้เป็นสีแดงชมพูกเป็นสีที่แสดงตัวตนของคิตตี้ที่เข้ามาอาศัยอยู่ ผนังเป็นไม้สื่อถึงสถานที่(ชาวเขา)ที่มีคิตตี้มาอาศัย

ภาพประกอบที่ 30 : SKETCH คาเฟ่ของเหมย

คาเฟ่ของเหมย

เป็นฉากที่เปิดโล่งที่สุดของเหมย ไม่มีอะไรมาปิดกั้น เพราะที่ๆนี้เป็นที่ๆเหมยแสดงความเป็นตัวตน(คุณค่าภาในของตัวเองมากที่สุด) คือ การมีความสุขกับการชงชา การจัดห่อสมุนไพร ซึ่งชิงก็รู้ได้ว่าเหมยเป็นตัวของตัวเองและสวยที่สุดเวลาเหมยทำในสิ่งที่เหมยรัก การออกแบบด้วยสีจึงใช้ครีมที่แสดงถึงความอ่อนโยนและความสุขของเหมยมากที่สุดรองลงมาด้วยสีเขียว(หน้าที่) เพราะบ้างก็มีชาวบ้านมาให้เหมยดูอาการหรือปรุงยาจากร้านของเธอเช่นกัน

ภาพประกอบที่ 31 : SKETCH บ้านปราชญ์

บ้านปราชญ์

ฉากนี้ดีไซน์คือ ความยุ่งเหยิง พัวพัน ซ่อนเร้นความจริง โดยที่ออกแบบใช้การแบ่งโซนการดีไซน์เป็นส่วนบนและล่าง และเน้นการทับซ้อนของผ้า และ กระดาษทำพิธีที่เรียงชั้นกัน ปิดกันแท่นบูชา สื่อถึงการปิดกันซ้อนเร้นความจริง(เฉลยในการกลับคืนร่างเดิม) อีกทั้งพื้นยุ่งเหยิงด้วยเส้นใย ส่อถึงความตารปัด ยุ่งเหยิงของเรื่องราวที่เกิดขึ้น

แบ่งเป็น 2 ส่วน แจงดังนี้

<u>ส่วนล่าง</u>

ส่วนล่างของฉาก คือพื้นที่ยุ่งเหยิงแทนปัญหาที่เกิดขึ้น

โดยใช้เส้นเชือกที่กระจัดกระจายเต็มพื้นแทนปัญหาที่ยุ่งเหยิงที่เกิดขึ้น หรือสภาวะอารมณ์ของทั้งคู่ที่มีความสับสนวุ่นวายและพรมที่ทั้งคู่นั่งอยู่ ใช้สีน้ำเงิน แดง ครีม ที่ผสมปนเปกัน สื่อเชิงสีที่ว่าทั้งคู่ได้สลับร่างกันและกัน

<u>ส่วนบน</u>

ส่วนบนห้องคือส่วนที่เฉลยคำตอบ
การซ้อนของผ้าและกระดาษทำพิธี โดยที่ชั้นผ้าหน้าสุด เป็นกระดาษตัดทรง ซิกแซก สื่อถึงความซ้อนเร้นและปิดบัง ชั้นผ้าถัดมาเป็นผ้าดิบบางๆ เป็นการปิดบังเบาๆ สื่อถึงความจริงข้อ

เฉลยที่หากตั้งใจหรือโฟกัสที่จุดตรงนี้ก็จะได้ข้อเฉลยโดยง่าย แต่ถ้าปล่อยผ่านก็จะไม่เห็นถึงความจริงเลย เปรียบเหมือนเส้นผมบังภูเขา

ภาพประกอบที่ 32 : SKETCH ศาลาป่าร์ตี้หมูกระทะ

ศาลาป่าร์ตี้หมูกระทะ

เป็นฉากที่ย้อนคืนถึงค่ำคืนที่ทั้งคู่สลับร่างกันโดยที่จะใช้ลูกโป่ง สีชมพู(คิตตี้) สีน้ำเงิน(เหมยพาร์ทความรัก) แทนคำอธิษฐานของทั้งคู่ในคืนนั้น และไฟห้อย แสดงถึงแสงดวงดาวในคืนนั้น ติดตะเกียงไฟทั้ง3 คือจิตวิญญานของ เหย คิตตี้ ซิง ความต้องการของทั้ง3 ที่ยังรอการเฉลย และใช้การคลุมผ้าเพื่อเป็นความปิดบังความรู้สึก ความลับโดยที่ไม่ได้คลุมทั้งหมดทุกด้าน เว้นเหลือด้านนึงซึ่งเป็นด้านที่นำไปสู่ทิศของร้านกาแฟของเหมยตั้งอยู่ เปรียบเหมือนการเฉลยถึงสถานที่ที่บ่งบอกความเป็นตัวเอง

4) การจัดฉากหรือสถานที่จริงเพื่อใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์

สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่

ก่อน

หลัง

ภาพประกอบที่ 33 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(บ้านเหมย)

KEY VISUAL ห้องเหมย

สถานที่ถ่ายทำจริงคือ บ้านพักโฮมสเตย์ของคนชาวม้งที่อยู่บนดอย ซึ่งเป็นบ้านที่เขาสร้างเองกับมือ ทำให้มีความเป็นชาวเขาสูงทั้งวัสดุอุปกรณ์และการตกแต่ง เหมาะสำหรับเป็นห้องพักของตัวละครเหมยมาก

ก่อน

หลัง

ภาพประกอบที่ 34 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(ห้องรับคนไข้)

KEY VISUAL ห้องรับคนไข้

ใช้สถานที่เป็นห้องเดียวกันกับห้องนอนเหมย โดยจะแบ่งโซนเป็นโซนด้านขวาของห้อง โดยบังโซนห้องนอนไว้ด้วยฉากกั้นไม้

ก่อน

หลัง

ภาพประกอบที่ 35 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(ห้องพ่อหมอ)

KEY VISUAL ห้องพ่อหมอ

ใช้สถานที่เป็นบ้านเก่าแก่ของชาวบ้านจริงๆ จึงมีความสมจริงทั้งวัสดุการตกแต่งและบรรยากาศ จึงมาออกแบบเพิ่มให้กับสถานที่เพื่อเพิ่มความเป็นบ้านพ่อหมอปราชญ์มากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบที่ 36 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะ)

KEY VISUAL ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะ

ใช้สถานที่เป็นศาลาบนยอดดอย มีพื้นที่ใหญ่กว้างพอสำหรับตัวละคร 6คนใช้พื้นที่บริเวณนั้นแสดงได้ และอีกทั้งเป็นสถานที่บรรยากาศดี

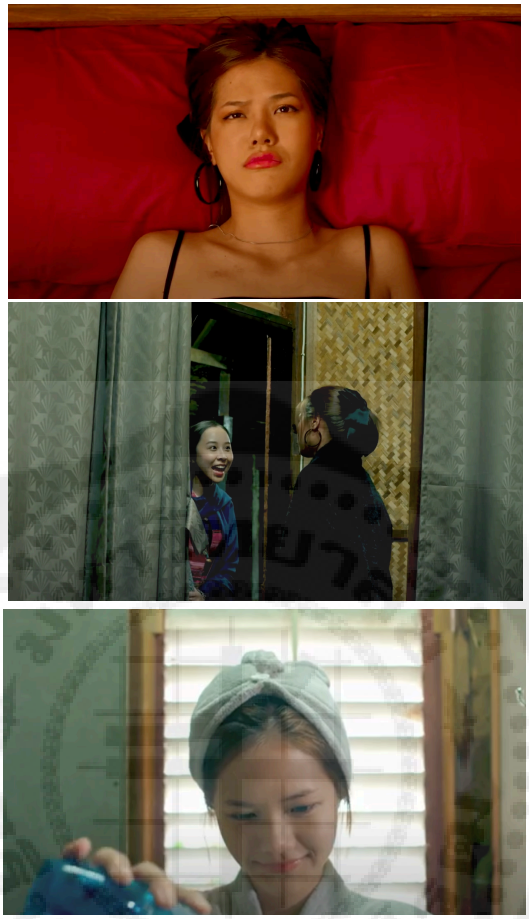

ภาพประกอบที่ 37 : สถานที่จริงใช้ถ่ายทำและการปรับแต่งสถานที่(คาเฟ่เหมย)

KEY VISUAL คาเฟ่เหมย

ใช้สถานที่ศาลาขายขนมบริเวณดอยมาออกแบบ สถานที่อยู่ตรงบริเวณริมเขา ทำให้บรรยากาศโดยรอบสวยงามเห็นธรรมชาติ จึงเลือกใช้ถานที่นี้ และตกแต่งเคาท์เตอร์บาร์ให้เป็นรูปแบบมินิมอล เพราะเหมยได้นำวัฒนธรรมสไตล์การตกแต่งมาผสานจากในเมืองและบนดอย

การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

ภาพประกอบที่ 38 : ห้องนอนของคิตตี้ในภาพยนตร์

ห้องนอนคิตตี้

1.กระเป๋าเดินทาง

2.โทรศัพท์

3.โต๊ะเครื่องแป้ง

4.กระจกแต่งหน้า

5.อุปกรณ์แต่งหน้า เครื่องประฐินผิว

ภาพประกอบที่ 39 : ห้องนอนของเหมยในภาพยนตร์

ห้องนอนเหมย

1. ชั้นวางของ

2. ขวดโหลสมุนไพร

3. อุปกรณ์ครัว

4. ตำรายาสมุนไพร

5. กระจาด

6. ซองกระดาษยาสมุนไพร

7. กาน้ำที่มีชาข้างใน

8. ผ้ารองชั้น

9. รูปภาพแขวนชาวม้ง

ภาพประกอบที่ 40 : ห้องรับคนไข้ของเหมยในภาพยนตร์

ห้องรับคนไข้

1.ผนังกั้นห้อง

2.โต๊ะกลม

3.ฟูกรับคนไข้

4.เสื่อ

5.สมุนไพรแห้ง

6.ถุงกระดาษยาสมุนไพร

ภาพประกอบที่ 41 : คาเฟ่ของเหมยในภาพยนตร์

คาเฟ่เหมย

1.หม้อต้มน้ำร้อน

2.แก้วน้ำ กาน้ำ

3.แจกันดอกไม้

4.ดอกไม้ห้อยประดับ

5.ผ้าปูเคาท์เตอร์

6.ป้ายเมนู

7.เก้าอี้

8.กระปุกชา

9.ลำโพง

ภาพประกอบที่ 42 : บ้านหมอปราชญ์ในภาพยนตร์

บ้านหมอปราชญ์

1. เครื่องเซ่นไหว้ ขนม ข้าว
2. ธูป เทียน
3. ขันเหล็ก
4. ที่ปักธูป
5. ถาดเซ่นไหว้ 2ถาด แดง น้ำเงิน
6. พรม
7. เชือกป่าน

ภาพประกอบที่ 43 : ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะในภาพยนตร์

ศาลาปาร์ตี้หมูกระทะ

1.กระทะ

2.จาน ช้อน ส้อมตะเกียบ(เซ็ทกินหมูกระทะ)

3.แก้วเบียร์

4.ลำโพง

5.กระติกน้ำแข็ง

6.ลูกโป่ง

7.ไฟปิงปอง

1.8 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

1) การหาข้อมูลสำหรับการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผมเพื่อตัวละครหลัก

ลักษณะการแต่งกายของ ชาวม้ง ในปัจจุบัน

ภาพประกอบที่ 44 : ลักษณะการแต่งกายของชาวม้งในปัจจุบัน

แต่งแบบปกติ ตามแบบที่ใส่ในชีวิตประจำวัน เช่น เสื้อยืดธรรมดา กางเกงขายาว (เนื่องจากอากาศค่อนข้างหนาว) หากอากาศหนาว จะใส่เสื้อผ้าหลายชั้น เพื่ออเพิ่มความอบอุ่น แต่จะเห็น การแต่งกายแบบชาวม้ง ในหมู่คนที่ สูงวัย หรืออ คนเฒ่าคนแก่ ที่ยังอนุรักษ์ การแต่งกายแบบชาวม้ง แบบเดิม เช่น ผ้ากำมะหยี่ และ ตกแต่งลวดลายเสื้อแบบชาวม้ง

ลวดลายผ้าปักลายม้ง

ภาพประกอบที่ 44 : ลวดลายผ้าปักลายม้ง

การออกแบบลายม้งนั้น เป็นการอออกแบบโดยการเลียนแบบตามธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว วิถีชีวิต และ ลายม้งที่ได้รับออิทธิพลมา จากความเชื่อ ตำนาน หรือ เรื่องเล่า

ภาพประกอบที่ 45 : การปักผ้าลายกากบาท และลายก้นหอย

กำเนิดมาจากหอยสังข์ ซึ่งมักถูกนำมาใช้ในการประกอบพิธีกรรมสำคัญ ทางศาสนา ลักษณะการวนขององก้นหอยเปรียบเสหมือน การโคจรของพระอาทิตย์ พระจันทร์ และ ดวงดาว

ลักษณะการแต่งกาย แฟชั่นเกาหลี

ภาพประกอบที่ 46 : ลักษณะการแต่งกาย แฟชั่นเกาหลี

ส่วนใหญ่แล้วเราแทบจะแยกไม่ออกว่าการแต่งกายสมัยปัจจุบันนั้น เป็นสไตล์แบบใด เพราะอิทธิพลของตะวันและตะวันออก ได้เข้ามาผสมผสานกันไปหมด ซึ่งสิ่งที่เป็นเอกอลักษณ์ขององการแต่งกายเกาหลี จะค่อนข้างได้รับอิอทธิพลจาก ไอดอล นักร้อง หรือ ผู้ที่เป็นแฟชั่นนิสต้า เป็นหลัก ฉะนั้นเราจะเห็นได้จากการใส่เสื้อที่มีการทับซ้อนกับหลายชั้น หรืออีกหนึ่งสิ่งที่สามารถสื่อได้ถึงการแต่งกาย

เกาหลี คือ การใส่บูทสูง ถึงเข่า และรวมไปถึงการแต่งหน้า แบบบางเบา เน้นเพียงที่ตา หรือ ไม่ก็ริมฝีปาก เท่านั้น

ทางฝ่ายกำกับศิลป์จึงเลือกสไตล์การแต่งตัวนี้ เพื่อให้เข้ากับบุคลิค นิสัย หรือ การใช้ชีวิตประจำวันของตัวละคร เพื่อให้ดูเป็นสาวที่ทันสมัยแต่งตัวเก่ง และในขณะเดียวกัน ยังแฝงไปด้วยความเยอะและ ความดื้อด้าน

2) แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายและทรงผม เพื่อตัวละครหลัก

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

กระบวนการของเราเริ่มจากการมาคุยกับทีมออกแบบว่าพวกเรามองภาพเดียวกันหรือไม่ วิเคราะห์นักแสดง แล้วพยายามหาเอกลักษณ์ของหนังตัวเองมากที่สุด จนได้ตัว design concept ออกมาแล้วสามารถเริ่ม sketch ได้ นอกจากนี้พวกเรายังลงพื้นที่หาแรงบันดาลใจ แต่ทำการรีเสิร์ชสถานที่จริง จนปรับให้งานของเราเป็นหนึ่งเดียวกันอีกด้วย

แนวคิดการออกแบบ

เนื่องจากเป็นภาพยนตร์คอมเมอดี้สั้นและเป็นหนังเกี่ยวกับการสลับร่าง การแต่งกายจึงเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญและจะบ่งบอกตัวตนภายในจริง ๆของคนนั้น ดังนั้น เราจึงมีการวิเคราะห์ว่า เราต้องการให้ผู้ชมเข้าใจแบบง่าย ๆ เพราะหนังเราเวลาน้อย จึงได้ออกแบบเครื่องแต่งกายในเวลาที่สลับร่างกันให้เป็นตัวตนจริง ๆของคนนั้นเลย เช่น สาวภาคเหนือที่อยู่ในร่างสาวกรุงเทพ นั่นคือ ร่างสาวกรุงเทพที่สวมชุดภาคเหนือ เป็นต้น ที่สำคัญของการออกแบบเครื่องแต่งกายเรื่องนี้ คือการที่เรานำคำว่า ‘ซ่อนเร้น’ มาตีความหมายต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้สร้างสรรค์ชุดในแต่ละฉากและแต่ละตัวละครนั่นเอง

การนำคำว่า ‘ซ่อนเร้น’ มาวิเคราะห์นั้น เราจึงใช้การซ้อนกันของเสื้อผ้า (เสื้อผ้าหลายเลเยอร์) และการใช้ผ้าบาง ๆเพื่อให้เห็นสิ่งที่อยู่ภายในอย่างน่าค้นหา นอกจากนี้ เรายังสร้างคาแรคเตอร์ตัวละครด้วยการใช้สีในการบ่งบอกตัวตนของคนคนนั้นเพื่อความชัดเจนในตอนที่สลับร่าง และใช้เนื้อผ้าของตัวละครว่ากำเนิดและใช้ชีวิตมาจากที่ไหน

และนอกจากนี้ เรายังมีการใส่สัญลักษณ์เล็กน้อยในการสื่อถึงการสลับร่าง นั่นคือ การใช้ ‘โบว์’ จะมีโบว์อยู่ในทุก ๆชุดของคิตตี้ และเหมย แสดงถึงการซ้อนทับและการพันกัน แต่มันก็สวยงาม เปรียบเสมือนการได้เรียนรู้อีกด้วย ในตอนสุดท้ายที่ทุกอย่างคลี่คลายก็จะเป็นโบว์ที่ไม่มีหู หรือแสดงถึงอิสระจากปลายทั้งสองข้างที่คลี่คลายแล้วนั่นเอง

คิตตี้

ภาพประกอบที่ 47 : การออกแบบชุดของคิตตี้

คิตตี้ เธอคือตัวละครหลักของเรื่องนี้ นิสัยของเธอเป็นคนสุดโต่งและมั่นใจในความสวยของตนเอง เป็นคนรักสบาย เพราะชีวิตที่ผ่านมาของเธอไม่ว่าจะเรื่องหน้าตา การงานของเธอนั้นสมบูรณ์

แบบ แต่ต้องมาพลิกชีวิตทั้งหมดเพราะคนรักเธอไปมีคนอื่น เธอจึงทิ้งทุกอย่างแล้วหนีมาเที่ยวอย่างเอาแต่ใจ จะเห็นได้ว่าเธอนั้นจะมีนิสัยลูกคุณหนูทำให้เกิดการวิเคราะห์สีออกมาในลักษณะโทนร้อน และยังมีความหวานแสดงถึงความอ่อนไหวในตัวเธอด้วย และการที่เธอนั้นอกหักมาทำให้เลือกสีดำเป็นอีกหนึ่งสีที่สื่อถึงความผิดหวัง เสียใจ เศร้าโศก อาลัยถึงคนรักเก่านั่นเอง ดังนั้น สีที่เลือกมาสำหรับเธอก็คือ ดำ แดง ชมพู และเนื้อผ้าที่เธอจะใช้นั้นก็จะบ่งบอกถึงสถานที่ที่เธอเกิด หรือสังคมที่เธอใช้ชีวิตมา ได้แก่ ผ้าซาติน ผ้าอะซิเตด : ลื่น มันเงา แสดงความเรียบหรู , ผ้าชีฟอง : โปร่ง แสดงความซ่อนเร้น , ผ้าฮานาโกะ ,ผ้าขนสัตว์ : ให้ความอบอุ่นและดูหรูหรา และ ผ้าหนัง : แสดงถึงความเมือง แฟชั่น ความโก้ นั่นเอง

ในต้นเรื่อง คิตตี้จะเป็นสีดำทั้งหมดเพราะเธอเพิ่งอกหักมา จนเมื่อเธอได้เรียนรู้จากการสลับร่างและอยู่บนดอยไปเรื่อย ๆ จะทำให้เธอค่อยๆมีสีแดง และชมพู ที่เป็นสีของตัวเธอกลับมา ที่สำคัญก็คือจากชุดต้นเรื่องจะมีการซ้อนทับของเลเยอร์เสื้อผ้ามากมายแสดงถึงการซ่อนเร้น ปกปิดความเสียใจ จนตอนสุดท้ายกลายเป็นชุดที่ปลอดโปร่ง สบาย ๆ ไม่อึดอัด เหมือนเธอได้รู้แล้วว่าความสุขเกิดขึ้นได้ด้วยตัวเอง

เครื่องประดับของคิตตี้จะเป็น แว่นตา ในตอนต้นเรื่องเพื่อสื่อว่า เธอใส่ปกปิดดวงตาที่เธอร้องไห้มาไม่ต้องการให้ใครเห็น ส่วนสร้อยและต่างหูจะเป็นห่วง หรือ มุข แสดงฐานะของเธอนั่นเอง

สรุปโดยภาพรวมการแต่งตัวของคิตตี้นั้น จะมีความเล่นใหญ่ เว่อร์วังอลังการตลอดเวลา ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ผ่านครแรคเตอร์ และการนำคำว่า ‘ซ่อนเร้น’ มาใช้ นั่นเอง

เหมย

ภาพประกอบที่ 48 : การออกแบบชุดของเหมย

เหมย เธอคือตัวละครหลักอีกหนึ่งตัวที่จะสลับร่างกับคิตตี้ ซึ่งเธอนั้นต่างกับคิตตี้อย่างลิบลับ เธอเป็นสาวชาวดอยที่ทำอาชีพเป็นปราชญ์สมุนไพร เธอมีความรู้ สุภาพ อ่อนน้อม และที่จากคิตตี้ที่สุด คือเธอไม่เคยมั่นใจในตัวเอง เธอเป็นหญิงสาวจืดชืดคนหนึ่ง และยังแอบรักหนุ่มดอยที่รู้จักกันมาตั้งแต่

เด็กแต่ไม่กล้าบอกเพราะคิดว่าไม่มีทางที่เขาจะชอบตนเอง จากการวิเคราะห์นิสัยของเหมยนั้น ทำให้ได้สีตัวตนของเหมย เป็นสีเขียว ครีม น้ำเงิน โดยสีครีมและเขียวแสดงความบริสุทธิ์และการเป็นหมอรักษาประจำชาวดอย ส่วนสีน้ำเงินนั้นเป็นสีประจำตัว ซิง จะอยู่บนตัวเหมยอย่างซ่อนเร้น เหมือนกับการแอบรัก และสีน้ำเงินจะเด่นชัดที่สุดในชุดนอน เหมือนเวลาก่อนนอนเราคิดถึงคนรักและแสดงออกมาได้อย่างเต็มเปี่ยม

ชุดชาวดอยของเหมย เราเลือกใช้ชุดแบบชาวม้งที่เป็นเอกลักษณ์ะทำขึ้นมาจากผ้าใยกัญชง เนื่องจาก กัญชงนั้นมีความคล้ายคลึงกับตัวตนของเหมยมากและยังเชื่อมโยงกับคำว่า ‘ซ่อนเร้น’ อีกด้วย นอกจากนี้ เรายังเลือกใช้ผ้าฝ้ายซึ่งเป็นผ้าใส่สบาย ๆ ซับเหงื่อได้ดี ราคาไม่แพง , ผ้ากำมะหยี่ที่ให้ความอบอุ่น ชาวม้งนิยมใช้ และผ้าป่านที่เป็นผ้ามีความบางทำให้เกิดการซ้อนทับเห็นด้านในได้ นั่นเอง

ซิง

ภาพประกอบที่ 49 : การออกแบบชุดของซิง

ซิง หนุ่มชาวดอยที่ก็แอบชอบเหมยที่เป็นเหมยตั้งแต่แรกแล้วเพียงไม่กล้าบอกเหมือนกัน เขาเป็นคนใจดี หนุ่มหล่อประจำดอยนี้ จากการวิเคราะห์สีจึงให้เป็น สีน้ำเงิน ที่แสดงถึงความสุขุมนุ่มลึก ขยันและอดทน นอกจากนี้ยังมีการใส่สีครีมและเขียวเข้ามาเพื่อซ่อนเร้นสีของเหมย เปรียบเหมือนการแอบรักนั่นเอง

การเลือกใช้เนื้อผ้าก็จะเป็นผ้าชาวม้งโดนใช้ใยกัญชง นอกจากนี้ก็จะเป็นผ้าฝ้ายเพราะซิงนั้นเป็นชาวสวนชาวไร่ เสื้อจึงต้องระบายความร้อนได้อย่างดีนั่นเอง

แม่หมอ

ภาพประกอบที่ 50 : การออกแบบชุดของแม่หมอ

แม่หมอนั้น มีการใส่ลูกเล่น unisex ลงไป เช่นหมวกเป็นของผู้ชาย แต่กระโปรงและผ้าคาดหน้าเป็นของผู้หญิง แม่หมอจะเป็นเหมือนคำตอบของสองคนนี้ที่มาเกี่ยวพันธ์หัน โดยมีซิงเป็นเหมือนบุคคลที่สามที่ช่วยให้เรื่องคลี่คลายและทำให้ทั้งคู่เข้าใจว่า เราต้องรักและเป็นตัวเองให้มากที่สุด ดังนั้น จึงเน้นใช้สี แดง น้ำเงิน เขียว ซึ่งเป็นสีของทั้งสามคนมารวมกัน แต่เน้นให้เป็นสีทึบเพื่อเพิ่มความขลังและน่ากลัวให้แก่แม่หมอที่ศักดิ์สิทธิ์นี้

เจ๊เบียร์ ดาหวัน ไปรยา

ภาพประกอบที่ 51 : การออกแบบชุดของเจ๊เบียร์, ดาหวัน และไปรยา

ตัวละครทั้งสามตัวนี้ เป็นเพื่อนของเหมย ซึ่งเราต้องการนำเสนอให้เป็นตัวโจ๊กของเรื่องนี้ สร้างสีสัน และความฮา ดังนั้น เราจึงออกแบบให้แต่ละคนมีการแต่งตัวอย่างเป็นเอกลักษณ์ ดังนี้ เจ๊เบียร์ จะมีการใส่หมวกม้งตลอดเวลา ดาหวัน จะแต่งตัวแต่งหน้าไปในทางสก๊อย ชอบใส่ชุดเซ็กซี่ แต่งหน้าจัด และไปรยา จะชอบใส่ผ้าขาวม้าตลอดเวลา นั่นเอง

3) การลองเสื้อผ้ากับนักแสดงหลัก (Fitting)

เนื่องจากสถานการณ์โควิด 19 ทำให้เกิดปัญหาในการนัดนักแสดงมา fitting ก่อนวันถ่าย จึงทำให้มีการ Fitting ไม่ครบ

ตัวละครคิตตี้

ภาพประกอบที่ 52.1 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร คิตตี้

ภาพประกอบที่ 52.2 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร คิตตี้

ตัวละครเหมย

ภาพประกอบที่ 53 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร เหมย

ตัวละครแม่หมอ

ภาพประกอบที่ 54 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละครแม่หมอ

ตัวละครเจ๊เบียร์ ดาหวัน ไปรยา

ภาพประกอบที่ 55 : ภาพการ Fitting เสื้อผ้าของตัวละครเจ๊เบียร์ ดาหวัน ไปรยา

เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์

ตัวละครคิตตี้

ภาพประกอบที่ 56.1 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร คิตตี้

ภาพประกอบที่ 56.2 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร คิตตี้

ตัวละครเหมย

ภาพประกอบที่ 57.1 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร เหมย

ภาพประกอบที่ 57.2 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร เหมย

ตัวละครซิง

ภาพประกอบที่ 58 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละคร ซิง

ตัวละครแม่หมอ

ภาพประกอบที่ 59 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละครแม่หมอ

ตัวละครเจ๊เบียร์ ดาหวัน ไปรยา

ภาพประกอบที่ 60 : เครื่องแต่งกายที่ใช้ในภาพยนตร์ตัวละครเจ๊เบียร์ ดาหวัน ไปรยา

4) แนวคิดในการออกแบบการแต่งหน้าและผลลัพธ์

Make up & Hair

การแต่งหน้าของตัวละครหลักคิตตี้และเหมยจะต่างกันสิ้นเชิง โดนยคิตตี้จะแต่งหน้าเน้นโทนแดง ส่วนเหมยจะแต่งหน้าธรรมชาติเพื่อสื่อว่าเหมยนั้นจริง ๆไม่ได้แต่งหน้าเหมือนคนในเมืองเช่นคิตตี้ ส่วนทรงผมนั้นจะมีความเรียบง่ายทั้งคิตตี้และเหมย เพียงแต่ว่าคิตตี้จะมีความเนี้ยบมากกว่า

ตัวละครคิตตี้

ภาพประกอบที่ 61 : แนวคิดในการออกแบบการแต่งหน้าและผลลัพธ์ตัวละคร คิตตี้

ตัวละครเหมย

ภาพประกอบที่ 62 : แนวคิดในการออกแบบการแต่งหน้าและผลลัพธ์ตัวละคร เหมย

1.9 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการกำกับภาพ

1) การกำหนด Mood and Tone

ภาพประกอบที่ 63 : Mood and Tone

2) การออกแบบการจัดวางองค์ประกอบภาพเพื่อการเล่าเรื่อง

การจัดองค์ประกอบภาพเพื่อการเล่าเรื่อง

ผู้กำกับภาพเลือกใช้ภาพจากกล้องโทรศัพท์มือถือในช่วงแรกเพื่อรับใช้บริบทในเรื่อง ที่เกี่ยวกับการอัดวิดีโอจากโทรศัพท์มือถือ และ ใช้ภาพขนาดกว้างเปิดในแต่ละซีนเพื่อให้เห็นบรรยากาศโดยรอบว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง จะมีการใช้ภาพขนาดกลาง เมื่อมีซีนการสนทนา พร้อมรับหน้านักแสดงด้วยภาพขนาดแคบเพื่อให้โฟกัสบทสนทนา มุขตลกต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้ชมเห็นสีหน้าและอารมณ์ได้อย่างชัดเจน

การจัดองค์ประกอปภาพสำหรับฉากอัดวิดีโอจากมือถือ

ผู้กำกับภาพเลือกภาพแคบ ด้วยสัดส่วน 1:1 เพื่อให้ได้อารมณ์เสมือนวิดีโอจากโทรศัพท์จริงๆ เราก็เปลี่ยนโฟแมท กล้องไปใช้เป็นกล้องโทรศัพท์จริงๆ จัดองค์ประกอปในลักษณะเหมือนคนกำลังถ่ายทอดสดใบหน้าตัวเองตลอดเวลา โดยโฟกัสไปที่ตัวละครหลัก

3) การออกแบบเพื่อการจัดแสงภายในภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้การจัดแสงแบบสมจริง เน้น Natural light และ Practical light ในฉากเพื่อให้อารมณ์ไม่โดดจนเกินไปเพราะหากใช้แสงที่ Dramatic อาจจะเป็นการเปลี่ยนมู้ดหนัง ตัว Natural light ก็จะพยายามเลียนแสงจากพระอาทิตย์ แสงที่ลอดเข้ามาในห้อง แสงจากหน้าต่างเป็นต้น ส่วนตอนกลางคืน เราก็จะใช้ Moonlight บางๆ และเน้นไปที่ Practical light เป็นหลัก

4) การเลือกใช้อุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ เลือกใช้กล้อง FS7 และชุดเลนส์ Samyang ขนาด 14mm, 16mm, 24mm, 35mm, 50mm และ 85mm เหตุผลที่เลือกใช้เพราะมี ND ในตัว และหนังถ่ายกลางแจ้งเยอะ ND จึงจำเป็นมากๆ และคุณภาพไฟล์ที่ไม่ได้น่าเกลียดเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะหากใช้กล้องอื่นต้องเสียค่า ND เพิ่ม แต่ FS7 นั้นมีมาให้แล้ว

1.10 การจัดทำงบประมาณ

1) การบริหารจัดการงบประมาณ

การจัดการงบประมาณของกลุ่มจะแบ่งงบประมาณออกเป็นสามส่วนด้วยกัน ส่วนที่ 1. คือรายรับโดยรวมของกลุ่มซึ่งจะรวมไปถึงการได้รับการสนับสนุนและการแบ่งส่วนกันเก็บชำระจากงบประมาณที่คาดการณ์ไว้ในช่วงแรก ซึ่งจากตารางจะแสดงการเรียบเก็บงบประมาณทั้งสิ้นคนละ 20,000 บาท เพื่อใช้เป็นทุนหลัก อีกทั้งยังดำเนินการหาการสนับสนุนของเรื่องผ่านโครงการส่งเสริมต่างๆอีกด้วย

ชื่อ	รอบจ่ายที่1	รอบจ่ายที่2	รอบจ่ายที่3	รอบจ่ายที่4	จำนวน
นางสาวปลายรุ้ง ฟ้าสาร	5,000	5,000	5000	5000	20000
นายธนกฤต หมอยา	5,000	5,000	5,000	5000	20000
นางสาวจินต์จุฑา ดวงมณี	5,000	5,000	5,000	5,000	20,000
นายเกียรติศักดิ์ ชลมหาสวัสดิ์	5,000	5,000	5,000	5,000	20,000
นายคณิศร ธรรมรณกิจ	-	-	-	20,000	20000

ชื่อ	รอบจ่าย ที่1	รอบจ่าย ที่2	รอบจ่าย ที่3	รอบจ่าย ที่4	จำนวน
นางสาวนภัทร ใหม่ปิยะ	-	-	-	20,000	20000
นายวัชรพงษ์ ภูคำ	-	-	-	20,000	20000
นายพีรธัช เปรียบนาน	-	-	-	20,000	20000
รวม					**160000**

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงผลการเรียกเก็บงบประมาณจากสมาชิกกลุ่ม

2) การขอรับการสนับสนุน

ทางกลุ่มเราได้มาส่งเอกสารการขอทุนไปทั้งสิ้น 21 บริษัทดังนี้

1. บริษัท แลคตาซอย จำกัด ***(ให้การสนับสนุนเครื่องดื่ม)***
2. บริษัท ดั๊บเบิ้ล เอ
3. บริษัท MTI
4. อิชิตันกรุ๊ป
5. บริษัท ยูนิลิเวอร์ จำกัด
6. บริษัท เดลิออท จำกัด ***(ให้และถอนการสนับสนุน)***
7. ร้านอาหาร ลาบบังเกอร์ จ.เชียงใหม่
8. บริษัท สิงห์ คอร์ปเปอเรชัน

9. กรมการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย
10. กรมการพัฒนาประชากรในพื้นที่สูง จ.เชียงใหม่ ***(ให้การสนับสนุนพื้นที่ถ่ายทำ)***
11. ศูนย์บริการรถแดง จ.เชียงใหม่
12. ร้านกาแฟ ในจังหวัดเชียงใหม่ (ไม่ทราบชื่อร้าน)
13. บริษัท TCP จำกัด ***(ให้การสนับสนุนเครื่องดื่ม)***
14. น้ำดื่มสะอาด ตรา ร่มรื่น จ.เชียงใหม่
15. บริษัท โอสถสภา จำกัด
16. กระทรวงวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
17. ระเบียงม้ง โฮมสเตย์ จ.เชียงใหม่ ***(ให้การสนับสนุนพื้นที่ถ่ายทำ)***
18. ดาวบนดิน โฮมสเตย์ จ.เชียงใหม่
19. กระท่อมชายดอย โฮมสเตย์ จ.เชียงใหม่
20. บริษัท นครชัยแอร์ จำกัด
21. CM Production จ.เชียงใหม่ ***(ให้การสนับสนุนอุปกรณ์ถ่ายทำ)***

โดยที่ได้รับการสนับสนุนมาเพียง 6 รายการเท่านั้น โดยจัดออกเป็น การให้ความอนุเคราะห์ทุนและความสะดวกในการจัดทำ และการให้ส่วนลดสนับสนุนการถ่ายทำ ดังนี้

1. **บริษัท แลคตาซอย จำกัด**

ให้การสนับสนุนเครื่องดื่ม จำนวน 2 ลัง

2. **บริษัท เดลิออท จำกัด**

ให้เงินทุนสนับสนุน จำนวน 20,000 บาท แต่ขอถอนการสนับสนุนแล้ว

3. **กรมการพัฒนาประชากรในพื้นที่สูง จ.เชียงใหม่**

ให้การสนับสนุนพื้นที่ถ่ายทำที่บ้านแม่สาน้อย จ.เชียงใหม่

4. **บริษัท TCP จำกัด**

ให้การสนับสนุนเครื่องดื่มสปอนเซอร์ จำนวน 2 ลัง

5. **ระเบียงม้ง โฮมสเตย์ จ.เชียงใหม่**

ให้การสนับสนุนส่วนลดค่าใช้งานพื้นที่ถ่ายทำ จำนวน 6,000 บาท

6. **CM Production จ.เชียงใหม่**

ให้การสนับสนุนส่วนลดค่าใช้งานอุปกรณ์ถ่ายทำ จำนวน 4,000 บาท

การสนับสนุนอื่นๆเพิ่มเติม

1. ทางบ้านของคณิศร

ให้การสนับสนุนรถเดินทางไปที่ จ.เชียงใหม่ และ ขนส่งอุปกรณ์

2. ทางบ้านของนภัทร

ให้การสนับสนุนงบประมาณจำนวน 10,000 บาท

3. ทางบ้านของพีรธัช

ให้การสนับสนุนค่าที่พักสำหรับทีมงาน จำนวน 38,000 บาท

3) การประเมินงบค่าใช้จ่าย

PRE-PRODUCTION

ชื่อ	รอบจ่ายที่1	รอบจ่ายที่2	รอบจ่ายที่3	อื่นๆ	จำนวน
อ้างอิง:					Subtotal:
ค่าใช้จ่ายงานเอกสาร					**157**
ค่าใช้จ่ายส่วนการเดินทาง					**14450**
ค่าใช้จ่ายส่วนสถานที่					**9614**
รวม					**24221**

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงค่าใช้จ่ายในช่วง Pre-Production

PRODUCTION

ชื่อ	อ้างอิง	รอบจ่ายที่1	รอบจ่ายที่2	รอบจ่ายที่3	อื่นๆ	จำนวน
อ้างอิง:						Subtotal
ค่าใช้จ่ายส่วนโปรดักชั่น						**30000**
ค่าใช้จ่ายส่วนงานศิลป์						**59892**
ค่าใช้จ่ายส่วนนักแสดง						**40270**
ค่าใช้จ่ายสวัสดิการ						**32701**
ค่าใช้จ่ายส่วนสถานที่						**68000**
ค่าใช้จ่ายสำรอง						**15650**

	ชื่อ	อ้างอิง	รอบจ่ายที่1	รอบจ่ายที่2	รอบจ่ายที่3	อื่นๆ	จำนวน
รวม							**246513**

ตารางที่ 3 : ตารางแสดงค่าใช้จ่ายในช่วง Production

POST-PRODUCTION

	ชื่อ	อ้างอิง	รอบจ่ายที่1	รอบจ่ายที่2	รอบจ่ายที่3	อื่นๆ	จำนวน
อ้างอิง:							Subtotal
ค่าใช้จ่ายส่วนโพสโปรดักชั่น							**0**
	Editor	ค่าใช้จ่ายส่วนโพสโปรดักชั่น					0
	Soundtrack Lisense	ค่าใช้จ่ายส่วนโพสโปรดักชั่น					0
	Sound Mixing	ค่าใช้จ่ายส่วนโพสโปรดักชั่น					0

ตารางที่ 4 : ตารางแสดงค่าใช้จ่ายในช่วง Post-Production

ชื่อ	ยอดรวม	จำนวน
รายรับ	209475	209475
รายจ่าย	270734	270734
ส่วนเกิน		-61259

ตารางที่ 5 : ตารางแสดงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ดำเนินการ

ซึ่งจากการสรุปผลจะพบว่ามีงบประมาณเกิณมา 61,259 ซึ่งจะต้องทำการเรียกเก็บเพิ่มคนละ 7,307 บาท เพื่อทำให้ยอดรวมมีพอดีกันกับค่าใช้จ่ายที่เสียไปทั้งหมด

1.11 การวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ

1) ตารางการวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ

เดือน	วัน	รายละเอียด
กันยายน 2563	14	**นำเสนอครั้งที่ 1** : หัวข้อนวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์ • ชื่อโครงงาน • ที่มาและจุดประสงค์ • สมาชิก หน้าที่และความรับผิดชอบ • หัวข้อที่ต้องการศึกษา
	17 - 27	ศึกษาหาข้อมูลเพื่อปรับใช้กับภาพยนตร์

	24	**นำเสนอครั้งที่ 2** : • Theme • Plot • ข้อมูลจากการศึกษาเพื่อปรับใช้กับบทภาพยนตร์
ตุลาคม 2563	1 - 18	ลงพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่รอบที่ 1 • ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลเช่น การลงพื้นที่ อินเตอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ เพื่อปรับใช้กับภาพยนตร์
	19 - 21	**นำเสนอครั้งที่ 3** : • นำเสนอภาพรวมของภาพยนตร์ เช่น Mood, เทคนิคการเล่าเรื่อง • Treatment • วิเคราะห์ตัวละคร • สไตล์การแสดง • Concept Image • Mood and tone
	22 - 31	พัฒนาบทภาพยนตร์
พฤศจิกายน 2563	5 - 8	จัดทำ Story board
	8 - 26	ประกาศตามหานักแสดง

	9	**นำเสนอครั้งที่ 4** : • Story Board • Treatment • แผนผังความสัมพันธ์ตัวละครที่เกี่ยวข้องกับทั้งเรื่องและสถานที่ บุคคล อดีตและปัจจุบัน • แผนการหานักแสดง • Mood Board (show : Element Of Art , Time and Place Inspiration) • แผนตารางการทำงาน • แนวทางการออกแบบกล้อง, การจัดแสง, เสียงประกอบอารมณ์และภาพ
	10 - 15	ลงพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่รอบที่ 2 • Casting • Scouting Location • Block shot
	30	**นำเสนอครั้งที่ 5** : Pre - Production 1 • Shooting Board • นำเสนอนักแสดง • การตัดสินใจเลือกนักแสดง • แผนการทำงานกับนักแสดง • การซ้อมการแสดง • Sketch for Set , Props • แนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า • รายละเอียดการถ่ายทำ • การวางแผนตารางการถ่ายทำ • ประเมินงบประมาณ • รายชื่อทีมงานทั้งหมด • แนวทางการออกแบบสีในภาพยนตร์

ธันวาคม 2563	5 - 15	จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก การทำฉากและเสื้อผ้า
	9	ฝ่ายออกแบบศิลป์นำเสนอ Pre - Production 2 • Key Visual for Set & Props • การออกแบบ Costume & Make Up ที่ใช้ในภาพยนตร์
	12 - 18	ลงพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่รอบที่ 3 • ติดต่อสถานที่ในการถ่ายทำ • จัดหานักแสดงประกอบฉาก • สำรวจที่พักของนักแสดงและทีมงาน • วางแผนและจัดเตรียมความพร้อมอื่น ๆ • วางแผนการทำงานของฝ่ายออกแบบศิลป์ • วางแผนการทำงานของฝ่าย Production
	16 - 17	**นำเสนอครั้งที่ 6** : Pre - Production 2 • แผนการทำงานกับนักแสดง • การซ้อมการแสดง
มีนาคม 2564	6 - 9	Fitting เสื้อผ้าสำหรับนักแสดง Workshop นักแสดงหลัก
	24 - 26	จัดเตรียมอุปกรณ์ถ่ายทำและวางแผนการทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับวันถ่ายทำ
	26 - 31	Shooting day (Q1 - Q4)
เมษายน 2564	1 - 5	ขั้นตอนการลำดับภาพ
เมษายน 2564	1 - 31	สร้างสรรค์ Poster ภาพยนตร์และ Standee
เมษายน 2564	5	**นำเสนอครั้งที่ 7** : • Rough cut 1 • แนวทางการออกแบบ Poster และ Title font

	26	**นำเสนอครั้งที่ 8** : • Rough cut 2 • Poster และ Title font ที่ใช้ในภาพยนตร์
	26 - 9	• ลำดับภาพ • Colour Grading • Sound design
พฤษภาคม 2564	10	**นำเสนอครั้งที่ 9** : Final

ตารางที่ 6 : ตารางการวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ

2) ตารางการถ่ายทำ

ภาพตัวอย่างเอกสารตารางการจัดการถ่ายทำในแต่ละวัน

DREAKDOWN Q1 (27/03/2564)

SWISH LOVE

Director : ซีอิน
Director of Photography : ซีบิ๊ก
Producer : ซีนาย
Art Director : ซีตลกเก้า

NO. (CUT)	TIME	SC	D/N	INT/EXT	SHOT	SHOT SIZE	MOVEMENT	LOCATION	BLOCK SHOT	CAST	PROP	COSTUME	DESCRIPTION	COVERAGE
1	8.40 – 8.50	5	D	EXT	1	LS		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย		ชุดไปทำงานกาแฟ	คิดดี้เดินมาที่ร้านกาแฟของเหมย	
2	9.00 – 9.15	5	D	INT	2	M2S		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย		ชุดไปทำงานกาแฟ	คิดดี้สั่งแก้วกาแฟ1ถ้วยค่ะ แต่เหมยบอกไม่มีแล้ว	
3	9.25 – 9.45	5	D	INT	4	MS		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย		ชุดไปทำงานกาแฟ	- เหมยเอาชามาเสิร์ฟ - คิดดี้เรียกเก็บเงิน แต่ไม่มีใครได้ยิน	
4	9.55 – 10.05	5	D	INT	3	INSERT		ร้านขายกาแฟ	INSERT	คิดดี้ , เหมย		ชุดไปทำงานกาแฟ	ช่วงเศร้าโศกของคิดดี้ ช่วงที่เหมยชี้ดน้ำลงบนแก้วชา	
5	10.15 – 10.25	5	D	INT	6	MCU		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ชิง		ชุดไปทำงานกาแฟ	เหมยไม่รู้ว่าชิดพิอกกี้ให้คิดดี้ เหมยโยนพิอกกี้แล้วหันไปสนใจชิง	
6	10.35 – 10.45	5	D	INT	9	CU		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ชิง		ชุดไปทำงานกาแฟ	ใหมยที่ใครพิอกกี้ชิดใส่	
7	10.55 – 11.10	5	D	INT	5	MS	PAN	ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ชิง		ชุดไปทำงานกาแฟ	ชิงเอาชามาส่ง เหมยโยนพิอกกี้ลงโต๊ะ	
8	11.20 – 11.30	5	D	INT	7	MCU		ร้านขายกาแฟ	ไม่แพน 	คิดดี้ , เหมย , ชิง		ชุดไปทำงานกาแฟ	ชิงเอาชามาส่ง ชิงเอาสตอรี่มาให้ชิม	
9	11.40 – 11.50	5	D	INT	8	OVS		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ชิง		ชุดไปทำงานกาแฟ	ชิงเอาสตอรี่มาให้ชิม เหมยชิมสตอเบอรี่	

ภาพประกอบที่ 64 : ตารางการจัดการเวลาถ่ายทำ Q1 (Breakdown Q1)

DREAKDOWN Q2

SWISH LOVE

Director : ซีอิ่น
Director of Photography : ซีบิ๊ก
Producer : อีนาย
Art Director : ซีตรกเก้า

Calltime
Crew call : 6.30
Cast call : 6.30
Shooting call : 8.00
Estimate wrap : 01.00

NO. (CUT)	TIME	SC	D/N	INT/EXT	SHOT	SHOT SIZE	MOVEMENT	LOCATION	BLOCK SHOT	CAST	PROP	COSTUME	DESCRIPTION	COVERAGE
1	8.00 – 8.10	14	D	EXT	1	LS		ริมทาง		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่สลับร่างย่อยซิง		Master
2	8.20 – 8.30	14	D	EXT	2	OVS		ริมทาง		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่สลับร่างย่อยซิง		
3	8.35 – 8.45	14	D	EXT	3	OVS		ริมทาง		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่สลับร่างย่อยซิง		
4	9.00 – 9.15	14	D	EXT	4	LS	PAN	ริมทาง		เหมย , ซิง	มอเตอร์ไซค์	ชุดซิงขับรถผ่าน		
9.15 – 9.45 ย้ายโลเคชั่น														
5	9.50 – 10.00	11	D	INT	2	MLS		บ้านเหมย		คิดดี้ , เหมย , ชาวบ้าน		ชุดสลับร่างวันแรก	- ชาวบ้านพูดอากาศ - เหมยให้ยาชาวบ้าน แล้วชาวบ้านลุกออกไป	
6	10.10 – 10.20	11	D	INT	3	OVS		บ้านเหมย		คิดดี้ , เหมย , ชาวบ้าน		ชุดสลับร่างวันแรก	- เหมยวิจัยอากาศ - เหมยให้ยาเดชชาวบ้านลุกออกไป	
7	10.30 – 10.40	11	D	INT	4	OVS		บ้านเหมย		คิดดี้ , เหมย , ชาวบ้าน		ชุดสลับร่างวันแรก	- ชาวบ้านว่าเหมยในร่างคิดดี้ - ชาวบ้านขอบคุณเหมย พร้อมลุกออกไป	

ภาพประกอบที่ 65 : ตารางการจัดการเวลาถ่ายทำ Q2 (Breakdown Q2)

DREAKDOWN Q3 (29/03/2564)

SWISH LOVE

Director : อีน
Director of Photography : บิ๊ก
Producer : นาย
Art Director : เก้า

NO. (CUT)	TIME	SC	D/N	INT/EXT	SHOT	SHOT SIZE	MOVEMENT	LOCATION	BLOCK SHOT	CAST	PROP	COSTUME	DESCRIPTION	COVERAGE
1	9.00 – 9.10	19A	D	EXT	3	LS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย	อุแกรณ์เก็บพริก	ชุดวันเก็บพริก	เหมยพาคิดดี้มาเก็บพริก	
3	9.20 – 9.30	19A	D	EXT	6	INSERT		ไร่พริก	*อาจถ่ายมุมซีนของสวนด้วย 	คิดดี้ , เหมย		ชุดวันเก็บพริก	ทั้งคู่ทำไร่ทำสวนอย่างสนุกสนาน	
4	9.45 – 10.00	19B	D	EXT	1	MLS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดวันเก็บพริก	- เหมยในร่างคิดดี้เดินมานั่งแล้วคิดดี้ไปตักน้ำ - ซิงเข้ามานั่งตรงเสื้อเชียวแล้วคุยกับเหมยในร่างคิดดี้ **หรือ เล่นทั้งหมด**	
5	10.10 – 10.25	19B	D	EXT	2	OVS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดวันเก็บพริก	- ซิงกับเหมยในร่างคิดดี้พูดกัน - เหมยในร่างคิดดี้เดินมาถามว่าพูดอะไรกับซิง **หรือ เล่นทั้งหมด**	
6	10.30 – 10.45	19B	D	EXT	3	OVS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดวันเก็บพริก	- ซิงกับเหมยในร่างคิดดี้พูดกัน - เหมยในร่างคิดดี้เดินมาถามว่าพูดอะไรกับซิง	
7	10.55 – 11.05	19B	D	EXT	4	CU		ไร่พริก		คิดดี้ , ซิง		ชุดวันเก็บพริก	ซิงเขิดหน้าให้คิดดี้ในร่างเหมย	
8	11.10 – 11.20	19B	D	EXT	10	CU	INSERT เหงื่อไปด้วย	ไร่พริก		คิดดี้ , ซิง		ชุดวันเก็บพริก	Reaction หน้าเหมยในร่างคิดดี้ต่อเพื่อนๆของเหมย	
9	11.30 – 11.40	19B	D	EXT	5	CU		ไร่พริก		คิดดี้ , ซิง		ชุดวันเก็บพริก	คิดดี้ในร่างเหมยหันไปพูดกับตัวเอง	
10	11.50 – 12.00	19B	D	EXT	6	MS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันเก็บพริก	เพื่อนๆของเหมยขับมอเตอร์ไซค์เข้ามาหาเหมย	

ภาพประกอบที่ 66 : ตารางการจัดการเวลาถ่ายทำ Q3 (Breakdown Q3)

DREAKDOWN Q4 (30/3/2564)

SWISH LOVE

Director : ยีน
Director of Photography : นิ๊ก
Producer : นาย
Art Director : เก๋า

NO. (CUT)	TIME	SC	D/N	INT/EXT	SHOT	SHOT SIZE	MOVEMENT	LOCATION	BLOCK SHOT	CAST	PROP	COSTUME	DESCRIPTION	COVERAGE
1	7.00 – 8.00	1,2	D	EXT	VDO จากโทรศัพท์			ครูบา		เหมย , คิดดี้		ชุดขึ้นดอยวันแรก	คิดดี้ถึงครูบา แล้วอยากขึ้นดอย เพราะเจอเหมยชุดไส่	
8.00 – 9.00 ถึงแม่ลาน้อย														
2	10.30 – 10.40	23	D	EXT	1	LS		ลานดูดาว		เหมย , คิดดี้ , ซิง , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน	รถแดง กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันกลับ	รถแดงจอรับคิดดี้	
3	10.50 – 11.00	23	D	EXT	2	MS		ลานดูดาว		เหมย	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันกลับ	รับคิดดี้ เล่นหมด	
4	11.10 – 11.20	23	D	EXT	3	M3S		ลานดูดาว		, เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดวันกลับ	รับ เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน เล่นหมด	
5	11.30 – 11.40	23	D	EXT	4	M2S		ลานดูดาว		เหมย , ซิง ,		ชุดวันกลับ	รับหน้าคิดดี้ซิง เล่นหมด	
6	11.50 – 12.00	23	D	EXT	5	MLS		ลานดูดาว		เหมย , คิดดี้ , ซิง , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันกลับ	ทั้งหมดเซลฟี่ก่อนกลับ	
7	12.10 – 12.20	23	D	EXT	7	LS		ลานดูดาว		เหมย , ซิง , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดวันกลับ	ทุกคนโบกมือลาคิดดี้	
8	12.30 – 12.40	23	D	EXT	6	MS		ลานดูดาว บนรถแดง		คิดดี้	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันกลับ	คิดดี้โบกมือลาเพื่อนๆ	

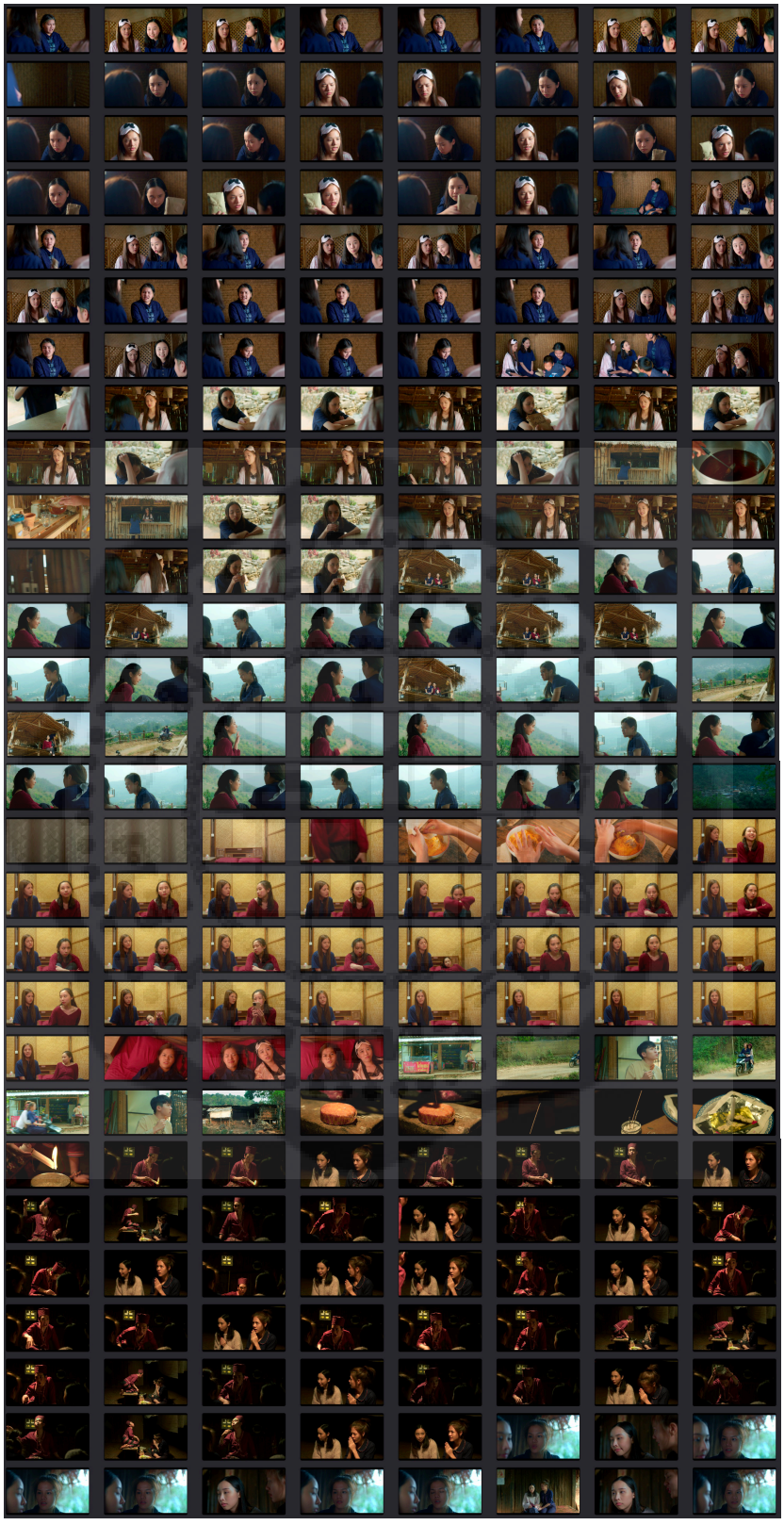
ภาพประกอบที่ 67 : ตารางการจัดการเวลาถ่ายทำ Q4 (Breakdown Q4)

2. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

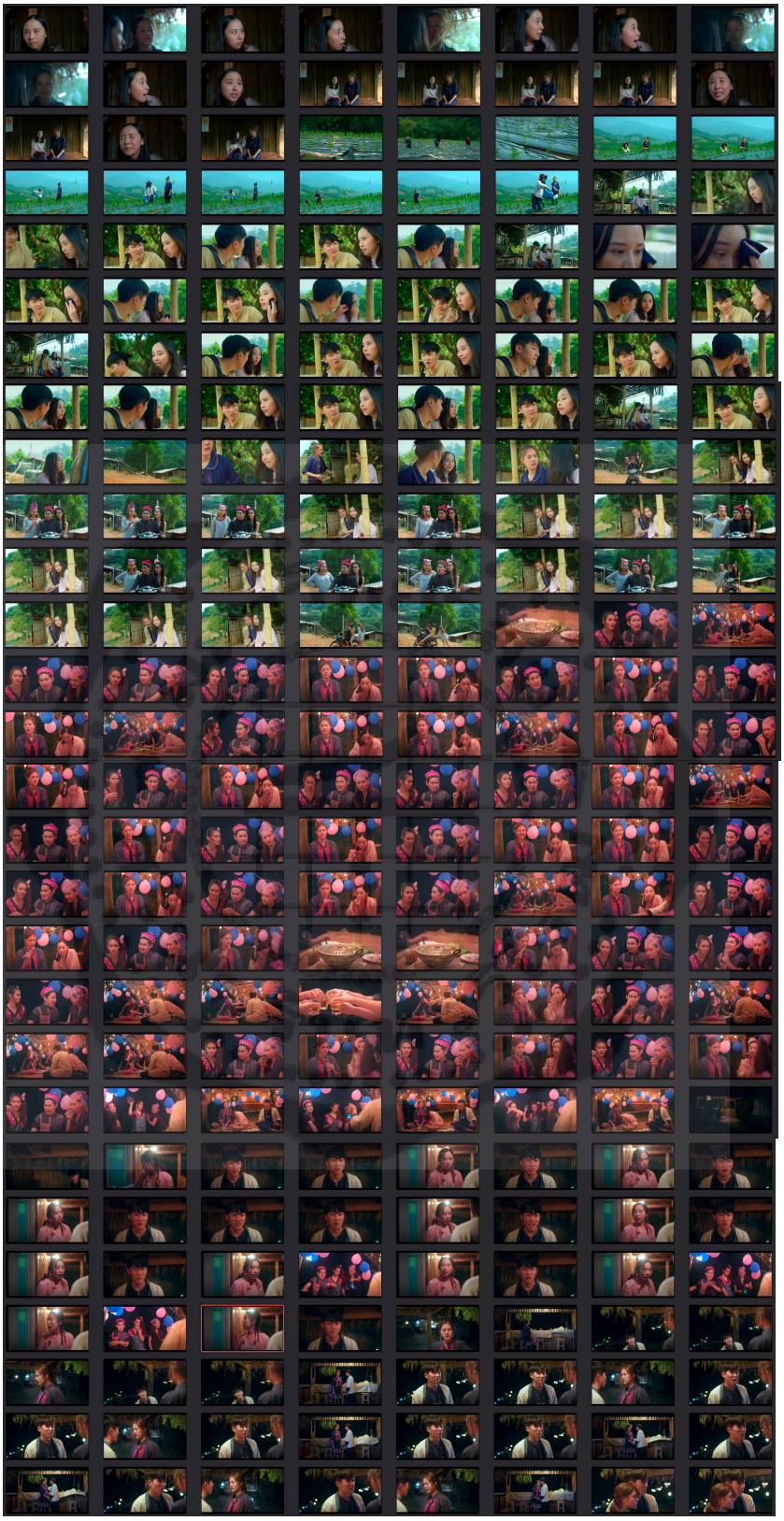
2.1 ภาพยนตร์สำเร็จ

ภาพประกอบที่ 68.1 : ภาพสำเร็จโดยรวมของภาพยนตร์ (1)

ภาพประกอบที่ 68.2 : ภาพสำเร็จโดยรวมของภาพยนตร์ (2)

ภาพประกอบที่ 68.3 : ภาพสำเร็จโดยรวมของภาพยนตร์ (3)

ภาพประกอบที่ 68.4 : ภาพสำเร็จโดยรวมของภาพยนตร์ (4)

3.กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์และสแตนดี้

ภาพประกอบที่ 69 : ภาพสำเร็จโปสเตอร์ของภาพยนตร์

3.1 ภาพโปสเตอร์

จาก design concept “ ซ่อนเร้น ” ได้ถูกนำมาใช้ในการออกแบบตัวอักษรและการจัด composition ในภาพโปสเตอร์ โดยการออกแบบตัวอักษร เป็นการนำลักษณะฟร้อนของภาษาเหนือ ที่มีการลากหางยาวทุกตัวอักษร ในการออกแบบตัวอักษรภาษาอังกฤษ และ ภาษาไทย โดยดัดแปลงจากภาษาเหนือ โดยการลดทอนรายละเอียดลงและใช้ free hand ในการ

ออกแบบตัวอักษร ให้ลดความเป็นทางการลง ทั้งเพิ่มความหนาให้ตัวอักษรเพื่อเพิ่มลูกเล่นให้เข้าใจถึงอารมณ์ของหนัง และสลับตัวอักษร S เป็นตัวแทนของตัวละครทั้ง 2 คนที่สลับร่างกัน

การจัดองค์ประกอบภาพนั้น อิงจาก design concept ที่นำตัวละครทั้ง 2 คน โดยใช้เพียงครึ่งตัวของตัวละคร เพื่อนำเสนอถึง ตัวตนของแต่ละคนถูกซ่อนผ่านร่างที่ถูกสลับกัน ซึ่งโทนสีขอองภาพโปสเตอร์นั้น เป็นตัวแทน ของตัวละครในภาพยนตร์ โดยใช้สีคู่ตรงข้ามในการนำเสนอเป็นตัวแทนของตัวละคร

ภาพประกอบที่ 70 : ภาพสำเร็จสแตนดี้ของภาพยนตร์

3.2 สแตนดี้ (Standee)

จาก standee นั้น ฝ่ายกำกับศิลป์ได้ร่วมประชุมกันถึงการคัดเลือกสัญญาลักษณ์ที่นำเสนอถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ และยังสามารถทำให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการเดินทางขึ้นเหนือครั้งนี้ โดยฝ่ายกำกับศิลป์นั้น ได้คัดเลือก “ รถแดง ” เป็นสัญญาลักษณ์ ของจังหวัดเชียงใหม่ โดยการจะนำพาผู้ชมเข้าสู่สถานที่ทำให้รับรู้เรื่องราวหรือต้นเหตุของการสลับร่างทั้ง 2 ตัวละคร โดยตัวละครในที่นี้ ถูกนำเสนอให้สลับร่างกันแล้ว โดยวิญญาณ และ เครื่องแต่งกาน ตัวละคนสลับกัน การออกแบบผู้ชมสามารถมีส่วนร่วมในการเดินทางของภาพยนตร์เรื่องนี้

บทที่ 4

สรุป และอภิปรายผลการสร้างสรรค์ การศึกษาการสร้างสรรค์

สรุปผลการศึกษา

จากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวตลก (Comedy) ผ่านกระบวนการต่างๆในข้างต้น เพื่อนำมาประยุกต์ใช้งานกับภาพยนตร์เรื่องนี้ และการศึกษาทฤษฎีและบทวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์สลับร่าง เพื่อมาวางเป็นองค์ประกอบของ โครงเรื่อง และ บทภาพยนตร์ นอกจากนี้ ยังมีการประยุกต์นำเอาประเด็นทางสังคมมาใช้งาน เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของการมองเห็นถึงคุณค่าในตัวเองของมนุษย์ และยังถ่ายทอดบรรยากาศและวิถีชีวิตของชนเผ่าไทย-ม้ง ประสานให้เห็นถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมจากเรื่องพื้นฐานของการดำรงค์ชีวิต โดยแบ่งการทำงานออกเป็นส่วนต่างๆที่มีระบบมากยิ่งขึ้น และแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าจนถาพยนตร์ดังกล่าว ประสบความสำเร็จออกมาเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและเรียนรู้ระบบของการทำภาพยนยตร์อย่างแท้จริง

ปัญหา การแก้ไขปัญหา และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการสร้างสรรค์ผลงาน

1. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับและผู้เขียนบทภาพยนตร์

1.1 ปัญหาของผู้กำกับและผู้เขียนบทภาพยนตร์

ปัญหาในส่วนของการกำกับ ปัญหาหลักที่ผู้กำกับต้องเจอคือ การที่ผู้กำกับ กับ ผู้กำกับภาพยนตร์มีภาพไม่ตรงกัน และไม่สามารถทำให้ผู้กำกับภาพเข้าถึงภาพยนตร์ที่ผู้กำกับต้องการจะสื่อออกมา ในช่วงการหาโลเคชั่น เสียเวลาเป็นอย่างมาก เพราะทางผู้กำกับและทีมงานต้องการดอยที่ตรงกับ Ref แต่ดอยส่วนใหญ่ที่ตรงกับ Ref ส่วนใหญ่เป็นดอยสำหรับนักท่องเที่ยว มีผู้คนมาท่องเที่ยวตลอดเวลาซึ่งอยากต่อการถ่ายทำ จึงทำให้ต้องติดต่อกับสำนักงานที่ดูแลชาวเขาโดยตรง จึงทำให้ได้ดอยที่ตรงกับ Ref และไม่ใช่ที่มีนักท่องเที่ยวมากนักแต่ก็เสียเวลาไปหลายวันในการหา ในช่วงการไป Block Shot ประเทศไทยเจอกับปัญหา Covid-19 และเชียงใหม่ยังมีฝุ่นพิษ จึงทำให้การไป Block Shot เป็นเรื่องที่ยากมากต้องเลื่อนออกไปหลายครั้ง และตอนที่ไป Block Shot นั้นมีเวลาจำกัดจึงทำให้ Block Shot มาได้ไม่ครบทำให้ส่งผลต่อการถ่ายทำ และในช่วงการถ่ายทำนั้น ก็ยังเจอกับปัญหา Covid-19 และฝุ่นเชียงใหม่ทำให้การถ่ายทำนั้นต้องเลื่อนออกไปเป็นเวลาหลายเดือน แต่แม้ถึงปัญหา Covid-19 ก็ทุเลาลง แต่การไปถ่ายทำนั้นก็ยังเจอกับปัญหา ฝุ่นเชียงใหม่ จึงทำให้บรรยากาศของบนดอยไม่สวยงามตามภาพที่คิดไว้ เพราะมีฝุ่นปกคลุมไปทั่วทั้งดอย และบนดอยมีอากาศที่แปรปรวนมาก พระอาทิตย์ตกเร็วกว่าที่คาดการเอาไว้ ก็เป็นปัญหาเลยทำให้บางครั้งผู้กำกับพลาดในจุดที่

สำคัญด้วย ปัญหาในส่วนของการเขียนบท ปัญหาหลักที่เจอคือ ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นหนังแนว Romantic Comedy แต่ส่วนตัวเองนั้นยังไม่มีประสบการณ์ที่มากพอในการเขียนบท ทำให้บทในบางช่วงของภาพยนตร์ เมื่อนำไปแสดงจริงแล้วก็แสดงได้ออกมาไม่ตลกตามที่เขียนบทเอาไว้

1.2 การแก้ไขปัญหาของผู้กำกับและผู้เขียนบทภาพยนตร์

การแก้ไขปัญหาในเรื่องที่ผู้กำกับ กับ ผู้กำกับภาพเห็นภาพไม่ตรงกัน เราจึงหาจุดตรงกลางที่จะสามารถทำให้งานเสร็จสิ้นได้ เนอกเหนือจากนั้น อย่างเช่นเรื่องภาพ เราจะถ่ายทำตามบล็อคช็อตในแต่ละซีนก่อนเสมอ เพื่อที่ตอนถ่ายจะได้ทำงานได้เร็วขึ้น หรือเมื่อเกิดปัญหาผู้กำกับจะรีบปรึกษา กันภายในกลุ่ม เพื่อที่จะได้หาทางออกให้เร็วที่สุด มีบางคิวที่ภูมิอากาศมากระทบกับบท ผู้กำกับจึงจำเป็นต้องตัดสินใจลดคัทติ้งลงเดิมเพื่อให้การทำงานยังคงดำเนินต่อไปได้ การแก้ไขปัญหาในส่วนการเขียนบท ผู้กำกับได้ลองให้เพื่อนในกลุ่มมาอ่านบทพร้อมไปด้วยกัน และให้แต่ละคนลองบอกในจุดที่บทยังบกพร่องและไม่สมบูรณ์ พยายามแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนในกลุ่ม เพื่อที่จะได้แก้ไขและ เห็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้กำกับได้ลองให้นักแสดงลองอ่านบทและแสดงออกมาก่อนให้ดูในตอน workshop เพื่อที่จะเห็นว่านักแสดงแต่ละคนนั้นเมื่อได้อ่านบทแล้ว มีส่วนไหนที่นักแสดงอยากจะปรับเพื่อให้เข้ากับบทมากขึ้น กับอีกวิธี คือการให้นักแสดงลองสมมุติสถานการณ์ขึ้นมาแล้ว improvise บทจากบทของตนเอง ซึ่งมีบางประโยคที่สามารถดึงมาใช้จากการที่ลองให้นักแสดง improvise การเป็นตัวละคร

1.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของและผู้เขียนบทภาพยนตร์

สิ่งที่ได้รับจากการทำภาพยนตร์เรื่องนี้คือ การที่ได้เรียนรู้วิธีการทำงานที่นอกเหนือไปจากสิ่งที่รู้อยู่หลายด้านมากๆ ได้ทดลองตัดต่อภาพยนตร์ Comedy ซึ่งภาพยนตร์ Comedy ในไทยส่วนใหญ่มักจะมีการใส่ดนตรีทั้งเพลง รวมไปถึง ซาวน์เอฟเฟคเพื่อให้ตลกขึ้นซึ่งเป็นสิ่งที่ยากและท้าทายมาก ในการหาเสียงที่จะทำให้ภาพยนตร์ออกมาสนุก แต่ต้องเข้ากับแอคชั่นของตัวละครด้วย ได้เห็นข้อผิดพลาดของตัวเอง ได้เรียนรู้ทั้งข้อดีและข้อเสียจากการที่ได้ทำภาพยนตร์เรื่องนี้ การทำงานในครั้งนี้ ทำให้ได้รับประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นและสามารถนำไปปรับใช้กับงานในอนาคตได้ดีอีกด้วย

2. สรุปผลการศึกษาของผู้ช่วยผู้กำกับและผู้ฝึกซ้อมการแสดง

2.1 ปัญหาของผู้ฝึกซ้อมการแสดงและผู้ช่วยผู้กำกับ

- นักแสดงยังเข้าไม่ถึงตัว character มากเท่าที่ควร เช่น นักแสดงที่เล่นบทคิตตี้ ภายหลังต้องสลับเป็นบทเหมยแต่ตัวเองนั้นไม่ใช่คนอ่อนหวาน

- นักแสดงมีปัญหาทางด้านภาษาโดยเฉพาะคนที่เล่นบทซิง
- สถานการณ์โควิดที่มีผู้ติดเชื้อสูงขึ้นเรื่อยๆทำให้การที่จะนัดพบนั้นเป็นไปได้ยากและหลายขั้นตอน
- สถานที่มีจำกัดในสถานการณ์ช่วงโควิดจึงอาจต้องหาสถานที่ที่สามารถดำเนินกิจกรรมได้
- หน้าที่นี้ในช่วงที่ Pre-production ไม่ได้มีความสำคัญมากถึงเพียงนั้น
- ในช่วงออกกอง Break Down เสร็จช้า เพราะมีซีนจำนวนมาก
- ไม่มีอำนาจในช่วงออกกอง

2.2 การแก้ไขปัญหาของผู้ฝึกซ้อมการแสดงและผู้ช่วยผู้กำกับ

- อธิบายและทำให้นักแสดงเห็นภาพมากที่สุดอาจจะยกตัวอย่างบุคคลในสังคม มาให้เห็นทำให้นักแสดงนึกภาพออกมากขึ้นและนักแสดงก็สามารถนำกลับไปทำเป็นการบ้านต่อได้
- ใช้การอัดเสียงในแต่ละ คำพูดในบทให้เป็นการบ้านไปฝึกฝน
- เลื่อนวันที่ Work shop ออกไปแต่กิจกรรมยังคงเดิม เพิ่มมาตรการในการป้องกันเพื่อป้องกันการติดเชื้อโควิดจากตัวนักแสดงและทีมงาน
- เพิ่มค่าใช้จ่ายในการจองสถานที่เพื่อแลกกับการที่จะไม่เลื่อนระยะเวลาออกไป
- ทำหน้าที่เฉพาะในส่วนที่เรารับผิดชอบซึ่งคิดว่าน่าจะเพียงพอแล้ว เพราะไม่ได้มีการตรวจและการให้คะแนนจากอาจารย์ในส่วนนี้ในฝั่งเอกการแสดงและกำกับการแสดง
- ลอยตัวเหนือปัญหาไม่รับรู้ถึงปัญหาที่ไม่จำเป็นที่ทำให้การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพน้อยลง ทำให้งานดำเนินต่อไปได้โดยที่ตนเองไม่ได้เกิดความเครียดและไม่ได้เกิดความกดดัน

2.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้ฝึกซ้อมการแสดงและผู้ช่วยผู้กำกับ

การได้รับหน้าที่นี้เป็นหน้าที่ใหม่และเป็นหน้าที่ครั้งแรกในการเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ค่อนข้างที่จะพึงพอใจในตนเองและตัวนักแสดงอยู่มาก เพราะตัวนักแสดงนั้นมี

ประสบการณ์ทางด้านการแสดงมาอยู่บ้างทำให้การจัดการต่างๆเป็นไปได้ง่าย ในบทที่คิดว่ายากก็สามารถทำออกมาได้ดีตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ มีเพียงปัญหาในช่วงเวลาออกกองที่ต้องมีการแก้ไขบ้างเล็กน้อยซึ่งเป็นปกติของการทำงานอยู่แล้ว

สิ่งที่ได้รับนั่นก็คือการที่เราได้จัดระบบระเบียบภายในเวลาอันสั้นได้อย่างดีขึ้น ทำให้เราคุมสติการใช้ความคิด การจัดการได้ดีขึ้น แต่แท้จริงแล้วสิ่งที่ได้มากกว่านั้นก็คือการที่เราได้เห็นลักษณะนิสัยของแต่ละตัวบุคคล ทั้งทีมและนักแสดงทำให้เราได้เห็นมุมมองแปลกๆและมุมมองที่ไม่ดีในหลายตัวบุคคลดังนั้นจึงคิดว่าการได้ทำหน้าที่นี้เหมือนเป็นการทำหน้าที่ ที่ต้องใช้หลักจิตวิทยาเข้ามาผสมด้วย การที่จะมีอำนาจ ในหน้าที่นี้จำเป็นที่จะต้องให้ความรู้แก่ทีมงานในเรื่องการเคารพในหน้าที่ด้วย

3. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับภาพ

3.1 ปัญหาของผู้กำกับภาพ

เมื่อได้รู้ว่าจะทำหนังคอมเมดี้ก็ทราบตั้งแต่ต้นแล้วว่าจำนวนช้อตต้องเยอะมหาศาล ซึ่งก็เป็นจริงๆ แต่ความจริงคือเยอะกว่าที่คิดอีก 10 เท่า ด้วยความที่เฟรมต่างๆ คือความไม่ถนัดอย่างสิ้นเชิงเลยจำเป็นต้องหาคำปรึกษาจากเพื่อนหลายๆ คน จังหวะขยี้มุข จังหวะเศร้า จังหวะการตัดที่จะตลกหรือเปล่าถ้ามีฟุจแค่นี้

ในช่วงการถ่ายทำช้อตที่ไม่สามารถถ่ายได้เพราะเวลาไม่พอ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้การถ่ายทำล่าช้ากว่ากำหนด

3.2 การแก้ไขปัญหาของผู้กำกับภาพ

ช่วงก่อนถ่ายทำได้ขอคำปรึกษาจากเพื่อนหลายๆ คนที่ถนัดเฟรมลักษณะนี้ ลองทำ Test scene เพื่อให้รู้จักหวะตัด เพื่อให้ช้อตนั้นไม่ขาดไม่เกิน ทำการบ้านโดยการดูหนังลักษณะนี้เพิ่มและศึกษามุมต่างๆ

ในช่วงการถ่ายทำก็ได้ความอนุเคราะห์จากเพื่อนๆ มาช่วยถ่าย หลายคนที่มาช่วยแล้วทำให้งานสามารถเดินต่อไปได้ ตลอดระยะการถ่ายทำต้องใช้การสื่อสาร กับผู้กำกับในการขอ

รวบซีนเพื่อให้ทันเวลาถ่าย เนื่องจากช้อตนั้นมหาศาลเกินไปในบางซีนก็ต้องตัดสินรวบหลายช้อตเพื่อให้ทันเวลา จาก 3 ช้อต เหลือ 1 แต่ครอบคลุมทั้งหมด หรือ ตัดบางช้อตทิ้งที่ไม่สำคัญถ้ามันไม่ได้ช่วยในการดำเนินเรื่องก็จะตัดออก

3.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้กำกับภาพ

การทำงานลักษณะนี้ หนังคอมเมดี้ คืองานที่ไม่ถนัด การได้กลับมาลองทำงานลักษณะนี้อีกครั้งก็เป็นข้อพิสูจน์ว่าตัวเองไม่ได้ชอบงานแบบนี้เลย แต่ก็ถือว่าได้ฝึกการทำงาน และได้พัฒนาด้านการสื่อสารต่างๆ กับคนที่มาช่วย ได้เห็นมุมของหนังอีกแบบ

4. สรุปผลการศึกษาของผู้อำนวยการสร้าง

4.1 ปัญหาของผู้อำนวยการสร้าง

ปัญหาแรกๆ ที่กระผมได้พบเจอนั้นคือปัญหาเรื่องการเลือกกลุ่มของการทำภาพยนตร์สื่อสารนิพนธ์ในครั้งนี้นี่เอง ซึ่งปัญหาก็คือการที่เราต้องออกจากอีกกลุ่มที่เราเองรู้สึกเห็นชอบและถูกทาบทามให้ไปทำงานให้ ซึ่งเราเองก็มีความต้องการที่จะทำงานนี้มากๆตั้งแต่เห็นเรื่องนี้ถูกนำเสนอออกมา แต่พอมีปัญหาในเรื่องคนในบางกลุ่มนั้นมีไม่พอก็เลยเกิดการประชุมกับทางอาจารย์และเพื่อนๆ ในสาขา กันเกิดขึ้น ซึ่งก็ได้มาเป็นข้อสรุปว่ากลุ่มของเราและกลุ่มอีกกลุ่มนึงต้องส่งผลิตจากกลุ่มเพื่อมาเติมกลุ่มนี้ให้ครบแทน พอเริ่มการทำงานได้สักระยะหนึ่ง ก็เกิดปัญหาเรื่องการไม่ยอมพูดคุยงานกัน การเปลี่ยนประเด็นงาน และการเอาความรู้สึกส่วนตัวบางอย่างที่คนในกลุ่มนำมันมาใช้กับการทำงานโดยรวมในช่วงแรก ซึ่งพอปัญหาพวกนี้มันเลยเถิดไปแล้วเราก็ปล่อยให้มันเลยตามเลยไปเลย จนการทำงานดำเนินมาถึงช่วงปลาย เราเองก็พบว่าการยื่นเพื่อขอทุนสนับสนุน ซึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบของเรานั้น มีไม่มากเพียงพอ เนื่องจากภาพยนตร์ที่ทำนั้นเป็นภาพยนตร์ที่ต้องออกไปถ่ายทำถึง จังหวัดเชียงใหม่ โดยส่วนตัวเราเองนั้นไม่ได้มีคนรู้จัก หรือญาติอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวเลย เลยทำให้ค่อนข้างหาเครือข่ายสังคม หรือคอนเนคชั่น ในการขอรับการสนับสนุนได้ยาก ประจวบกับช่วงที่กำลังทำ Pre-Production นั้นเป็นช่วงที่มีเหตุการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 จึงทำให้หลายๆหน่วยงาน ปิดตัวลงหรือ

ตัดงบประมาณในส่วนของการสนับสนุนออกไป จึงทำให้ยากต่อการขอเรียกการสนับสนุนด้วยได้ แล้วพอการทำงานดำเนินมาถึงช่วงที่เราวางแผนการถ่ายทำในครั้งแรกนั้น ได้มีการระบาดระลอกใหญ่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้กลุ่มของเราได้รับเอกสารจากทาง อบจ.เชียงใหม่ เรื่องการห้ามเดินทางขึ้นถ่าย จึงจะต้องเลื่อนการถ่ายทำออกไปอย่างไม่มีกำหนด และพอถึงช่วงที่สองที่เราได้วางแผนงานไว้ คือช่วงต้นเดือนมีนาคมเอง ก็มีการระบาดอีกครั้งที่จังหวัดกรุงเทพฯ เนื่องจากทีมงานเองเดินทางไปกองมาเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ต้องเลื่อนกองอีกครั้งเพื่อความปลอดภัยของทีมงานทุกคนและชาวบ้านในหมู่บ้านด้วย ซึ่งเราก็เว้นว่างไว้ให้ทีมงานกักตัวเป็นเวลา 14 วันเป็นอย่างต่ำ ก่อนที่จะกำหนดวันขึ้นถ่ายที่ถัดออกไปเล็กน้อย คือช่วงปลายเดือนมีนาคมที่ผ่านมานี้ ซึ่งเราก็ยื่นเรื่องและอาศัยช่วงเวลาที่ข่าวเรื่องการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เองค่อนข้างลดน้อยลงไปเยอะพอสมควร ซึ่งการถ่ายทำก็มีปัญหาเรื่องเพื่อนที่เคยตกลงไว้ว่าจะมาออกกองนั้น บางคนก็มีอาการป่วยและบางคนก็ไม่ได้รับอนุญาติให้มาออกกอง จึงทำให้ต้องหาทีมงานฉุกเฉินเพื่อให้มาออกกองในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ด้วย อีกทั้งยังมีปัญหาเรื่องรถขนส่งเนื่องจากเพื่อนที่ป่วยนั้น จะต้องขับรถกระบะเพื่อขนของในส่วน Production เพื่อขึ้นไปถ่ายทำ แต่ก็ต้องปรับเปลี่ยนแผนไปใหม่ทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง แต่พอถึงสถานการณ์วันถ่ายก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรเสียมาก เว้นแต่ปัญหาเรื่องฝุ่นควันที่เกิดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่นี้เอง ที่บางคนก็มีอาการแพ้ฝุ่น และปัญหานี้ยังทำให้ท้องฟ้าเต็มไปด้วยฝุ่น ซึ่งส่งผลให้ภาพที่ออกมาขาวโพลนไประดับหนึ่ง นอกจากนั้นก็ไม่ได้มีปัญหาอะไรมากมายที่เป็นเรื่องใหญ่เลย ซึ่งพอมาถึงช่วง Post-Production เอง ก็มีปัญหาเรื่องการตัดต่อที่ล่าช้า เนื่องจากทั้งกลุ่มตัดสินใจกันว่าจะประหยัดงบประมาณในการทำ Post ให้ได้มากที่สุด จึงให้ยืนที่เป็นผู้กำกับ ทำการตัดต่อภาพยนตร์ แต่ว่าการส่งงานที่กระชั้นชิดทำให้งานนั้นส่งมาล่าช้าเกินกว่าที่กำหนดในครั้งแรก และนอกจากนั้นเองก็มีปัญหาเรื่องการที่ผู้กำกับส่งข้อมูลเพื่อประกอบรูปเล่มล่าช้า ทำให้การส่งรูปเล่มตามกำหนดเวลานั้นช้าลงไปอีกด้วย

4.2 การแก้ไขปัญหาของผู้อำนวยการสร้าง

ปัญหาแรกที่พบเลยคือเรื่องของการเลือกกลุ่มซึ่งเราเองที่ต้องย้ายกลุ่มก็เลือกที่จะทำไปเพราะว่าเราเองก็ไม่ได้มีมีปัญหาอะไรกับคนในกลุ่มใหม่ที่ย้ายมานี้ แล้วพอเราทำงานไปสักระยะหนึ่งเราก็เริ่มที่จะอินและทุ่มเทให้กับเนื้อเรื่องนี้มากขึ้นจริงๆ อีกทั้งช่วงที่เราเริ่มเข้าทำงานกลุ่มแรกๆฝ่ายออกแบบให้ความสำคัญกับคำพูดของเราพอสมควรจึงทำให้รู้สึกมีแรงใจในการ

ทำงานต่อไป พอมาถึงช่วงที่มีปากเสียงกันเล็กน้อยเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในการทำงานกลุ่มอยู่แล้ว จึงมองว่าไม่ได้มีปัญหาอะไร อีกทั้งถ้ามองในแง่มุมอื่นมันก็ทำให้เราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และรูปแบบการทำงานของกลุ่มได้ดีขึ้นอีกด้วย เราเลือกที่จะมองปัญหาที่เกิดขึ้นว่าอะไรที่มันแล้วไปแล้วก็ปล่อยมันไป ไม่ต้องนำเรื่องต่างๆกลับมาคิดอีกให้เสียเวลาและความรู้สึก เราแก้ปัญหาจากการที่เราเลือกที่จะทำส่วนของเราให้ออกมาดีที่สุด เพราะว่างาน จะได้ออกมาอย่างไม่ก่อให้เกิดปัญหาอะไรกับเราเองอีกและเพื่อนจะได้รับรู้ว่าในส่วนนั้นเราทำเต็มที่ดีแล้วก็ถือว่าส่วนนั้นมันเพียงพอแล้ว อีกปัญหาคือเรื่องการสนับสนุน ทางเราเองก็พยายามอย่างเต็มที่ เพราะว่าส่งการขอสนับสนุนแบบสามารถระบุเอกสารได้ 21 ที่ และขอการสนับสนุนเพิ่มเติมนอกเอกสารไปอีก 23 ที่ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่เราเองก็ทำเต็มที่แล้วจริงๆ แต่ว่าเราเองก็ไม่นิ่งเฉยจากเรื่องราวที่เกิดขึ้นเพราะก็บอกปัญหาที่เกิดขึ้นกับเพื่อนๆในกลุ่มและก็ช่วยเหลือหาทางกันจนได้เงินก้อนสนับสนุนจากบริษัทของญาตินภัทรและการลดราคาค่าของจากคนรู้จักของจิณจุฑา ทำให้ค่าใช้จ่ายลดลงไปพอสมควร แต่ว่าการที่งบประมาณมันเกินจากที่ประเมินมานั้นล้วนเป็นแต่อุบัติเหตุที่ต้องจ่ายเนื่องจากมันเป็นเหตุสุดวิสัยจริงๆ และยังเป็นการตัดสินใจที่เราเองไม่ได้ตัดสินใจเพียวผู้เดียวเพราะว่าถ้าจะเกิดการใช้เงินส่วนเกินแบบไหน เราก็จะแจ้งเพื่อนๆทันทีว่าเป็นส่วนที่เกินออกมาจากที่เราประเมินไว้ตอนต้น ซึ่งถ้าถามว่าการออกไปถ่ายทำภาพยนตร์ไกลถึงเชียงใหม่ โดยที่ให้ทุกคนใช้ชีวิตกันอย่างสะดวกสบายผมก็นับว่าเป็นความสำเร็จของผม ส่วนในเรื่องถัดมา เนื่องจากปัญหาของการระบาดของโควิดทำให้ผมเองต้องคอยติดต่อกับทางศูนย์พัฒนาคุณภาพประชากรบนพื้นที่ราบสูง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งการติดต่อเป็นระยะจะทำให้เราสามาถรู้สถานการณ์การจำกัดการเข้าออกของจังหวัด ทำให้ผมสามารถปรับเปลี่ยนตารางการถ่ายทำได้ ซึ่งนี่เองก็เป็นการแก้ปัญหาจากทางผมที่เพื่อนๆทุกคนในกลุ่มเห็นแล้วว่าดี และในส่วนสุดท้ายคือการแก้ปัญหาในการติดตามงานต่างๆ ผมติดตามงานทั้งหมดในระดับที่ดีพอสมควรแล้ว ดูจากการที่เพื่อนๆ คนอื่นสามารถส่งชิ้นงานมาให้ผมได้แล้วผมก็ทำการกำหนดการต่างๆได้อย่างราบรื่นเป็นปกติดี

4.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้อำนวยการสร้าง

เนื่องจากงานในส่วนของการเป็นผู้อำนวยการสร้าง หรือ Producer นั้น ผมมองว่าผมเองทำงานประเภทนี้มาค่อนข้างเยอะพอสมควร อาจจะมีปัญหาจากส่วนอื่นๆที่ได้รับมา แต่ก็

จะพบว่าการทำงานของเรานั้นยังคงมีข้อบกพร่องในเรื่องของการสื่อสารและการติดตามที่อาจยังไม่ได้มีประสิทธิภาพกับทุกส่วน ซึ่งผมก็มองเห็นว่ามันจะต้องได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรกเลย ซึ่งสิ่งที่ได้รับรู้จากการทำงานภายในกลุ่มนี้คือ การที่เราทำหน้าที่ของเราให้ออกมาดีที่สุดนั้น มันทำให้คนอื่นมองเราดีมากยิ่งขึ้นและไม่ได้มองว่าเราเองเป็นปัญหาที่จะต้องแก้อะไรเสียมาก ซึ่งผมเองก็รู้สึกว่าการที่ผมทำแบบนั้นไปนั้น เป็นครั้งแรกที่ทำงานแล้วเราเองก็สบายใจ ไม่ได้มีปัญหาอะไรกับคนที่เราขอให้เขามาช่วยงานเลยสักอย่าง และการทุ่มเททำงานก็ส่งผลที่ดีกับตัวเราเสมอเช่นกัน และนอกจากนั้นอีกสิ่งที่เราเรียนรู้คือการที่เราต้องแสวงหาทิศทางของคนอื่น การอ่านอารมณ์และความรู้สึกของคนที่เรากำลังพูดคุยด้วย จะทำให้การประสานงานของเรามีความง่ายมากขึ้น และยังราบรื่นไม่มีปัญหาด้วยเช่นกัน การทำงานและยิ้มแย้มจะทำให้ผู้คนที่อยู่รอบตัวเรามีพลังบวกและทำงานต่อไปได้อย่างราบรื่นแม้จะเหนื่อยแค่ไหนก็ตาม

5. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับศิลป์

5.1 ปัญหาของผู้กำกับศิลป์

ปัญหาเรื่องการเตรียมการต่างๆ เช่น การนำของเข้ามาใน Set ไม่พอ และ การคุม moodtone ของภาพยนตร์ทั้งหมด เนื่องมาจาก บางซีนที่ต้องการมุมนี้ แต่การตั้งกล้องไม่สามารถวางได้ ทำให้ background บางอย่างไม่ตรงกับสิ่งที่อยากให้เป็น ส่วนมากจะมีปัญหากับ moodtone ของภาพ เนื่องมาจาก ของชิ้นส่วนบางอย่างที่อยู่ใน frame กล้อง สีตัดกับ mood ที่อยากได้ เช่น ตู้น้ำแข็งสีน้ำเงินที่ไม่สามารถยกออกได้ แต่จำเป็นต้องใช้กล้ององมุมนั้น และบางอย่างไม่เข้ากับ mood ของธรรมชาติ

5.2 การแก้ปัญหาของผู้กำกับศิลป์

จัดแจงคนไปหาหรือซื้อสิ่งของที่ขาด เช่น กระปุกใส่ตู้ยาไม่พอ ให้คนลงไปซื้อ หรืออาจจะใช้สิ่งของที่อยู่รอบตัวมาปรับเปลี่ยนให้พอที่จะเข้ากับ mood ที่อยากได้ ของบางอย่างที่ไม่เข้ากับ mood เช่น ตู้น้ำแข็ง แก้ปัญหาโดยการน้ำเสื่อที่มีสีเข้ากับธรรมชาติมาปิด ถึงน้ำแข็งไว้ หรือ สิ่งของที่ไม่เข้าต้องยกออก หรือเปลี่ยนเป็นสิ่งใหม่ไปเลย

5.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้กำกับศิลป์

สิ่งที่ต้องมีคือ ความรับผิดชอบมากๆ และเป็นคนที่สามาถควบคุมฝ่ายศิลป์ทั้งหมดได้ และต้องสามารถตัดสินใจได้อย่างแน่นอน ควรรอบคอบให้มากที่สุด และสามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับทีมงานได้ทั้งหมด และการจัดการตารางการทำงานต่างๆของฝั่งศิลป์ อย่างเป็นระบอบ เช่น การจัดคนทำงาน การจัดวัน set สถานที่ และแบ่งหน้าที่ของฝ่ายนี้ทั้งหมด อีกอย่างที่สำคัญมากคือ สื่อสารกับผู้กำกับ และ ฝ่าย DP ให้มากที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นมากๆ เพราะภาพที่ออกมา หรือ มุม สถานที่ต่างๆ หรือ การแต่งกาย จำเป็นต้องสื่อสารกับ ทั้ง 2 หน้าที่นี้ให้มากที่สุด ควรรู้ว่า ซีนนี้ถ่ายมุมไหน ถ่ายเห็นอะไรบ้าง จะเป็นการลดปัญหาได้ในระดับนึง

6. สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบเสื้อผ้า

6.1 ปัญหาของผู้ออกแบบเสื้อผ้า

ปัญหาของฝ่ายเครื่องแต่งกายนั้นมีตั้งแต่สถานการณ์โควิดทำให้ไม่สามารถไปเดินซื้อของได้ครบถ้วน ทำให้ต้องมีการสั่งซื้อออนไลน์มากมายและนำมาปรับแต่งให้ตรงตามที่ sketch เอาไว้ เช่น หมวกที่ไม่มีโบว์ติด ก็จะต้องซื้อโบว์มาเย็บแยก เป็นต้น และปัญหาที่รุนแรงที่สุดของฝ่ายนี้ก็คือ การขอให้ชาวม้งเย็บชุดจากผ้ากัญชงให้ รวมถึงการขอยืมชุด แต่เมื่อเกิดสถานการณ์โควิด 19 ทำให้เกิดการเลื่อนถ่ายหลายครั้ง และเขาจึงนำชุดทั้งหมดไปขาย ทำให้เกิดการติดต่อเพื่อให้เขาเก็บชุดที่เคยเลือกไว้ และรีบขึ้นไปก่อนวันถ่ายเร็วขึ้นเพื่อหาซื้อชุดให้ครบถ้วนนั่นเอง

6.2 การแก้ปัญหาของผู้ออกแบบเสื้อผ้า

เนื่องจากปัญหาเรื่องการจัดหาชุดและอุปกรณ์ต่างๆนั้นมีข้อจำกัดจากงบประมาณ ทำให้การหาสิ่งที่ตรงกันกับดีไซน์นั้นค่อนข้างเป็นไปได้ยากลำบากมากยิ่งขึ้น จึงอาจจะต้องมีการซื้ออุปกรณ์ต่างๆมาประกอบขึ้นใหม่เอง อีกทั้งปัญหาเรื่องชุดที่ไม่มีให้ยืมเหมือนแต่ก่อน จากการเลื่อนตารางเวลาถ่ายทำ จึงตัดสินใจที่จะรีบขึ้นไปก่อนวันถ่ายเพื่อจัดซื้อเสื้อผ้าให้ครบถ้วน และทันกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์

6.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้ออกแบบเสื้อผ้า

นอกจากหน้าที่หลักไม่ว่าจะเป็น ออกแบบเสื้อผ้า ออกแบบการแต่งหน้าเมคอัพ ตามหาซื้อของตามแบบที่ได้ร่างไว้แล้วนั้น หน้างานในกองเรายังต้องมีการจัดคิวนักแสดงกับสื้อผ้า บริหารเวลาหน้างาน และยังต้องสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อีกด้วย เช่น บางชุดขาดเราก็ต้องมีการซ่อมแซมให้ได้ในเวลานั้นเลยเพื่อถ่ายต่อทันที เป็นต้น และที่สำคัญ ถ้าเรามีทีมและเราเป็นหัวหน้าในงาน เราต้องรู้จักการกระจายงานให้กับทีมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั่นเอง

7. สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

7.1 ปัญหาของผู้ออกแบบงานฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

ห้องนอนเหมย ห้องที่ใช้ถ่ายมีพื้นที่เตียงฟูกวางไว้อยู่แล้วจำนวน4ฟูกและไม่สามารถขนออกมาจากตัวบ้านได้เพราะขนาดประตูเล็กเกินไปมากทำให้ไม่สามารเอาฟูกออกไปได้ สถานที่ภายนอกซีนหมูกระทะ ลมแรงและไฟปิงปองมีความร้อน ทำให้ลูกโป่งแตก บ้านของพ่อหมอ เป็นสถานที่เก่าแก่ของคนในหมู่บ้านและให้ระยะเวลาในการใช้แค่2ชั่วโมง และสิ่งของเราไม่สามารถเคลื่อนย้ายออกได้เยอะเพราะชาวบ้านนับถือ

7.2 การแก้ปัญหาของผู้ออกแบบงานฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

สำหรับห้องนอนเหมย ต้องเอาฟูกมาซ้อนกันแล้วนำผ้าสีน้ำเงินปูทับหลอกสายตา สถานที่ภายนอกซีนหมูกระทะ ต้องมัดลูกโป่งให้ต่ำกว่าหลอดไฟระยะหนึ่งเพื่อกันไม่ให้ลูกโป่งได้รับความร้อนจนแตก บ้านของพ่อหมอ จึงจัดวางเฉพาะในส่วนที่สามารถจัดได้ โดยถามทางเจ้าของบ้านก่อนทุกครั้ง ถ้าสิ่งไหนไม่ได้ก็ตัดทิ้ง หรืองดการตอก แต่ใช้การวางลอยตรงพื้นแทน

7.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้ออกแบบงานฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

สำหรับการทำงานในฐานะของผู้ออกแบบงานฉากทำให้เรียนรู้เรื่องการใช้อุปกรณ์และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดี การมองถึงปัญหาและการปรับเปลี่ยนเพื่อทำให้การถ่ายทำออกมาราบรื่นขึ้น ก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำภาพยนตร์สั้นนี้เอง

8. สรุปผลการศึกษาของผู้จัดหานักแสดง

8.1 ปัญหาของผู้จัดหานักแสดง

- บางบทได้คนสมัครมาแคสเยอะมาก การพิจารณาจากรูปเหมือนจะเป็นไปตามลุคที่วางไว้ แต่เมื่อมาแคสจริงๆกลับไม่ตรงตามที่ส่งมา
- การนัดนักแสดงมาแคส และนักแสดงไม่มา ทำการยกเลิกกระทันหัน
- มีคนมาแคสแต่ยังไม่ตรงตามความต้องการ ทำให้ไม่ได้นักแสดงตามที่ต้องการ
- เนื่องจากบทมีพูดภาษาเหนือก็ทำให้ต้องหานักแสดงที่สามารถพูดเหนือได้ แต่บางคนที่เข้ามาแคสก็ไม่สามารถพูดได้

เนื่องจากสถานการณ์โควิด ทำให้ทางกลุ่มได้เลื่อนการถ่ายทำหลายรอบมาก ไม่มีกำหนดวันที่ชัดเจน ทำให้Extraที่ทางเราได้ทำการหาไว้ก่อนแล้ว ไม่สามารถมาได้ และเราไม่สามารถขึ้นไปเชียงใหม่เพื่อหานักแสดงextraที่เชียงใหม่ได้ ทำให้เราต้องดีลนักแสดงextraที่วันค่อนข้างใกล้กับการถ่ายทำมาก เนื่องจากรอกำหนดการ วันและเวลาการถ่ายให้ชัดเจน

8.2 การแก้ไขปัญหาของผู้จัดหานักแสดง

- จากการที่มีคนมาแคสเยอะแต่ไม่มีคนตรงลุค จึงทำการหาแคสเพิ่ม เพื่อให้ได้ตรงตามความต้องการมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้
- ในส่วนของการยกเลิกแคสกระทันหัน ในส่วนนี้ก็จะลองถามวันว่างของนักแสดงว่าว่างตรงกับรอบแคสถัดไปหรือไม่ ถ้าไม่ว่าง ก็หาคนอื่นแทนค่ะ
- เมื่อไม่ได้นักแสดงตามความต้องการ จึงได้จัดทำการเพิ่มรอบแคส ทางกลุ่มเราจึงทำแคสเพิ่มที่เชียงใหม่ เพื่อให้คนที่อยู่เชียงใหม่ได้มาแคส
- ส่วนทางด้านภาษาก็เลือกจากคนที่สามารถพูดเหนือได้คล่อง หรือถ้าไม่สามารถพูดได้ ก็เลือกคนที่ทางกลุ่มเล็งเห็นว่านักแสดงคนนี้สามารถพัฒนาต่อได้

8.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้จัดหานักแสดง

ในส่วนของ Casting ทางเราได้นักแสดงที่ถูกใจทั้งเราและผู้กำกับค่ะ นักแสดงที่ได้มามีประสบการณ์ด้านการแสดงมาก่อน และเป็นนักแสดงที่มีวินัย อ่านบทและฝึกซ้อมมาก่อนเป็นอย่างดีค่ะ ทำให้เมื่อถึงช่วงการถ่ายทำนักแสดงสามารถจำบทได้ ในบางซีนที่บทยาวมาก นักแสดงก็สามารถเล่นได้เพียงไม่กี่เทคค่ะ นักแสดงสนิทสนมกันเร็วมาก ทำให้การถ่ายทำเป็นไปได้ด้วยดี ไม่เกิดความล่าช้าที่เกิดจากตัวนักแสดง และนักแสดงยังมีความอดทนมาก ซึ่งเลิกกองดึก

มากและยังสามารถตื่นมาถ่ายต่อในเช้าวันถัดไปแล้วก็เลิกกองดึกอีก นักแสดงก็ทำเต็มที่มาก ถือว่าเราพอใจมากๆกับนักแสดงที่ทำการแคสมาได้ค่ะ

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่. (2560). ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2563 จาก : https://www.chiangmai.go.th/managing/public/D8/8D01Feb2017150134.pdf

กันต์สินี สมิตพันธ์ (2557). คุณค่า. สืบค้นเมื่อ 26 กันยายน 2563. จาก : https://philosophy-suansunandha.com/2014/07/08/คุณค่า/

ธีรศักดิ์ โนขัย. (ม.ป.ป.). ละครตะวันตก. สืบค้นเมื่อ 26 กันยายน 2563. จาก : http://www.jjw.ac.th/ testart/page2.html

นุตศุภางค์ ภู่ไทยกุล (2558). ลำนำล้านนา. ศิลปนิพนธ์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมละภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, หน้า 10 - 14.

บริษัท เว็บสวัสดี จำกัด. (2561). ชนเผ่าต่างๆ ในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2563 จาก : http://www.sawadee.co.th/thailand/hilltribes/index.html

บ้านจอมยุทธ. (2543). จิตวิทยาพัฒนาการมนุษย์. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2563 จาก : https://www.baanjomyut.com/library_2/extension-1/concepts_of_developmental_psychology/01_5.html

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ม.ป.ป.). ลักษณะสังคมชนบทและสังคมเมือง. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2563. จาก : https://sites.google.com/site/social54131108024/bth-thi2

ลงทุนศาสตร์. (2564). ทำไมเราถึงชอบเปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่น. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2563 จาก : http://www.investerest.co/attitude/why-we-compare-ourselves-to-others/

วิชัย สว่างพงศ์เกษม. (2561). หัวเราะทำไม ถ้าไม่มีอะไรน่าขำ. สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2564 จาก : https://adaybulletin.com/article-why-we-laugh/21087

สุธนี ลิกไขย. (2555). ผลของการใช้โปรแกรมต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนลอยสายอนุสรณ์ สำนักงานเขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทาการแนะแนว), หน้า 12 - 34.

Belfry. (2561). เปรียบเทียบกันไปเลย! ความแตกต่างระหว่าง ‘แฟชั่นสายฝอ และสวยแบ๊วสายเกา’. สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2563 จาก : https://sistacafe.com/summaries/38901

Salt Thailand. (2562). WHY WE LAUGH? มากกว่าขำ เสียงหัวเราะในฐานะพฤติกรรมทางจิตวิทยาและวัฒนธรรม. สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2563 จาก : http://salt.co.th/why-we-laugh/

Taylor Markarian. (2560). นิยามความงามจากประเทศต่างๆทั่วทุกมุมโลก. สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2563 จาก : http://issue247.com/around247/what-people-find-unattractive-in-different-parts-of-the-world/

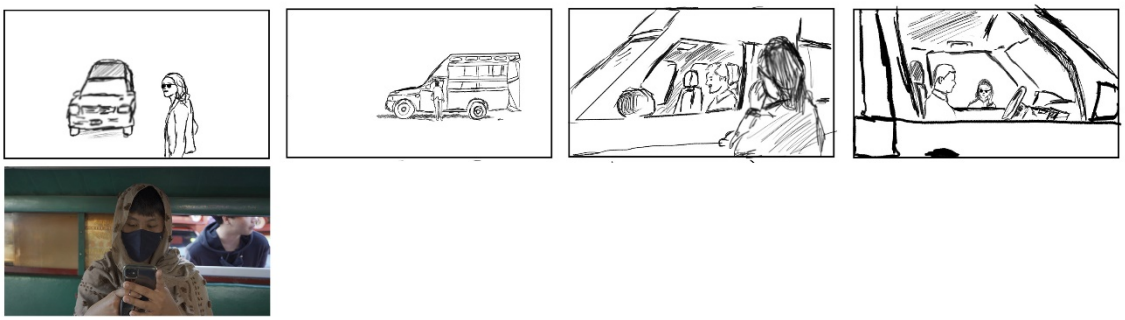
Teekha Marketing. (2562). โรคขาดความมั่นใจ มันจะต้องแก้แบบไหนจึงจะหายได้. สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2563 จาก : https://teekhawat.com/rok-khad/

Officialunitx. (2560). ถึงมนุษย์ทุกคนที่ไม่เห็นคุณค่าในตัวเอง. สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2564 จาก : https://www.facebook.com/officialunitx/posts/701743626979747/

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

Story Board

SCENE 1

คิตตี้โบกรถบริเวณถนนคูเมือง และได้คุยกับคนขับว่าต้องการที่จะเดินทางไป Cool Bar

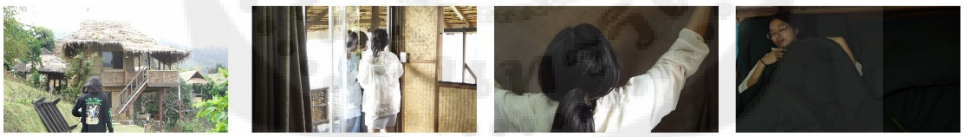
SCENE 2

คิตตี้มาถึงที่ Cool Bar แต่ปรากฏว่าเป็นครูบาศรีวิชัย เธอเลยตกใจเล็กน้อย

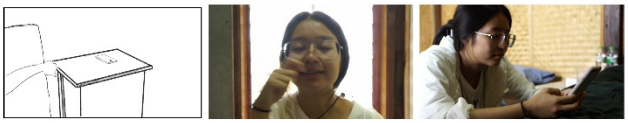
SCENE 3

เมื่อถึงบนดอย คิตตี้หาสัญญาณอินเตอร์เนต แต่ก็ไม่พบ ทั้งคู่เดินไปที่พักด้วยกัน โดยมีเหม่ยนำทาง

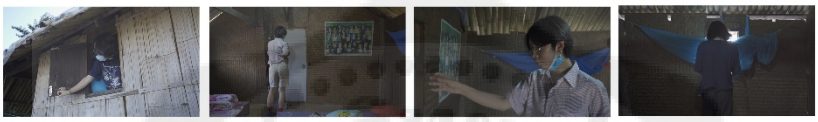
SCENE 4

เมื่อถึงที่พักคิตตี้ก็ปิดประตูใส่เหม่ย ทิ้งตัวลงนอนบนเตียง

SCENE 4C

คิตตี้ตื่นมาแปรงฟัน แต่งหน้าไลฟ์ในโทรศัพท์

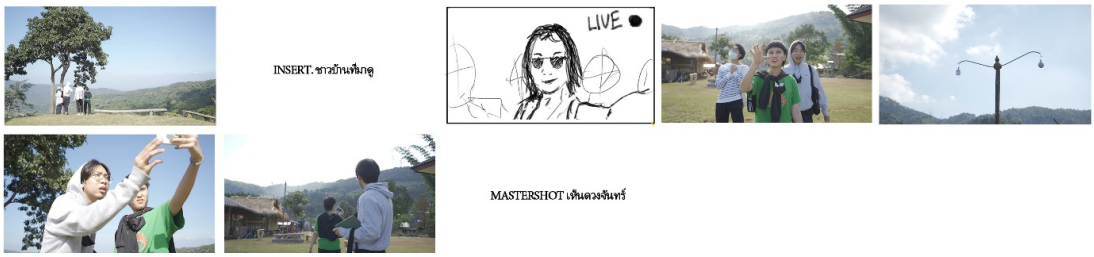
SCENE 4D

เหม่ยตื่นมา เปิดหน้าต่าง หยิบยา

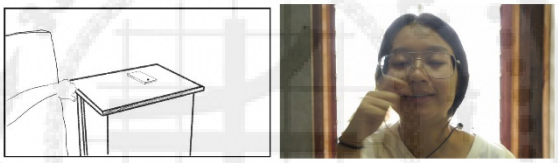
SCENE 5

คิตตี้เดินมาที่ร้านน้ำชาของเหม่ย เธอสั่งน้ำ แล้วชิงก็เดินเข้ามาส่งของให้กับเหม่ย ทั้งคู่คุยกันจนคิตตี้รำคาญแล้วเดินออกไป ต่อจากนั้นมีเสียงประกาศดังขึ้นและเหม่ยเดินเข้ามาหาคิตตี้

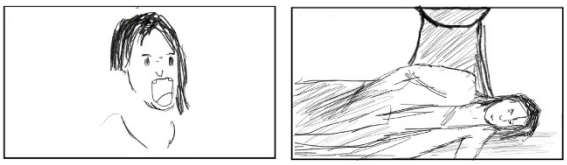
SCENE 6

คิตตี้มาที่ลานดูดาว เพื่อมาดูรุ้งคปราคา แต่เธอทำโทรศัพท์หล่นทำให้ไม่เห็น และเธอก็เชื่อว่าไม่มี เหม่ยเดินมาบอกว่ามันมีจริงๆ คิตตี้ไม่เชื่อแล้วเดินออกไป เหม่ยยืนอยู่และมีเพื่อนเข้ามาแซว

SCENE 7A

คิตตี้ตื่นมาเห็นว่าตัวเองสลับร่างตกใจ

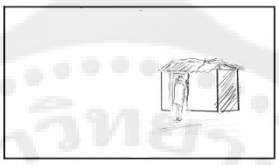
SCENE 7B

เหม่ยตื่นมาเห็นว่าตัวเองสลับร่างตกใจ

SCENE 8A

เหม่ยเคาะประตูหาคิตตี้

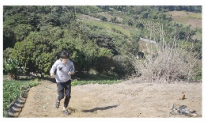

SCENE 8B

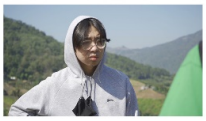
คิตตี้เคาะประตูหาเหม่ย

SCENE 9

ทั้งคู่วิ่งหากันในหมู่บ้าน

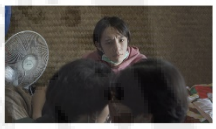
INSERT. ชาวบ้านในไร่หันมามอง

SCENE 10

ทั้งคู่วิ่งมาเจอกันที่ไร่พริก และเถียงกัน จนมีชาวบ้านมาบอกให้ไปช่วยรักษาลูกที่ป่วยหน่อย

SCENE 11

คิตตี้และเหม่ยดูอาการให้ลูกของชาวบ้าน ด้วยท่าทีประหลาดๆ เนื่องจากทั้งคู่สลับร่าง เลยทำให้ชาวบ้านงง

INSERT ปรุงยา

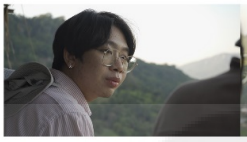
SCENE 12A

ทั้งคู่ออกมาข้างนอกที่ครัว คิตตี้คิดว่ามันต้องมีสูตรยาที่ทำให้สลับร่างคืนแน่ๆ เหม่ยเข้าไปชงชา

SCENE 12B

เหม่ยนึกได้ว่าต้องไปอ่อยซิง

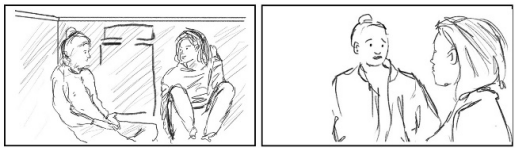
SCENE 14

ทั้งคู่คุยกันจนซิงขับรถผ่านมา คิตตี้เลยนั่งอ่อยซิง

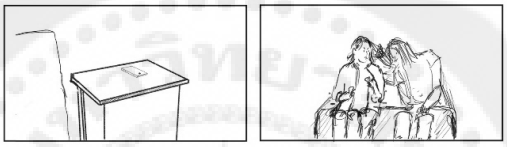
SCENE 15A

คิตตี้มาเคาะประตูบ้านเหม่ย เพื่อมาคุยเรื่องสลับร่าง

SCENE 15B

ทั้งคู่หาทางคืนร่างเดิม เลยลองนอนเอาหัวชนกัน

SCENE 16

ทั้งคู่ตื่นมาแล้วผมพันกัน

SCENE 17

ทั้งคู่ขับรถไปหาพ่อหมอ แต่ระหว่างทางเจอซิง

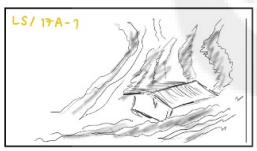
SCENE 18A

ทั้งคู่มาถึงและได้คุยกับพ่อหมอ

SCENE 18B

ทั้งคู่ออกมาข้างนอกคุยกันเรื่องการสลับร่าง เพราะไม่เข้าใจที่พ่อหมอพูดเลย

INSERT. คนในไร่

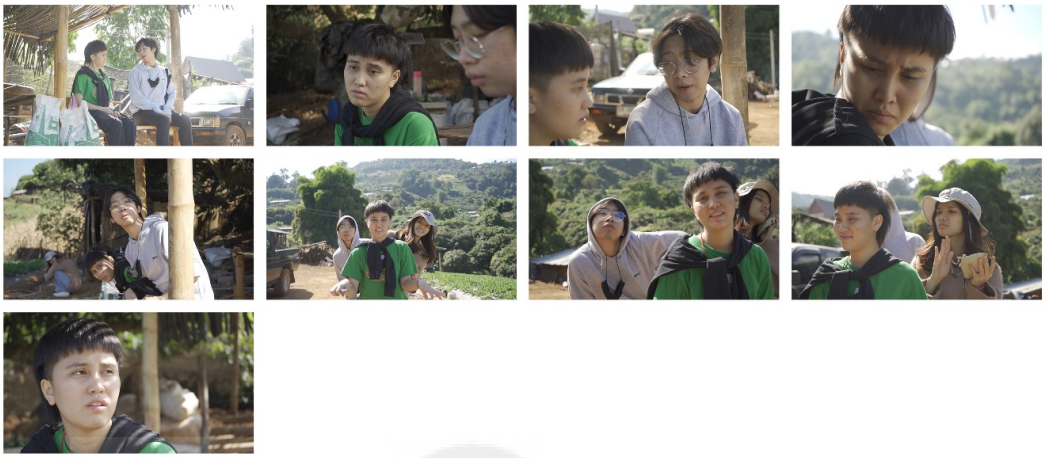

INSERT. ทำไร่

SCENE 19A

เหม่ยสอนคิตตี้เก็บพริกและทำงานสวน

SCENE 19B

ทั้งคู่มานั่งพัก คิตตี้ได้เจอกับซิงทั้งคู่คุยกัน ชักพักก็มีเพื่อนๆ ของเหม่ยขับรถมาชวนไปกินหมูกะทะ ทั้งคู่ตกลงไป

SCENE 20A

คิตตี้เหม่ย เพื่อนๆ กินหมูกะทะพร้อมแซวกัน จนซิงเดินเข้ามา เมื่อเวลาผ่านไปคิตตี้เมาเลยได้เผลอสารภาพกับซิง ซิงเลยวิ่งไปหาเหม่ยที่ห้องน้ำ

SCENE 20B

ซิงวิ่งไปหาเหม่ยและพบว่า เหม่ยไม่ใช่เหม่ยทั้งคู่สลับร่าง

SCENE 22

คิตตี้ตื่นและพบว่าได้ร่างคินแล้ว

SCENE 23

คิตตี้บอกลาทุกคน และ ขึ้นรถสองแถวกลับ

ภาคผนวก ข

บทภาพยนตร์

S’WISH LOVE

ดอยลับ สลับร่าง

27 กุมภาพันธ์ 2564
ติดต่อ tanakit43649@gmail.com

SC.1/D/ภายนอก/ตีนดอยริมถนน

คิตตี้อยู่บนถนนแล้วเรียกโบกรถแดง

คิตตี้
ไป Cool Bar เท่าไหร่คะ

คิตตี้นั่งบนรถแดงพร้อมกับยิบแว่นดำขึ้นมาใส่ ถัดมาเธอหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเล่น Instagram สักพักเธอเปิดเจอรูปแฟนเก่าของเธอที่ถ่ายคู่กับแฟนใหม่ เธอนิ่งไปพักหนึ่ง แล้วเธอก็เริ่มกดไลฟ์

คิตตี้
Hi Hi ให้ทายว่าตอนนี้คิตตี้อยู่ที่ไหน

ตัดไปที่ Screen shot ขณะไลฟ์

คิตตี้
เชียงใหม่ยังไงล่าาา ไม่สิๆ ต้องอู้ว่าเจียงหม่ายจ้าววว ฮ่าๆ
ตอนนี้คิตตี้กำลังจะไป Cool Bar ร้านดังของที่นี่เลยแหละ พึ่งลงเครื่องมาเราก็ไม่รอช้า
อย่า! อย่าพึ่งตกใจค่ะ! ตะวันยังไม่ทันตกดินทำไมต้องรีบขนาดนี้
(กระซิบ)เดี๋ยวคิตตี้จะบอกความลับให้ฟัง ว่าคนเชียงใหม่เขาเอาโต๊ะกันตั้งแต่ 4 โมง
เว่อมาก ไม่เชื่อไว้เดี๋ยวไปดูกัน

SC.2/D/ภายนอก/ครูบาศรีวิชัย

รถแดงขับเคลื่อนออกไป คิตตี้ยืนนิ่งหน้าครูบาฯชูโทรศัพท์ที่มีรูปร้าน Cool Bar ใน Web
คิตตี้ตึงแว่นลง พร้อมกับมองนิ่ง

คิตตี้
Cool Bar...

คิตตี้เลื่อนโทรศัพท์ที่มีร้าน Cool Bar ลงทำให้เห็นภาพว่าตอนนี้อยู่ครูบาศรีวิชัย

แม่ค้า
ท้อไหมคะ

คิตตี้
ก็นิดนึงค่ะ

แม่ค้า
เอากี่โลคะ

คิตตี้
ห๊ะ... อ่อ... ไม่เอาค่ะ

แล้วเธอก็ถ่ายครูบาฯลง Story IG
เหมยที่ไปส่งของกำลังจะกลับเดินผ่าน แม่ค้าขายท้อเห็นเธอจึงทักขึ้น

แม่ค้า
อ้าว! เหมย ลงมาส่งซาก๊ะ
(อ้าว! เหมย ลงมาส่งซาเหรอ)

เหมย
แม่นละเจ้า
(ใช่ค่ะ)

แม่ค้า
เป็นใดพ่อง บนดอยหนาวแล้วกำ
(เป็นยังไงบ้าง บนดอยหนาวหรือยัง)

เหมย
หนาวแล้วจ้าว
(หนาวแล้วค่ะ)

แม่ค้า
ปีนี้คนนักก่อ
(ปีนี้คนเยอะไหม)

ระหว่างคุยกันคิตตี้เดินเข้ามาเลือกซื้อของในร้านแล้วได้ยินบทสนทนาทั้งสอง ขณะนั้นมีคน Reply story ของเธอว่า

‘ไม่ไปเที่ยวดอยเหรอ ไปเชียงใหม่อ่ะ’
‘หนีไปพักใจบนดอย5555’

เธออ่านแล้วยืนฟังทั้งสองคุยกัน เกิดความชั่งใจขึ้นมา

เหมย
ก็เหมือนกู้ปีน่ะเจ้า บ่ก้อยนักเต้าใด
(ก็เหมือนทุกปีแหละค่ะ ไม่ค่อยเยอะ)

ปีใหม่นี้กะขึ้นไปแอ่วได้น่ะเจ้า
(ปีใหม่หยุดยาวนี้ก็ขึ้นไปเที่ยวได้นะคะ)

บ่าเด่วกำลังเย้นเหมาะขนาดเจ้า
(ตอนนี้กำลังเย็นสบายเลยค่ะ)

จังหวะที่เหมยเดินมาหน้าร้านเตรียมจะบอกลาแม่ค้า คิตตี้ก็ตัดสินใจทันทีว่าจะตามเหมยไปขึ้นดอยด้วย

คิตตี้
ดอยที่ว่า อยู่ที่ไหนเหรอ

เหมย
กำลังจะปิ๊กพอดีเลย ไปตวยกั้นก่อเจ้า
(กำลังจะกลับพอดีเลยค่ะ ไปด้วยกันไหมคะ)

คิตตี้
ไป!

คิตตี้เดินนำไปก่อนเลย

เหมย
ตางเพ้เจ้า!

(ไปทางนี้ค่ะ!)

คิตตี้หยุดแทบไม่ทัน พร้อมหันมาเอาหยิบแว่นกันแดดขึ้นมาใส่กลบเกลื่อน

เหมย
ปิ๊กละเน้อ ยายจุ๋ม
(ไปก่อนนะคะ ยายจุ๋ม)

SC.3/N/ภายนอก/ทางขึ้นไปโฮมสเตย์

รถแดงมาส่งถึงทั้งคู่ยืนอยู่หน้าหมูบ้าน

เหมย
ตั๋วมีที่นอนหรือยัง
(มีที่นอนยังคะ)

คิตตี้
หึ...(ส่ายหน้า)

เหมย
งั้นตามมาเลยจ้าว ข้างบนน่าจะมีตี้ว่างอยู่ก้า
(งั้นตามมาเลยค่ะ ห้องว่างข้างบนเยอะเลยค่ะ)

ระหว่างทางเดินเหมยเดินนำหน้า คิตตี้ลากกระเป๋าตามหลัง อีกมือหนึ่งก็ทำท่าทางหาสัญญาณไปด้วย

คิตตี้
เชื่อไหมคะ! ว่าคิตตี้ขึ้นมาบนดอยครั้งแรกเลย

เหมย
แต๊กะจ้าว
(จริงเหรอคะ)

คิตตี้
เคยเป็นไหม แบบว่า... อยู่ๆเราก็อยากไปที่ไหนสักที่ แบบไม่มีเหตุผล

เหมย
บ่าเกยน่ะจ้าว
(ไม่เคยนะคะ)

คิตตี้
รอดู Winter collection ได้เลย อากาศหนาวแน่นอน

เหมย
บ่ต้องกั๋วจ้าว ถ้าหนาวก็มาผิงไฟอุ่นๆเอากะได้จ้าว
(ไม่ต้องกลัวค่ะ ถ้าหนาวก็มาผิงไฟอุ่นๆได้ค่ะ)

คิตตี้
ตื่นเช้ามา คง fresh น่าดู

เหมย
แม่นละจ้าว
(แน่นอนค่ะ)

คิตตี้
คิตตี้อยากรู้จังเลย ถ้ามากับแฟนจะรู้สึกดีเหมือนอยู่กรุงเทพไหม

เหมย
เป็นยังบ่เกยมีแฟน จะหื้อบะเด่วก็กั๊วจะบ่งา...
(งุ้ยยย เรายังไม่แฟนเลย จะให้เล่าตรงนี้ก็กลัวจะไม่งา...)

เหมยชะงักเมื่อเธอหันไปเห็นคิตตี้พูดกับกล้องโทรศัพท์

คิตตี้
อากาศเย็นแบบนี้ มากับแฟนคงโรแมนติกน่าดู
... อะไร?

คิตตี้หยุดพูดกับกล้องเพราะเห็นว่าเหมยหันมาแล้วไม่เดินต่อ

เหมย
บ่ได้อู้กับเป็นกะ
(ไม่ได้คุยกับเราเหรอ)

คิตตี้
...

SC.4A/N/ภายนอก/โฮมสเตย์

เหมย
มีอะไรเรียกได้นะคะ อยู่ใกล้กันนี่เอง
เหมยชี้ไปที่บ้านของตัวเอง

คิตตี้
เคค่ะ

คิตตี้ปิดประตูหลังพูดจบทันที

SC.4B/N/ภายใน/โฮมสเตย์

คิตตี้
เห้อ...

คิตตี้ยืนทาวกลางในห้องที่ว่างเปล่า มีเฟอร์นิเจอร์ไม่กี่ชิ้น
ถัดมาเธอก็ล้มตัวลงนอนด้วยความเมื่อยล้าไปทั้งชุดที่ยังไม่เปลี่ยน เธอหยิบหมอนขึ้นมากอดด้วยความรู้สึกโหยหาบางสิ่ง

SC.4C/D/ภายใน/โฮมสเตย์

คิตตี้ตื่นนอนขึ้นมาก็กดโทรศัพท์ แต่เธอลืมไปว่าไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ ตัดไปที่เธออยู่หน้ากระจกแล้วก้มลงบ้วนปาก ตัดไปที่คิตตี้ยังยืนอยู่ที่เดิมและกำลังทาน้ำตบยี่ห้อดัง และแต่งหน้าเสร็จบนเตียงก็อัด VDO ต่อ

คิตตี้

3 2 1...มอนิ่งค่ะทุกคน เมื่อคืนอากาศหนาวมากเลยค่ะ หลับสบายมากเลย พึ่งสังเกตุว่า...ว่าอะไรวะ อ๋อ 3 2 1... พึ่งสังเกตุว่าเมื่อคืนคิตตี้ไม่ได้เปิดแอร์ ในห้องไม่มีแอร์นี่หว่า เอาใหม่..

SC.4D/D/ภายใน/บ้านเหมย

เหมยเปิดหน้าต่าง ตัดไปที่เงยหน้าขึ้นเก็บยาสมุนไพร จบด้วยเธอกำลังชงชา

SC.5/D/ภายใน/บ้านเหมย

ตัดมาที่คิตตี้กำลังสั่งกาแฟคั่วบดที่ร้านเหมย

คิตตี้

กาแฟคั่วบดที่หนึ่งค่ะ

เหมย

ตอนนี้สายแล้ว บ่ามีแล้วจ้าว

(ตอนนี้สายแล้ว จะไม่มีแล้วค่ะ)

คิตตี้

สายเหรอ... ไม่สาย

เหมย

บ่ายแล้วจ้าว

คิตตี้

ใครๆก็ตื่นเวลานี้หนิคะ

เหมย

ถ้าจะอั้นเอาชาแตนได้ก่อจ้าว

(ถ้าอย่างนั้น เอาชาไหมคะ)

ชานี่มีแค่บนดอยนี้นะคะ หอมกลิ่นชาทานง่าย

มีประโยชนีหลายอย่างด้วยนะคะ

คิตตี้

งั้นเอาอันนี้ก็ได้ค่ะ

เหมย

อั้นรอกำจ้าว

(งั้นรอแป๊บหนึ่งนะคะ)

เหมยหนีหายเข้าชงชา คิตตี้หญิงโทรศัพท์ตั้งกล้องเตรียมถ่าย VDO ต่อจากเมื่อเช้า
ในร้านเปิดเพลงสร้างบรรยากาศให้คิตตี้รู้สึกคิดถึงแฟนตัวเอง
ชามาเสิร์ฟที่โต๊ะของเธอ บรรยากาศรอบๆทำให้เธอรู้สึกเศร้า ละอองน้ำโปรยปราย

'ฟืด ฟืด ฟืด'

เหมยฉีดฟ็อกกี้ใส่ระแนงต้นไม้เหนือหัวคิตตี้ คิตตี้เลยหันไปมอง

เหมย
จ้าว?

ชิง
ชามาส่งแล้วครับ!

ทั้งคู่หันขวับไปตามเสียงของชิง

‘ตุบ!’

เหมยรีบทิ้งขวดฟ็อกกี้ จนเกือบจะโดนคิตตี้ เธอเลยมองค้อนใส่เหมย

เหมย
วันนี้ชิงมาส่งเร็วจังเลย

ชิง
วันนี้มีของมาให้ลองด้วย สตอเบอรี่ออกลูกหลายต้นเลย ปีนี้ออกเร็วกว่าปีก่อนๆเลย
ขนาดฝนไม่ค่อยตกยังเยอะขนาดนี้ เลยเอามาให้ลองไม่รู่ว่าหวานหรือยัง

เหมย
น่ารัก...อ่อ!...อร่อยค่ะ

เหมยเอาเข้าทันทีเมื่อนึกได้ว่ายังไม่ได้ลองชิมก่อนตอบว่าอร่อย

ตัดมาที่คิตตี้เห็นเหมยไม่สนใจตรงนี้แล้วเธอเลยจะลุกออกไปแล้ว เลยเรียกเก็บเงิน

คิตตี้
คิดตังค์ค่ะ

คิตตี้ยังเห็นเหมยยังยืนเขินชิงอยู่

คิตตี้
เอ่อ...คิดตังค์

เธอเลยเดินไปหาทั้งคู่

คิตตี้
เท่าไหร่คะ

เหมย
ฟรีค่ะ

เหมยตอบแบบส่งๆ คิตตี้เลยเดินออกจากร้านไปอย่างหัวเสีย

พ่อหลวง
ฮัลโหล...โหล...ได้ยินไหม...ใครก็ได้ตอบหน่อย

ในขณะที่เธอกำลังจะเดินออก เสียงพ่อหลวงประกาศตามสายก็ดังขึ้น เธอเลยหยุดฟัง

ในวันนี้... มีเรื่องสำคัญ... ในคืนนี้... เป็นคืนศักดิ์สิทธิ์
ตั้งจิตอธิษฐานให้มั่น... รวมใจเป็นหนึ่ง... ให้บรรพบุรุษที่คอยปกปักรักษา
เป็นอีกสิ่งที่บรรพบุษของเรา... สืบสานวัฒนธรรมนี้กันมาช้านาน

ระหว่างเสียตามสายประกาศอยู่นั้น เหมยก็เดินมาช้างๆคิตตี้

เหมย
รุ้งคปราคาวันที่พระจันทร์สวยที่สุด เท่าทีเคยพบเคยเห็น
หลายร้อยปีจะเกิดขึ้นครั้งเดียว ต้องเกิดกี่ชาติกี่หนถึงจะได้ห็นกับตา
พูดแล้วขนลุกกก...

คิตตี้
อะไรกันเนี่ย

SC.6/N/ภายนอก/ลานดูดาว

ชาวบ้านหลายๆคนมาร่วมกันสวดขอพร รวมถึงเหมยด้วย
คิตตี้เดินมาดูเหมือนกันพร้อมกับอัด VDO ไปด้วย

คิตตี้
คืนนี้เห็นเขาบอกว่า จะมีพระจันทร์อะไรสักอย่าง
เห็นคนแถวนี้บอกว่าพระจันทร์จะเป็นสีรุ้ง คิตตี้ไม่รู้ว่าจะรุ้งจริงไหม

ชาวบ้านคนหนึ่ง
จริง

คิตตี้หันขวับไปหา

ชาวบ้านคนหนึ่ง
สตอเบอรี่อ้ายชิงช่ำจริงๆ

ชาวบ้านอีกคนพูดกับอีกคนอยู่ คิตตี้เลยหันไปสนใจกล้องต่อ

คิตตี้
เพื่อนๆรอดูเลยนะคะ ว่ารุ้งจริงไม่จริง...

ทันใดนั้นพระจันทร์ก็เปลี่ยนเป็นสีรุ้ง ชาวบ้านต่างพากันฮือฮา พากันกรูเข้าไปดูตรงกลางลานกันเบียดเสียด
คิตตี้ที่มัวแต่สนใจแต่การอัดคลิปอยู่ ทำให้คนวิ่งชนเธอจนโทรศัพท์หล่นลงพื้น
คิตตี้เลยรีบหยิบขึ้นมา ตอนนี้พระจันทร์กลับเป็นสีเดิม

คิตตี้
ไหนจันทร์รุ้ง... ตาฝาดกันรึเปล่าเนี่ย

เหมยเดินเข้ามาถาม

เหมย
ได้ขอพรไหมคะ

คิตตี้
ขอทำไมอ่ะ พระจันทร์ไม่เห็นจะเป็นสีรุ้งเลย

เหมย
สีรุ้งจริงๆนะคะ ไม่เห็นเหรอ

คิตตี้
เธอดูนี่นะ

คิตตี้แหงนกล้องขึ้นไปบนฟ้า

เหมย
“ไม่ใช่ค่ะ นั่นมันหลอดไฟ”

คิตตี้
เอ่อ... นั่นแหละ...นี่เห็นไหม

คิตตี้เดินออกมาแล้วพูดกลับกล้องต่อ ไม่สนใจเหมย

คิตตี้
เพื่อนๆเป็นพยานนะคะ คิตตี้ไม่ได้มั่ว ถ้ามีจริงๆนะ
ขอให้พรุ่งนี้ตื่นมาได้แฟนดีๆสักคน...สาธุ
ฮ่าๆๆๆ แอบงมงานนะคะเนี่ย

ตัดไปที่เหมย เพื่อนๆของเหมยเดินมาคุย

ดาหวัน
สวยจริงๆ พวกเรานี่มีบุญแท้ๆ

เจ๊เบียร์
แกขอใช้ไหม

เหมยทำท่าทางเขิน เพื่อนๆก็แซวใหญ่

เพื่อนๆ
แหมมมม

เหมย
เห้อ.. ยังไงก็ไม่กล้าหวังขนาดนั้นหรอก

ไปรยา
ถ้าเป็นจริงขึ้นมาน้าาา... ลูก 4 เท่านั้น

เพื่อนๆ
ฮิ้ววว

SC.7A/D/ภายใน/โฮมสเตย์ *

เหมยในร่างคิตตี้ขึ้นมาในปกติทุกๆวัน แต่วันนี้เธอรู้สึกแปลกเพราะตื่นขึ้นมาแล้วไม่คุ้นเคย เธอมองไปรอบๆ อย่างแปลกใจ แล้วลุกขึ้นดูตัวเองที่หน้ากระจก

เหมย
ฝะ... ฝันเหรอ

SC.7B/D/ภายใน/บ้านเหมย *

ตัดไปที่คิตตี้ส่องกระจก

คิตตี้
กรี๊ดดดด

จนเธอเป็นลมแล้วลุกขึ้นมาอีกรอบ

คิตตี้
กรี๊ดดดด... ไม่ได้ฝันไป... ผีหลอกกกกก

SC.8A/D/ภายนอก/หน้าบ้านเหมย *

เหมยในร่างคิตตี้เคาะประตู

เหมย
มีใครอยู่ไหม ...แม่! เปิดประตูให้หน่อย แม่!

SC.8B/D/ภายนอก/หน้าโฮมสเตย์ *

คิตตี้ในร่างเหมยเคาะประตู

คิตตี้
เธอ...เปิดประตู!... ฉันรู้ว่าเธออยู่ข้างใน!...เปิดเดี๋ยวนี้!

ป้าแม่บ้าน
มีอะไรคะน้องเหมย

SC.9/D/ภายนอก/ณ ที่หนึ่งในหมู่บ้าน *

ทั้งคู่เดินสวนกันในหมู่บ้าน แต่ก็ยังไม่เจอกัน

SC.10/D/ภายนอก/ไร่สตอเบอรี่ *

ทั้งคู่สวนกันอีกรอบแต่รอบนี้ต่างคนต่างหยุดเพราะเห็นร่างของตนจากหางตา
ทั้งคู่หันมาเจอกัน

คิตตี้
กรี๊ดดด...นี่เธอกล้าดียังไงมาเอาร่างฉันไป อ่อ เธอเห็นว่าร่างฉันสวย ฉันเชิดใช่ไหม

เหมยกำลังจะอ้าปากพูด

คิตตี้
หยุด... ไม่ต้องมาเถียง ฉันว่าแล้ว~ ตั้งแต่ฉันขึ้นมาบนดอยนี้เธอก็มาอยู่ในคลิป หลายคลิปเลยด้วย
เธอมีแผนอะไรตอบฉันมา

เหมย
คือ...

คิตตี้
หรือว่า... ตั้งแต่ก่อนที่เธอจะพาฉันมาแล้ว... อ๋อ ที่แท้เธอวางแผนมาตั้งแต่แรกแล้วล่ะสินะ
เธอรู้ไหมก่อนที่ฉันจะหนีมาที่นี่ ผัวฉันก็หอบข้าวหอบของหนีไปกับยัยตัวอะไรก็ไม่รู้
ตอนนี้ฉันก็ต้องมาเจอเรื่องอะไรแบบนี้อีก

เหมย
พูดอะไรไปเรื่อยแล้ว

คิตตี้
โกหก!

เหมย
...

คิตตี้
ไม่จริง

ชาวบ้านคนหนึ่ง
เหมย!... น้าวานหน่อย
ไอ้กิ่งมันปวดท้อง

เหมย
อย่าพึ่งปวด ตอนนี้ยังไม่ว่าง

ชาวบ้านงงว่าเหมยคือใคร เพราะเธอคุยกับคิตตี้ในร่างเหมย
แล้วชาวบ้านก้คว้าแขนคิตตี้ไปด้วยแบบที่คิตตี้ยังไม่ทันตั้งตัว คิตตี้เลยคว้าแขนเหมยไปด้วย

ชาวบ้านคนหนึ่ง
เนี่ย... ไอ้กิ่งมันไปกินอะไรมาก็ไม่รู้ บ่นปวดท้องตั้งแต่เช้ามืดจนถึงตอนนี้
ไม่รู้ว่าเมื่อวานไปโรงเรียนเพื่อนมันหลอกให้กินอะไรผิดสำแดงหรือเปล่า
เพื่อนแต่ละคนสุดยอดกันทั้งนั้น

SC.11/D/ภายใน/บ้านเหมย *

ทั้งสามนั่งคุยกัน รวมถึงมีเด็กนั่งอยู่ใกล้ๆ

ชาวบ้าน
ตอนมันอยู่โรงเรียนมันบอกว่า กินน้ำเงี้ยว น่าจะใส่พริกแห้งเยอะหรือเปล่า
บอกแล้วว่าอย่ากินเผ็ดๆ ไม่รู้จักฟัง

เหมย
(แล้วบ่าเด่วนี้เป็นใดผ่องจ้าว)
แล้วตอนนี้เป็นยังไงบ้างคะ?

ชาวบ้าน
นี่ไผน้องเหมย?
(นี่ใครน้องเหมย)

คิตตี้
อ่อ...เอ่อ...เพื่อนหนูเองค่ะ

ชาวบ้าน
อ่อเหรอ... เนี่ย! แล้วเมื่อเช้ามันท้องเสีย เข้าห้องน้ำขี้ไม่หยุดเลย
จนมันตัวรุมๆ ก็เลยรีบพามาหาน้องเหมย(ภาษาเหนือ)

เหมยเดินเข้าไปเช็ควัดไข้เด็กที่นั่งไม่ไกลจากพวกเธอ

เหมย
ท่าจะกิ๋นเผ็ดล้ำ เลยหลุ๊ต้อง
อั้นจะหื้อยา...
(น่าจะกินเผ็ดจัดเลยท้องเสียค่ะ
เดี๋ยวให้ยาเคลือบแผล กับยาลดไข้ให้ค่ะ)

ชาวบ้าน
เดี๋ยวๆๆ... เธอไม่ใช่ปราชน์ อย่าพูดไปเรื่อยสิ ปราชน์นั่งหน้าง่าวอยู่ตรงนี้ไม่เห็นเหรอ

คิตตี้พึมพำกับตัวเอง

คิตตี้
อะไรคือง่าววะ

ชาวบ้าน
อะหยังเก๊าะน้องเหมย?

คิตตี้เบนสายตาไปทางเหมยทำหน้าแบบจะทำยังไงกันดี

คิตตี้
เชื่อได้ค่ะ... เพื่อนหนูเป็น...มหาปราชน์

คิตตี้และชาวบ้านตกใจ

ชาวบ้าน
อ้อเหรอออ... น้องคนนี้เหรอคะ... หน้าตาไม่เหมาะเป็นปราชน์เลย

คิตตี้
อ่าว!?

ชาวบ้าน
ยังไงช่วยบ่าน้อยกำเต๊อะจ้าวมหาปราชน์

ตัดไปที่เหมยและคิตตี้เข้าไปทำยา

เหมย
ทำไมเธอพูดไปเรื่อยแบบนี้

คิตตี้
แล้วจะให้ทำยังไง คนอื่นรู้เข้า เขาจะพาเราไปโรงพยาบาลบ้ากันพอดี
เหมย
...

คิตตี้
เร็ว รีบทำยาเร็วเข้า เรามีเรื่องต้องคุยกันอยู่

ตัดไปที่เหมยทำยาเสร็จแล้ว

เหมย
จำไว้นะว่า อันนี้อ่ะต้มกินตอนหลังอาหารทุกมื้อ ถ้าหายแล้วหยุดกินเลยก็ได้
ส่วนอันนี้กินสามเวลาหลังอาหารจนกว่าจะหมดถุง... จำได้ไหม?

คิตตี้
จำได้อยู่แล้วน่า

คิตตี้เดินไปนั่งข้างชาวบ้าน

ชาวบ้าน
ว่ายังไงคะปราชน์?

คิตตี้
อันนี้นึ่งกินตอน...

เหมย
ต้ม!

คิตตี้
เอ่อๆต้มกินตอน...ตอนไหนนะ?

คิตตี้หันไปถามเหมย

เหมย
หลังอาหาร

คิตตี้
ต้มกินหลังอาหารทุกมื้อถ้าหายแล้วก็หยุดได้... ส่วนอันนี้กินสามเวลาหลังอาหาร

เหมย
ทันที!

คิตตี้
ทันทีด้วย

เหมยกระซิบข้างหูคิตตี้

เหมย
จนกว่าจะหมดซอง ไหนบอกจำได้ไง

คิตตี้
จนกว่าจะหมดซอง

คิตตี้หันไปมองค้อนใส่เหมยเล็กน้อย แล้วหันไปยิ้มพิมพ์ใจให้กับชาวบ้านคนนั้น

ชาวบ้าน
ขอบคุณจ้าดนักจ้าว
แต่เอ้~ ยะหยังวันนี้น้องเหมยอู้กลาง กู่เตื้อบ่าหันจะอู้

เหมยสะกิดให้คิตตี้ตอบชาวบ้าน

คิตตี้
อ๋อ... พูดกลางบ้างค่ะเตี่ยวลืม แฮะๆ

ชาวบ้าน
อ๋อ... น้องเหมยอู้บ่าดายดีกว่าปี้บ่าซินเลย ยังไงก็ขอบใจ๋ขนาด เด่วปี้ไปปักผ้าละ

ชาวบ้านเตรียมลุกออกไปพร้อมลูกของเธอ

คิตตี้
เตี่ยว! เงินล่ะคะ

เหมย
จะบ้าหรอปกติไม่คิดเงินกัน

เหมยรีบท้วงเบาๆ

คิตตี้
อ๋อไม่มีอะไรค่ะ

ชาวบ้านเดินออกไปแบบสงสัยติดค้างในใจ

SC.12A/D/ภายนอก/ชุ้มหน้าบ้านเหมย *

ตัดมาที่คิตตี้โยนตำราลงบนโต๊ะแล้วหันไปมองเหมย

คิตตี้
ฉันรู้ว่าในนี้มันต้องมียาสลับร่าง... เปิดมา!

เหมย
มันบ่ามีจ้าว

คิตตี้
ทำไมจะไม่มี... อ๋อ ที่แท้เธอก็อยากได้ร่างของฉันจริงๆใช่ไหม

เหมย
เธอบ้าหรอ... ใครจะไปอยากเป็นคนตาบอดแบบเธอ

คิตตี้
นี่เธอ... ให้มันน้อยๆหน่อย

เหมย
ใครจะไปรู้ก็เห็น ใส่แว่นทุกๆวันนึกว่าตาบอด

คิตตี้มองค้อนเหมย

เหมย
มันจะไปมีได้ยังไง... พวกเราไม่ได้ป่วยสักหน่อย

คิตตี้
ไม่รู้แหละ...ฉันว่ามันต้องมี เธอรู้ไหมฉันอุตส่าห์ขึ้นมาบนนี้หวังจะได้ถ่ายรูปสวยๆ

นั่งชิลล์เอาบรรยากาศหลังจากที่ฉันผ่านเรื่องเลวร้ายมาตลอด

เหมย
ใจเย็นๆก่อน เธอกินนี่ก่อนไหมเดี๋ยวฉันทำให้

เหมยเปิดไปหน้าที่เป็นชาช่วยการผ่อนคลาย

เหมย
เนี่ย...อันนี้มันเป็นชา มีกลิ่นหอมอ่อนๆช่วยทำให้เราผ่อนคลายพอเราผ่อนคลายแล้วก็ค่อยหาวิธีต่อ
เผื่อจะคิดอะไรออกตอนนี้ใจเย็นๆก่อน

คิตตี้
จะทำอะไรก็ทำ

เหมยชงชาด้วยวิธีพิถีพิถัน

เหมย
เธอช่วยไปหยิบโถแก้ว ตู้หลังบ้านให้หน่อยอยู่บนชั้นวางที่สองแถวที่สามนับจากทางซ้ายมือนะ
มันจะมีรากฝอยเล็กๆอยู่ข้างใน

SC.13/D/ภายใน/บ้านเหมย *

คิตตี้เดินไปในบ้านเปิดตู้ยาแล้วอึ้งกับส่วนผสมที่วางเรียงกันเต็มไปหมด อย่างเป็นระเบียบ

คิตตี้
ชั้นที่สามแถวที่สองหรือชั้นที่สองแถวที่สามนะ

คิดตี้หยิบโถทั้งสอง ออกมาแล้วเปิดดูข้างในปรากฏว่ามีส่วนผสมรูปร่างลักษณะที่คล้ายๆกัน

คิตตี้
เหมือนกันแหละมั้งคล้ายกันอยู่

SC.12B/D/ภายนอก/ชุ้มหน้าบ้านเหมย *

คิตตี้เดินเอาไปให้เหมยที่กำลังทำชาอยู่ เหมยก็หยิบใส่โดยที่ไม่ได้เช็คก่อน

ตัดไปที่เหมยทำชาเสร็จแล้วกลิ่นชาอ่อนๆทำให้คิตตี้รู้สึกผ่อนคลายไม่น้อย

คิตตี้
เสร็จแล้วเหรอ... หอมจัง

เหมย
ไปเก็บของกำเน้อ
(เดี๋ยวไปเก็บของก่อนนะ)

เหมยเดินไปที่ฉันยาหลังบ้านแล้วสายตาก็เลื่อนไปเห็นช่องว่างบนชั้น เหมยตาเบิกโพลงด้วยความตกใจ แล้วรีบวิ่งไปห้ามคิตตี้ทันที แต่ภาพที่เห็นคือคิตตี้ดื่มชาหมดแก้วแล้ว

คิตตี้
มันเรียกว่าชาอะไรเหรอ... รสชาติดีจัง

ทั้งคู่นิ่งค้างแล้วเสียงตดก็ดังขึ้น เหมยได้แต่ยิ้มแหย

ตัดไปที่คิตตี้ฟุบกับโต๊ะด้วยความเหนื่อยล้า ส่วนเหมยนั่งดูอาการของคิตตี้อยู่ด้วย จนสายตาของเธอไปมองที่นาฬิกาพอมองสักพักเธอก็นึกบางสิ่งขึ้นมาได้

เหมย
ลืมไปเลย

คิตตี้เงยหน้าขึ้นมามอง

เหมย
ตั๋ว...เป็นมีเรื่องหื้อจ้วย
(เธอ... ฉันมีเรื่อง อยากให้เธอช่วย)

คิตตี้ส่ายหน้าด้วยความรู้สึกกลัว

SC.14/D/ภายนอก/ระหว่างทางที่ชิงผ่าน *

คิตตี้
เรื่องแค่นี้ของถนัด

เหมย
อย่าทำอะไรไปเรื่อยนะ... ถือว่าฉันขอ

คิตตี้
เธอนั่นแหละทำอะไรไปเรื่อย มานั่งให้เขาเห็นทุกวัน

เหมย
ชิงไม่เห็นหรอก

คิตตี้
เอ้า! แล้วจะมานั่งทำไมถ้าเขาไม่เห็นเธอ

ไม่เงียบชุดคิดไปชั่วครู่

คิตตี้
มานี่เดี๋ยวฉันจัดการเอง วันนี้แหละจะได้เห็นกัน

คิตตี้นั่งไขว่ห้างพร้อมแว่นดำ ถกกระโปรงขึ้น แล้ว โบกไม้โบกมือไปทางชิง
สิ่งที่ชี่รถผ่านไปพร้อมทำหน้าสงสัย

คิตตี้
บอกแล้วว่าเห็น

เหมย
เธอทำอะไรของเธอเนี่ย ชิงเขาจะมองฉันเป็นคนยังไง

เหมย เงียบไปพร้อมคิดไม่ตกกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาเมื่อครู่

คิตตี้
แล้วคืนนี้จะเอายังไง
เอาแบบนี้ไหม คืนนี้เธอมานอนกับฉันที่โฮมสเตย์

เหมย
แล้วเธอจะออกมาได้ยังไงดึกๆดื่นๆ แบบนี้คนที่บ้านฉันสงสัยแน่

คิตตี้ยืนนึกแผนการณ์

คิตตี้
อืม...

SC.15A/N/ภายใน/โฮมสเตย์ *

เสียงเคาะห้องเหมยรีบเดินไปเปิด

เหมย
เธอมาได้ยังไง

คิตตี้
ฉันน่ะหรอ...ก็...

SC.15FB/D/ภายใน/ชุ้มหน้าบ้านเหมย *

คิตตี้เปิดตำรายาที่มีฤทธิ์ทำให้ง่วงนอน เธอเลยจัดการปรุงแล้วรีบเอาไปใส่ในหม้อแกง ที่แม่ของเหมยปรุงทิ้งไว้บนเตา

SC.15B/N/ภายใน/โฮมสเตย์ *

คิตตี้
เป็นไงฉันเก่งไหมล่ะ

เหมย
ตายห่า...เธอใส่อะไรไปบ้าง เธอทำตามสูตรเป๊ะเป๊ะไหม. แล้วเธอรู้ได้ยังไงว่ายาที่เธอใส่ไปอ่ะมันถูก ตอนนั้นเธอยังหยิบผิดเลย ถ้าแม่ฉันป่วยล่ะจะทำยังไง

คิตตี้
โอ้ย ฉันเช็คแล้วแม่เธอหลับไปแล้ว
หยุดกระวนกระวาย ออกมาได้ก็ดีเท่าไหร่แล้ว

เหมย
แล้วนี่จะทำยังไงกันต่อ

คิดตี้เดินไปนั่งบนเตียงแล้วนอนลงด้วยความเมื่อยล้า

เหมย
วันนั้นเธอได้ขอพรอะไรไหม?

คิตตี้
ไม่ได้ขอ...

คิตตี้นึกย้อนไปถึงตอนนั้น

คิตตี้
ที่จริงฉันขอพรให้ได้แฟนดีๆ แต่แค่พูดส่งๆไปเองนะ
หรือว่า...

เหมย
ว่า...

คิตตี้
แฟนดีๆที่ฟ้าส่งมาคือเธอ

เหมย
เพ้อเจ้อ

คิตตี้
แล้วเธอล่ะขอพรอะไร?

เหมยทำท่าทางเขินอาย

คิตตี้
อ๋อรู้ละ

เหมย
มันไม่เห็นจะเกี่ยวกันเลย

คิตตี้ส่ายหัวบนเตียงแรงๆ ดิ้นเร่าเหมือนผีเข้า

คิตตี้
โอ้ย ยิ่งคิดยิ่งปวดหัว อยากตายๆๆๆๆๆ

เหมย
แล้วเธอขึ้นมาทำอะไรบนนี้ พึ่งเลิกกับแฟนมาเหรอ?

คิตตี้
ดูออกขนาดนั้นเลยเหรอ?

เหมย
นี่ไงเธอเลิกกับแฟน แฟนเธอโกรธเลยทำพิธีสาปแช่งเธอหรือเปล่า

คิตตี้
เธอดูละครมากไปหรือเปล่า หยุดงมงายค่ะ

คิตตี้ถอนหายใจ แล้วนึกถึงฉากในละครขึ้นมาในหัว แล้วกระเด้งตัวขึ้นมาจากเตียงจนเหมยตกใจ

คิตตี้
ฉันก็เห็นในละครเราต้องขับรถชนกัน... ไม่เอาดีกว่าเดี๋ยวเจ็บเผลอเผลอตาย
งั้นลองแบบเบาๆดูหน่อย เอาหัวหกกันไหม... ไม่เอาเพิ่งไปฉีดหน้าผากมา

เธอเด้งขึ้นลงไปมาบนเตียง แล้วหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาจะหาวิธีใน Google

คิตตี้
โอ้ยลืมไปข้างบนก็ไม่มีเน็ตอีก

สุดท้ายเธอก็ลมตัวลงนอนเหมือนเดิม
เหมยเดินมาล้มตัวลงนอนตามเธอเช่นกัน

เหมย
งั้นลองวิธีนี้ไหม ฉันว่าได้ผล แล้วก็ไม่เจ็บด้วย

SC.16/D/ภายใน/โฮมสเตย์ *

ตอนตื่นนอนทั้งคู่เอาผมผูกกัน เหมยตื่นขึ้นมาก็พบว่าคิตตี้ตื่นก่อนแล้วและกำลังมองเธออยู่

คิตตี้
ฉันบอกแล้วว่ามันไม่ได้

เหมย
แหะๆ

คิตตี้ทำหน้าเซ็ง

คิ้ตตี้
เราควรไปหาหมอไหมเผื่อช่วยได้
แบบจิตแพทย์อะไรแบบนี้

เหมย
ฉันว่าหมอเธออ่ะไม่ได้ผล ต้องหมอฉัน

คิตตี้มองเหมยแบบไม่ไว้ใจและรู้สึกกลัวขึ้นมา

SC.17/D/ภายนอก/ระหว่างทางไปบ้านหมอปราชน์ไสยฯ *

เหมยขี่มอเตอร์ไซค์พาคิตตี้ซ้อนท้าย ระหว่างทางเจอชิง คิตตี้ในร่างเหมยขยิบหนึ่งครั้งให้ชิง ทำให้ชิงเกิดอาการสงสัยแบบแปลกๆ กับท่าทีของเหมยที่ไม่คุ้นเคย

SC.18A/D/ภายใน/บ้านปราชน์ไสยฯ *

หมอปราชน์ กำลังสวดพึมพำกับตัวเอง ทำให้บรรยากาศดูมีมนต์ขลัง แต่ในสายตาคิตตี้ดูไม่ค่อยน่าเชื่อเท่าไหร่

พ่อหมอ
รุ้งคปราคาศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง... บรื๋อออ

พ่อหมอสั่นเทาเหมือนเจ้าเข้า

คิตตี้
นี่เหรอที่บอกว่าเชื่อได้

เหมย
ได้สิ คนที่เนี่ยเกิดอะไรขึ้นเขาก็มาหาที่นี่กันหมด
ถ้าไปหาหมอแล้วไม่หายอ่ะมาหาหมอคนนี้ รับรองหายทุกคน
‘โคร้มมม’

อยู่พ่อหมอสั่นจนตกแคร่ ทั้งสองที่กระซิบกันอยู่สะดุ้งตกใจ

พ่อหมอ
โทษทีอินไปหน่อย

พ่อหมอปีนขึ้นมาบนแคร่เหมือนเดิม
หลังจากนั้นพ่อหมอก็สวดบางอย่างเหมยตั้งใจฟังด้วยความเชื่อ ส่วนคิตตี้ไม่เชื่อสุดๆ

พ่อหมอ
เหตุผลวุ่นวาย... ในกาย... วายชีวา...สัมภเวสี... คอยกลืนกิน
เส้นผม...

พ่อหมอมองไปที่ปากของเหมย

พ่อหมอ
ปากแดงๆจะไว้ใจได้กำ

ทั้งสองมองหน้ากันด้วยความงุนงงกับคำพูดของพ่อหมอ

เหมย
มันแปลว่าอะไรเหรอคะ

พ่อหมอ
ฮะ...ฮะ... ฮะเฮ่นเหล

ทั้งสองหันมามองหน้ากันอย่างช้าๆ เหมยเชื่อจนสนิทใจส่วนคิตตี้ส่ายหน้าคิดว่ามันดูแปลกๆนะ

SC.18B/D/ภายนอก/หน้าบ้านหมอปราชน์ไสยฯ *

ขณะใส่รองเท้าทั้งสองนั่งคุยกัน

เหมย
เธอแปลออกไหมที่ท่านพูด

คิตตี้
ยังจะเชื่ออีกเหรอ ฉันว่าพักก่อน

เหมย
ไม่เชื่อได้ยังไง ใครๆก็มาหาท่านศักดิ์สิทธิ์
ลบหลู่ระวังเด้อ คืนนี้ท่านเข้าฝันไปหลอกเธอแน่

คิตตี้ มองไปที่เหมยประมาณว่ายังไม่หยุดพูดถึงหมอผีนั่นอีกเหรอ

เหมย
ก็ได้...

คิตตี้มองไปที่ร่างตนที่มีเหมยอยู่ แล้วเห็นสิวบนใบหน้าของตัวเธอเอง

คิตตี้
เธอปล่อยให้หน้าฉันเป็นสิวเหรอ!... เธอใช้อะไรล้างหน้าเนี่ย!

เหมย
ขี้มั่ง... ก็น้ำธรรมดานั่นแหละ

คิตตี้
เธอรู้มั้ยว่าตื่นนอนมันต้องทำอะไร... อย่างแรกที่ฉันต้องทำคือการลอกแผ่นมาก์สทองคำที่แปะไว้ตั้งแต่เมื่อคืนออกก่อน แล้วหลังจากนั้นฉันก็อัพสตอรี่ morning routine ทุกๆเช้า แล้วเธอลองนึกดูว่าที่นี่ไม่มีสัญญาณเน็ตทุกคนที่ฟอลฉันคงแจ้งความคนหายแล้วมั้งตอนนี้ แล้วเธอ!... หลังจากล้างหน้าได้ใช้โทนเนอร์พี่จุนที่วางอยู่หน้ากระจกไหม แล้วน้ำตบป้าเจี๊ยบหลังจากใช้โทนเนอร์เสร็จเธอไม่ได้ใช้ใช่ไหม
สิวเลยโผล่ขึ้นมาบนหน้าของฉัน... เธอต้องใช้ทุกๆวันทั้งตอนเช้าและก่อนนอน เข้าใจไหมเหมยตู

เหมย
หะ?!

คิตตี้ตบหน้าผากดังแปะ

SC.19A/D/ภายนอก/ไร่สตอเบอรี่ *

ทั้งคู่สะพายตระกร้าเตรียมเก็บสตอเบอรี่

เหมย
ส่วนทุกๆวันของฉันคือสิ่งนี้จ้าว

เหมยผายมือไปที่ต้นสตอเบอรี่ ที่ออกผลสวยงามเต็มไร่ เรียงรายกันอย่างสวยงาม ประกอบกับบรรยากาศเช้าตรู่อันแสนสดใส ทำให้ทั้งคู่รู้สึกสดชื่น

คิตตี้
แล้วต้องทำยังไงบ้างเหรอ

เหมย
ลูกไหนขาวชมพูๆที่ยังไม่แดงเต็มที่ก็เก็บใส่ในนี้เลย

คิตตี้
โอเค เรื่องแค่นี้สบายมาก

เหมยสอนวิธีเก็บให้คิตตี้ พร้อมกับเก็บลูกสตอเบอรี่จากต้นอย่างพิถีพิถัน เธอยิ้มเมื่อเห็นลูกสตอเบอรี่อวบชำสวยงามเป็นผลผลิตทางการเกษตรชิ้นงามของที่นี่

เหมย

ต้องเก็บทีละลูก ช้าๆ ใจเย็นๆ เริ่มเด็ดจากส่วนก้านที่ติดกับลูกก่อน
เว้นไว้สักช่วงหนึ่งให้ลูกยังคงความสด เวลาเราเก็บเราก็จะได้เก็บได้หลายๆลูกในเวลาเดียวกัน
พอเสร็จแล้ว เอาใส่ไว้ในนี้เบาๆ แล้วเว้นระยะให้ไม่เบียดกันจนเกินไปไม่งั้นมันจะช้ำ
ถ้าเจอลูกไหนเสียก็เอาทิ้งได้เลยอย่าเก็บไว้ด้วยกันเดี๋ยวมันจะทำให้ลูกอื่นๆเสียตาม...
เข้าใจไหมคิตตี้

เหมยหันมาถามคิตตี้หลังจากเธอพูดจบ

คิตตี้
นี่ไง! ทำไมเธอเก็บนานจัง
เก็บไม่เห็นจะยากเลย

เหมย
อ๊าย... เธอเป็นบ้าเหรอ
เธอได้ฟังที่ฉันพูดไหมฉันบอกว่า ลูกไหนขาวๆชมพูๆก็เก็บมา

คิตตี้
ก็มันขาวทั้งต้น แล้วทำไมไม่เก็บทั้งต้นล่ะ

เหมย
เอามาแค่ลูกสิ ปีหน้าจะไม่กินแล้วก้า

คิตตี้
เอาน่า... เดี๋ยวเอาไปปลูกที่นู่น ฮ่าๆ

คิตตี้หัวเราะกลบเกลื่อนในความโก๊ะของตัวเอง
เหมยก็เลยหัวเราะตามบ้าง ความรู้สึกของเธอคือ ตอนที่คิตตี้หัวเราะมันเป็นเสียงหัวเราะครั้งแรกที่ดูมีความสุขจริงๆ ตั้งแต่ที่เธอได้เจอกับคิตตี้

เหมย
เธออย่าหาทำแบบนี้นะ อายเขา

คิตตี้
เอ่อๆ... เดี๋ยวเก็บทีละลูกแล้ว

เหมย
ลูกที่มันสวยๆด้วยค่ะ ไม่ใช่ลูกที่ยังเล็กๆก็เก็บมาทั้งสวน
เอาเฉพาะลูกขาวๆชมพูๆหน่อยนะ

คิตตี้
ค้าาา

ทั้งคู่ต่างเก็บของตนเองไปพูดไปด้วย

คิตตี้
แล้วเธอเก็บทุกวันเลยไหม

เหมย
ถ้าช่วงนี้ก็เก็บทุกวันนะ ยิ่งฤดูออกลูกยิ่งต้องดูแลให้มันได้คุณภาพ

คิตตี้
เป็นเธอนี่ก็ยากเหมือนกันเนอะ ดูเธอทำหลายอย่างจัง เป็นฉันคงเหนื่อยแย่
ฉันคิดมาตลอดเลยว่าการเป็นฉันน่ะมันยากที่สุดละ

เหมย
ไม่เหนื่อยหรอกทำไปทุกวันมันก็ชินเอง ทำไปทำมามันก็สนุกดีไม่มีอะไรยากหรอก
ฉันก็ไม่ได้จะเก็บสตอเบอรี่ทั้งวัน กลับบ้านไปฉันก็ทำยาเผื่อไว้ใครมาขอให้ช่วย

คิตตี้
เออจริง เป็นตัวเองได้ง่ายสุดแล้วเนอะ พอฉันมาเป็นเธอเนี่ยวุ่นวายสุดๆ

คิตตี้หยุดคิดไปสักพักหนึ่งในคำพูดของตัวเอง
ทั้งคู่เก็บสตอเบอรี่ไปเรื่อยๆแวะคุยกันบ้างอย่างสนุกสนาน

SC.19B/D/ภายนอก/กระต๊อบใกล้ๆไร่สตอเบอรี่ *

เหมยและคิตตี้ต่างเหนื่อยหอบนั่งลงบนให้ใกล้ๆสวน เหมยเห็นแล้วสงสาร

เหมย
เก็บมาเยอะละ เดี๋ยวไปเอาน้ำมาให้กิน

คิตตี้ทำท่าโอเค
พอเหมยไปชิงก็เดินเข้ามาพอดี

ชิง
เหนื่อยไหมวันนี้

คิตตี้รีบเอามือเช็ดเหงื่อ ชิงเลยหยิบผ้าเช็ดหน้าในกระเป๋าให้คิตตี้

ชิง
วันนี้ดูเหนื่อยกว่าทุกวันเลยนะ

คิตตี้ผ้าเช็ดหน้าขึ้นมาเช็ด ปรากฏว่าผ้าเช็ดหน้าเปื้อนมีบางสิ่ง ทำให้สิ่งนั้นติดอยู่ที่ใบหน้าของคิตตี้
ทำให้ชิงแอบขำนิดไชๆ

คิตตี้
หัวเราะอะไรเป็นบ้าเหรอ

ชิงหยิบสิ่งนั้นออกจากใบหน้าของคิตตี้ในร่างเหมย
คิตตี้หันมาพึมพำกับตัวเอง

คิตตี้
ยัยเหมย หล่อนได้แน่

ชิง
ได้อะไรเหรอ?

คิตตี้
อ๋อ... ได้กินสตอเบอรี่ค่ะ

เอ่อ... คือ... วันนี้อากาศหนาวเนอะ

Insert เหงื่อบนหน้าคิตตี้

ชิง
หนาวเหรอ เหมยไม่สบายหรือเปล่า?

ชิงยื่นฝ่ามือแตะหน้าผากของคิตตี้ คิตตี้งงไปพักนึงแล้วรีบปัดมือของชิงออก

คิตตี้
เปล่าๆๆๆ ฉันสบายดี

ชิง
งั้นไม่เป็นไรก็ดีแล้วเดี๋ยวไปทำงานต่อละ
ถ้าไม่สบายอ่ะก็กลับไปพักดีกว่าเดี๋ยวอาการจะแย่เอา

ชิงมองด้วยสายตาที่เป็นห่วงก่อนจะจากไป
เหมยที่ไปเอาน้ำเดินกลับมาพอดี พร้อมกับเห็นว่าชิงพึ่งที่เดินจากไป

เหมย
เธอได้คุยอะไรกับชิงเหรอ?

คิตตี้
เหมย ฉันบอกให้ฟังว่าชิง...

คิตตี้กำลังจะบอกว่าชิงนั้นชอบเธอ แต่ในขณะนั้นเพื่อนของเหมยขี่มอเตอร์ไซค์ซ้อนสามเข้ามาหาพอดี

เจ๊เบียร์
อีเหมย กูเห็นนะเมื่อกี้ (ภาษาเหนือ)

ภาพทั้งสามเปิดตัวกับมอเตอร์ไซต์ซ้อนสามอย่างสง่างามจนเป็นตำนาน

เจ๊เบียร์
ดูเพื่อนมึงสิอีดาหวัน มันร้ายนะเดี๋ยวนี้ (ภาษาเหนือ)

ดาหวัน
จริงเจ๊ เดี๋ยวนี้มันแรดมาก
เมื่อก่อนมันไม่แรดแบบเราขนาดนี้
ไปรยา มึงว่าไง (ภาษาเหนือ)

ไปรยาสองกระจกทาลิปฯ

ดาหวัน
อีไปรยา มันแดงเหมือนปอบละอีควาย หยุด! (ภาษาเหนือ)

ไปรยา
เอ่อ! เมื่อก่อนไม่เห็นจะกล้าคุย เดี่ยวนี้พูดน้ำไหลไฟดับ กูเห็นนะๆ (ภาษาเหนือ)

เหมย
ไม่ใช่กูๆ กูไม่ได้พูด

เจ๊เบียร์
อีเหมย ละยัยนี่คือใคร (ภาษาเหนือ)

คิตตี้
อ๋อ เพื่อนกูเอง

ไปรยา
ตายละ เดี๋ยวนี้มีเพื่อนกรุงเทพฯ ดัดจริตพูดไทยเลยน้า (ภาษาเหนือ)

เจ๊เบียร์
เรื่องที่กูจะมาบอกมึงว่าวันนี้คือวันสำคัญยิ่งกว่าวันนักขัตฤกษ์ใดๆ ห้ามป่วย! (ภาษาเหนือ)

ดาหวัน
ห้ามลา! (ภาษาเหนือ)

ไปรยา
ห้ามตาย! (ภาษาเหนือ)

เจ๊เบียร์
วันนี้วันเกิดกู ที่เดิม เหล้าเบียร์พร้อม ที่สำคัญ มีอ้ายชิงด้วย... คืนนี้เจอะเจอ เอาเพื่อนมึงไปด้วย บ๊ายยย (ภาษาเหนือ)

ทั้งสามขับรถออกไปทิ้งความงุนงงให้กับคิตตี้

เหมย
เราจะไปกันจริงๆเหรอ

คิตตี้
ไปสิ มีเหล้าเบียร์ยิ่งต้องไป

เหมย
จะดีเหรอ เราสลับร่างกันอยู่นะ

คิตตี้
บอกไว้ก่อนฉันคอทองแดง ไม่เมาง่ายๆหรอกค่ะ
อีกอย่าง มีชิงของเธอด้วยไม่ใช่เหรอจ๊ะ

เหมยคิดถึงข้อนี้เธอก็รู้สึกว่างานนี้คงต้องไปอย่างเลี่ยงไม่ได้

SC.20A/N/ภายใน/ศาลาใกล้โฮมสเตย์ *

เพื่อนของเหมยทั้งสามที่นั่งกินหมูกระทะอยู่ต่างตกใจที่รู้ว่าเหมยและคิตตี้สลับร่าง คิตตี้ไม่สนใจกระดกเหล้าอย่างเดียวจนตอนนี้หน้าและตัวของเธอแดงไปหมด มิหนำซ้ำเธอยังหลอกตัวเองว่าตนนั้นคอทองแดงกินเท่าไหร่ก็ไม่เมา

เพื่อนๆ
หะ!? สลับร่าง

เหมย
ชู่ว! อย่าเสียงดัง เดี๋ยวคนอื่นก็คิดว่าเราเป็นบ้าหรอก

คิตตี้ไม่พูดอะไรกระดกเหล้าอย่างเดียว

เจ๊เบียร์
มันจะเป็นไปได้ยังไงพวกมึงตอแหลกู แล้วถ้าอย่างนี้กูอยากสลับร่างกับอแมนด้าล่ะทำได้ป่ะ

ไปรยา
มึงก็บ้าไปกับเขาอีกคน มันอำมึงเล่นมึงไม่รู้เหรอ

เหมย
พวกมึงไม่เชื่อกูใช่ไหม ได้กูจะพิสูจน์ให้พวกมึงดูเอง เจ๊เบียร์ตอน ป.3 มึงโกรธที่โดนผู้ชายล้อว่าเป็นตุ๊ดมึงเลย ต่อยมันฟันหักไปสามซี่ จนทุกวันนี้มึงเลยไม่มีผัว เพราะผู้ชายทั้งดอยกลัวโดนมึงต่อย

เจ๊เบียร์
ว้าย!

เหมย
ดาหวัน ตอนมึงใส่ผ้าอนามัยครั้งแรกมึงเอาด้านกาวติดกับหมอยมึง กูต้องไปช่วยพามึงไปถึงอนามัยในเมือง ไปรยามึงเคยแต่งหน้าทาปากไปบ้านพี่เป๊กตอนดึกๆ พี่เขาวิ่งหนีแล้วไปฟ้องคนในหมู่บ้านเพราะคิดว่ามึงเป็นกระสือ ละยังไม่พอ...

ดาหวัน
พอ! หยุดๆๆๆ ... พอละกูเชื่อละ พูดอีกนิดกูไม่รู้จะเอาหน้าไปไว้ไหนละ พูดถึงไหนอายถึงนั่น

ไปรยา
ว่าแต่ร่างที่มึงอยู่ชื่ออะไร

เหมย
ชื่อคิตตี้

เจ๊เบียร์
ว๊ายดัดจริต

เพื่อนๆของเหมยหัวเราะตลกขบขันรวมถึงคิตตี้ด้วยเพราะเธอเริ่มเมาแล้ว

ชิง
เมากันยังเนี่ย คุยอะไรกันสนุกสนานกันเชียว

ไปรยา
ก็กำลังจะพูดถึงเรื่องที่เหมยกับคิตตี้มัน สละ...

‘บึก!’
เจ๊เบียร์ทุบหลังไปรยาอย่างแรง จนหมูที่ไปรยากำลังเคี้ยวอยู่กระเด็นตกลงไปในหม้อหมูกระทะ ซึ่งทุกคนต่างมัวแต่หันไปสนใจชิง

ชิง เดินไปนั่งข้างข้างคิตตี้ตอนนี้เมาแอ๋ไปแล้ว เพื่อนที่เหลือตักหมูในกระทะกินเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ไปยาทำหน้าเจื่อนๆ

เจ๊เบียร์
ไม่มีอะไรค่ะเม้าท์มอยตามประสา
ชิงมาก็ดีแล้วรีบๆกินดื่ยวไม่คุ้ม

ระหว่างเจ๊เบียบพูดก็รินเหล้าให้กับชิงที่เพิ่งมาถึง

เพื่อนๆ
อ่าวๆ โชนนนนน

ทุกคนเมาจนได้ที่มีแค่เหมยและชิงที่ยังไม่เมา เพื่อนเพื่อนของคิตตี้ลุกขึ้นเต้นเมาไม่รู้เรื่อง เหลือเพียงเหมย คิตตี้และชิง นั่งอยู่ใกล้ๆกัน ชิงสนใจเพื่อนทั้งสามของเหมยที่เต้นแร้งเต้นกาอยู่ เหมยอยากชวนคุยแต่คิตตี้ฟุบโต๊ะไปแล้วเหมยเลยสะกิดให้คิตตี้ตื่นขึ้นมาคุยกับชิง

คิตตี้
อะไร!

เหมยทำสายตาห้ามปรามเล็กน้อย

คิตตี้
อ๋อออ... ชิง มึงรู้ป่ะ

ชิงหันหน้ามาด้วยอาการแปลกใจที่คิตตี้ที่ใช้กูมึงกับเขา

คิตตี้
อีเหมยมันชอบมึง ชอบแบบสุดๆ ชอบแบบมากๆ
ฮั่นแน่ มึงก็ชอบมันอ่ะดี้~

เหมยหยิกเอวคิตตี้

คิตตี้
อะไรอีกล่ะ อุ๊บ!...

คิตตี้เอามืออุดปากก่อนที่จะรีบวิ่งไปอ้วกที่ห้องน้ำ ชิงเลยรีบวิ่งตามออกไปพร้อมกับแก้วน้ำเปล่า เหมยเห็นภาพนั้น ทำให้เธอคิดว่า ชิงชอบคิตตี้ที่ไม่ใช่ตัวเธอจริงๆ เธอเลยรู้สึกอยากอยู่คนเดียว

SC.20B/N/ภายนอก/หน้าห้องน้ำใกล้ศาลา *

ตัดไปที่ชิงยืนรอเหมยออกจากห้องน้ำ ในมือของชิงมีแก้วน้ำที่ถือมาด้วย

ชิง
ไหวหรือเปล่า?

คิตตี้
ขอน้ำหน่อย

ชิงยื่นน้ำให้เหมยก็ดื่มอึกๆลงคออย่างกระหาย

ชิง
เหมย...คือเรื่องที่พูดเมื่อกี้

คิตตี้
เรื่องอะไร?

ชิง
ก็เหมยบอกชอบเรา

คิตตี้เอามือชี้หน้าตัวเองแบบงงๆ
ภาพย้อนไปตอนคิตตี้บอกชิง

คิตตี้
อ๋อออ

ชิง
จริงๆ แล้วเราก็มีเรื่องจะบอกเธอเหมือนกัน แค่ไม่มีโอกาสได้คุยกับเธอดีๆ อีกอย่างเราก็ไม่กล้าที่จะบอกเธอด้วย ที่จริงแล้ว...

เหมย
หยุด! เตี๋ยว! ฉันคือคิตตี้ ไม่ใช่เหมย

ชิงทำหน้างุนงง ขณะนั้นทั้งสามเร่งเสียงเพลงทำให้กลบเสียงพูดคุยของสอง

เหมย
เพราะว่าเราทั้งคู่สลับร่างกัน เธอต้องไปเหมยตัวจริง

ชิง
อะไรนะ?!

เหมย
ฉันสลับร่างกับเหมย!

เพื่อนๆของเหมยทั้งสามเร่งเสียงเพลงให้ดังขึ้นอีก

ชิง
ห๊ะ?!

เหมย
ไปบอกรักยัยเหมยนู่น!!!

คิตตี้เลยตะคอกใส่ชิง เสียงตะคอกทำให้เพื่อนๆของเหมยปิดเสียงเพลงแล้วหันไปสนใจบทสนทนาของชิงกับคิตตี้

เหมย
ฟังฉันดีๆ ฉัน-คือ-คิต-ตี้ ไม่ใช่เหมย เราทั้งคู่สลับร่างกัน
คนที่นายต้องบอกรักคือยัยเหมยตัวจริงที่นั่งอยู่ตรงนั้น...

คิตตี้ชี้ไปที่นั่งว่างเปล่าของเหมย
ทุกคนต่างมองไปที่ที่ๆเหมยเคยนั่ง แล้วคิตตี้ก็หันไปถามเพื่อนทั้งสามของเหมย

คิตตี้

ยัยเหมยไปไหน?...

SC.21/N/ภายใน/ร้านกาแฟ *

ชิงวิ่งตามเหมยจนเหนื่อย เหมยนั่งร้องไห้ในร้านกาแฟ

ชิง
เหมย!

เหมย
ชิงหู้ละกำ!
(ชิงรู้แล้วเหรอ)

ชิง
เป๋นมีเรื่องจะบอกเหมย

ชิงหอบเหนื่อยหลังจากที่วิ่งตามเหมยมานาน

ชิง
เหมย เป๋นฮักตั๋วเน้อ ฮักตั๋วมาเมินแล้ว เมินขนาด
ที่เฮาเอาซาไปส่งกู้วันก็เพราะว่าเป๋นไข่หันหน้าตั๋ว กู้วั้นเฮาก็ตั้งใจขับรถผ่านหน้าบ้านเหมย
เฮาจะได้เจอเหมยกู่วัน แต่ตี้เฮาบ่าเบอกเหมยเลยก็เพราะเฮาบ่อกล้า
เป๋นขอโทษ ขอโทษจริงๆ

(เหมย เราชอบเธอ เราชอบเธอมานาน นานมากแล้วด้วย
ที่เราเอาซาไปส่งก็เพราะอยากเจอเธอ ทุกๆวันเราก็ตั้งใจขับรถผ่านหน้าบ้านเธอ
เพื่อจะได้เจอเธอทุกๆวัน แต่ที่เราไม่เคยบอกเหมยเลยก็เพราะเราไม่กล้า
เราขอโทษ ขอโทษจริงๆ)

เหมยได้ยินก็ร้องไห้ดีใจออกมา ชิงเห็นเลยรีบเช็ดน้ำตาให้

ชิง
ขอโทษที่บ่กล้าบอกเหมย จนปล่อยหื้อเหมยเธอรู้สึกบ่ดี ทุกๆที่ที่เราอยู่ เราก็อยากให้เหมยอยู่กับเราด้วย
ทุกๆครั้งที่เหมยคิดว่าเราไม่เห็น ที่จริงแล้วเราเห็นเหมยอยู่ตลอด

ชิงดึงเหมยเข้ามากอด

ชิง
รู้ไหมว่าตอนที่เหมยดูแปลกๆไป เรารู้สึกไม่ค่อยดีเลย เราเป็นห่วงเหมยมาก เพราะปกติเหมยไม่ได้เป็นแบบนี้
พอเราได้รู้ เราก็เลยกล้าที่จะมาบอกเรื่องนี้กับเธอ

ชิง
เหมย...

เหมย
...

ชิง

เป็นแฟนกับเป็นก่อ
(เป็นแฟนกันนะ)

เหมย
ว่าอะไรนะ

ชิง
เป็นแฟนกั๋นก่อ
(เป็นแฟนกันนะ)

เหมย
ไม่ค่อยได้ยินเลย

ชิง
เหมยเป็นแฟนกับชิงนะ!!!

เพื่อนทั้งสามเดินมาสมทบ

เจ๊เบียร์
อย่าเล่นตัวอีเหมย (ภาษาเหนือ)

เหมยและชิงหันไปมอง คลายจากการสวมกอดทั้งคู่ แล้วทั้งคู่ก็หัวเราะคิกคัก

ไปรยา
ลูกสี่จริงๆด้วยพวกมึงๆ (ภาษาเหนือ)

ดาหวัน
มึงก็ว่าไป (ภาษาเหนือ)

เพื่อนๆ
ฮ่าๆๆๆ

เจ๊เบียร์
แบบนี้ก็ไม่ต้องไปนั่งรออ้ายชิงอีกแล้วล่ะสิ (ภาษาเหนือ)

เพื่อนๆแซวเหมยกับชิงกันยกใหญ่ ซึ่งทั้งหมดอยู่ในสายตาของเหมย
เหมยเห็นแล้วยกยิ้มขึ้นมาแล้วเดินแยกออกไป ในใจรู้สึกปลดล็อกว่า ทุกคนมีคุณค่าในตัวเอง การเป็นตัวเองนั้นมันดีกว่าสิ่งไหนๆ
คิตตี้เดินแยกออกมา เพื่อจะเดินกลับไปที่บ้านเหมย เหมยเห็นว่าคิตตี้เดินออกมา เธอเลยปลีกตัวออกมา ปล่อยให้เพื่อนๆของตนเมาท์มอยไปกับชิง

คิตตี้
มีความสุขไหม

เหมย
อื้ม! ขอบคุณนะ คิตตี้

คิตตี้หยิบโทรศัพท์ขึ้นมาถ่ายคลิป

คิตตี้
สวัสดีค่ะเพื่อนๆ นี่คิตตี้เองค่ะ
ส่วนนี่...

คิตตี้เบนกล้องไปทางเหมย

เหมย
เหมยตูเองค่ะ ฮ่าๆๆ

ทั้งคู่หัวเราะกันอย่างมีความสุข

เหมย
แล้วเราจะกลับร่างคืนไหม?

คิตตี้
ไม่ว่าจะอยู่ในร่างไหน เธอก็คือเธอ ฉันก็คือฉัน

เหมย
อื้ม!

คิตตี้
แต่ถ้าฉันยังอยู่ในร่างเธอ กลับไป ฉันจะไปทำนม ฮ่าๆๆๆ

เหมย
ฮ่าๆๆๆ

เจ๊เบียร์
อีเหมย ผัวมึงลวนลามกู!

ดาหวัน
มโนอีเจ๊เบียร์!

เสียงหัวเราะแห่งความสุขร้องระงมไปกับกลุ่มดาวนับล้านบนท้องฟ้า

SC.22/D/ภายใน/โฮมสเตย์

คิตตี้ตื่นขึ้นมา แล้วกระเด้งตัวขึ้นมาแล้วก้มลงมองนมตัวเอง

คิตตี้
นมฉันกลับมาแล้ว เย้ๆๆๆๆ

เธอดีใจแล้วก็ส่ายนมไปมา

SC.23/D/ภายนอก/หน้าหมู่บ้าน

เหมย ชิง และเพื่อนๆของเหมย มาส่งคิตตี้ขึ้นรถแดงกลับบ้าน

เหมย
สัญญานะว่าจะกลับมาเที่ยวที่นี่อีก

คิตตี้
มาแน่นอน รอบหน้าฉันจะพาแฟนใหม่มาด้วยเลย

ชิง
เสียดายเลย บ่ได้อยู่แอ่วปีใหม่ม้งตวยกันก่อน

คิตตี้
ไม่อยู่เป็น กขค ตอนโยนลูกช่วงหรอกนะ
เอ้~ หรือฉันจะอยู่รอโยนลูกช่วงรอหนุ่มดอยมาจีบดีน้า

ไปรยา
เจ๊เบียร์ไง (ภาษาเหนือ)

เจ๊เบียร์
อีง่าว...

เจ๊เบียร์หันไปด่าไปรยาแล้วหันมาพูดกับคิตตี้ต่อ

เจ๊เบียร์
พาหนุ่มกรุงเทพฯมาฝากด้วนนะ บนนี้กินจนเบื่อแล้ว (ไทยกึ่งภาษาเหนือ)

ดาหวัน
อย่านะคะ พูดไปเรื่อย เขากลัวหล่อนจะตาย เอามาจากไหน กินจนเบื่อเนี่ย! (ไทยกึ่งภาษาเหนือ)

ไปรยา
ฉันขอฟิตๆ (ไทยกึ่งภาษาเหนือ)

คิตตี้
เดี๋ยวจะมาแบ่งนะ ขอหาให้ตัวเองก่อนเนาะ

ทั้งสามสาวหัวเราะชอบใจ

ชิง
รีบไปได้แล้วคิตตี้ ลุงเขารอตั้งแต่เจ้าละ ตื่นกะขวาย

คิตตี้
เดี๋ยวก่อนๆ ขอเซลฟี่ก่อน มาๆๆๆ

ทุกคนวิ่งมาเซลฟี่กับคิตตี้
ตัดไปที่คิตตี้อยู่บนรถ มองเห็นทุกคนโบกมือลาเธอ ทุกคนต่างอวยพรให้เธอเดินทางปลอดภัย และย้ำว่าให้รีบกลับมาเที่ยวอีกเร็วๆ
ระหว่างที่เธอกำลังนั่งรถลงดอย เธอก็นั่งเปิด Footage จนไปเจอคลิปคืนพระจันทร์สีรุ้ง ในคลิปช่วงที่เธอทำตกถ่ายติดพระจันทร์ที่เป็นสีรุ้งพอดิบพอดี เธอเลยตกใจ

คิตตี้
เชี่ย!!!

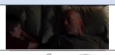
ภาคผนวก ค

ตารางการถ่ายทำ

SWISH LOVE

Director : ซีอิน
Director of Photography : อีบิ๊ก
Producer : อีนาย
Art Director : อีตอกเก้า

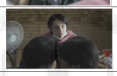
NO. (CUT)	TIME	SC	D/N	INT/EXT	SHOT	SHOT SIZE	MOVEMENT	LOCATION	BLOCK SHOT	CAST	PROP	COSTUME	DESCRIPTION	COVERAGE
1	8.40 – 8.50	5	D	EXT	1	LS		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย		ชุดไปกินกาแฟ	คิดดี้เดินมาที่ร้านกาแฟของเหมย	
2	9.00 – 9.15	5	D	INT	2	M2S		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย		ชุดไปกินกาแฟ	คิดดี้สั่งแก้วแก้วบด แต่เหมยบอกไม่มีแล้ว	
3	9.25 – 9.45	5	D	INT	4	MS		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย		ชุดไปกินกาแฟ	- เหมยเอาชามาเสิร์ฟ - คิดดี้เรียกเก็บเงิน แต่ไม่มีใครให้จ่าย	
4	9.55 – 10.05	5	D	INT	3	INSERT		ร้านขายกาแฟ	INSERT	คิดดี้ , เหมย		ชุดไปกินกาแฟ	ช่วงเศร้าโศกของคิดดี้ ช่วงที่เหมยชิดน้ำลงบนแก้วชา	
5	10.15 – 10.25	5	D	INT	6	MCU		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดไปกินกาแฟ	เหมยไม่รู้ว่าชิดฟิอกกี้ให้คิดดี้ เหมยโยนฟิอกกี้แล้วหันไปสนใจซิง	
6	10.35 – 10.45	5	D	INT	9	CU		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดไปกินกาแฟ	ใหมยที่โดนฟิอกกี้ชิดใส่	
7	10.55 – 11.10	5	D	INT	5	MS	PAN	ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดไปกินกาแฟ	ซิงเอาชามาส่ง เหมยโยนฟิอกกี้ลงใต้ะ	
8	11.20 – 11.30	5	D	INT	7	MCU		ร้านขายกาแฟ	ไม่แพน 	คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดไปกินกาแฟ	ซิงเอาชามาส่ง ซิงเอาสตอรี่มาให้ชิม	
9	11.40 – 11.50	5	D	INT	8	OVS		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดไปกินกาแฟ	ซิงเอาสตอรี่มาให้ชิม เหมยชิมสตอเบอรี่	
10	12.00 – 12.10	5	D	INT	9	M3S		ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดไปกินกาแฟ	คิดดี้บอกเก็บเงิน	
11	12.25 – 12.35	5	D	EXT	10	M2S	PAN	ร้านขายกาแฟ		คิดดี้ , เหมย , ซิง		ชุดไปกินกาแฟ	คิดดี้เดินออกไปหน้าร้าน ได้ยินเสียงประกาศตามสาย	
12	12.35 – 12.45	5	D	EXT	11	INSERT		ในหมู่บ้าน		พ่อหลวง (เสียง)		ชุดไปกินกาแฟ	ผู้ใหญ่บ้านประกาศตามสาย	* อาจไปหาถ่ายจากที่อื่น
12.45 – 14.00 พัก														
13	14.00 – 14.10	7A	D	EXT	1	INSERT		โฮมสเตย์				ชุดสลับร่างวันแรก	เห็นโฮมสเตย์ ในวันที่สลับร่าง	
14	14.20 – 14.30	8B	D	EXT	1	LS		โฮมสเตย์		เหมย		ชุดสลับร่างวันแรก	เหมยในร่างคิดดี้เคาะประตู	
15	14.40 – 14.50	8B	D	EXT	3	OVS		โฮมสเตย์		เหมย , แม่บ้าน		ชุดสลับร่างวันแรก	แม่บ้านเปิดประตูเจอคิดดี้	
16	15.05 – 15.15	8B	D	INT	2	OVS		โฮมสเตย์		เหมย , แม่บ้าน		ชุดสลับร่างวันแรก	แม่บ้านเปิดประตูเจอคิดดี้	
17	15.30 – 15.40	7A	D	INT	3	CU	กล้องเป็นกระจก	โฮมสเตย์	 กล้องเป็นกระจก	เหมย		ชุดสลับร่างวันแรก	เหมยในร่างคิดดี้ คิดว่าตนเอง	
18	15.50-16.00	4C	D	INT	2	CU	ถ่ายด้านข้าง	โฮมสเตย์		คิดดี้	แปรงสีฟัน	ชุดถึงลอยวันแรก	คิดดี้ฟื้นมาล้างหน้าล้างตาแปรงฟัน	กัมลงบัวนปาก
19	16.10-16.20	4C	D	INT	2	CU		โฮมสเตย์		คิดดี้	น้ำตบ	ชุดหลังอาบน้ำเสร็จวันแรก	คิดดี้อาบน้ำเสร็จแล้วมาทาครีมหน้ากระจก	
20	16.35 – 16.45	7A	D	INT	2	CU		โฮมสเตย์		คิดดี้		ชุดสลับร่างวันแรก	เหมยในร่างคิดดี้ขึ้นมาในห้องของคิดดี้	
21	17.00 – 17.10	22	D	INT	2	CU		โฮมสเตย์		คิดดี้		ชุดนอนวันสุดท้าย	คิดดี้ฟื้นมาพบว่าคิดดี้กลับร่างแล้ว	
22	17.30 – 17.40	4C	D	INT	3 SCEEN SHOT	PAN TILT	- PAN L/R TILT U/D - ซ้อนจากโทรศัพท์ด้วย	โฮมสเตย์	 PAN	คิดดี้	เครื่องสำอางโทรศัพท์	ชุดไปกินกาแฟ	คิดดี้แต่งหน้าเสร็จ อัด VDO ต่อ	

23	17.55 – 18.05	22	D	INT	1	CU		โฮมสเตย์		คิดดี้	โทรศัพท์	ชุดนอนวันสุดท้าย(ไม่เห็นหน้า)	เสียงโทรศัพท์ดัง ในวันที่คิดดี้กลับร่างเดิมแล้ว	
24	18.20 – 18.30	4C	D	INT	1	CU		โฮมสเตย์		คิดดี้	โทรศัพท์	ชุดถึงคอยวันแรก (ไม่เห็นหน้า)	คิดดี้ตื่นนอนจากเสียงนาฬิกาปลุก	
25	18.45 – 18.55	16	D	INT	2	CU		โฮมสเตย์		คิดดี้,เหมย	โทรศัพท์	ชุดนอนคืนที่นอนด้วยกัน(ไม่เห็นหน้า)	คิดดี้และเหมยตื่นขึ้นมาพบว่ายังเหมือนเดิม	
26	19.05 – 19.15	16	D	INT	1	M2S	เห็นเหมยก่อน PAN ขวาวิ่งคิดดี้ด้วย HIGH ANGLE	โฮมสเตย์		คิดดี้,เหมย	ผมผูกกัน	ชุดนอนคืนที่นอนด้วยกัน	เหมยตื่นมาเห็นคิดดี้นอนจ้องอยู่ก่อนแล้ว	แพนเพื่อเห็นคนเดียว แล้วค่อยแพนขวาวิ่งสอง
พักกินข้าว 19.15-20.15															
27	20.20 – 20.30	15A	N	INT	3	M2S	HIGH ANGLE	โฮมสเตย์		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่เหมยคิดดี้นัดเจอกัน	ทั้งคู่สัมตัวลงนอนพร้อมกับ และเหมยเสนอวิธีแก้	
28	20.40 – 20.50	15A	N	INT	2	OVS		โฮมสเตย์		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่เหมยคิดดี้นัดเจอกัน	คิดดี้เล่าว่าตนออกบ้านมาได้ยังไง	
29	21.00 – 21.10	15B	N	INT	2	OVS		โฮมสเตย์		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่เหมยคิดดี้นัดเจอกัน	เหมยชี้อกที่คิดดี้วางยา	
30	21.20 – 21.30	15B	N	INT	1	MLS		โฮมสเตย์		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่เหมยคิดดี้นัดเจอกัน	ทั้งคู่หาทางแก้ร่างคืน	
31	21.45 – 21.55	15A	N	INT	1	MLS		โฮมสเตย์		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่เหมยคิดดี้นัดเจอกัน	เหมยในร่างคิดดี้เปิดมาเจอคิดดี้ในร่างเหมย	
32	22.10 – 22.20	4A	N	INT	2	MLS		โฮมสเตย์		คิดดี้ , เหมย		ชุดที่ถึงคอย	คิดดี้ปิดประตูใส่ เหมยยังพูดไม่ทันจบ	
33	22.30– 22.40	4B	N	INT	1	LS		โฮมสเตย์		คิดดี้		ชุดที่ถึงคอย	คิดดี้ยืนเคว้งกลางห้อง	
34	22.50 – 23.00	4B	N	INT	2	MS		โฮมสเตย์		คิดดี้		ชุดที่ถึงคอย	คิดดี้นอนด้วยความเหนื่อยล้า	
35	23.10 – 23.20	4A	N	EXT	1	LS		โฮมสเตย์		คิดดี้ , เหมย		ชุดที่ถึงคอย	เหมยมาส่งคิดดี้ที่โฮมสเตย์	

SWISH LOVE

Director : ซีอิ๋น
Director of Photography : ซีบิ๊ก
Producer : จีนาย
Art Director : ซีคอกเก้า

Calltime
Crew call : 6.30
Cast call : 6.30
Shooting call : 8.00
Estimate wrap : 01.00

NO. (CUT)	TIME	SC	D/N	INT/EXT	SHOT	SHOT SIZE	MOVEMENT	LOCATION	BLOCK SHOT	CAST	PROP	COSTUME	DESCRIPTION	COVERAGE
1	8.00 – 8.10	14	D	EXT	1	LS		ริมทาง		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่สลับร่าง อ่อยชิง		Master
2	8.20 – 8.30	14	D	EXT	2	OVS		ริมทาง		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่สลับร่าง อ่อยชิง		
3	8.35 – 8.45	14	D	EXT	3	OVS		ริมทาง		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันที่สลับร่าง อ่อยชิง		
4	9.00 – 9.15	14	D	EXT	4	LS	PAN	ริมทาง		เหมย , ชิง	มอเตอร์ไซด์	ชุดชิงขับรถผ่าน		
9.15 – 9.45 ย้ายโลเคชั่น														
5	9.50 – 10.00	11	D	INT	2	MLS		บ้านเหมย		คิดดี้ , เหมย , ชาวบ้าน		ชุดสลับร่างวันแรก	- ชาวบ้านพูดอาการ - เหมยให้ยาชาวบ้าน แล้วชาวบ้านลุกออกไป	
6	10.10 – 10.20	11	D	INT	3	OVS		บ้านเหมย		คิดดี้ , เหมย , ชาวบ้าน		ชุดสลับร่างวันแรก	- เหมยวินิจฉัยอาการ - เหมยให้ยาคยชาวบ้านลุกออกไป	
7	10.30 – 10.40	11	D	INT	4	OVS		บ้านเหมย		คิดดี้ , เหมย , ชาวบ้าน		ชุดสลับร่างวันแรก	- ชาวบ้านว่าเหมยในร่างคิดดี้ - ชาวบ้านขอบคุรเหมย พร้อมลุกออกไป	
8	10.50 – 11.00	11	D	INT	7	OVS		บ้านเหมย		คิดดี้ , เหมย		ชุดสลับร่างวันแรก	- เหมยว่าคิดดี้ทำไมพูดไปเรื่อย - เหมยบริพ่ยาให้คิดดี้ฟัง	
9	11.10 – 11.20	11	D	INT	8	OVS		บ้านเหมย		คิดดี้ , เหมย		ชุดสลับร่างวันแรก	- คิดดี้ตอบกลับเหมยไปว่าห้ามให้ใครรู้ - เหมยบริพ่ยาให้คิดดี้ฟัง	
10	11.30 – 11.40	11	D	INT	5	LS		บ้านเหมย		เหมย		ชุดสลับร่างวันแรก	เหมยในร่างคิดดี้ลุกไปหยิบยา	
11	11.45 – 11.55	11	D	INT	6	MS		บ้านเหมย		เหมย		ชุดสลับร่างวันแรก	เหมยในร่างคิดดี้ไปหยิบยาให้ชาวบ้าน	
12	12.00 – 12.05	4D	D	INT	2	LS		บ้านเหมย		เหมย		ชุดวันแรก	เหมยทำกิจวัตรประจำวัน จัดยา	
13	13.15 – 13.25	4D	D	INT	3	MS		บ้านเหมย		เหมย		ชุดวันแรก	เหมยทำกิจวัตรประจำวัน จัดยา	
14	13.30 – 13.35	4D	D	INT	4	MLS		บ้านเหมย		เหมย		ชุดวันแรก	เหมยทำกิจวัตรประจำวัน รงขา	
13.35 – 14.05 กินข้าวกลางวัน + ย้ายโล														
15	14.05 – 14.15	4D	D	INT	5	INSERT		บ้านเหมย	INSERT รงขา	เหมย		ชุดวันแรก	เหมยทำกิจวัตรประจำวัน	
16	14.35 – 14.55	7B	D	INT	1	CU		ห้องน้ำบ้านเหมย		เหมย		ชุดสลับร่างวันแรก	คิดดี้ในร่างเหมยตกใจร่างของเหมยในกระจก	
17	15.05 – 15.15	4D	D	EXT	1	MSL		บ้านเหมย		เหมย		ชุดวันแรก	เหมยทำกิจวัตรประจำวัน เปิดหน้าตาง	
18	15.25 – 15.35	8A	D	EXT	1	LS		บ้านเหมย		คิดดี้		ชุดสลับร่างวันแรก	คิดดี้ในร่างเหมยเคาะประตูเรียกแม่	
15.35 – 16.00 ย้ายโลเคชั่น														

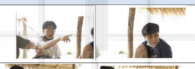
19	16.10 – 16.20	17	D	INT	1	MS		ระหว่างทางไปหาปราชน์		ซิง	ไก่ทอด			
20	16.35 – 16.55	17	D	EXT	2	MLS	PAN	ระหว่างทางไปหาปราชน์		คิดดี้ , เหมย	มอเตอร์ไซด์	ชุดไปหาหมอปราชน์		
21	17.05 – 17.15	17	D	EXT	3	MLS		ระหว่างทางไปหาปราชน์		คิดดี้ , เหมย	มอเตอร์ไซด์	ชุดไปหาหมอปราชน์		
17.15 – 17.25 ย้ายโลเคชั่น															
22	17.25 – 17.35	18A	D	EXT	1	INSERT		บ้านปราชน์ไสยฯ						
23	17.45 – 17.55	18B	D	EXT	1	MLS		หน้าบ้านปราชน์ไสยฯ		คิดดี้ , เหมย	สิว	ชุดไปหาหมอปราชน์	คิดดี้บ่นหมอปราชน์แล้วเห็นสิวบนหน้าตนเอง	
24	18.05 – 18.15	18B	D	EXT	2	OVS		หน้าบ้านปราชน์ไสยฯ		คิดดี้ , เหมย	สิว	ชุดไปหาหมอปราชน์	คิดดี้บ่นหมอปราชน์แล้วเห็นสิวบนหน้าตนเอง	
25	18.20 – 18.35	18B	D	EXT	3	OVS		หน้าบ้านปราชน์ไสยฯ		คิดดี้ , เหมย	สิว	ชุดไปหาหมอปราชน์	คิดดี้บ่นหมอปราชน์แล้วเห็นสิวบนหน้าตนเอง	
26	18.40 – 18.50	18B	D	EXT	4	CU		หน้าบ้านปราชน์ไสยฯ		คิดดี้ , เหมย	สิว	ชุดไปหาหมอปราชน์	คิดดี้เห็นสิวบนหน้าตน	
27	19.10 – 19.20	18A	D	INT	2	INSERT		บ้านปราชน์ไสยฯ	Insert เครื่องรางต่างๆ	คิดดี้ , เหมย , พ่อหมอ		ชุดไปหาหมอปราชน์	ทำพิธีกรรมต่างๆ	
28	19.30 – 19.40	18A	D	INT	3	M2S		บ้านปราชน์ไสยฯ		คิดดี้ , เหมย , พ่อหมอ		ชุดไปหาหมอปราชน์	เหมยและคิดดี้ฟังคำทำนายทายทักของหมอปราชน์	
29	19.50 – 20.00	18A	D	INT	4	OVS		บ้านปราชน์ไสยฯ		คิดดี้ , เหมย , พ่อหมอ		ชุดไปหาหมอปราชน์	หมอปราชน์พูดเรื่องการสลับร่างของทั้ง	
30	20.10 – 20.20	18A	D	INT	5	M3S		บ้านปราชน์ไสยฯ		คิดดี้ , เหมย , พ่อหมอ		ชุดไปหาหมอปราชน์	เหมยและคิดดี้ฟังคำทำนายทายทักของหมอปราชน์	
20.20 – 21.10 ย้ายโลเคชั่น															
31	21.15 – 21.25	21	N	EXT	4	MLS	PAN	ที่ซ่อนแอบ		เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดไปกินหมูกระทะ	ทั้งสามแอบมาดูซิงกับเหมยในร่างคิดดี้คุยกัน	
32	21.35 – 21.45	21	N	EXT	1	MLS		ร้านกาแฟ		ซิง , คิดดี้		ชุดไปกินหมูกระทะ	ซิงกับเหมยสารภาพรักกันแล้วเพื่อนก็เดินเข้ามาแซว	
33	21.55 – 22.05	21	N	EXT	2	OVS		ร้านกาแฟ		ซิง , คิดดี้		ชุดไปกินหมูกระทะ	ซิงตามเหมยมาจากห้องน้ำ แล้วมาสารภาพกับเหมย	
34	22.10 – 22.20	21	N	EXT	3	MS		ร้านกาแฟ		ซิง , คิดดี้		ชุดไปกินหมูกระทะ	เหมยตกใจที่ซิงรู้	
35	22.30 – 22.40	21	N	EXT	5	MS		ร้านกาแฟ		ซิง , คิดดี้ , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดไปกินหมูกระทะ	เหมยเขินเพื่อนที่แซวตน	
36	22.50 – 23.00	21	N	EXT	6	MS	PAN / TILT	ร้านกาแฟ		ซิง , คิดดี้ , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดไปกินหมูกระทะ	บรรยากาศที่ทุกคนมีความสุขกัน	
37	23.10 – 23.20	21	N	EXT	8	MCU		ร้านกาแฟ		ซิง , คิดดี้ , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดไปกินหมูกระทะ	เหมยหันไปเห็นคิดดี้ที่เดินออกไป	
38	23.35 – 23.45	21	N	EXT	7	MCU		ร้านกาแฟ		เหมย		ชุดไปกินหมูกระทะ	คิดดี้ที่ยิ้มอย่างมีความสุขแล้วเดินจากไป	
39	23.55 – 00.05	21	N	EXT	9	MS		ร้านกาแฟ		คิดดี้ , เหมย		ชุดไปกินหมูกระทะ	เหมยเดินตามคิดดี้แล้วหยุดยืนคุยกัน	
40	00.15 – 00.25	21	N	EXT	10	MCU		ร้านกาแฟ		คิดดี้ , เหมย		ชุดไปกินหมูกระทะ	คิดดี้ถ่าย VDO เล่นกับเหมย	
41	00.35 – 00.45	21	N	EXT	11	M2S		ร้านกาแฟ		คิดดี้ , เหมย		ชุดไปกินหมูกระทะ	ทั้งคู่คุยกันอย่างมีความสุข แล้วเสียงโหวกเหวกโวยวายจากเพื่อนๆของเหมย	
42	00.55 – 01.00	21	N	EXT	12	Screen Shot		ร้านกาแฟ	*** INSERT ig story ถ่ายรูปด้วยกันเหมยและคิดดี้ ***	คิดดี้ , เหมย		ชุดไปกินหมูกระทะ	ภาพจากการถ่าย VDO ของคิดดี้	

DREAKDOWN Q3 (29/03/2564)

SWISH LOVE

Director : ยีน
Director of Photography : บิ๊ก
Producer : นาย
Art Director : เก้า

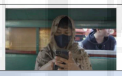
NO. (CUT)	TIME	SC	D/N	INT/EXT	SHOT	SHOT SIZE	MOVEMENT	LOCATION	BLOCK SHOT	CAST	PROP	COSTUME	DESCRIPTION	COVERAGE
1	9.00 – 9.10	19A	D	EXT	3	LS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย	อุแกรณ์เก็บพริก	ชุดวันเก็บพริก	เหมยพาคิดดี้มาเก็บพริก	
3	9.20 – 9.30	19A	D	EXT	6	INSERT		ไร่พริก	*อาจถ่ายมุมอื่นของสวนด้วย 	คิดดี้ , เหมย		ชุดวันเก็บพริก	ทั้งคู่ทำไร่ทำสวนอย่างสนุกสนาน	
4	9.45 – 10.00	19B	D	EXT	1	MLS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย , ชิง		ชุดวันเก็บพริก	- เหมยในร่างคิดดี้เดินมานั่งแล้วคิดดี้ไปตักน้ำ - ชิงเข้ามานั่งตรงเสื่อเรียบแล้วคุยกับเหมยในร่างคิดดี้ **หรือ เล่นทั้งหมด**	
5	10.10 – 10.25	19B	D	EXT	2	OVS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย , ชิง		ชุดวันเก็บพริก	- ชิงกับเหมยในร่างคิดดี้พูดกัน - เหมยในร่างคิดดี้เดินมาถามว่าพูดอะไรกับชิง **หรือ เล่นทั้งหมด**	
6	10.30 – 10.45	19B	D	EXT	3	OVS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย , ชิง		ชุดวันเก็บพริก	- ชิงกับเหมยในร่างคิดดี้พูดกัน - เหมยในร่างคิดดี้เดินมาถามว่าพูดอะไรกับชิง	
7	10.55 – 11.05	19B	D	EXT	4	CU		ไร่พริก		คิดดี้ , ชิง		ชุดวันเก็บพริก	ชิงเช็ดหน้าให้คิดดี้ในร่างเหมย	
8	11.10 – 11.20	19B	D	EXT	10	CU	INSERT เหงื่อไปด้วย	ไร่พริก		คิดดี้ , ชิง		ชุดวันเก็บพริก	Reaction หน้าเหมยในร่างคิดดี้ต่อเพื่อนๆของเหมย	
9	11.30 – 11.40	19B	D	EXT	5	CU		ไร่พริก		คิดดี้ , ชิง		ชุดวันเก็บพริก	คิดดี้ในร่างเหมยหันไปพูดกับตัวเอง	
10	11.50 – 12.00	19B	D	EXT	6	MS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันเก็บพริก	เพื่อนๆของเหมยขับมอเตอร์ไซค์เข้ามาหาเหมย	
11	12.15 – 12.30	19B	D	EXT	7	M3S		ไร่พริก		เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน	มอเตอร์ไซค์	ชุดเปิดตัววันแรก	เจ้เบียร์พูดกับเหมย	
12	12.05 – 12.20	19B	D	EXT	8	M3S		ไร่พริก		เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน	มอเตอร์ไซค์	ชุดเปิดตัววันแรก	ดาหวันพูดกับเหมย และหันไปคำไปรยา	
13	12.25 – 12.40	19B	D	EXT	9	M3S		ไร่พริก		เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน	มอเตอร์ไซค์	ชุดเปิดตัววันแรก	ไปรยาพูดกับเหมย	
12.40 – 13.10 พักกลางวัน														
14	13.15 – 13.25	10	D	EXT	4	LS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันสลับร่าง	ทั้งคู่วิ่งสวนกัน	
15	13.35 – 13.45	10	D	EXT	2	LS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันสลับร่าง	ทั้งคู่วิ่งสวนกัน	
16	13.55 – 14.05	10	D	EXT	3	LS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันสลับร่าง	ทั้งคู่วิ่งสวนกัน	
17	14.15 – 14.25	10	D	EXT	5	OVS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันสลับร่าง	ทั้งคู่มองหน้ากัน	
18	14.35 – 14.45	10	D	EXT	7	MS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันสลับร่าง	คิดดี้ค่าเหมยก่อน	
19	14.55 – 15.05	10	D	EXT	6	OVS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันสลับร่าง	ทั้งคู่มองหน้ากัน	
20	15.10 – 15.20	10	D	EXT	8	OVS		ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันสลับร่าง	เหมยกำลังจะพูดแต่ไม่ได้พูด	
21	15.30 – 15.50	10	D	EXT	11	CU	PAN	ไร่พริก		คิดดี้ , เหมย		ชุดวันสลับร่าง	คิดดี้ในร่างเหมยหันไปค่าชาวบ้านที่มาตาม	
22	16.00 – 16.10	10	D	EXT	10	MS		ไร่พริก		EXTRA ชาวบ้าน 1 คน		ชุดวันสลับร่าง	ชาวบ้านตามไปรักษาลูก	
23	16.20 – 16.30	19A	D	EXT	2	INSERT		ไร่พริก		EXTRA ชาวไร่ 3 คน				

24	16.40 – 16.50	19A 9	D	EXT	1	INSERT		ไร่พริก		EXTRA ชาวไร่ 3 คน			เหมยพาคิดตี้มาเก็บพริก	
25	17.00 – 17.10	10	D	EXT	9	INSERT		ไร่พริก	INSERT. ชาวอีกคนในไร่พริกมามอง	EXTRA ชาวไร่ 3 คน			คนละแถกนั้นมองเหมยกับคิดตี้อย่างสงสัย	
17.10 – 17.30 ย้ายโลเคชั่น														
27	17.30 – 17.35	9	D	EXT	1	INSERT		ทางเดินในหมู่บ้าน					ภายในหมู่บ้าน	
28	17.40 – 17.50	9	D	EXT	2	LS		ทางเดินในหมู่บ้าน		คิดตี้		ชุดสลับช่างวันแรก	ทั้งคู่วิ่งกันในหมู่บ้าน	
29	18.00 – 18.10	9	D	EXT	3	LS		ทางเดินในหมู่บ้าน		เหมย		ชุดสลับช่างวันแรก	ทั้งคู่วิ่งกันในหมู่บ้าน	
18.10 – 19.00 ย้ายโลเคชั่น + กินข้าว														
30	19.00 – 19.10	6	N	EXT	1	LS		ลานดูดาว		คนในหมู่บ้าน		ชุดไปดูดาว	คนในหมู่บ้านเริ่มทะยอยเดินมา	
31	19.20 – 19.30	6	N	EXT	6	INSERT		ลานดูดาว				ชุดไปดูดาว		
32	19.40 – 19.50	6	N	EXT	3	INSERT		ลานดูดาว	INSERT พระจันทร์			ชุดไปดูดาว		
33	20.00 – 20.10	6	N	EXT	4	Screen Shot		ลานดูดาว		คิดตี้ , คนในหมู่บ้าน		ชุดไปดูดาว	คิดตี้ยัดหลิป แล้วมีเสียงของใครไม่รู้แทรกเข้ามา	
34	20.20 – 20.30	6	N	EXT	2	INSERT		ลานดูดาว	INSERT. ชาวบ้านพี่มกดู	ชาวบ้าน 2 คน		ชุดไปดูดาว	ชาวบ้านสองคนคุยกันจนเสียงแทรกเข้าไปโทรศัพท์คิดตี้	
35	20.40 – 20.50	6	N	EXT	5	MS		ลานดูดาว		คิดตี้ , คนในหมู่บ้าน		ชุดไปดูดาว	คนในหมู่บ้านกรูไปดูพระจันทร์ทำโทรศัพท์คิดตี้ตกพื้น	
36	21.00 – 21.10	6	N	EXT	7	M2S		ลานดูดาว		คิดตี้ , เหมย		ชุดไปดูดาว	เหมยเข้ามาคุยกับคิดตี้ คิดตี้มองใคมไฟเป็นพระจันทร์	
37	21.20 – 21.30	6	N	EXT	8	MS		ลานดูดาว		คิดตี้ , เหมย , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดไปดูดาว	เพื่อนเดินเข้ามาแซวเหมย	
21.30 – 22.30 ย้ายโลเคชั่น														
40	22.30 – 22.40	20A	N	EXT	3	M3S	PAN L/R TILT U/D	ศาลาใกล้โฮมสเตย์		เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดไปกินหมูกระทะ	- รับเจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน - รับดอนหมูกระเด็นของไปรยาด้วย	
41	22.10 – 22.25	20A	N	EXT	4	M2S		ศาลาใกล้โฮมสเตย์		เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน , เหมย , คิดตี้ , ชิง		ชุดไปกินหมูกระทะ	รับเจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน เล่นยาว	
42	22.40 – 22.50	20A	N	EXT	2	MS		ศาลาใกล้โฮมสเตย์		เหมย , คิดตี้ , ชิง		ชุดไปกินหมูกระทะ	รับเหมยและคิดตี้	
45	23.00 – 23.10	20A	N	EXT	9	INSERT	PAN L/R TILT U/D	ศาลาใกล้โฮมสเตย์		เหมย , คิดตี้ , ชิง		ชุดไปกินหมูกระทะ	เหมยตื่นมาคุยกับชิง เหมยอ้วก	
46	23.20 – 23.30	20A	N	EXT	7	M3S		ศาลาใกล้โฮมสเตย์		เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดไปกินหมูกระทะ	เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวันเต้น	
47	23.30 – 23.35	20A	N	EXT	5	INSERT		ศาลาใกล้โฮมสเตย์	*** INSERT หมูกระเด็น ****			ชุดไปกินหมูกระทะ		
49	23.40 – 23.50	20A	N	EXT	6	INSERT		ศาลาใกล้โฮมสเตย์	*** INSERT ดอยชนแก้ว ***	เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน , เหมย , คิดตี้ , ชิง		ชุดไปกินหมูกระทะ		
23.50 – 00.10														
52	00.20 – 00.30	20B	N	EXT	1	LS		หน้าห้องน้ำ		ชิง , คิดตี้		ชุดไปกินหมูกระทะ	คิดตี้ในร่างเหมยวิ่งไปอ้วก	
53	00.40 – 00.50	20B	N	EXT	2	LS		หน้าห้องน้ำ		ชิง , คิดตี้		ชุดไปกินหมูกระทะ	คิดตี้ในร่างเหมยคุยกับชิง	
54	00.50 – 01.00	20B	N	EXT	3	OVS		หน้าห้องน้ำ		ชิง , คิดตี้		ชุดไปกินหมูกระทะ	คิดตี้ในร่างเหมยคุยกับชิง	

DREAKDOWN Q4 (30/3/2564)

SWISH LOVE

Director : ยิ้น
Director of Photography : บิ๊ก
Producer : นาย
Art Director : เก๋า

NO. (CUT)	TIME	SC	D/N	INT/EXT	SHOT	SHOT SIZE	MOVEMENT	LOCATION	BLOCK SHOT	CAST	PROP	COSTUME	DESCRIPTION	COVERAGE
1	7.00 – 8.00	1,2	D	EXT	VDO จากโทรศัพท์			ครูบา		เหมย , คิดตี้		ชุดขึ้นดอยวันแรก	คิดตี้ถึงครูบา แล้วอยากขึ้นดอย เพราะเจอเหมยพูดใส่	
8.00 – 9.00 ถึงแม่สาน้อย														
2	10.30 – 10.40	23	D	EXT	1	LS		ลานดูดาว		เหมย , คิดตี้ , ชิง , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน	รถแดง กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันกลับ	รถแดงรอรับคิดตี้	
3	10.50 – 11.00	23	D	EXT	2	MS		ลานดูดาว		เหมย	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันกลับ	รับคิดตี้ เล่นหมด	
4	11.10 – 11.20	23	D	EXT	3	M3S		ลานดูดาว		, เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดวันกลับ	รับ เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน เล่นหมด	
5	11.30 – 11.40	23	D	EXT	4	M2S		ลานดูดาว		เหมย , ชิง ,		ชุดวันกลับ	รับหน้าคิดตี้ชิง เล่นหมด	
6	11.50 – 12.00	23	D	EXT	5	MLS		ลานดูดาว		เหมย , คิดตี้ , ชิง , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันกลับ	ทั้งหมดเซลฟี่ก่อนกลับ	
7	12.10 – 12.20	23	D	EXT	7	LS		ลานดูดาว		เหมย , ชิง , เจ้เบียร์ , ไปรยา , ดาหวัน		ชุดวันกลับ	ทุกคนโบกมือลาคิดตี้	
8	12.30 – 12.40	23	D	EXT	6	MS		ลานดูดาว บนรถแดง		คิดตี้	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันกลับ	คิดตี้โบกมือลาเพื่อนๆ	
9	12.50 – 13.00	23	D	EXT	8	MS		ลานดูดาว บนรถแดง		คิดตี้	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันกลับ	คิดตี้กดเช็ค Foottage	
13.00 – 13.40 ย้ายโลเคชั่น + พักกินข้าว														
11	13.40 – 13.50	12A 12B	D	EXT	2	MCU		ครัวหน้าบ้าน		เหมย , คิดตี้	แก้วขามีน้ำขา	ชุดสลับร่างวันแรก	คิดตี้บอกว่ามันต้องสูตรยาแก้ในนี้	
12	14.00 – 14.10	12A 12B	D	EXT	3 , 4	M2S		ครัวหน้าบ้าน		เหมย , คิดตี้	แก้วขามีน้ำขา	ชุดสลับร่างวันแรก	คิดตี้บอกว่ามันต้องสูตรยาแก้ในนี้	
13	14.20 – 14.30	12A	D	EXT	7	MCU	PAN	ครัวหน้าบ้าน		เหมย , คิดตี้	แก้วขามีน้ำขา	ชุดสลับร่างวันแรก	เหมยเอาแขวยขาให้คิดตี้บอกว่ามันหอมมาก	
14	14.40 – 14.50	12B	D	EXT	7	OVS		ครัวหน้าบ้าน		เหมย , คิดตี้	แก้วขามีน้ำขา	ชุดสลับร่างวันแรก	เหมยคิดได้ว่าตองไปย่อยชิง	
15	15.00 – 15.10	15FB 12A	D	EXT	3(15FB) 4 5 6	INSERT		ครัวหน้าบ้าน		เหมย , คิดตี้	วัตถุดิบ แก้วขามีน้ำขา ตำรายาสูตรยาหมอแกง	ชุดสลับร่างวันแรก	- เก็บตอนกำลังปรุงยา - เก็บตอยวางยาในหม้อแกง	
16	15.20 – 15.30	12B	D	EXT	1	INSERT		ครัวหน้าบ้าน	INSERT นาฬิกา	เหมย , คิดตี้	นาฬิกา ช่วง 4 โมงเย็น	ชุดสลับร่างวันแรก		
15.30 – 16.00 ย้ายโลเคชั่น														
17	16.00 – 16.10	9	D	EXT	2	LS		ทางเดินย่อยชิง		คิดตี้		ชุดสลับร่างวันแรก	ทั้งคู่วิ่งกันในหมู่บ้าน	
18	16.20 – 16.30	9	D	EXT	3	LS		ทางเดินย่อยชิง		เหมย		ชุดสลับร่างวันแรก	ทั้งคู่วิ่งกันในหมู่บ้าน	
16.30 – 17.00 ย้ายโลเคชั่น														
19	17.10 – 17.20	3	D	EXT	5	MLS	PAN	ทางเดินขึ้นโฮมสเตย์		เหมย , คิดตี้	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันแรก	คิดตี้อัดคลิปเหมยเข้าใจผิดว่าคิดตี้คุยกับตน	

20	17.30 – 17.40	3	D	EXT	6	OVS		ทางเดินขึ้นโฮมสเตย์		เหมย , คิดดี้	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันแรก	คิดดี้อัดคลิปเหมยเข้าใจผิดว่าคิดดี้คุยกับตน	
21	17.50 – 18.00	3	D	EXT	7	OVS		ทางเดินขึ้นโฮมสเตย์		เหมย , คิดดี้	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันแรก	คิดดี้อัดคลิปเหมยเข้าใจผิดว่าคิดดี้คุยกับตน	
18.00 – 18.30														
22	18.40 – 18.50	3	D	EXT	4	INSERT		หน้าหมู่บ้าน						
23	19.00 – 19.10	3	D	EXT	1	LS		หน้าหมู่บ้าน		เหมย , คิดดี้	รถแดง กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันแรก	คิดดี้หาสัญญาณโทรศัพท์ เหมยถามว่าคิดดี้นอนที่ไหน	
24	19.20 – 19.30	3	D	EXT	2	MS	PAN R	หน้าหมู่บ้าน		เหมย , คิดดี้	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันแรก	คิดดี้หาสัญญาณโทรศัพท์ เหมยถามว่าคิดดี้นอนที่ไหน	
25	19.30 – 19.40	3	D	EXT	3	INSERT		หน้าหมู่บ้าน	โทรศัพท์ไม่มีสัญญาณ	เหมย , คิดดี้	กระเป๋าโทรศัพท์	ชุดวันแรก		
- เสร็จสิ้นการถ่ายทำ -														

ภาคผนวก ง

ภาพเบื้องหลังการทำงาน

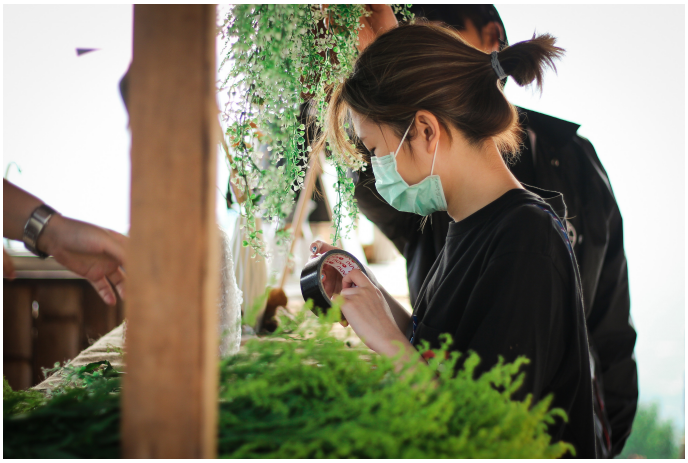
กระท่อมชายขอบ

30-6160

30-6160